

Lukácsi Imre István: Katonahőseink az első világháborúban – Jászapáti (Hevesivány) és Jászjákóhalma

Lukácsi Imre István

*Katonahőseink az első világháborúban
Jászapáti (Hevesivány) és Jászjákóhalma*

Jászapáti, 2021

„Dulce et decorum est pro patria mori”
Édes és dicső dolog a hazáért meghalni
(Horatius-óda részlet)

Lukácsi Imre István
Katonahőseink az első világháborúban
Jászapáti (Hevesivány) és Jászfákóhalma

Lukácsi Imre István

***Katonahőseink az első világháborúban
Jászapáti (Hevesivány) és Jászfákóhalma***

Jászapáti, 2021

Szerző: Lukácsi Imre István
Szerkesztő: Dr. Suba Györgyné
Lektor: Dr. Farkas Kristóf Vince
Tördelőszerkesztő, borító: Buschman Éva

A könyv

a Jászapáti 2000. Mg. Zrt. – Lóczi Miklós elnök-vezérigazgató
Jászapáti Város Önkormányzata – Farkas Ferenc polgármester
Jászfákóhalma Községi Önkormányzat – Terjéki Tünde polgármester
Jászok Egyesülete – Dr. Dobos László elnök
„A Jászságért” Alapítvány – Kiss Csaba kuratóriumi elnök
Szöllösi Zoltán – Téba Tüzép tulajdonosa
az előfizetők támogatásával jelent meg.

A borítólap fotóit – az első oldalon – Bugyi László (Guriga) készítette a
jászapáti és a jászfákóhalmi első világháborús emlékművekről.
A hátoldalon található képeslapok az 1920-as évek második feléből valók.

ISBN: 978-963-89495-2-3

Kiadja: Jászapátiak Baráti Egyesülete

Felelős kiadó: Mihályi Mónika

AJÁNLÓ

Immár több mint száz esztendeje, hogy véget ért a kortársak által „Nagy Háború” néven emlegetett I. világháború, ami mind kiterjedtségét, a résztvevők óriási számát és sajnos emberveszteségét tekintve is példátlan volt az addigi világtörténelemben. A háború négy éve megváltoztatta a világot és az országok erőviszonyai is jelentősen módosultak. 1914-ben véget értek a „boldog békeidők”, 1918-ban pedig felbomlott a jól szervezett, de számos nemzetiséget tömörítő Osztrák-Magyar Monarchia is, ami viszont Magyarország számára a trianoni országvesztésbe fulladt. Az országon belül pedig az I. világháború szintén jelentős társadalmi változásokat eredményezett, ami minden településen érezte a hatását. Az elmúlt száz év során többször is próbálták az I. világháború hőseinek emlékét kitörölni, de napjainkra ismét jelentős érdeklődés övezi a katonák sorsát.

Az I. világháború centenáriumának során ugyanis Magyarországon több jelentős új kutatási eredményt összegző kiadvány került kiadásra, illetve a számítógépes adatbázisok is rengeteg fontos adatot tettek elérhetővé. Szintén szimbolikus, hogy az országban számos az I. világháborús katonahősök tiszteletére emelt Hősök szobra újult meg. Ezek az emlékműveken túlnyomó esetben az I. világháborúban életüket vesztett helyi katonák nevei is rajta szerepelnek. A terjedelmes, de koránt sem teljes névsorokból viszont nem tudunk meg többet a hősookról. A Nagy Háború hősi halottjainak és a szerencsés túlélőknek az élete és sorsa viszont részben az eltelt hosszú idő miatt is jórészt elhalványult napjainkra.

Az apáti és jákóhalmi gyökerekkel bíró Kistarcsán élő nyugdíjas Lukácsi Imre viszont hason nevű nagyapja személyes érintettsége miatt célul tűzte ki, hogy minél jobban megismerje őse sorsát, sőt felvállalta, hogy évek óta tartó munkával összegyűjtse a jászapáti és jászjákóhalmi származású I. világháborús katonahősök igen szétszórt és terebélyes adatait. Felhasználva a katonai ezredtörténeti könyveket és az internetes adatbázisokat, jelentős kutatással sikeresen gyűjtötte össze a két település I. világháborúban részt vett személyeit. Áttekintette a háború előzményeit, a küzdelmek négy esztendejét és a hadifogságba kerültek sorsát is. A kedves olvasó a kötetet tanulmányozva megismerheti az I. világháború katonasorsait, a csaták eseményeit, sőt a hadifogság fellelhető eseményeit is, a leírtak nyomán pedig így még jobban elmélyedhet a települések és a saját múltunk életében is.

Jászapáti esetében pedig fontos hangsúlyozni, hogy ezzel a munkával az I. és a II. világháború története is fel lett dolgozva.

Jászfényszaru, 2021. 11. 18.

Dr. Farkas Kristóf Vince
történész,
a könyv lektora

BEVEZETŐ

Tisztelt Olvasó!

Lukácsi Imre vagyok, Jászapátin születtem és Jászjákóhalmán nevelkedtem. Felmenőim több generációra visszamenően kötődtek ezekhez a településekhez.

Nagyapám Lukácsi Imre (1889-1970, An.: Molnár Klára) nekem, mint unokának sokat mesélt életéről, katonáskodásáról is. Az I. világháborúról általa elmondottakból arra emlékszem, hogy az orosz fronton harcolt, ahol a téli nagy hóban és hidegben a géppuskaállásban az egyik lába elfagyott a „Jankó-hegyen”. Gyerekként emlékszem, mindig kötözte az egyik lábát, mely nem gyógyult meg soha. Azt, hogy Lukácsi nagypapa mikor kerülhetett a fagyással kórházba nem tudom azt sem, hogy mikor tért haza, de támpont lehet, hogy fia, vagyis édesapám Lukácsi Imre (1916-1997, An.: Tóth Ágnes) 1916. június 23-án született. Mint sebesült katona három hónap szabadságot is kapott, de gyógykezelésének helye sem ismert. Jászberényben működött egy úgynevezett „Vöröskeresztes kórház”, azonban a Szent Erzsébet kórház is ápolt katonákat. 1914 karácsonyán 218 beteget ápoltak, az 1915 novemberében az addig ápolt betegek száma 6758 volt. Nagypapa elbeszélése szerint, később felülvizsgáló bizottság elé került, akik úgy vélekedtek, hogy „egy golyó megáll benne” és kivitték az olasz frontra. Elmondása szerint őket az olaszok körbekerítették, így estek fogságba. A hadifogságban később aratási munkákon is dolgoztak, ez valószínűleg 1917 nyarán történhetett mivel később kikerült a táborból. A hadifogolytábor helyére már nem emlékszem pontosan, de a ma rendelkezésünkre álló adatokat figyelembe véve Cassinó térségében lehetett. Elmondása szerint nagy tábor volt, mert elmesélte, hogy egyszer kerestek olyan embereket, akik tudnak lovaskocsit hajtani és ő jelentkezett. Kiderült, hogy a tábor területéről kellett a trágyát kiszállítani. Egyszer valamilyen rovar megcsípte és bedagadt a feje, olyan rosszul lett, hogy kórházba került. A táborban is volt kórház, de a nagypapát valami oknál fogva Cassinóba vitték. Lehet, hogy el akarták különíteni, vagy ott helyben nem tudták ellátni betegségét. A kórház, mint később kiderült egy apácázárdában működött. A nagypapa által említett kolostor lehetett a „Monestario Santa Maria della Rupe” kolostor is, ami Monte Cassino és a város között domboldalon, egy sziklán épült. Nagyapám felépülése után is a kolostorban maradt dolgozni, konyhai munkát végzett. Mesélte, hogy edényeket kellett sürolnia citrommal, kertészkedett, harangozott a kápolnában és segített, amit tudott. Fogsága végéig ott maradt, csak 1920-ban került haza. Hivatalos adatok szerint Olaszországból 1920 júniusában tértek haza az utolsó hadifoglyok. Nagypapa azt mondta kedvelték, felajánlották neki, hogy maradjon ott, de ő azt válaszolta, felesége és két gyermek várja otthon. Bizonyítja, hogy kedvelték az is, hogy egyszer az ott dolgozó olaszok lecsalták a hegyoldalból egy kocsmába és italozás közben olasz nótákat tanítottak vele. Egy nótát, nekem is, mint kisgyerekeknek megtanított, a család nagy öröme, melynek szövege így hangzott: *general cadorna lunge vestos strada, sempre praticare nunc se mangiare, nunc*

se popolare (Cadorna generális hosszú egyenes úton mindig gyakorlatozik, soha nem lehet enni, nem is népszerű) A jelentését akkor nem tudtam, de a nagypapa azt mesélte nagy baj lett a nótázásból, mert a csendőrségre kerültek. Többet nem is ment le velük a kocsmába. (General Cadorna (1850-1928) olasz katonatiszt, az I. világháborúban vezérkari főnök.)

A személyével kapcsolatos élmények felelevenítése sarkalt arra, hogy megpróbáljak bővebb információkhoz jutni sebesülésével, sorsával kapcsolatban.

Az interneten közzétett adatbázisok és a vonatkozó ezredtörténeti könyvek segítségével próbáltam adatokat gyűjteni róla. Sajnos ez az Ő és másik Jászapáti született nagyapám (Rusvai Balázs 1888-1965) esetében nem vezetett sikerre, de keresés közben számos adatot találtam és gyűjtöttem ki az ezeken a településeken született katonákról melyeket ezúton ajánlok szíves figyelmükbe. Munkámban, az adatok forrását minden esetben jelöltem. Bár igyekeztem a rendelkezésre álló adatbázisokból minden vonatkozó adatot kigyűjteni, egy ilyen munkát sohasem lehet teljesen befejezettnek tekinteni, hiszen mindig fennáll a lehetősége annak, hogy egy újabb adatbázisból, vagy egy hozzátartozó közléséből újabb személyre vonatkozó adat kerülhet elő. Írásomat, kérem, tekintsek egy lelkes amatőr, de szülőfaluja és ősei iránt érdeklődő személy munkájának, melyben reményeim szerint az olvasók találhatnak felmenőik sorsára vonatkozó adatokat.

Általános tényezők a háború kitörése előtt

A haderő első vonalát a közös hadsereg alkotta. Ebben minden fegyvernem képviseltette magát, gyalogság, lovasság, tüzérség, műszaki alakulatok. Vezényleti nyelv a német volt, a birodalom területe 15 katonai területre volt felosztva, háború esetén hadtestként működtek, alájuk hadkiegészítési területek tartoztak. Innen sorozták a legénységet, az alakulatok száma előtt „Császári és Királyi” nevet viseltek. A második vonalat a magyar területről sorozott, Honvéd alakulatok, magyar vezényleti nyelvvel, valamint az osztrák területekről a Landwehr alakulatok, német vezényleti nyelvvel. Számuk után Magyar Királyi, illetve Császári és Királyi (Landwehr) név szerepelt. A haderő harmadik vonalát magyar területen a Népfelkelő alakulatok, osztrák részen a Laudsturm alkotta. Túlkorosokból feltöltött egységként, feladatuk az előző kétvonal támogatása háború esetén. Az eredeti törvényt 1915-ben módosították, így 18 és 50 év között minden magyar hadra alkalmas állampolgár népfelkelési kötelezettséggel bírt. Az 1914-es mozgósítás után egymásután alakultak meg a népfelkelő alakulatok. Az ezred jelentette a hadseregszervezés alap egységét, például egy közös gyalogezred négy, egy honvéd, vagy landwehr gyalogezred három zászlóaljából állt. Egy zászlóalj négy tábori századra oszlott, így egy feltöltött gyalogezred 4-5000 főt számlált. A közös gyalogezredek parolijuk és gombjaik színe alapján lehetett megkülönböztetni. Az ezred nem mindig harcolt együtt, szokás volt, hogy a gyalogezredből egy zászlóaljat kikülönítettek és az anyaezredtől teljesen függetlenül használták fel. Az így kikülönített zászlóaljak egy része hegyi kiképzést kapott, majd hegyidandárok alakultak

belőlük. I. Magyar Királyi Honvéd kerület és hadkiegészítő területéről az I. Magyar Királyi budapesti honvéd- gyalogezredbe, a Magyar Királyi 29-es, 30-as budapesti honvéd gyalogezredbe vonultak be. Ide tartoztak a Magyar Királyi 19. pécsi, a 6. szabadkai, valamint a 17. székesfehérvári honvéd gyalogezredek. A Magyar Királyi budapesti 1-es, a 8-as pécsi és a 4-es szabadkai honvéd huszárezredek. A Magyar Királyi 1-es honvéd tábori ágyúezred. A Császári és Királyi hadtestek és ezredeinek hadkiegészítő területei közül a IV. hadtest kötelékében található a 68-as Császári és Királyi Joseph von Reicher báró nevét viselő gyalogezred, a 38-as Császári és Királyi XIII. Alfonz spanyol király nevét viselő gyalogezred. Ide tartoztak a 32-es, 23-as, 52-es, 44-es, 6-os, 86-os, és a 69-es Császári és Királyi gyalogezredek. A 10-es, 8-as, 13-as Császári és Királyi huszárezredek, a 10-es és 12-es Császári és Királyi tábori ágyúezredek, valamint a 4-es Császári és Királyi tábori tarackosezred, a 4-es Császári és Királyi lovas tüzérezred, a 4-es Császári és Királyi utász zászlóalj, valamint a 4-es Császári és Királyi árkász zászlóalj. A háború későbbi szakaszában, az ezredek utánpótlásait szükség szerint felhasználták más alakulatok kiegészítésére is, így a Jászságból is kerültek különböző ezredekbe katonák.

Az alakulatok közül, a 29-es honvéd gyalogezred 1914. július 25-től 1915. január 15-ig a szerb fronton harcolt. A Magyar Királyi 29-es budapesti honvéd gyalogezred 1912-ben alakult, I. és II. zászlóalja Budapesten, a III. zászlóalja Jászberényben volt. A 29-es honvéd gyalogezred a 30-as honvéd gyalogezreddel együtt a 79-es honvéd gyalogdandár, 40-es gyaloghadosztályában harcolt, a VI. hadsereg részeként. 1914. augusztus 7-én vasúton szállították az ezredet, a Szarajevó melletti, Philippovic táborába. Augusztus 12-én megérkezésük után hegyi kiképzésben részesültek. A hegyi utakhoz a vonatok, az eleség és málna szállításához kistermetű, bosnyák szívós lovakat kaptak, bosnyák loápolóikkal együtt, akik a háború folyamán végig kitartottak az ezred mellett.

A Szarajevó melletti táborukból a mai Bosznia-Hercegovina területén meneteltek, dél-keletre Visegrád (Bosznia-Hercegovina) irányába. Augusztus 16-án Rogaticára - a település Szarajevótól 60-kilométerre dél-keletre található -, majd újabb parancs értelmében innen észak-keletnek fordultak. Augusztus 18-án Agarovici településnél letáboroztak. A Drina folyó közelében levő helyről a folyó mellett épült Staribrodra (Stari Brod) meneteltek. Itt a többi, 79. dandár csapataival együtt átkeltek a Drinán és még aznap részt vettek a Staribrod (Stari Brod) és Vlahovici (Stari-Brodtól keletre) környéki ütközetben. Augusztus 23-án a sikeres csata után átszerveződések történtek, ezért a 29. honvéd gyalogezredet az innen 70 kilométerre észak-nyugatra lévő Vlasenicára (ma Boszniai Szerb Köztársaság) irányították. Augusztus hónapban az útjuk, Vlasenica, Udbina, Zapardi, Sapna és Teocak (Kozluktól észak-nyugatra) volt. Szeptember 2. és 8. között feladatuk a Drina folyó biztosítása, Pilicka és Brezovica patakok között. Az ezred a Tavna patak völgyében táborozott, Branjevótól észak-keletre.

Szeptember 8. és 25. között zajlott a II. Drina menti csata. A 29-esek szeptember 11-én hagyták el eddigi helyüket, és hatalmas kerülővel Trnjaci érintésével vonultak Kozluktól délre, Colopek (Celopek) felé. Az I. zászlóalj kivált és Suljinhanra (vagy

Suljin Hanra) ment, ahová szeptember 12-én érkezett meg, és ide vonult az ezred többi része is. Suljinhan Zvornik település mellett volt található (ma nem szerepel ilyen nevű település itt), ahol hídfőállást építettek ki. Az ezred innen dél-keletre lévő zvorniki hadihídon kelt át a Drina folyón.

Az ezred harcai: szeptember 13-án Cukovo magaslat, majd Gucevo hegyhát. A terület 779 méter tengerszint feletti magasságban fekszik, Loznica – a város a Drina folyó jobb partján fekszik, ma Szerbia része - közelében. Szeptember 14-én Kuliste magaslat (708 méter) körüli harcok, a terület elfoglalása és megtartása. Szeptember 16. Paskovac (Gucevo hegyhától keletre) térségében csatározások, majd álló háború kialakulása. Az ezred október 17-én került tartalékba.

A III. Drina menti csata kezdetéig (november 5.) pihent az ezred, majd elfoglalta állásait, a többi csapatokkal együtt, a Kostajnik-Glavica-Stolica-Perina-Carigrad vonal mentén. November 8-án Glavicánál rajtaütés a szerb csapatok állásain, ahol a 29-esek két ágyút és sok fegyvert zsákmányoltak, mintegy 300 foglyot ejtettek. November 10-től az egész hadosztály a szerb csapatok után vonult. November 16-án bevonultak Valjevoba, az ezred 21-én hagyta el a várost.

A következő - a Kolumbara-Ljig menti csata - november 22-én kezdődött. Az ezred a Ljig mellett harcolt, Ljig és Moravci települések közelében (Valjevtól dél-keletre). November 27-én kelt az ezred át a folyón, majd elfoglalták Moravci települést és a Kamalj magaslatot. Avangjelovac-Gorni Milanovac csata november 29-től indult, a szerb csapatok ellentámadást intéztek az akkor már legyengült, utánpótlás hiányát szenvedő osztrák-magyar erőkkel szemben. Fordulópont december 5. és 6. volt, amikor is megkezdődött a visszavonulás. A 29-es gyalogezred utóvédharcok közepette, rossz időjárási viszonyok között vonult vissza. December 8-án a Kolumbara folyó mellett Slovac és Nepricava térségében tartózkodott. A vonatok a sártengerré vált utakon, észak-keletre vonultak Sabac (Szabács) felé. Itt a 29-es és 30-as gyalogezred csapataiból alakult egység fedezte az átkelésnél a csapatokat december 9-én a Száva folyónál. A sikeres művelet után december 25-től Lezimir-Sisatovac-nál táboroztak le.

A 29-es honvéd gyalogezred augusztus és december vége közötti időben elszenvedett veszteségei a következők: Elesett 18 tiszt, megsebesült 63 tiszt, fogságba került 8 tiszt. Az altisztek, őrzetők, honvédek közül elesett 376 fő, megsebesült 1569 fő, eltűnt 522 fő, fogságba esett 228 fő (Forrás: Wodlutschka Károly és Freissberger Gyula: A 29. Honvéd Gyalogezred Története). Feltöltés és a felszerelés pótlások után, január 14-25 között az ezredet az orosz frontra szállították.

A szerb fronton meghalt, sebesült vagy fogságba került magyar királyi budapesti 29-es honvéd gyalogezred katonái közül, egy pár Jákóhalmainak sikerült a veszteséglistán és a halotti anyakönyvben megtalálnom az adatait, valamint egyes esetekben az eseménnyel kapcsolatos egyéb adatokat. Jászapátiakat is találtam a veszteséglistán és a halotti anyakönyvben. A veszteséglistán és egyéb iratokban a nevek írása során sokszor keverve vannak a betűk, valamint az ékezetek, illetve a különböző dokumentumokon ugyanazon szereplőről eltérő időpontok szerepelnek.

A HÁBORÚ ELSŐ ÉVE, 1914

1914-ben meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái

A veszteséglista Nr. 81-es füzet 18. oldalán találhatóak a jákóhalmi **Lékó József** örvezető adatai, ő 1892-ben született. A 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonájaként sebesült meg. A halotti anyakönyv alapján 1914. szeptember 8-án meghalt, halála helyszíne Suljin. Házastárs neve Horváth Apollónia, apja neve Lékó Károly, anyja neve Farkas Amália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászzákóhalma 1916/57). A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben szerepel a neve a sebesültek között. Az ezred szeptember 8-tól határbiztosítási feladatokat látott el a Drina folyó mentén.

A veszteséglista Nr. 50. füzet (megjelent 1914. november 9-én) 7. oldalán találhatóak elhunyt **Berdó Bertalan** adatai. Jászapáti született 1891-ben és a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája volt. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja szeptember 15., helyszíne Kuliste-magaslat, Szerbia. Foglalkozása földműves, apja neve Berdó Bertalan, anyja neve Ádám Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/248). A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben az eltűntek között szerepel a neve. (A Kuliste-magaslat elfoglalásának időpontja szeptember 13. és 14. volt.)

A II. Drina menti csatában vesztette életét, a Gucevo hegyháton, Kuliste körüli csatában **Bóna Sándor** a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki Jáköhalmán született 1885-ben. A veszteséglista Nr 529-es füzet 10. oldal alapján - ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg (hiányzik) -, 1914. szeptember 15-én meghalt.

A veszteséglista 1914. november 17-én megjelent Nr. 60-as füzetében, a 7 oldalon található: „Bona Sándor Inf. K. u. LIR. Nr. 29, 9 Komp. Ungarn. Jász-Nagykun-Szolnok, Jáköhalma, 1885 verw.”. A füzet **Bona Sándor** sebesüléséről ad hírt, aki Jáköhalmán született 1885-ben, a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája. A 29-es honvéd gyalogezred története könyv, I és II. Drina menti csaták veszteséglistájában, ismeretlen helyen tartózkodók listájában szerepel. Nem kizárt, hogy ugyanarról a Bóna Sándorról - a halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Borbás Katalin, apja neve Bóna Sándor, anyja neve Farkas Magdolna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászzákóhalma 1916/56) - van szó, aki 1914. szeptember 15-én halt meg a Kuliste körüli csatában. Az ezred szeptember 13-án a Cukevo magaslatnál harcolt, majd 14-én támadást intéztek a Gucevo gerincvonal ellen. A III. zászlóalj fele, (10. század) a Borinszka völgyből támadta a magaslatot, este 7-órára véglegesen elfoglalták a csapatok a 708 méter magas Kulistét. Az ezred vesztesége szeptember 13-án és 14-én: 1 tiszt és 34 fő legénység halott, 8 tiszt és 164 fő legénység sebesült, 24 fő legénység eltűnt.

Cs. Nagy János a 29-es honvéd gyalogezred katonája, 1884-ben született Jászapáti, foglalkozása gazdálkodó, házastárs neve Serczka Terézia, apja neve Cs. Nagy Ferenc. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/12). A halotti anyakönyv

alapján 1914. szeptember 18-án halt meg. Helyszín megnevezéseként Rudnik Galícia van írva (mai neve Rudnik nad Samen), de ebben az időpontban a San folyó mellett nem folytak harcok. A 29-esek ekkor a szerb harctéren harcoltak, Rudnik település is van Szerbiában, de az Valjevotól dél-keletre található, Valjevoba csak november 16-án vonult be a 29-es honvéd gyalogezred. A szerb erők november 29-én az Arangjelovac-Rudnik-Gorni-Milanovac vonalra vonultak vissza.

A halotti anyakönyv alapján 1914. szeptember hónapban halt meg **Ivanics István** a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki Jászapátin született 1886-ban. Halálának helyszíne Han Brazina (Brasina) Szerbia, Loznicától dél-nyugatra, a Drina folyó közelében. Foglalkozása földműves, apja neve Ivanics József, anyja neve Császár Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/268). Neve a 29. honvéd gyalogezred története könyv eltűntek rovatában szerepel.

Gulyás András a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1914. szeptember hónapban meghalt. Halálának helyszíne Han Brazina, (Brasina) szerb harctér. Foglalkozása földműves, apja neve Gulyás András, anyja neve Nagy Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/269). Neve a 29. honvéd gyalogezred története könyv, eltűntek rovatában szerepel.

A veszteséglista 1914. november 9-én megjelent Nr. 50-es füzetében, a 33. oldalon található **Sárközi Pál** neve, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonájaként halt meg. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontjaként szeptember van megadva, halálának helyszíne, Kuliste-magaslat, Szerbia. Foglalkozása kocsis, apja neve Sárközi András, anyja neve Lukácsi Ilona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1917/103).

1914 október 1-én halt meg, a Kuliste körüli harcokban **Farkas A. Sándor** is, ő a 29-es honvéd gyalogezred 4. póttartalékszázalaj katonája volt. Jászapátin született 1886-ban. (Adatok a halotti anyakönyvből.) Foglalkozása földműves, apja neve Farkas Miklós, anyja neve Borbély Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/266). A halálának helyszíneként Han Brazina, Szerbia van megadva, időpontja 1914 szeptember 13. A 29-es honvéd gyalogezred története című könyvben is szerepel az I. és II. Drina-menti csata veszteségei között a neve.

Szintén a Kuliste körüli csatában halt meg 1914. október 1-én **Kovács Imre** is, aki Jákóhalmán született 1882-ben, apja neve Kovács József, anyja neve Lékó Ágnes, foglalkozása földműves volt. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1917/101). Ő a 29-es honvéd gyalogezred 9. századának katonája volt (HL 311/298). Róla a veszteséglista 1914. november 17-én megjelent NR. 60-as füzetének 18. oldalán található az az adat, mely szerint megsebesült. A halotti anyakönyv adatai alapján halálának helyszíne, Kuliste-magaslat, Szerbia, eltemetve ugyan ott. A 29-es honvéd gyalogezred története című kötetben az elesettek között szerepel a neve.

Október 1-én egy sikertelen támadást indítottak a szerb állások ellen, Kuliste-magaslattól keletre, Paskovac irányába (Loznicától délre). A harcok során a III. zászlóalj (közte a 9. század) vesztesége: 15 fő halott, 116 fő sebesült és 16 fő eltűnt.

Lukácsi Jakab 1892-ben Jákóhalmán született, apja neve Lukácsi András, anyja neve Varga Terézia. (MNL JNSZML XXXIII.). Ő szintén a 29-es honvéd gyalogezred katonája volt, és a halotti anyakönyv adatai alapján 1914. október 5-e előtt halt meg. Halálának helyszíne Kuliste-magaslat, Szerbia. Lukácsi Jakab neve a 29-es honvéd gyalogezred története könyvben is szerepel, az eltűntek között. A szerb csapatok október 3-a és 10-e között tömegtámadásokat intéztek a Kuliste-magaslat ellen. A 29-esek naponta több támadást is visszavertek, állásaikban október 17-ig maradtak, ekkor leváltották az ezredet és pihenő táborba vonultak a Borinszka patak völgyébe.

Halotti anyakönyv alapján **Lóczy Ferenc László**, a 29-es honvéd gyalogezred 12. század katonája, aki Jászapátin született 1884-ben, 1914. október 17-én meghalt. A halálának helyszíne Kozluk, (Ma Bosznia-Hercegovina, a Drina folyó mellett Loznícától, ami ma Szerbia, délnyugatra). Temetésének helyszíne, Kozluk katonai temető, időpontja október 18. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/111).

A halotti anyakönyv alapján 1914. november 6-án vesztette életét Valjevo térségében a Prosek magaslaton (449 méter) a 29-es honvéd- gyalogezred póttartalékos katonája **Andrási Győző Pál**, aki Jászapátin született 1895-ben. apja neve Andrási Péter, anyja neve Király Katalin, foglalkozása betonmunkás (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/104). Neve szerepel a 29. honvéd gyalogezred története című könyv elesett katonáinak nevei között.

A harcok ekkor Loznícától dél-keletre folytak, november 10-én Zavlaka környékén táboroztak. Zavlaka Loznica és Valjevo között található, a Jadar folyó mellett. Pihenő után november 5-én kezdték meg harcukat Kostajnik térségében, november 6-án kezdődött el a Glavica-magaslat elleni támadás, melyet 8-án sikerült elfoglalni, négy ágyút és fegyvereket zsákmányoltak a csapatok, 400 szerb katona esett fogságba.

A Kuliste körüli harcokban sebesült meg a Jákóhalmi **Léha vagy Léka (Lékó) József** (a 29-esek története könyvben az I. és II. Drina menti csaták veszteségei között, Léka néven szerepel). A halotti anyakönyv szerint Léha József 23-éves volt, aki a 29-es gyalogezred 7. század katonájaként vesztette életét, 1914. november 8-án. Halálának helye a cs. és kir. 2/15-ös mozgó tartalékkórház, Suljin Han, Szerbia szerepel. Eltemetésének helye: Suljin Han katonai temető. (HL 311/265). (Suljin Han közvetlenül Zvornik mellett, attól északra, a Drina folyó mellett volt található, ahol hídfőállást építettek ki, ma Bosznia-Hercegovina területe, de ilyen nevű település ma, csak a Drinától távolabb szerepel).

A veszteséglista 1914. november 9-én megjelent Nr.50-es füzetének 14. oldalán található bejegyzés „**Giszert György** Inf. K.u. LIR. Nr. 29. 4 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1891. tot.” Giszert György a 29-es honvéd gyalogezred 4. század katonájának haláláról ad hírt.

Veszteséglista Nr. 60-as füzetének 22. oldalán olvasható, ami 1914. november 17-én jelent meg, hogy **Nagy T. János** a 29-es honvéd gyalogezred 11. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, meghalt.

Gulyás Vince a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1914. november 26-án meghalt. Halálának helyszínéeként Kuliste-magaslat, Szerbia van megadva. Foglalkozása földműves, házastársa neve Urbán Franciska, apja neve Gulyás Ignác, anyja neve Demeter Judit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/10). A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben, a III. Drina-menti csata és a visszavonulás alatti veszteségek között az elhunytak között szerepel a neve.

A veszteséglista 1915. január 10-én megjelent Nr. 98-as füzetének 30. oldalán találhatóak **Nagy Mihály Z.** tizedes adatai. A 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája volt, Jászapátin született. (Születésének időpontja nincs megadva.) Halálának időpontja 1914. november 28. (Kolubara-Ljig menti csata.) „L. Nagy Mihály tizedes Jászapáti” néven neve szerepel a 29-es honvédgyalogezred története könyvben is, a III. Drina-menti csata, valamint a visszavonulás alatti veszteségek között, az elhunytak között.

A 29-es honvéd gyalogezred november 27-én átkelt a Ljig folyón, és megkezdték a 231-méter magas Kamalj-magaslat elfoglalását, amit 28-án el is foglalt.

A halotti anyakönyv alapján november 30-ig bezárólag halt meg a szerb fronton, a Kuliste- magaslat körüli harcokban, **Kiss József Jakab** a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki Jászapátin született 1883-ban. Foglalkozása földműves, apja neve Kiss Mátyás, anyja neve Varga Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/372). Neve a 29. honvéd gyalogezred története könyv elhunytjai között szerepel.

A halotti anyakönyv alapján **Győri István** őrvezető a 29-es honvéd gyalogezred 3. pótszázad katonája, aki 1882-ben Jászapátin született, 1914. december 5-én Lipljénél elesett, eltemetve ugyan ott. (Valjevo és Arandelovac között.) A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben, a 3. Drina menti csata veszteségei között is szerepel a neve az elesettek között. Foglalkozása fodrász, apja neve Győri András, anyja neve Mihály Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/267).

Budapesten a m. kir. 1. honvéd helyőrségi kórházban, harctéri sebesülése következtében halt meg 1914. december 11-én **Sass Imre**, aki 1881-ben született Jákóhálmán, és a 29-es honvéd gyalogezred katonája volt. Temetésének helyszíne Kőbányai Központi temető, 16/IX parcella, 1 sor 3. sír, időpontja december 13. Adatok a halotti anyakönyv és a temetőkataszter alapján (234), valamint (HL 436/92). (Az elhunytakat később lehet, hogy máshol temették el, vagy hazaszállították, de erről nem minden esetben került kiállításra dokumentum, vagy elveszett.)

A 29-es honvéd gyalogezred története könyv veszteség listáján is szereplő **Bagi István**, aki Jászapátin született 1888-ban, harctéri sebesülés után, 1914. december 13-án a cs. és kir. tartalék kórházban Laibachban (ma Ljubjana) meghalt. A temetés helyszíne Laibach Szent Kereszt temető, időpontja december 15. A halotti anyakönyvben, mint m. kir. 300-as honvéd gyalogezred 1 század katonája szerepel. (Laibach város ma Ljubljana, Szlovénia fővárosa). Bagi István foglalkozása földműves, apja neve Bagi József, anyja neve Tajti Franciska. (HL 316/6, HL 316/65, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/270, ebben halálának dátumaként 1915. augusztus 13 van megadva valószínűleg tévesen).

Gecse István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1914. december 23-án meghalt. Halálának helyszínéül Szemoczevka van megadva. Házastárs neve Pataki Viktória, apja neve Gecse András, anyja neve Urbán Margit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/21). A 29-es honvéd gyalogezred 1914. december 20 és 1915. január 9 között Nagylezsmér területén táborozott. Ma Szerbiában található, Lezimir Sisatovac néven, a Duna és a Száva folyók között, Szávaszentdemetertől északra.

A halotti anyakönyv alapján **Balajti Miklós** tizedes a 29-es honvédgyalogezred 10. század katonája, aki 1876-ban született Jászapátin, 1915. január 6-án meghalt. A halálának helyszíne Székesfehérvár, Szent György kórház. Eltemetve január 8-án a székesfehérvári Szentlélek temetőben, sírszám 113-XIII-15 (243 temetőkataszter). (HL 311/91).

1914-ben megsebesült 29-es honvéd gyalogezred katonái

A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben az I. és II. Drina menti csaták sebesültjei között felsorolt jákóhalmi és jászapáti katonák közül is sikerült a veszteséglistán megtalálni néhányat.

A veszteséglista 1914. október 24-én megjelent Nr. 34-es füzetének 34. oldalán olvasható, hogy **Tóth Mihály** a 29-es honvéd gyalogezred 1. század katonája megsebesült. Születési időpontja nincs megadva, születési helye Jákóhalma. Neve szerepel a 29-es honvéd gyalogezred története könyvben is a sebesültek között.

Járvás Ferenc a 29-es gyalogezred 9. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 34-es füzet 17. oldal alapján, ami 1914. október 24-én jelent meg, megsebesült. A honvéd gyalogezred története könyvben is szerepel a neve az I. és II. Drina-menti csata sebesültjei között.

Az 1914. november 9-én megjelent Nr. 50-es füzet 17. oldalán **Horváth István** őrvezető a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, megsebesült.

Az 1914. november 9-én megjelent Nr. 50-es füzet 22. oldalán található **Kovács László** a 29-es honvéd gyalogezred 12. század katonája, aki 1885-ben született Jákóhalmán, szintén megsebesült.

A veszteséglista 1914. november 9-én megjelent Nr. 50-es füzet 8, 9, 18 és 28. oldalán találhatóak a következő Jászapáti 29-es honvéd gyalogezred sebesültjei.

Borbás B. Lajos 6. század, aki 1891-ben született.

Bordás István őrvezető, címzetes tizedes, 12. század, aki 1884-ben született.

Járvás József 6. század, aki 1892-ben született.

Bugyi Ferenc tizedes, címzetes szakaszvezető, 9. század, aki 1884-ben született.

Nyitrai Gábor 6. század, aki 1889-ben született. A gyalogezred története könyvben az I. II. Drina-menti csata sebesültjei között is szerepel Járvás József, Bugyi Ferenc és Nyitrai Gábor. (Nyitrai Gábort később 1920. december 31-i vélelmezett halál-ozási időponttal holtta nyilvánították a halotti anyakönyv adatai alapján).

Miklós Gábor a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 50-es füzet 9. oldal alapján, ami 1914. november 9-én jelent meg, megsebesült. Neve szerepel a 29. honvéd gyalogezred története könyv sebesültjei között is. A későbbiek során ismét megsebesült, a veszteséglista Nr. 384-es füzet 29. oldal alapján, ami 1916. február 29-én jelent meg.

A 29-es honvéd gyalogezred története könyv 3. Drina menti csaták, (1914. november 5-től.) veszteségei között található, a jákóhalmi **Herkules István** póttartalékos a 29-es honvéd gyalogezred 9. századának katonája, aki 1887-ben született és megsebesült. Róla a veszteséglista 1914. december 18-án megjelent Nr. 81-es füzetének 12. oldalán is lehet olvasni.

A veszteséglista Nr. 98-as füzetében olvasható a 32. oldalon, ami 1915. január 10-én jelent meg, hogy a jákóhalmi **Pap János** tizedes, aki a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, megsebesült. A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben is a sebesültek között szerepel a neve. (születési időpontját nem tüntették fel).

Jakab J. Vince a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 81-es füzet 14. oldal alapján, ami 1914. december 18-án jelent meg, megsebesült. A 29. honvéd gyalogezred története könyvben is szerepel a neve a sebesültek között.

Simon Pál őrzető, a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1881-ben született Jáköhalmán, a veszteséglista Nr. 149-es füzet 39. oldal alapján, ami 1915. március 26-án jelent meg, megsebesült. A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben is szerepel a neve a sebesültek között.

A veszteséglista 1915. július 13-án megjelent Nr. 209-es füzetének 17. oldalán található „Forgács Imre ErsRes. k.u. LIR. Nr. 29, 1. ErsB. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jáköhalma, 1884, kriegsgef. (Nis, Serbien.) **Forgács Imre** póttartalékos, a 29-es honvéd gyalogezred 1-es pótzászlóaljának katonája hadifogságba esett. Hadifogságának helye, a szerbiai Nis városa volt. Halálának időpontja 1915. január 15, foglalkozása napszámos, házastársa neve Szabó Erzsébet, apja neve Forgács Mihály, anyja neve Harnos Teréz. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászejákóhalma 1957/12). Nis, Belgrádtól dél-keletre található a Bolgár határ közelében.

Nisből a foglyokat 1915. október 19-én, Szerbián és Albánián át, az Adriai tenger partján levő Valona, (mai neve Vlora) kikötőjébe hajtották, ahová december 15-én érkeztek. Valonából a foglyokat hajókkal a Szardínia észak-keleti csúcsánál lévő Asinara-szigetre szállították. A „halálmarst” csak kevesen éltek túl, körülbelül 16 000 osztrák-magyar katona veszítette életét. Sokan a kolera betegség áldozatai lettek. A szigetről a foglyokat 1916 nyarán Franciaországba szállították. (részletes leírás a Rusvai nagypapa, Rusvai Balázs Rusvai Balázs (1888-1965) részénél, Rusvai Ferencnél).

Szintén a szerb fronton harcolt a m. kir. 29. Népfelkelő Gyalogezred, melynek I. és II. zászlóalja Budapesten, a III. zászlóalja Jászberényben alakult meg. Az ezred a 17-es népfelkelő gyalogezreddelel együtt a 109-es népfelkelő dandárt alkotta. Az ezredet vonaton szállították 1914. augusztus 12-én Szarajevóba, ahová 15-én érkeztek meg. Az eredeti hadialkalmazásuk népfelkelő hadtápszolgálat volt, de ezt a Szarajevó melletti

Icsilin táborhelyükön augusztus 18-án a hadtestparancsnokság megváltoztatta. A III. zászlóalj kivált az ezredből és oda többé már vissza sem tért. Az I. és II. zászlóalj is kivált és augusztus 20-án Szarajevóba indult, ezredparancsnokság 30-án Vlasenicán és Srebrenicán át Bratunacsra menetelt az időközben oda érkezett I és II zászlóaljhoz. Ljubovijánál szeptember 8-án átkeltek a Drina folyón, ahol súlyos harcok alakultak ki. Visszavonulás a Drina bal partjára augusztus 18-án és Bratunacztól északra és délre 10-kilométer szakaszon a Drina mellett határvédelmi feladatokat láttak el. November 3-tól december 2-ig előnyomulás és harcok, Valjevon át Gorni Milanovac felé, a XVI. hadtest keretében. Súlyos harcok november 18 és 19-én, (Ravna Gorni) 112 halott és 450 sebesült. Visszavonulás december 3.-a és 12.-e között, utóvédharcok először Valjevo, majd Szabács irányába. December 12-én bevonultak Klenákra, majd 13-án Rumára, itt az ezred létszáma 750-fő, veszteség elesettekben, sebesültekben és olyanokban, akiknek holléte ismeretlen, mint egy 1100 fő volt. (Adatok Szalay Lajos nyugalmazott őrnagy, az egykori 29-es népfelkelő gyalogezred segédtsíztje írásából való. Az írás a Magyar Királyi Budapesti 29-es Honvédgyalogezred és a Magyar Királyi 29-es Népfelkelő Gyalogezred Hadtörténeti Emlékkönyvében jelent meg, melyet De Sgardelli Caesar állított össze.) A 29-es népfelkelő gyalogezred kiegészítés és kiképzés után, a Száva folyó mellett lévő Gunja és Vrbanja településekről, 1915. július 7-én indult az olasz frontra.

1914-ben meghalt 29-es népfelkelő gyalogezred katonái

A halotti anyakönyv alapján a 29. népfelkelő gyalogezred 10. század katonájaként vesztette életét 1914. november 23-án, a Ravna Gorai harcok során **Gulyás Pál**. Jászapátin született 1878-ban. Foglalkozása napszámos, apja neve Gulyás József, anyja neve Böte Rozália. (HL 311/921, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/257). A Ravna Gora hegy 856-méter magas, Valjevotól dél-keletre található.

Szintén a halotti anyakönyv alapján **Andrássi Ferenc** a 29-es népfelkelő gyalogezred 8. század katonája, aki 1876-ban Jászapátin született, 1914. november 29-én meghalt. A halálának helyszíne Császári és Királyi 1/16-os tábori kórház Brezgye, Szerbia, temetve ugyan ott. (HL 311/253). Brezgye Valjevotól dél-keletre található.

Birkás Ignác a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1881-ben született, illetőségi hely Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1915. január 7-én meghalt. Halálának helyszíne Villach, Karintia. Foglalkozása földműves, apja neve Birkás Demeter. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/110).

Szintén a szerb fronton szerzett betegségben vesztette életét **Háfra Károly** a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jászapátin. Szarajevóban a kórházban halt meg 1915. január 10-én, a halotti anyakönyv alapján. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/160).

1914-ben megsebesült 29-es népfelkelő gyalogezred katonái

Holló Ferenc a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 106-os füzet 16. oldalának alapján, ami 1915. január 18-án jelent meg, megsebesült.

Mihályi István tizedes a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 106-os füzet 26. oldal alapján, ami 1915. január 18-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 108-as füzet 26. oldalán is sebesültnek van írva, de az 5. század katonájaként, megjelent 1915. január 20-án.

Nagy Gábor a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 106-os füzet 27. oldal alapján, ami 1915. január 18-án jelent meg, megsebesült.

Pásztor Barna a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 106-os füzet 29. oldal alapján, ami 1915. január 18-án jelent meg, megsebesült.

Farkas Ignác a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született, időpontja hiányzik, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 14. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Fodor Károly a 29-es népfelkelő gyalogezred 1. század katonája, aki Jákóhalmán született, időpont hiányzik a veszteséglista Nr. 108-as füzet 14. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Gecse József a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 15. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Gonda Mihály őrvezető a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 15. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Varga István a 29-es népfelkelő gyalogezred 5. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 39. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Az utóbbi sebesülések (Nr 106-os és Nr 108-as füzetek) valószínűleg 1914. november 3. és december 2. közöttiek, a Valjevo és Gorni Milanovac közötti harcok, valamint a november 18-19-es Ravna Gora körüli harcok sebesülései. (Forrás: Wodlutschka Károly-Freissberger Gyula: A 29. honvédgyalogezred története könyv, valamint De Sgardelli Caesar: A magyar királyi budapesti 29. honvédgyalogezred és a magyar királyi 29. népfelkelő gyalogezred hadtörténeti emlékkönyve.)

A cs. és kir. 68-as gyalogezredet 1860-ban alapították, az I. zászlóalj Szolnokon, a II., III. és IV. zászlóalja (Semlinben) Zimonyban tartózkodott. A 68-as gyalogezred laktanyája 1894-től Szolnokon volt, 1912-től az I. II. és IV. zászlóalja megerősített határvédelmi feladatokat látott el Zimonyban. A harcok itt kezdődtek el 1914. július 29-én, ekkor a szerbek a vasúti híd egyik pillérét felrobbantották, és megtámadták az őrséget. A 68-asok a szerb fronton az osztrák magyar 2. hadsereg, 7. gyaloghadosztály,

14. dandárnak alárendelésében harcoltak, párban a 38-as gyalogezreddel. Az ezred 4 zászlóaljából, tehát 12 századból állt. Négy géppuskás osztaga, valamint egy utászosztága és egy jelentő lovas osztaga volt. Az ezredhez tartozott az ezredvonat, valamint a zenekar, a létszám összesen 4660 fő és 268 ló volt. Augusztus 12-től harcoltak, elsőként Belgrádnál a „Cigány szigeten” (Ada Ciganlija) a Száva folyó szigete, majd Becmen, Jakovo, Boljevci térségében, ez terület Belgrád közelében, a Száva és a Duna között fekszik. Szeptember 7-től Silbac, Asanja, Jarak környékén, a szerb csapatok szeptember 5-én betörték a Szerémségbe Kupinonál, (Kölpény) egy pár falut felégettek, köztük Jarakot is, majd visszavonultak szerb területre. Ide érkeztek a 68-asok, majd a Száva folyón átkelve, szeptember 17 Sevarice, Pricinovic, Metkovic az ezred útja, ahol több napos álló harcot vívtak, a Száva folyó közelében, Sabactól, Szabácstól északra. Szeptember 27. Tabanovic (Szabácstól északra), itt lövészárokharcok alakultak ki október 28-ig, ekkor a 68/I zászlóalj az ellenséget kivetette állásaiból, majd vonulás utánuk Szabács felé. November 2-án a 29-es és a 7 hadosztály Szabácsot támadta, és nagy veszteségek után a szerb csapatok elhagyták állásaikat.

November 2-án vonult be Szabácsra, a 68-as gyalogezred I. zászlóalja, november 6-tól a támadások főbb pontjai a Szabács és Pricinovic körüli magaslatok elfoglalása volt, majd 10-én Valjevo felé követik a szerb csapatokat. November 15-től Kalenic, (Valjevtól észak-keletre Belgrád irányába) 17-én átkeltek a Kolubara folyón, 19-én a további előrehaladás megakadt a nagy esőzések miatt, a Crljeni (Veliki Crljeni) környék területeit víz árasztotta el, a Kolubara és Beljanica folyók árterületeit. November 22-én Borak, a Lukavica patak és Kolubara folyók mentén vívott harcok, december 5-én Ripanj (Belgrádtól dél-keletre, az Avala hegy (511 méter) déli lejtőjén fekszik), alatta Babe falu, majd a szerb csapatokat követve, Banjicén át (ma Belgrád része), Belgrádig jutottak. December 2-án vonultak be, a már kiürített Belgrádba.

December 5-én Ripanjtól délre a 68-as gyalogezred I. zászlóaljának a feladata volt a hadosztály visszavonulásának a biztosítása, és ez nagy erőfeszítések árán sikerült is. A zászlóalj csatlakozott az ezredéhez és december 9-én visszavonulásra kaptak parancsot, és 1914. december 14-én visszaérkeztek Zimonyba. Itt három hét pihenő és feltöltés után, átvezényelték őket az orosz frontra, Galiziába. (Adatok: Udovecz György „Königgratztól Litomelig” a Császári és Királyi 68-as gyalogezred története, valamint „68-as Jász-Kun gyalogezred háborús album” szerkesztette Reschner Róbert és Sebestyén József).

A 68-as gyalogezred szerb fronton elszenvedett veszteségei között találtam néhány jákóhalmait és jászapátit is, de ezek csak töredékei a teljes veszteséglistának, mivel az évek során számos dokumentum megsemmisült.

1914-ben meghalt 68-as gyalogezred katonái

A veszteséglista 1914. szeptember 5-én megjelent Nr. 11-es füzet 10. oldalán olvashatóak **Andrási István** adatai, aki a 68-as gyalogezred 13. század katonája volt. A halotti anyakönyv alapján 1914. augusztus 21-én meghalt, ő 1887-ben született Jászapátin, foglalkozása földműves, házastársa neve Széki Borbála, apja neve Andrási Gábor, anyja neve Urbán Márta. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/161). Az ezred augusztus 18-án érkezett Pricinovicra, majd Metkovics volt az útjuk, Szabácstól északra, ahol álló harcok alakultak ki.

A Száva folyó mellett, Szabácstól északra található Sevarice, itt halt meg 1914. szeptember 18-án **Sóti István** örvezető, címzetes tizedes, a 68-as gyalogezred 15. tábori század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin. A halotti anyakönyv mellett, a veszteséglista Nr. 682-es füzetének 49. oldalán is található adat róla, ami 1918. június 25-én jelent meg. Foglalkozása földműves, apja neve Sóti István, anyja neve Járvas Katalin. (KA 2306/213, HL 264/129, HL 263/142, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/256). A veszteséglistában a Nr. 44-es füzet 31. oldalán, ami 1914. november 3-án jelent meg, az olvasható, hogy megsebesült.

Sevaricétől délre található Pricinovic, itt esett el 1914. szeptember 22-én **Birkás Barnabás** örvezető a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 44-es füzet 8. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg. Foglalkozása földműves, apja neve Birkás Ferenc, anyja neve Tajti Borbála. (KA2306/028, HL 262/116, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/273).

Pricinovictól északra található Uzvece, ahol szintén szeptember 22-én esett el **Budai Sándor** a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki Jászapátin született 1892-ben. A veszteséglista Nr. 44-es füzet 9. oldala alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg. Foglalkozása földműves, apja neve Budai József, anyja neve Deli Judit. (KA 2306/030, HL 262/118, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/274).

Veszteséglista 1914. november 3-án megjelent Nr 44 füzetének 25. oldalán ez áll. „Murzsa Alexander Inft IR. Nr 68, 4 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1886 tot”. **Murzsa Sándor** a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, meghalt. A halotti anyakönyv szerint az időpont 1914. szeptember 23., helyszíne Pricinovic, Szerbia. Pricinovic Szabácstól északra található a Száva folyó mellett. Murzsa Sándor foglalkozása földműves, házastárs neve Duka Ilona, apja neve Murzsa Károly, anyja neve Pusoma Anna. (KA 2306/032, HL 262/119, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/19).

Birjás Balázs örvezető a 68-as gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1914. szeptember 29-én meghalt. Halálának helyszíne Pricinovic. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/201).

Pricinovic a helyszíne **Csékmany Sándor** halálának is, aki szintén a 68-as gyalogezred 1. századának póttartalékos katonája volt. Jászapátin született 1889-ben, róla a halotti anyakönyv mellett, a veszteséglista Nr. 44-es füzetében is lehet olvasni, a 10. oldalon, megjelent 1914. november 3-án, valamint a veszteséglista

Nr. 682-es füzet 13. oldal alapján, ami 1918. június 25-én jelent meg. (KA 2306/031, HL 262/119).

Szabácstól északra, a Száva mellett található Tabanovic, itt esett el 1914. szeptember 29-én **Tajti István** póttartalékos a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 682-es füzet 53. oldal alapján, ami 1918. június 25-én jelent meg. Foglalkozása földműves, apja neve Tajti István, anyja neve Urbán Petronella. (KA 2306/040, HL 262/124, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/275).

Ezen a helyszínen, Tabanovicon esett el szeptember 30-án **Ádám István** póttartalékos a 68-as gyalogezred 16. századának katonája, aki Jászapátin született 1884-ben. Foglalkozása földműves, apja neve Ádám Antal, anyja neve Berdó Eleneóra. (KA 2306/080, HL 262/156, valamint a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/224). A veszteséglista Nr. 48-as füzet 5. oldal, ami 1914. november 7-én jelent meg, valamint az Nr. 682-es füzet 5. oldal, ami 1918. június 25-én jelent meg, tájékoztat haláláról.

Szintén szeptember 30-án, Tabanovicon halt meg a 68-as gyalogezred 16. századának katonája **Mihályi Mátyás**, aki Jászapátin született 1886-ban. A veszteséglista Nr. 682-es füzet 34. oldal alapján, ami 1918. június 25-én jelent meg, valamint a veszteséglista Nr. 48-as füzet 18. oldal alapján, ami 1914. november 7-én jelent meg és a 316-os füzet 30. oldal alapján, ami 1915. november 16-án jelent meg. Apja neve Mihályi Antal, anyja neve Orosz Borbála. (KA 2306/079, HL 262/155, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/227).

Ezen a helyen Tabanovicon, és ezen a napon, szeptember 30-án esett el **Susztár Pál** a 68-as gyalogezred 16. századának katonája, aki 1887-ben született Jászapátin. A veszteséglista Nr 48-as füzet 25. oldal alapján, ami 1914. november 7-én jelent meg, és haláláról tájékoztat, neve **Sustár Pálként** szerepel. A veszteséglista Nr. 411-es füzet 49. oldalán, ami 1916. április 20-án jelent meg, szintén Sustár Pál a neve. A veszteséglista Nr. 682-es füzet 51. oldalán Susztár Pál a neve, az alakulat és születési hely és dátum azonos. A halotti anyakönyvben Sudztár Pál van írva, (KA 2306/079, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/226). Foglalkozása földműves. Apja neve Sudztár István, anyja neve, Tajti Katalin.

Szintén Tabanovic a helyszíne **Balla István** halálának, 1914. szeptember 30-án, aki a 68-as gyalogezred 15. századának katonája volt, Jászapátin született 1888-ban. Sebesüléséről a veszteséglista Nr. 52-es füzet 6. oldalán lehet olvasni, ami 1914. november 10-én jelent meg. Haláláról a (KA 2306/044, és a HL 262/129) dokumentum tájékoztat, ebben a 68-as gyalogezred 1-es pótszázad katonájaként szerepel.

Itt Tabanovicon esett el 1914. szeptember 30-án **Pongó István** póttartalékos a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin. Foglalkozása földműves, apja neve Pongó Kálmán, anyja neve Nagy Veronika. Róla a halotti anyakönyv mellett, a veszteséglista Nr. 48-as füzet 21. oldalán is van tájékoztatás, ami 1914. november 7-én jelent meg, valamint a veszteséglista Nr 682-es füzet 42. oldalán, ami 1918. június 25-én jelent meg. (KA 2306/084, HL 262/158, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/225).

A veszteséglista november 3-án megjelent Nr 44 füzetének 35. oldalán található „Terjéki Emmerich Gefr. TitKorp. IR. Nr. 68, 12. Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1886 tot.” Terjéki Imre örvezető, címzetes tizedes a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki Jákóhalmán született 1886-ban, meghalt. **Terjéki Imre** foglalkozása szabósegéd, háztárs neve Terjéki Terézia, apja neve Terjéki László, anyja neve Vas Verona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászkóhalma 1922/32).

Veszteséglista 1914. november 10-én megjelent Nr 52-es füzetének 22. (58.) oldalán jelent meg, hogy **Lénárd Ferenc** a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki Jákóhalmán született 1890-ben, meghalt. Halotti anyakönyvben a halál időpontja 1914. október 1, helye Sevarice Szerbia. Sevarice Szabácstól északra található a Száva folyó mellett. (KA 2306/051, HL 262/133).

A veszteséglista 1914. november 10-én megjelent Nr. 52-es füzet 60. oldalán található **Miklós László** a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki megsebesült, Jászapátin született 1890-ben. A halotti anyakönyv bejegyzése szerint, a Császári és Királyi 2/9 mozgó tartalékkórházban, (Ruma, Szlavónia) 1914. október 8-án elhunyt. Eltemetésének helye: Ruma, 1914.október 8, tömegsír. (HL 264/33, HL 264/593).

Balla Benó Sándor a 68-as gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a (HL 453/214/2, valamint a 226-ös temetőkataszter alapján), 1914. október 13-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest, Császári és Királyi 16. helyőrségi kórház, másik adat (Szent László kórház). Temetve Budapest Kőbányai Központi Temető, 16/XIII. parcella, 5. sor, 12. sír, 1914. október 15.

A Veszteséglista 1914. december 21-én megjelent Nr 83-as füzetének 21. oldalán található „Menyhart Stefan Inf. IR. Nr 68, 14 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1887 verw.” **Menyhárt István**, aki a 68-as gyalogezred 14. század katonája és Jákóhalmán született 1887-ben, megsebesült. A halotti anyakönyv szerint, 1914. október 25-én meghalt, a halálának oka fejlődés. A halál helyszíne Ruma, Császári és Királyi 2./9 mozgó tartalékkórház, (Szlavónia). Temetésének helyszíne Ruma, tömegsír, időpontja 1914. október 27. (HL 264/39).

G. Nagy László a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1914. október 29-én meghalt. Halálának helyszíne Tabanovic, Szerbia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/200).

Szabácsnál esett el 1914. november 1-én **Nagy G. Bertalan** póttartalékos a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret katonája, aki Jászapátin született 1889-ben. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 28. oldalán, ami 1915. január 16-án jelent meg, valamint a veszteséglista Nr. 682-es füzet 37. oldalán található adat róla, ami 1918. június 25-én jelent meg. A halotti anyakönyv alapján neve G. Nagy Bertalan, földműves, háztársa neve Rusvai Erzsébet, apja neve G. Nagy Károly, anyja neve Gonda Franciska. (HL 262/205, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/264).

Szabácsnál esett el 1914. november 3-án **Sas Géza** a 68-as gyalogezred, 5. század katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán. Adatai a halotti anyakönyv mellett, a veszteséglista Nr. 104 füzetének 33. oldalán, amely 1915. január 16-án jelent meg, valamint a Nr. 682-es füzet 45. oldalán, ami 1918. június 25-én jelent meg. Foglalkozása

földműves, apja neve Sas József, anyja neve Kovács Apollónia. (HL 262/208, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/17).

Valószínűleg az előbbi személlyel azonos, - de a jelölt forrásanyagban vélhetően elírt - **Sás Geyfa**, aki 1892-ben született Jákóhalmán és a 68-as gyalogezred 6. század katonája volt. Ő a halotti anyakönyv szerint 1914. november 3-án meghalt, temetésére vonatkozó bejegyzés nincs. (KA 2306/151).

„Fejes Anton Ifst. IR. Nr. 68, Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1894 gefalen (4./11. 1914)” **Fejes Antal** a 68-as gyalogezred katonája 1914. november 4-én elesett, a Szabács környéki harcokban. Megjelent a veszteséglista Nr. 682-es füzetének 16. oldalán, 1918 június 25-én. Egy másik dokumentum szerint (KA 2306/090) temetésének helye Szabács november 4-én. A (HL 262/163) alapján halálának dátuma szeptember 4, ez valószínűleg téves. Foglalkozása cipész, apja neve Fejes Mihály, anyja neve Szöllösi Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1917/104).

Szabácsnál esett el **Lékö László**, aki Jákóhalmán született 1890-ben, a 68-as gyalogezred katonája volt. Halálának időpontja szintén november 4. helyszíne Szabács. Megjelent a veszteséglista Nr. 682-es füzetének 30. oldalán, 1918 június 5-én. A halotti anyakönyv alapján, foglalkozása földműves, apja neve Lékö László, anyja neve, Farkas Mária. (KA 2306/101, HL 262/171, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1917/105).

A halotti anyakönyv alapján szintén Szabácson hunyt el **Balog II. József** őrzetető, a 68-as gyalogezred pótzászlóaljkeret katonája is. Jákóhalmán született 1892-ben, és 1914. november 4-én halt meg. (KA 2306/155).

A 68-as gyalogezred 6. század katonája volt **Szilágyi Péter**, aki Jákóhalmán született 1886-ban, halálának időpontjaként az 1914. november 2 és 25 közötti időpont van megadva. Megjelent a Nr. 104 füzetének 37. oldalán, 1915. január 16-án. (KA 2306/171, HL 263/16).

„Koczka Josef Aladár Einj, Freiw. Med. TitKorp. IR. Nr. 68, 5 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti 1885 tot. (Nov. 1914). A veszteséglista 1915. január 16-án megjelent Nr. 104-es füzetének 22. oldalán található. **Koczka József Aladár** egyéves önkéntes, orvos, címzetes tizedes a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin meghalt. A halotti anyakönyvben a halál időpontja 1914. november 14, elesett Crvena-Jakuba Szerbia. Foglalkozása orvos, apja neve Koczka István, anyja neve Bánszky Erzsébet. (KA 2306/104, HL 262/173, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/96, és 1916/251).

Koczka József naplója: A Szabács körüli harcokról találtam egy írást, Csorba Béla, Temerin (1950) vajdasági magyar publicista, tanár, néprajzkutató, politikus könyvét. Szolnoktól-Szabácsig Koczka József naplója. A Koczka család az 1700-as évek óta élt Jászapátin, Koczka István (1865-1941) a város meghatározó emberei közé tartozott. Tagja a városi tanácsnak, képviselő, a kaszinó alelnöke, megyebizottsági, kölcsönpénztári és törvényhatósági tag, főbíró. Legidősebb fiú József 1885-ben született, orvosnak készült, az ötéves elméleti képzés után, az egyéves gyakorlatát töltötte a végzős növendék, amikor önkéntesnek jelentkezett. A 68-as gyalogezred 5. század ka-

tonája lett, a III. zászlóaljorvos mellé kapott beosztást. Szolnokról Zimonyba került, majd a zászlóaljat követve a harcok színhelyén látta el a betegeket és sebesülteket. Naplója 1914. július 29-én kezdődik Szolnokon, a szerb frontra augusztus 1-én indultak, Zimonyban szeptember 10-ig voltak, az itt lévő idő alatt igen sok sebesültet láttak el, akik a Belgrád körüli harcokban sebesültek meg. Szeptember 9-én a szerbek betörték Zimonyba ezért Újpszázvára vonultak. Szeptember 12-én Vojka, 13-án Urbanovici, 14-én Asanja, (itt a II. zászlóaljhoz átirányították), 16-án Subotiste volt az útvonaluk. Szeptember 17-én értek Jarakra, majd átkeltek a Száva folyón és 18-án Sevaricére mentek, Szabácstól észak-nyugatra, a falu alatt állították fel a „hilfsplacot” (segélyhelyet). A harcokban 100 sebesült, 15-20 halott. A 68-as gyalogezred II. és III. zászlóaljból és a 38-as gyalogezredből, valamint a 21-es vadászzászlóaljból is. A segélyhelyet is támadás érte, szeptember 19-től Pricinovic majd Urevac volt az útjuk, útközben a jobb kezének pulóverét is átfúrta egy golyó, írta naplójában. Estére újabb 60 sebesült, szeptember 20-án visszamentek Sevaricére. Uzvecén voltak szeptember 24-től, (Pricinovictól északra) a faluból egy majorba mentek ki, itt alakítottak ki segélyhelyet, a harcok elhúzódtak, állóháború alakult ki Szabács körül. Ott a majorban volt a III. zászlóalj és a 21-es vadászzászlóalj segélyhelye is. Október 29-es naplóbejegyzése szerint, temetőjükben, amit a segélyhely mögött alakítottak ki, már 12 sír van. Ebből öt más ezred katonája, hét 68-as gyalogezred katonájának sírja. Október 31 Tabanovic, november 1 Majur, a zászlóalj már Szabácson a méntelepnél volt, írja naplójába. November 2-án ők is ide érkeztek és kialakították a segélyhelyet a méntelep tisztí épületében. November 3-án, a napló bejegyzése alapján, estig 71 sebesült. Közöttük apátiak Szikszai, Gojsza, Csöke, Lóczi, Bagi. Utolsó bejegyzés a naplóban, november 4, megnézte Szabácsot, ami borzalmas állapotban volt, este 6 és 7 óra között 30 sebesültet kötöztek be, még féltizenkettőkor is fenn volt, írta utolsó soraiban. „Jászapáti és Vidéke” című hetilap 1914. december 13-án megjelent száma írta meg halálát. A szerb fronton, mikor sebesülteket kötözött a segélyhelyen, egy golyótól találva hősihalált halt. Megtaláltam a veszteséglistán is.

Koczka Andor (1886-1959) a testvére, aki 1911-ben nyitotta meg papír, könyv és írószer kereskedését, a háború alatt a csendőrségnél teljesített szolgálatot. A másik testvér **Koczka István** (1888-1981) jogászként végzett, a 68-as gyalogezred kadet aspiránsa 1915-től. Orosz hadifogságból 1920-ban szabadult. Veszteséglistán megtaláltam adatait, az Nr 543-as füzet 4. oldalán, ami 1917. március 27-én jelent meg. „Koczka Stefan Einj, Freiw. Feldw. IR. Nr, 68 Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti, 1888 Kriegsgef. Pensa Ruszland”. Pensa Moszkvától dél-keletre, a Volga folyóhoz nem messze található.

Koczka József naplójának utolsó bejegyzése, ami 1914. november 4. volt, és halálának időpontja november 14. közötti időt kutatva találtam egy írást, vitéz Doromby József könyvében. A könyv címe: „A volt cs. és kir. 38-as gyalogezred Története és Emlékkönyve.” A november 13-án történt események kapcsán ezt írja. „Tammavától keletre levő Ub híd elfoglalására, már Vrelo-ból 1 ½ zászlóalj 68-ast küldtek előre. Mikor a fő csapat Crvenajabuka-ba ért, ez a különítmény még ott volt és jelentette,

hogy az Ub túlsó partján lévő magaslatokat az ellenség megszállva tartja.” A harcok 14-én is itt a térségben folytatódtak, egész nap heves tüzérségi és gyalogsági tűzben harcoltak, a 68-asok november 15-én, már Kalenicnél álltak. (Szabácstól és az Ub folyótól dél-keletre található Kalenic, Borak és Radljevo település). A 38-as és a 68-as gyalogezred együtt harcolt a 14. dandárban, az ő útvonaluk a szerb csapatokat követve Valjevo felől Belgrád felé haladt. Az említett helyiségek Vrelo és Crvena Jakuba, Szabácstól dél-keletre az Ub városától észak-keletre az Ub és Tamnava folyóknál található. Az Ub a Tamnava folyóba, az meg a Kolubara folyóba ömlik, ami a Száva egyik mellékfolyója. Ez a vidék volt Koczka József életének utolsó állomása.

A veszteséglista 1915. január 16-án megjelent 104 es füzetének 20. oldalán található, **Kálmán József**, póttartalékos a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki Jászapátin született 1883-ban és meghalt 1914 novemberében. A halotti anyakönyv szerint ő is Crvena Jabukában halt meg 1914. november 17-én. Foglalkozása földműves, házastársa neve Bugyi Julianna, apja neve Kálmán István, anyja neve Horváth Julianna. (KA 2306/190, HL 263/73, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/270).

A Koczka József naplójában leírt apáti sebesültek közül, a veszteséglistán megtaláltam a következőket.

Belgrád körüli harcok során sebesült meg az 1889-ben Jászapátin született **Berente Kálmán**, aki a 68-as gyalogezred 14. század póttartalékos katonája volt, és akit 1914. augusztus 28-án látott el Koczka József Zimonyban. A veszteséglistán 1914. szeptember 5-én megjelent Nr. 11-es füzet 14. oldalán található. „Ersalzreservist Berente Koloman Inf. Rgt. Nr. 68, 14 Komp. Ungarn.”

Egy másik sebesültet naplójában csak vezetéknévén említ, szeptember 18-án, egy Tajti nevezetűt. Ebben az időpontban két 68-as jászapáti születésű Tajti nevezetű sebesült is szerepel a veszteséglistán. Az egyikük adatai 1914. november 3-án jelentek meg a veszteséglista Nr. 44-es füzetének 35. oldalán. „Tajti Michael Korp. Tit Zugsf. IR. Nr. 68, 9 Korp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti 1884 verw.” **Tajti Mihály** tizedes címzetes szakaszvezető, a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1884-ben Jászapátin született megsebesült. Halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastársa neve Urbán Manka, apja neve Tajti K. Ferenc, anyja neve Nagy Cs. Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/198).

A másik Tajti szintén a 68-as gyalogezred katonája, róla a veszteséglista Nr. 52-es füzetének 70. (34.) oldalán lehet olvasni. Megjelent 1914. november 10-én. „Tajti Franz Inf. IR. Nr. 68, 16 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti 1886 verw.” **Tajti Ferenc** a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1886-ban Jászapátin született megsebesült. A veszteséglista Nr. 192-es füzet 48. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, az áll, hogy hadifogságba esett az orosz fronton.

A naplójában október 23-án említi, mint apáti fiút, Lóczi Eleket, István fiát, akit ellátott. Őt a Veszteséglista 1915. január 20-án megjelent Nr. 108-as füzet 24. oldalán találtam meg. „Lóczi Alexius Inf. IR. Nr. 68, 3 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti 1892 verw.” **Lóczi Elek** a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, megsebesült. A veszteséglista Nr. 83-as füzet 19. oldal

alapján, ami 1914. december 21-én jelent meg, szintén sebesültnek van feltüntetve, de itt a születési időpontjaként 1893. lett feltüntetve.

Naplójának utolsó előtti napján, november 3-án a következő bejegyzést tette: apáti sebesültek, Szikszai, Gojsza, Csőke. Lóczi, Bagi. A veszteséglista 1915. január 16-án megjelent Nr. 104-es füzetének 37. oldalán találtam meg, **Szikszai Ferenc** tizedest a 68-as gyalogezred 7. század katonáját, aki Jászapátin született 1881-ben és megsebesült. (Később a veszteséglista Nr. 451-es füzet 52. oldala, ami 1916. augusztus 12-én jelent meg, hadifogságba eséséről számol be az orosz fronton.

Az Nr. 104-es füzetben, a 15. oldalon találtam meg **Gojsza János** szakaszvezetőt, aki Jászapátin született 1887-ben, a 68-as gyalogezred 6. század katonája volt és megsebesült.

Megtaláltam ebben a füzetben, a 11. oldalon **Csőke (Csőke) Gábort** is, aki szintén a 68-as gyalogezred 6. század katonája volt és megsebesült, ő is Jászapátin született 1892-ben. A veszteséglista Nr. 164-es füzet 10. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült. Ez lehet, hogy újabb sebesüléséről ad hírt.

A negyedik apátival bajba kerültem, mert a veszteséglistán két Lóczi is szerepel, mind a kettő 68-as gyalogezred katonája, egymás alatt szerepelnek a listán is. Ugyan itt egy harmadik 68-as Lóczi is szerepel, de ékezet nélküli „o” -val van írva a neve, mind a hárman Jászapátiaiak. A naplóban valószínűleg a 68-as gyalogezred szintén a 6. század katonájáról, **Lóczi Balázs** tizedesről van szó, aki 1889-ben született Jászapátin és megsebesült. A másik két sebesült Lóczi, a 68-as gyalogezred 3. század katonája **Lóczi Mátyás József**, aki 1891-ben született, és **Loczi Mihály** póttartalékos, a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki szintén 1891-ben született. (Veszteséglista Nr. 104-es füzet 25. oldal, megjelent 1915. január 16-án). Lóczi Mihály a halotti anyakönyv alapján 1916. június 4-én meghalt az orosz fronton. (Foglalkozása kisbirtokos, házastársa neve Király Rozália, apja neve Lóczi Mihály, anyja neve Balla Klára. (MNL JNSZML XXXIII. 2. 1932/96).

Szintén a Nr. 104-es füzetben a 6. oldalon találtam meg az 1883-ban Jászapátin született **Bagi Jánost**, aki szintén a 68-as gyalogezred 6. század katonája volt és megsebesült. Mindannyian a Szabács környéki harcokban sebesültek meg. (Bagi Jánost a halotti anyakönyv adatai alapján 1917. december 31-i vélelmezett halálzási időponttal holtta nyilvánították.)

A Szabács környéki harcokban sok elesett jákóhalmi és jászapáti születésű katonát találtam, a sebesülések pontos időpontját megállapítani nehéz, mert a veszteséglista csak jóval az esemény bekövetkezése után került összeállításra.

1914. november 4-én esett el Szabácsnál, **Járvás Imre** a 68-as gyalogezred ezredtörzs katonája, aki 1886-ban született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 19. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Csuka Viktória, apja neve Járvás Éliás, anyja neve Ragó Erzsébet. (KA 2306/162, HL 262/217, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/267).

November 4-én Szabácsnál halt meg **Réz Móricz** a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin. Foglalkozása földműves, apja neve Réz

Tamás, anyja neve Lakatos Julianna. Veszteséglista Nr. 104-es füzet 33. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, (KA 2306/155, HL 262/212, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/265).

Szabó János póttartalékos, szintén november 4-én és itt Szabácsnál halt meg, ő is a 4. század katonája volt, és Jászapátin született 1885-ben. Foglalkozása földműves, házastárs neve Pongó Katalin, apja neve Szabó János, anyja neve Virág Franciska. Róla az 1915. január 16-án megjelent veszteséglista Nr. 104-es füzet 36. oldalán lehet olvasni. (KA 2306/156, HL 262/212, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/266).

Szintén Szabács a helyszíne 1914. november 4-én **Szabari Ferenc** póttartalékos katona halálának, aki a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret tagja volt. Jászapátin született 1884-ben, róla a veszteséglista Nr. 445-ös füzetének 48. oldalán találni adatokat, ami 1916. július 25-én jelent meg. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Lankasz Anna, apja neve Szabari István, anyja neve Nagy Katalin. (KA 2306/086, HL 262/160, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/101 és 1916/254).

A veszteséglista Nr. 682-es füzet 51. oldal alapján, ami 1918. június 25-én jelent meg, **Szabari Ferenc**, a 68-as gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, 1914. november 4-én meghalt. (Lehetséges, hogy a születési időpontját elírták, vagy egy másik Szabari Ferencről ad tájékoztatást).

Szabácsnál halt meg 1914. november 5-én **Csintó István** póttartalékos a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret katonája, aki Jászapátin született 1882-ben. Halálzási adata az 1915. január 16-án megjelent veszteséglista Nr. 104-es füzet 11. oldalán szerepel. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastársa neve Hubai Erzsébet, apja neve Csintó István, anyja neve Ádám Margit. (KA 2306/178, HL 263/37, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/269).

Kalmár Árpád a 68-as gyalogezred katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, 1914 november 5-én vesztette életét. Halálának helyszíne Szabács. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/198).

Szintén Szabácsnál, 1914. november 5-én vesztette életét **Nagy István Sámuel** póttartalékos a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret katonája, aki Jászapátin született 1891-ben. Halálzási adata az 1915. január 16-án megjelent veszteséglista Nr. 104-es füzet 29. oldalán szerepel. A halotti anyakönyvben **Nagy Samu István** néven szerepel, foglalkozása földműves, házastársa neve Berki Franciska, apja neve Nagy Samu Károly, anyja neve Urbán Borbála (KA 2306/174, HL 263/26, valamint MN JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/268).

Nagy Samu István szerepel a veszteséglista Nr. 131-es füzet 31. oldalán, ami 1915. február 22-én jelent meg, ebben az áll, hogy hadifogságba esett. Tartózkodási helye Kragujevac, Szerbia, 2. tartalék katonai kórház.

A Szabács körüli harcokban esett el 1914. november 5-én **Kalmár Balázs** póttartalékos a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki Jászapátin született 1884-ben. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Balajti Veronika,

apja neve Kalmár Mihály, anyja neve Gulyás Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/102, és 252). (Az itt jelzett halotti anyakönyvben születési időpontja 1882, a KA2306/096 alapján 1881 a születési időpontja és Kalmári Balázs néven, a HL262/168 alapján Kalmár Balázs 1881-es születéssel, temetésének időpontja november 10, a halálának időpontja és helye minden iratban megegyezik.

Szintén itt Szabácsnál, 1914. november 5-én esett el **Urbán János Gábor** póttartályos a 68-as gyalogezred 1. tábori század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin. Foglalkozása földműves, apja neve Urbán Gábor, anyja neve Borbás Marcella. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/259, valamint HL 263/352, KA2306/283). Róla a veszteséglista Nr. 682-es füzetének 55. oldalán lehet olvasni, ami 1918. június 25-én jelent meg. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 40. oldala, ami 1915. január 16-án jelent meg, Urbán János Gábor sebesüléséről tájékoztat.

Szilágyi Béla a 68-as gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1914. november 5-én meghalt. Halálának helyszíne Szabács. Foglalkozása asztalos, apja neve Szilágyi István, anyja neve Harakas Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/61).

A Szabács körüli harcok során veszítette életét 1914. november 6-án **Kovács Ferenc** század dobos, (század kürtös) a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin. Róla a veszteséglista Nr. 682-es füzetének 27. oldalán lehet olvasni, ami 1918. június 25-én jelent meg. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Sike Franciska, apja neve Kovács Ferenc, anyja neve Márton vagy Martin Katalin. (KA 2306/092, HL 262/164, valamint a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/103 és 1916/253).

Szintén 1914 november 6-án halt meg **Dósa Elek** a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki Jászapátin született 1890-ben. A halotti anyakönyv alapján a halálának helyszíne Klenák, Szlavónia. (A Száva folyó mellett Szabáccsal szemben). (A HL 264/383 alapján neve Dósai Elek, a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/275 alapján Dósa Elek).

Nagy István Dávid a 68-as gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján halálának időpontja 1914. november 3-a és 11-e közé tehető. Halálának helyszíne Szabács. (MNL JNSZML XXXIII. 2. 1928/199).

A Szabács körüli harcokban november 1. és 11. között igen sok 68-as halott és sebesült volt, ezek adatai után kutatva találtam meg Doromby József: A volt Cs. és Kir. 38-as gyalogezred története könyvben, a következőket. A 38-as gyalogezred és a 68-as gyalogezred 1914 szeptemberétől a 7. gyaloghadosztályban, a 14. dandárban együtt harcolt. A hosszú Szabács körüli álló-harcok után, november 1-én a szerb erők visszavonultak. A 38-as és 68-as gyalogezredeknek Szabácstól észak-nyugatra, Majur térségében kellett állást foglalniuk, majd 2-án a 29-es és 7-es hadosztályok támadást intéztek Szabács ellen. A szerb erők a várostól dél-nyugatra, Jevremovac-Maovi térségébe vonultak vissza állásokba. A hadtestparancsnokság november 3-án támadást rendelt el a szerb állások ellen, de a szerb erők az erősen kiépített állásokban szívósan védekeztek. A hadtestparancsnokság éjjeli támadást rendelt el, éjjel 1 órakor indult a

támadás, de 3 óra 30 perckor már el is akadt. November 5-én és 6-án is folytatódtak a támadások sikertelenül, a szerb erők november 10-én hagyták el állásaikat. November 1. és 11. között a csapatok hatalmas veszteségeket szenvedtek, idézet a könyv 56. oldaláról, a november 6-án lezajlott támadásról „Az ezredtől balra meginduló 68-asok hamarosan oly hatalmas tűzbe kerültek, hogy egyes szakaszaikat az ellenség a szó teljes értelmében lekasabolta”.

A 68-as gyalogezred további harcai Szabácstól délre folytatódtak, a szerb csapatokat követék Valjevo felé. A támadó harcok a Kolubara folyó mentén folytak, a nagy esőzések következtében a folyók megáradtak, a Lukavica patak is előtört területeket, ezáltal nehezítette a harcokat. Sok 68-as katona halt meg a harcok során, közöttük számos jászapáti és jákóhalmi katona. A veszteséglistákon helyszíneként Veliki-Crljeni van megadva, a település Szabácstól dél-keletre található, a Kolubara és a Beljanica folyók között. A harcok november 30-ig tartottak, ekkor a szerb csapatok elhagyták állásaikat, a 68-as gyalogezred ekkor azt a parancsot kapta, hogy vonuljon Belgrád felé.

Veliki-Crljeninél esett el 1914. november 22-én **Kis István Sándor** a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin. Róla a veszteséglista Nr. 104-es füzet 21. oldalán lehet olvasni, ami 1915. január 16-án jelent meg. A halotti anyakönyvben Kiss Sándor István néven szerepel, foglalkozása földműves, apja neve Kiss Ferenc, anyja neve Besenyei Margit. (KA 2306/193, HL 263/83, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/271).

Az 1915. január 16-án megjelent veszteséglista Nr. 104-es füzet 6. oldalán olvashatóak a Jászapátin 1893-ban született **Antal Miklós** adatai, aki a 68-as gyalogezred 6. századának katonájaként szintén itt Veliki-Crljeninél esett el 1914. november 23-án. A halotti anyakönyv alapján, foglalkozása vízvezeték-szerelő, apja neve Antal János, anyja neve Borbély Veronika. (KA 2306/196, HL 263/92, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/272).

Ugyanennek a füzetnek a 28. oldalán találhatóak a Jászapátin 1892-ben született **Nagy János** adatai is, aki a 68-as gyalogezred 5. század katonája volt, és halálának időpontjaként november hónap van megadva.

„Lékó Alexander ErsRes Infst. IR. Nr. 68, 5 Komp. Ungarn Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1892 gefalen (23./11. 1914)” **Lékó Sándor** a 68-as gyalogezred 5. század póttartalékosa 1914. november 23-án elesett. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 25. oldala tájékoztat a haláláról, ami 1915. január 16-án jelent meg. A halotti anyakönyv alapján halálának helye Veliki-Crljeni, a Kolubara és Ljig menti harcok helyszíne. Temetésének helye Veliki-Crljeni. Foglalkozása földműves házastársa Bella Katalin, apja neve Lékó András, anyja neve Terjéki Verona. (KA 2306/201, HL 263/106, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/18).

Szintén Veliki-Crljeninél halt meg **Varga Péter** 1914. november 23-án, aki a 68-as gyalogezred 4. század katonája volt, Jákóhalmán született 1893-ban. Róla a veszteséglista Nr 104-es füzetének 41. oldalán található tájékoztatás, ami 1915. január 16-án jelent meg. (A halotti anyakönyvben Varga Péter Pál néven szerepel, valamint a 68-as gyalogezred pótzászlóalj parancsnokság van bejegyezve). Foglalkozása napszámos,

házastárs neve Pesze Rozália, apja neve Varga Antal, anyja neve Fodor Ilona. (KA 2306/193, HL 263/84, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/16).

A veszteséglista 1915. január 16-án megjelent Nr 104-es füzetének 25. oldalán található a hír, mely szerint **Lukácsi Pál**, aki 1885-ben született Jákóhalmán, és a 68-as gyalogezred 8. századának katonája volt, meghalt. A halotti anyakönyv szerint a halál időpontja 1914. november 23. helyszíne Crljeni Szerbia, temetésének helye is Crljeni. Foglalkozása cipész, házastársa neve Kovács Ágnes, apja neve Lukácsi Dávis vagy Dávid, anyja neve Sárközi Erzsébet. (KA 2306/255, HL 263/268, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/20).

Horváth János, életkora 24 év (1893) a halotti anyakönyv alapján illetőségi helye Jászapáti, halálának helyszíne Lukovica, Szerbia. Halálának időpontjaként 1917. december 31. van megadva. Alakulata nincs feltüntetve. Foglalkozása gazdálkodó, apja neve Horváth Pál, anyja neve Vágó Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1935/82). A veszteséglista Nr. 104-es füzet 18. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, Horváth János a 68-as gyalogezred 6. század katonája 1914 novemberében meghalt. Az 1917-es időpont feltehetően egy későbbi téves vélelmezett halálozási dátum, mivel a 68-as gyalogezred 1914. novemberében harcolt a Lukavica folyó és település térségében.

Veliki-Crljeni településtől délre található Lazarevac, ahol 1938 és 1941 között épült meg a Szent Dimitrije templom és mauzóleum, a kriptájába szerb és osztrák-magyar katonák tízezrei vannak eltemetve, akik a Kolubara folyó menti harcokban veszítették életüket 1914. november és december hónapjaiban.

Nagykikindán halt meg és lett eltemetve **Zoboják (Füredi) István** a 68-as gyalogezred 16. század tartalékos őrzetője, aki 1885-ben született Jászapátin, és kórházban halt meg 1914. november 28-án, eltemették november 30-án. (KA 2306/002, HL 262/81, HL 264/620, HL 264/151).

Vámos Adalbert (Béla) aki a 68-as gyalogezred 15. század katonája volt, 1893-ban született Jákóhalmán, 1914. december 2-án meghalt. Róla először a „Verlustlist Nachrichten über Verwundete und Kranke”, (hírek sebesültekről és betegekről) 1915. január 5-én megjelent füzetének 101. oldalán találni hírt, hogy megsebesült és kórházban Nagyikindán van. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 41. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, az áll, hogy megsebesült. A halotti anyakönyv alapján a halálának helye Nagyikinda tartalék kórház, temetésének helye Nagyikinda vasút melletti temető, időpontja 1914. december 3. (HL 264/152, HL 264/621).

A temetőkataszterben 317-es adatlapon szerepel **Deli Sándor** címzetes őrzető, a 68-as gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin és 1914. december 21-én meghalt Szegeden. Temetése december 23-án történt Szegeden a Református Temetőben, helye V. sor, 2. sír.

A szerbiai harcok áldozata lett **Berdó Mihály** is, aki Jászapátin született 1889-ben, és a 68-as gyalogezred 3. század katonájaként került Ópázua (Szlavónia) kórházába, ahol 1915. január 11-én meghalt. A helyi temetőben temették el január 13-án. (HL 264/220).

Ópázuán (Szlavónia) halt meg, a kórházban **Malnár Antal** is, 1915 január 30-án. A 68-as gyalogezred 2 század katonája volt, Jászapátin született 1893-ban, őt is a helyi temetőben temették el január 31-én. (HL 264/228).

Ipeken, Montenegróban, a Császári és Királyi 9. gyaloghadosztály kórházában halt meg 1915. március 12-én **Lukácsi Péter** a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret katonája is, ő Jákóhalmán született 1892-ben, apja neve Lukácsi Pál, anyja neve Zsidó Anna foglalkozása földműves. A halotti anyakönyv alapján, a haditemetőben temették el, 1915. december 12-én, de a halála időpontjaként március 12 van írva. (KA 2307/122, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/63 alapján). (Ipek mai neve Peja, Koszovó nyugati részén található, 1915-ben az Osztrák-Magyar Monarchia része volt.)

Nagykikindán a vasút melletti temetőben lett eltemetve 1915. március 22-én **Erdélyi Lehel** a 68-as gyalogezred 12. század, pótzászlóaljparancsnokság katonája is. A Császári és Királyi tartalékkórház volt halálának helyszíne, ő 1894-ben született Jákóhalmán. (HL 264/622, HL 265/15 alapján).

Egy másik veszteséglista tartalma a következő, a Verlustliste 1917. március 23-án megjelent Nr 541-es füzetének 6 oldalán „Barat Emeerich Infst. IR. Nr 68, 4 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1889 tot, (Gestorben am 10./3 1915. Serbischer kriegsgefangenschaft und begraben am Friedhof zu Slatina der Kirchengemeinde Bukovik in Serbien. Nicht legal nachgewiesen. Wurde v. Russischen Roten Kreuz tot gemeldet). **Barát Imre** a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki Jákóhalmán született 1889-ben, meghalt. (Szerb hadifogságban 1915. március 10-én halt meg és Szerbiában Slatina temetőjében a Bukovik egyházközség temette el. (Nem hivatalosan, az Orosz Vöröskereszt jelentette halálát).

A jelzett hely valószínűleg a mai Arandjelovac városához tartozó Slatina, és szintén a városhoz tartozó, Bukovik települések lehetnek. A város Belgrádhhoz 75-kilométerre délre található. Milos Obrenovic herceg 1858-ban templomot építtetett itt, Szent Gabriel Arkangyal tiszteletére, majd Vribica és Bukovik falvak területeit foglalta le gyógyfürdő létesítésére. A 29-es honvéd gyalogezred harcainál is szerepel a „Avangjelovac-Gorni Milanovaci csata”, amely 1914. november 29-től kezdődött.

A veszteséglista 1915. április 15-én megjelent Nr. 161-es füzetében a 22. oldalon található „Menkü Ladislaus Infst. IR. Nr. 68, Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma, 1892 kriegsgef. (Skoplje Serbien). **Menkü László** a 68-as gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, hadifogságba esett. Szerbiában Skoplje városában van. (Skoplje (ma Szkopje) a Macedón Köztársaság fővárosa, a területe 1392 és 1912 között török uralom alatt állt, Üsküb néven.)

Szintén Skopje volt a hadifogságának helyszíne **Bagi I. Józsefnek** is, aki szintén a 68-as gyalogezred katonája volt, Jászapátin született 1893-ban. Róla is a Nr. 161-es füzetben lehet olvasni a 6. oldalon.

1914-ben megsebesült 68-as gyalogezred katonái

Szeptember, november hónapokban nagy volt a halottak és sebesültek száma, akkor zajlottak a Sabác (Szabács) és Kolubara folyó térségében folyó harcok (Nr. 44-es, Nr.104-es füzetek).

Budai Kálmán a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 11-es füzet 16. oldal alapján, ami 1914. szeptember 5-én jelent meg, megsebesült.

Heller Vilmos a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 11-es füzet 30. oldal alapján, ami 1914. szeptember 5-én jelent meg, megsebesült.

Lajkó Imre a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 11-es füzet 46. oldal alapján, ami 1914. szeptember 5-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 24. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve (szerb front). Szintén a sebesültek között szerepel a veszteséglista Nr. 521-es füzet 30. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg. Ezen a listán, mint a 68-as gyalogezred 3. század katonája szerepel, (orosz front).

Utasi Sándor a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 11-es füzet 76. oldal alapján, ami 1914. szeptember 5-én jelent meg, megsebesült.

Birkás Balázs a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 8. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista Nr. 44-es füzet 8. oldalán található **Birkás Péter** neve is, ami 1914 november 3-án jelent meg, ő a 68-as gyalogezred 2. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1886-ban. A veszteséglista Nr. 393-as füzet 9. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve, mint a 68-as gyalogezred 1. század katonája.

Bojos Lajos a 68-as gyalogezred 10. század katonája, születési időpontja hiányzik, Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 8. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Csuhá Gábor a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 10. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Farkas Sándor őrzetű a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1885-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 11. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Fazekas László a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 12. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Gömöri Péter a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 14. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Kapcela István a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1885-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 18. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Király János a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 19. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Mag László a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 23. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Szintén a veszteséglista 44. füzetében, a 26. oldalon található **Nagy G. József** neve, aki a 68-as gyalogezred 1. század katonája, 1891-ben született Jászapátin, és megsebesült.

Sipos Dávid a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 31. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Sipos János a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 31. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Soti (Sóti) Lajos őrzető, címzetes tizedes a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 31. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Szalai Pál a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 33. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 52-es füzet 34. oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg szintén Szalai Pál sebesüléséről ad tájékoztatást, de ebben a születési év 1886.

Terjéki Antal a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 35. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Tóth B. Pál a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 36. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista 44-es füzetében, a 36. oldalon található **Tóth D. István** neve is, ő a 68-as gyalogezred 16. század katonájaként sebesült meg, 1892-ben született Jászapátin.

A veszteséglista Nr 52-es füzetében a 42. oldalon található **Ádám István** a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, megsebesült, megjelent 1914. november 10-én.

Kemény András a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 52-es füzet 18. 54. oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg, megsebesült.

Kovács Sándor a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 52-es füzet 20. 56. oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg, megsebesült.

Nagy S. József tizedes, a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 52-es füzet 25. 61. oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 521-es füzet 37. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, szintén sebesülteként van jelezve, mint a 68-as gyalogezred 7. század szakaszvezetője. Születési időpont megegyezik.

Patócs István a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 52-es füzet 26. 629 oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg, megsebesült.

Tóth István a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 52-es füzet 35. 71 oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 202-es füzet 45. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, szintén sebesülteként van jelezve.

Tóth János a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 52-es füzet 35. (71) oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg, megsebesült.

Boros Gyula őrzető a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 83-as füzet 8. oldal alapján, ami 1914. december 21-én jelent meg, megsebesült.

Andrási Mátyás a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 6. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Bella János a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 8. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Berdó Adalbert a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1888-ban Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 8. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Bolyós János a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 9. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Bugi József a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 10. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Czibat Károly a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 12. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Császár József a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 11. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Csikós István a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 11. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Farkas Ferenc L. a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 14. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Gál Pál a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 15. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Juhász K. József őrzetető, a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 19. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Szintén a 104-es veszteséglista füzet 23. oldalán található Kovács M. József neve, aki a 68-as gyalogezred 1. század katonája, 1887-ben született Jászapátin, és megsebesült.

László István a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 25. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista 104-es füzetében, 25. oldalon található **Lékö P. József** neve is. A 68-as gyalogezred 13. század katonájaként sebesült meg, ő 1891-ben született Jákóhalmán.

Nagy Gábor a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 28. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Nagy Sándor a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 28. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Nagy Pál László a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 29. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Nuber István a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 29. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Rácz Pál a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 32. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Sipos Sándor a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 34. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Szabó László a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 36. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Tóth Sándor a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 39. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Utasi Sándor a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 40. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Vágó Imre a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 41. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

Járvás István a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 18. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Kalmár Vince a 68-as gyalogezred 10. század katonájának neve szintén ebben a veszteséglista füzetben található, a 19. oldalon, ő 1891-ben született Jászapátin, és megsebesült.

Koczián József a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 21. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Szintén ennek a veszteséglista füzetének a 22. oldalán található **Kovács Gábor J.** neve, aki a 68-as gyalogezred 2. század katonája, 1884-ben született Jászapátin, és megsebesült.

Miklós Bálint a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 26. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Szillágyi Vendelin a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 36. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

Szöke László a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 108-as füzet 36. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, megsebesült.

A november hónap során elszenvedett nagy veszteségek okát, Doromby József a 38-as gyalogezred története könyvében írta le. A 7. gyaloghadosztályban harcoló 38-as gyalogezred harcait írta le, de említést tesz a többi csapatok helyzetéről is. 1914. november 16-án a csapatok Borrak, Cretovac, Veliki Crljeni és Stjepovac térségében helyezkedtek el. Az esőzések következtében az itt folyó folyók és patakok megáradtak, így a Kolubara és a Lukavica folyók is. A sártengerben csak igen nehezen tudtak a csapatok mozogni, 19-én hátrább is kellett a csapatokat vonni az áradások miatt. November 21-én a 68-

asok megkezdték Veliki Crljeni elleni támadásukat. A szerb erők a Stjepovac felé vezető út mellett építették ki állásaikat. November 23-án a szerbek ellentámadást intéztek, de a 38-as és 68-as gyalogezred katonái hősiiesen védték az elért állásaikat. A nagy sárban az élelmezés és hadianyag szállítása is akadozott, 24-én havazás kezdődött és 27-ig minden tényeres nélkül csatározások folytak. November 30-án a szerbek elhagyták állásaikat. A csapatok a szerb erőket követték Belgrád felé. December 7-én és 8-án Nemenikuće térségében harcoltak, (Belgrádtól délre) ahol elfoglalták a Malovan (520 méter) és Kosmaj (624 méter) magaslatokat. December 9-én megkezdődött az általános visszavonulás, a 68-as gyalogezred 13-án Ripanjon át az Avala hegyre vonult, majd 14-én a már kiürített Belgrádon át Zimonyba tértek vissza, itt kapott elhelyezést a 38-as gyalogezred is.

A szerb fronton harcolt a L. Marsch B. Nr. 77-es m. kir. honvéd menetzászlóalj, melyben igen sok Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei katona volt besorozva. Harcaikról a Dereánó Ödön által írt, az 1-es honvéd gyalogezred története könyvében megjelent írás ad betekintést. „Háborús emlékeimből”, írta **Barkóczy-Klopsch Béla** ezredes, aki a budapesti 1-es honvéd gyalogezred állományába tartozott, 1914-ben háborús beosztása a Magyar Királyi 77. honvéd menetzászlóalj parancsnokság volt. Visszaemlékezése alapján 1914. szeptember 23-án kísérletet tett zászlóaljával a Száva folyón át, a Cigány-szigetre jutni. A szigetet (Ada Ciganlia) Belgrádnál a Száva folyó veszi körül, mielőtt a Dunába ömlik. Az átjutásuk nem sikerült, csak néhányuknak sikerült az átjutás, a szerbek hevesen lötték őket. Az előző harcokból ott maradt 32-es népfelkelő gyalogezred katonáit összeszedte és sikerült az éj leple alatt visszajutniuk a Száva túlsó partjára. Szeptember 30-án Jaraknál a hajóhídon mentek át szerb földre. Sevaricében táboroztak, majd október 1-én támadták Glusci községet, (Szávaszentdemetertől délnyugatra) ahol a szerbek három védelmi vonalban védekeztek. A földön és a drótsövény mögött, valamint a házak és fák tetején. A kukoricásból kitörve rohamozták a szerb állásokat, sikertelenül. A veszteségük 500 fő, halott vagy sebesült. Újabb parancs értelmében másodszor is meg kellett rohamozni a szerb állásokat, a Császári és Királyi 38-as menetzászlóalj és a 28-as Landwehr gyalogezred 1. zászlóaljával. Ez a támadás is sikertelen maradt. Ekkor sebesült meg Barkóczy-Klopsch Béla. Később a Császári és Királyi hadügyminisztériumban dolgozott Bécsben, majd a Magyar Királyi honvédelmi minisztérium 28. osztályának vezetője, majd a VIII. csoport főnöke volt. Katonai pályafutását a Magyar Királyi Hadtörténelmi Levéltár osztályvezetőjeként fejezte be. (Családjuknak régi, grófi, bárói és nemesi ága volt. Barkóczy Ferenc (1710-1765) Eger majd Esztergom püspöke.) Klopsch Győzőné, született báró Barkóczy Petronella 1902-ben Klopsch Bélát örökre fogadta, aki 1872-ben született és engedélyt nyert a Barkóczy-Klopsch kettős név használatára. Könyvet írt, melyet 1924-ben adtak ki, „Mackensen vezértábornagy hadseregének átvonulása Magyarországon az összeomlás után”. A veszteséglistán talált adatai sebesülésekor, Nr. 62-es füzet, 44. oldal alapján, ami megjelent 1914 november 18-án. „Barkóczy-Klopsch Béla Hptm., k. u. LMarschB. Nr. 77, BaonsSt. Ungarn, verw.”

Bárdos István a 77-es honvéd menetzászlóalj 3. század katonája, aki Jákóhalmán született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 47. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

Bárdos István a 77-es honvéd menetzászlóalj 3. század katonája, aki Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 47. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

(A jászapáti Bárdos István a veszteséglistán a jákóhalmi alatt található, mind a kettő adata megegyezik, a sebesült katonáknak a születési időpontja hiányzik).

Berdó Piroska János a 77-es honvéd menetzászlóalj 1. század katonája, aki Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 48. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

Budai Péter Pál a 77-es honvéd menetzászlóalj 3. század katonája, aki Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 50. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

Bugyi László a 77-es honvéd menetzászlóalj 2. század katonája, aki Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 50. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

Lázár Zoltán a 77-es honvéd menetzászlóalj 3. század katonája, aki 1888 vagy 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 65. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, meghalt. A halotti anyakönyv alapján 1914. november 20-ig történt a halála. (Valószínűleg a többi sebesüléssel egyidőben, szeptember hónapban.) Foglalkozása kereskedő, házastársa Berger Erzsébet, apja neve Lázár Imre, anyja neve Gor Róza. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/11, valamint 1922/164 alapján).

Lajkó Sándor a 77-es honvéd menetzászlóalj 3. század katonája, aki Jákóhalmán született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 65. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

Nagy P. Bertalan tizedes a 77-es honvéd menetzászlóalj 1. század katonája, aki Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 70. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

Tajti Béla a 77-es honvéd menetzászlóalj 3. század katonája, aki Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 81. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

Bódi János a 77-es honvéd menetzászlóalj katonája, aki Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 68-as füzet 10. oldal alapján, ami 1914. november 24-én jelent meg, megsebesült.

A 77-es honvéd menetzászlóalj veszteséglistáján található még, **Jakus Antal halott** 1. század, Jászberény, **Kovács Kálmán** halott géppuskás Jászberény. Jászberényi sebesültek: **Bathó István Dr.** 3. század, Kun Mihály 3. század, Lantos Imre 1. század, Mészáros Sándor őrzető 2. század, **Muhari Pál** 3. század, **Polgár Illés** 3. század, **Simon Mihály** 3. század, **Takács József Péter** 1. század, **Tóth György István** tizedes 3. század, **Verebes Alajos** 1. század, **Varga János** 2. század. Jászdózsáról: **Dragos Ernő** 3. század, **Tóth József** 2. század, Jászszentandrásról: **Budai Ignác** 1. század, **Kovács Antal Ignác** 2. század. Jásztelekről: **Kuli János** tizedes 3. század, **Rigó József** 3. század, és Jászkisérről: **Patai Ferenc** őrzető.

1914-ben különböző alakulatokban meghalt katonák

Szabary Pál tartalékos tüzér, a Magyar Királyi 1. honvéd tüzérezred (alapítva 1913, állomáshely Budapest) katonája, aki 1878-ban született, illetőségi helye Jászapáti. A 234-es adatlap alapján 1914. augusztus 2-án meghalt. Halálának helyszíne: Budapest Honvédkórház, eltemetve augusztus 4-én, a Budapest Kőbányai Központi temetőben, 28/X. parcella 4. sor 11. sír.

Tajti Péter Pál a cs. és kir. 4. lovas tüzérosztály katonája, (alapítva 1908. állomáshelye Budapest) aki 1893-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1914. szeptember 23-án meghalt. Halálának helyszíne budapesti cs. és kir. Andrássy laktanya. Temetésének helyszíne Budapest Kőbányai temető, időpontja szeptember 26. (hl 453/171/3).

Lukácsi István a cs. és kir. 23-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1914. szeptember 27-én meghalt. Halálának helyszíne Cirókaófalú, Zemplén vármegye, temetve Cirókaófalú szeptember 27. (HL 151/255, HL 151/540). A helyszín ma már nincs meg, Cirókaófalut másik hat faluval együtt 1980-ban a sztarinai víztározó felduzzasztásakor kitelepítették, a falut lerombolták, vízzel elárasztották, területét Takcsányhoz (Szlovákia) csatolták. A 23-as cs. és kir. gyalogezredet 1814-ben alapították, I. II. III. zászlóalj Budapesten, IV. zászlóalj Zomborban állomásozott. A szerb fronton harcoltak 1914. július 26-tól augusztus 31-ig. Galíciába szállították az ezredet az orosz frontra. Szeptember 9-én Rumnó környékén, és a San folyó mentén harcoltak. Szeptember 25-én érkeztek meg Cirókaófaluba, itt táboroztak, koleragyanús megbetegedések voltak az ezrednél. Szeptember 26-án az ezred betegállománya 183 fő volt, 10 haláleset és 53 koleragyanús. (Adatok: Kun József Jenő (szerk.): A cs. és kir. 23. gyalogezred hadi album, alapján.) A könyvben szerepel **Lukácsi István** neve is, a 71. oldalon, „Hősi halált halt huszonhármasok” névsorában. „Lukácsi Stefan, Res-Inf. Jakohalma, 31. Starina, 27 Sept. 1914.” Ma a Takcsány területén lévő katonatemetőben vannak eltemetve a Cirókaófaluban eltemetett katonák is, mivel a víztározó építése miatt felszámolták a temetőt is, 117 ismert katona külön, az „E” parcellában lett eltemetve. Takcsányban is működött kórház, ahol az 1914-es őszi kolera és vérhas járvány betegeit ápolták, valamint az elhunytakat itt temették el.

A térségben több katonai temető is található, ilyen Jobbos, ami ma Repejő település része, Mezőlaborctól 10 kilométerre dél-nyugatra. Súlyos harcok zajlottak az Olyka völgyében 1914 novemberében, az elesetteket Jobbos görög-katolikus temploma köré és a temetőbe temették. Repejő görög-katolikus polgári temetőjébe 27 hősi halottat temettek, az elesettek listája hiányos, név szerint ismert katona 64 van.

Nagypolány település ma már nem létezik, a víztározó áldozatává vált. A katonai temető a községi temető északi részén található, a Szent Mihály templom romjai mellett. A településen tábori kórház működött, a temetőben 310 sírhely és 12 közös sír van.

Velkő település Mezőlaborctól dél-nyugatra található, 1915 tavaszán az Ondava és Olyka folyók között harcoló alakulatok súlyos veszteségeket szenvedtek. A Mezőla-

borcon felállított hadisírgondozó alakulat gyűjtötte össze a térségben elesett katonákat, és Velkőn temették el. A temetőben 8862 ismeretlen orosz és osztrák-magyar katona van eltemetve.

Vendégi település az Udava völgyében található, Homonnától észak-keletre, a mai szlovák-lengyel határ közelében. Az 1915-ös év elejei harcok elesettjeit temették itt el, a település dél-nyugati szélén, a polgári temető mellett. Egyéni sír 25, közös sír 18 és 4 tömegsír található itt, 112 katona van itt eltemetve.

Világ település közelében Világ és Meggyfalu közötti Gusina-magaslat körüli harcok során, 1915. április 2-5 között, a húsvéti harcok során sokan vesztették életüket. Az itt harcoló cs. és kir. 101-es gyalogezred több katonája esett akkor itt el. A háború után 123 katonasírt exhumáltak és a polgári temetőbe temették át. (Adatok: Balassa Zoltán: I. világháborús katonatemetők a Felvidéken).

Andrási János a cs. és kir. 15. vonatosztály katonája, aki 1895-ben született Jáköhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1914. november 22-én meghalt. Halálának helyszíne Laibach (Ljubjana, Szlovénia). Foglalkozása kerékgyártó. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfakóhalma 1917/106).

Szabó András illetőségi hely Jászapáti, aki 1884-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1914. december 24-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastársa neve Szentesi Terézia, apja neve Szabó Sándor, anyja neve Járvas Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/127).

1914-ben különböző alakulatokban megsebesült katonák

Dózsa Adalbert (Béla) tartalékos hadnagy, a cs. és kir. 101-es gyalogezred 11. század katonája, aki Jászapáti született, születési időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 62-es füzet 4. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült. A 101-es gyalogezredet 1883-ban alapították, I. IV. zászlóalj Nagyváradon, II. zászlóalj Trebinjén, a III. zászlóalj Békéscsabán állomásozott. Az ezred 1914. augusztus 28-án érkezett meg az orosz frontra, a szerb frontról. Szeptember elején az ezred az orosz fronton, Komarnó és Rumnó (mai neve Hrimne) térségében harcolt. Lembergől dél-nyugatra található.

Kozma József a cs. és kir. 44-es gyalogezred 1. század katonája, aki 1883-ban született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 83-as füzet 18. oldal alapján, ami 1914. december 21-én jelent meg, megsebesült. Az ezred 1914. szeptember 8-án érkezett a szerb frontról az orosz frontra. Első harcaik Komarno környékén zajlottak, majd visszavonulás következett, szeptember 12-én Rudnik, szeptember 23. Homonna, az útjuk. További harcaik a Kárpátokban folytak. Október 3-án Fenyvesvölgy, 5-én Sianki, erős hóviharban és hóesésben harcoltak. Október 10-11-én Wolczen (Vovche) tartózkodtak, a Dnyeszter folyó mellett, Turkától észak-nyugatra. Harcoltak Stari Sombor (Staryi Sambir) közelében a Jankow-magaslat térségében október 16. és 23. között, majd visszavonulás következett Turka irányába. (Forrás, Kurtz Géza: A Császári és Királyi 44-es gyalogezred története).

Holló Zsigmond a cs. és kir. 69-es gyalogezred 1. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 17. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült.

A 69-es gyalogezredet 1860-ban alapították, I. II. zászlóaljja Pécsen a III. zászlóaljja Castelnúovóban a IV. zászlóalj Székesfehérváron állomásozott. A 69-es gyalogezred a szerb fronton kezdte harcait. 1914. szeptember 6-tól az orosz frontra kerültek, majd szeptember 6. és 24. között a „2. Lembergi csata” résztvevői voltak. Októberben Sianki, (Syanky ma Ukrajna, a San folyó mellett) majd Turka körüli harcokban vettek részt, november 11-én az ezredet vasúton Siankiból az Orosz-Lengyelország területére szállították, Keuzburgba (Kluczborg a mai neve, Lengyelországban, Czestochowától észak-nyugatra) ahol részt vettek a Lódz és Limanowa térségében zajló csatákban. Az ezred 1915. február 23-ig harcolt a térségben. (Forrás, Crettier Ferenc: A volt császári és királyi 69. gyalogezred története).

Horváth János a m. kir. 3. népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 18. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült. A 3. honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, zászlóaljaik Debrecenben állomásoztak. A 3. népfelkelő gyalogezred 1914-ben a szerb fronton harcolt.

Bagi Adalbert a cs. és kir. Nr. 12. tábori ágyúezred 5. üteg katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 127-es füzet 6. oldal alapján, ami 1915. február 16-án jelent meg, megsebesült.

A 12. tábori ágyúezredet 1892-ben alapították, I. II. zászlóaljja Budapesten tartózkodott. A cs. és kir. 12. tábori ágyúezred 3., 4., és 5. üteg a 41. gyaloghadosztály, 41. tüzérdandárban a m. kir. honvéd 7. ágyúezred 4. ütegevel együtt harcolt az orosz fronton. A gyaloghadosztály a második lembergi csata után (1914. szeptember 11.) Jodlówkáig (Krakkótól keletre) vonult vissza, majd október 3-án támadást indított és Jaroslawig (San folyó mellett) jutott. November 4-től újabb visszavonulás következett Krakkó irányába, a hadosztály súlyos veszteségeket szenvedett a harcok során. A hadosztályban harcoló m. kir. 31. gyalogezred november 26-án a Visztula melletti Smilowice (Stare Brzeskó mellett, Krakkótól keletre) megsemmisült, az ezredből három tiszt, 36 honvéddel tudott csak megmenekülni. Az ezredet visszavonulás közben az oroszok három oldalról bekerítették, a megáradt jeges Visztula folyó gátja mellett, egy keskeny részen sikerült csak menekülni, de sokan a folyóba veszttek. (Forrás: Herczegh Géza: A Magyar Királyi 31-es veszprémi gyalogezred története). A hadtest 1914. december 8-tól Limanowa térségében harcolt, a győztes harcok, december 12 után, Glów és Pasieka között a Dunajec folyónál harcolt 1914. december 20. és 1915. február 8. között.

A Császári és Királyi 68-as gyalogezred a szerb frontról az orosz frontra indult. Volkanban vagonírozta be 1915. január 10-én, majd Budapest érintésével Homonnára érkeztek, ahonnan gyalogmenetben Nagybereznára (Kárpátalja) érkeztek. Az ezred 20-án csatlakozott az úgynevezett „Szurmay” csoporthoz, (40-es honvéd hadosztály). Szurmay Sándor (1860-1945) 1914 novemberétől a XXIV. hadtest parancsnoka, később az Uzsoki-hágó megvédése után megkapta a Katonai Mária Terézia-rend lovag-

keresztjét. Az Uzsoki-hágó a Keleti-Kárpátokban található, 889 méter tengerszint feletti magasságban. A front ezen részén harcolt a 68-as gyalogezred, a 7. gyaloghadosztály, 14. dandár kötelékében. (Forrás: Udovecz György: „Königgratztól Litomeligg” a Császári és Királyi 68-as gyalogezred története). Lodomér (ma szlovákiai település Nagybereznától észak-nyugatra) és Takácsi körzetében lévő csapatok január 20-án felváltották a Sóhát-Sóslak közötti gerincen lévő csapatokat. Révhely, Sóslak az Ung folyó völgyében található Nagybereznától északra. Január 26-án a csapatok zöme elérte az Uzsoki-hágót, az északi csoport azonban nehéz terep és hóviszonyok miatt lemaradt, az éjszakát a Csorma-domb és Kinczka Bukowski közötti hátgerincen töltötte. Kinczyk Bukowski ma Lengyelország és Ukrajna határán lévő 1251 méter magas hegy-csúcs. A 7. hadosztály 27-én elfoglalta Szcsawinkát, (953 méter) a Moldawska-Wysocko-Turuzka - Tarnawa vonalon helyezkedett el. Ez a terület ma Lengyelország része, a Bieszczady Nemzeti Park területe. A Bieszczady hegység legmagasabb pontja. Tarnica 1346 méter magas. Január 30-án Turka (ma Ukrajna) volt a támadás iránya, a lengyel határnál a Stryi (Sztrij) folyó mellett. A 68-asok és a 14. dandár egy része csapattartalék volt Tarnawa térségében. Tarnawa Nizna és Wyzna, két szomszédos falu volt, a mai Bieszczady park területén, de a második világháború után (1946) a közeli San folyó lett a lengyel-szovjet határ, a lakosokat deportálták a mai ukrán területre a falvakat lerombolták. A 7. hadosztály egy másik ezrede, a 79-esek az orosz tüzéréség és a fagyások miatt igen nagy veszteségeket szenvedett. Más dokumentumok szerint is, a front ezen szakaszán ekkor nagy hó és -18°C fokos hideg volt, több katonának elfagyott a végtagja. (Reschner Róbert, százados és Sebestyén József dr. főhadnagy „A 68-as Jász-Kun gyalogezred háborús album” leírása alapján).

A 68-as gyalogezred útvonala január 14. Stinszka hegyen át Sianki, majd tovább Turka irányába. Január 26. Sianki, tartalék Sianki és Beniowa. Január 31-én támadás Tarnawa-Sokoliki és Tureczky vonalon. A felsorolt települések a mai lengyel-ukrán határnál (San folyó) találhatóak, de csak részben. Siankit 1939. szeptember 17-e után Németország és Szovjetunió határa szelte ketté, 1945-ben a lengyel rész leégett, ukrán része megmaradt. Hasonló sorsra jutott Beniowa település is, annak lakóit Ukrajnába telepítették, a falu 1945-ben leégett. A San folyó melletti településekből 1946-ban több mint 7000 embert telepítettek ki. Az 1930-as években ezek a falvak üdülőké fejlődtek, a ma is üzemelő Ungvár-Szambir vasútvonal 1905-ben épült, a Syanky-Wolosianka vonalszakaszon 6 alagút és 27 viadukt épült. Sokoliki is a mai határnál található, csak az ukrán része lakott. Február 3-án a 68-as és a 78-as ezred Byczok (915 méter) magaslaton és attól délre sikertelen támadást indított, majd beásta magát. A támadást metsző hideg szél és nagy hideg hátráltatta. A frontszakaszon március 5-ig viszonylag nyugalom volt, március 7-én a 7. hadosztály támadást hajtott végre az orosz állások ellen, de erős ellenállásba ütközött, március 9-én az oroszok ellentámadásait verték vissza. A sikertelen támadások után a 68-asokat, más egységekkel együtt, március 12-én a Beniowa-Bukowiec térségébe irányították. Beniowa ma lengyel terület, az ukrán határ közelében, ezt a falut is lerombolták 1946-ban. Március 13-án és 14-én az ezred tartalékban volt, majd átkerültek Lieb tábornok csoportjához, ahol sikertelen támadást

hajtottak végre március 19-én Tarnawa térségében. Ezután visszakerültek a Szurmay csoporthoz, Beniowa-Bukowiec térségébe. A falu lakosait 1946-ban kitelepítették, a falu és temploma leégett. A templom mellett temető is volt, ahol az I. világháborúban meghalt katonákat 12 tömegsírba temették el, a templom helye mellől egy gyaloghíd vezet a sírokhoz.

Ezzen egy időben, március 23-án Przemyslből nem sikerült a kitörés, a körülzárt erődítményt kénytelenek voltak a védők feladni. Ennek folytán a hadtest számára kiadták, hogy maradjanak az elfoglalt helyzetükben. Az I. világháború kitörésekor 1914-ben, az erődrendszer külső gyűrűje 45 kilométer volt, és 17 főbb erődítményből állt. Belső védelmi rendszere 21 erődítménnyel rendelkezett. A helyőrség száma 128 000 fő, 14500 ló, 1022 ágyú és 4000 kocsi tartozott hozzá. Az első ostromát 1914. szeptember 17 és október 10 között vívta az orosz csapatokkal szemben. Az erődrendszert elfoglalni nem tudták, de a harcokban sokan életüket veszítették. A támadó oroszok vesztesége, mint egy 10 000 sebesült és halott volt. A védők vesztesége is 3-4000 fő volt. A második ostrom 1914. november 2-án kezdődött és 1915. március 23-án ért véget. Az oroszok az erődítmény utánpótlás vonalait elvágták, a védőket a hosszú hideg télben kiéheztették, a kitörési kísérleteket megghiúsították. A védők mindent elpusztítottak az erődítményekben, majd március 23-án feladták állásaikat, mint egy 120 000 fő, zömében magyar katona került fogságba. A harmadik ostrom előzménye, hogy 1915. május 2. és 5. között zajló csatákban az osztrák-magyar és német csapatok áttörték az oroszok frontvonalát, (Gorlicei áttörés) és az orosz csapatok védelemre akartak berendezkedni az erősen megrongált erődrendszerben. Az osztrák-magyar és német csapatok május 18-án bekerítették az erődrendszert, 31-én pedig megkezdték ostromát. Az oroszok egy része a harcok során megadta magát, június 3-án pedig a városból is távoztak az orosz erők. Przemyslben elhunyt katonák emlékét ma a város felett emelkedő temetőhegyen egy hatalmas kereszt őrzi, itt a Tatár-hegy tetején van a „Magyar Hősök Katonai Temetője” is.

A 68-as gyalogezred veszteségei között, 1915. március végéig a következő Jászapáti és Jákóhalmi katonák adatait találtam a veszteségi listákban Galícia hadszínterein.

A HÁBORÚ MÁSODIK ÉVE, 1915

1915-ben meghalt 68-as gyalogezred katonái

Dósa József 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki Jászapátin született 1892-ban, a halotti anyakönyv alapján 1915. február 1-én elesett, halálának helye: Beniowa, Galícia. Eltemetésének helyszíne Beniowa. Foglalkozása kertész, apja neve Dósa János, anyja neve András Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/229). A HL264/267 alapján a neve **Dózsa József**ként szerepel. A veszteséglista Nr. 134-es füzet 11. oldal alapján, ami 1915. március 1-én jelent meg, sebesültnek van jelezve. Beniowa település ma már nem létezik az eredeti helyén, az ukrán oldalon Binova néven van egy település. A San folyó ma az ukrán-lengyel határ, a második világháború után Sianki (Syanky) és Beniowa (Binova) településeket áttelepítették a San folyótól keletre, a régi temetőkről nem tudni. Az eredeti település Beniowa, Lengyelországban, a határ közelében van, Gmina Lutowska község közigazgatási területén. A falu alsó részén volt egy temető, és egy templom, ami 1909-ben épült, de 1947-ben a faluval együtt leégett. Ma csak az alapjai láthatók és egy pár sírkereszt.

Borbás János 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1894-ben Jászapátin született, 1915. február 8.-án meghalt, helye északi hadszíntér. A veszteséglista Nr. 138-as füzetének 8. oldalán találhatóak adatai, ami 1915. március 8-án jelent meg. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja 1915. február 9. foglalkozása földműves, apja neve Borbás János, anyja neve Solymosi Erzsébet. (KA 2306/313, HL 263/442, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/263).

B. Kis Kálmán 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1888-ban Jászapátin született, 1915. március 8-án Galiciában Sokolikinál elesett. Temetésének helyszíne Sokoliki, adatok a halotti anyakönyvből és a veszteséglista Nr. 164-es füzetének 22. oldalán talált adatokból, ami 1915. április 21-én jelent meg, itt a neve Kis B. Kálmán. Foglalkozása földműves, házastársa neve Kakuk Petronella, apja neve B Kis István, anyja neve Budai Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/255). Sokoliki Gorskie a San folyó felső részén épült, a Litmirz és a Bukowiec patakok között, 836-méter tengerszint feletti magasságban. A XX. század elején normál és keskeny nyomtávú vasút érintette a települést, a faipar központjává vált. Üdülő faluvá fejlődött az 1930-as években. Az új határ miatt 1945-46-ban a szovjet, majd a lengyel oldalon lakókat is deportálták. Mára csak a Szent Demeter görög-katolikus templom romjai láthatók, ami 1931-ben épült, az első templom 1791-ben épült fából. A templom mellett temető maradványai is vannak.

Fehér István 68-as gyalogezred 9-es tábori század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin szintén Sokolikinál esett el 1915. március 8-án, temetésének helyszíne Sokoliki, adatok a halotti anyakönyvből. Foglalkozása földműves, apja neve Fehér József, anyja neve, Tóth Anna. (KA 2306/240, HL 263/225, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/261).

Szintén Sokolikinál esett el 1915. március 12-én a 68-as gyalogezred két 13. század katonája, az egyik **Berente József**, aki 1894-ben született Jászapátin, foglalkozása fékező, apja neve Berente Manó, anyja neve Rudas Katalin. (KA 2306/309, HL 263/431, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/258).

A másik **Deszpot Pál**, aki 1893-ban született Jákóhalmán, foglalkozása napszámos, apja neve Deszpot Pál, anyja neve Deszpot Magdolna. (KA 2306/236, HL 263/212, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/22). Temetésük helyszíne Sokoliki, adatok a halotti anyakönyv és a veszteséglista Nr. 167-es füzet 8. és 12. oldalán található adatok alapján, amely megjelent 1915. április 27-én.

Mezei Szabó Gyula a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret katonája szintén Sokolikinál esett el 1915. március 13-án, ő a halotti anyakönyv adatai szerint Cegléden született 1894-ben, de Jászapáti illetőségű volt. Temetésének helyszíne Sokoliki. Foglalkozása takács, apja neve Mezei Szabó Kálmán, anyja neve, Fridenberg Lenke. (KA 2306/293, HL 263/384, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/260).

Menyhárt Péter Jákóhalmán született 1895-ben, és a 68-as gyalogezred 11. század katonájaként szintén Sokolikinál esett el, 1915. március 7. és 14. között. A veszteséglista Nr. 164-es füzetének 29. oldalán, Menghárd Péter néven találni róla adatokat, a (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1923/94). halotti anyakönyv alapján sem lehetett róla többet megtudni.

Bella Béla József (a veszteséglista Nr. 504-es füzetének 59. oldalán, amely 1916. december 19-én jelent meg, ezen a néven szerepel sebesültként), a halotti anyakönyvben Bella József néven van róla adat. A 68-as gyalogezred 5. század póttartalékos katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, 1915. március 14-én meghalt, a halálának helyszíne Beniowa. Temetésének helye Beniowa. (KA 2307/036, HL 264/270, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/58). A veszteséglista Nr. 164-es füzet 7. oldalán, ami 1915. április 21-én jelent meg, Béla Józsefként szerepel, mint sebesült.

A veszteséglista Nr. 184-es, 1915. május 28-án megjelent füzetének 8, 11, és 30. oldalán találhatóak a következő 68-as gyalogezred katonáinak adatai. **Birkás János** 11. század, született Jászapátin 1888-ban, 1915. március 21-én elesett, helyszín Sokoliki, eltemetve ugyanott. Foglalkozása földműves, házastárs neve Járvás Ilona, apja neve Birkás János, anyja neve Nagy Terézia. (KA 2306/233, HL 263/204, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/262).

Csipe János a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, 1915. március 22-én elesett, helyszín Sokoliki, eltemetve ugyanott. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Terjéki Erzsébet, apja neve Csipe Jakab, anyja neve Vaskó Ágnes. (KA 2306/303, HL 263/412, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/21).

Lóczi Barna 68-as gyalogezred 14. század, született 1894-ben Jászapátin, elesett 1915. március 22-én, helyszín Tarnawa Wyzna, eltemetve ugyanott. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Lóczi István, anyja neve Gulyás Julianna. (KA 2307/138, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/252). Tarnawa Wyzna települést 1939-ben a német és szovjet csapatok foglalták el, a keleti részből a

szovjetek a lakosságot kitelepítették, de hasonló sorsra jutott a nyugati rész is 1946-ban. A falu templomát és házait lerombolták, a temető is megsemmisült.

A halotti anyakönyv alapján **Lóczy Lőrinc** a 68-as gyalogezred katonájaként esett el 1915. március 22-én Sokolikinál, ő 1895-ben született Jászapátin, több adatot nem találtam róla. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/197).

Nagy G. II. József a 68-as gyalogezred 1 század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a (HL 264/1254). halotti anyakönyv alapján, 1915. március 23-án meghalt. Halálának helyszíne Ungvár, barakk-kórház. Temetve március 24-én, Ungvár járványtemető.

Kis János póttartalékos a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1889-ben Jászapátin született, 1915. március 24-én elesett. Halálának helyszíne Tarnawa Wyzna, eltemetve ugyanott, a halotti anyakönyv alapján apja neve Kis János, anyja neve Urbán Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/220). A veszteséglista 1915. június 11-én megjelent Nr. 192-es füzetének 25. oldalán sebesültnek van jelezve.

Juhász K Mátyás a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret, géppuskás osztag katonája, aki 1893-ban Jászapátin született, a (KA 2307/004, HL 264/337). halotti anyakönyv alapján, 1915. március 25-én elesett. Halálának helyszíne Hajasd, Ung vármegye. Egy másik bejegyzés szerint halálának időpontja április 25, és a helyszíne Fenyvesvölgy. Temetésének helyszínéül is Fenyvesvölgy község temetője van megadva. A veszteséglista Nr. 202-es füzetében a 22. oldalon sebesültnek van feltüntetve, megjelent 1915. június 30-án. Hajasd az Ung folyó mellett, Uzsok és Ligetes között található, a mai ukrán-lengyel határ közelében. Itt található Fenyvesvölgy település is, Ligetes és Malomrét települések között, Ukrajna Kárpátaljai régiójában, a Nagybereznai járás területén.

Az ungvári barakk-kórház volt **Mihályi István** halálának a helyszíne, aki Jászapátin született 1892-ben és a 68-as gyalogezred 12. század katonájaként, 1915. március 28-án hunyt el. 1915. március 28, a barakk-kórház temetőjében temették el., a (HL 264/1260). alapján. A veszteséglista Nr. 193-as füzet 21. oldalán sebesültnek van feltüntetve, megjelent 1915. június 14-én.

Gál József a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, 1915. március 29-én elesett. Halálának helyszíne Sztuposina, Galícia, (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1923/96). halotti anyakönyv alapján. A veszteséglista Nr. 190-es füzet 14. oldalán is megtalálhatóak adatai, ami 1915. június 8-án jelent meg. Sztuposina, mai neve Stuposiany Lengyelország területén, a Kárpátaljai vajdaságban, Bieszczady járásában, Gmina Lutowska község közigazgatási területén fekvő település. A Wolosate völgyben, Tarnawa Wyznától északra, a II. világháború után elnéptelenedett. A valamikori Stuposiany a Bieszczady-hegység egyik legnagyobb települése volt. Működött itt üvegyár, fűrészüzem és keskeny nyomközű vasút, aminek a nyomai még ma is láthatók. A volt temetőjében ma egy kereszt jelöli a valamikori templom helyét, ami 1787-ben épült. A temetőben régi kereszték, sírkövek maradványai láthatók. Ezt a települést is 1946-ban kitelepítették ki a Szovjetunióba, az épületeket lerombolták, a települést felégették.

Plocskoi Mihály a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben Jászapátin született, a (HL 264/300). alapján 1915. március 30-án meghalt. Halálának helye a Császári és Királyi 34-es gyaloghadosztály egészségügyi intézete Balnica, Galícia. Temetve a községi temetőben. Balnica (Balnycia) a mai lengyel-szlovák határ mellett volt, 1944-46 között az ukrán lakosságát áttelepítették Ukrajnába. A valamikori település 1549-ben jött létre. A XX. század elején a kitermelt fákat keskeny nyomtávú vasúton szállították el. A valamikori templomból és temetőből mára csak egy pár sírkereszt és a templom helyét jelölő emléktábla, valamint egy kő harangláb maradványai látszanak. A temetőt körül vette egy kőfal is, aminek maradványai még megvannak. Az I. világháborúban elhunyt katonákat is ide temették. A valamikori falu nyugati részén lévő temetőjéből 1927-ben Cisna település temetőjébe, (Balnyciától észak-keletre) az ott kialakított temetőrészbe temették át az elesett katonákat. A Maniowban, Lisznában, Zeubraczéban és Przyslupban eltemetett katonákat is ide hozták át.

Balla János őrvezető a 68-as gyalogezred 5. század katonája kórházban halt meg, 1915. április 2-án Karánsebesen, a (HL 264/1053) alapján. Ő 1884-ben született Jászapátin, eltemetés végett Jászapátira átszállítva, eltemetés ideje április 5. A veszteséglista Nr. 167-es füzet 6. oldalán, ami 1915. április 27-én jelent meg, mint sebesült van jelentve.

Kórházban halt meg **Borbély János** tizedes a 68-as gyalogezred 2. század katonája is, ő 1915. április 16-án vesztette életét Fogarason, a (HL 264/1020). alapján. Jászapátin született 1890-ben, temetve április 18-án a római katolikus temetőben Fogarason.

Ungváron a barakk-kórház volt **Bugyi József** tizedes, a 68-as gyalogezred 12. század katonájának, a halálának a helyszíne, ő 1891-ben született Jászapátin. A (HL 264/379). alapján. Halálának időpontja május 30. eltemetésének helye Ungvár járványtemető. A veszteséglista Nr. 234-es füzet 10. oldalán, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, sebesültnek van jelezve.

Ungváron a „2 számú Tartalékos Betegmegfigyelő Barakk-kórház” 1915 januárjában kezdte el működését, 1140 ágygal. Az ungvári vasútállomással szemben épült kórház mellé létesítettek egy katonai temetőt is, a temető egy részébe temettek a járványos betegségben meghalt civil halottakat is. A szovjet hatóságok 1945 után a területet felszámolták, különböző objektumokat építettek oda. Ez a temető volt a Kárpátok egyik legnagyobb katonai temetője, ahol 5000 elesett hős katonát hantoltak el, akik különböző nemzetiségűek és vallásúak voltak.

Bugyi Gábor, aki 1886-ban Jászapátin született és a 68-as gyalogezred 11. század katonája volt, a veszteséglista adatai alapján megsebesült, majd 1915. június 12-én meghalt, halálának helyszíne Munkács megfigyelőállomás. A megfigyelőbarakk mögötti temetőben temették el június 13-án. (HL 264/615 és a HL 264/403)

1915. március 27-ig nyugalom volt a 68-asok frontszakaszán, ekkor orosz támadás indult. Március 30-án az ezred a Haliczi-Wilki-Polonina-Carunska gerincállásba vonult. Ez egy 1297 méter magas hegyhát, Brzegi Gorne és Ustrzyki Gorne között. Ez a Bieszczadi-hegységben található, ma Lengyelország. Legmagasabb pontja a Tarnica 1346 méter, a Haliczi-hegycsúcs 1333 méteres, a Kopa Bukowska 1320 méter magas.

A harcok színhelye volt a Dwernik-kő 1004 méter és a Magurka 887 méter magas csúcsai is, a háborús árkok még ma is láthatók. Itt folyik a San-folyó is, ma Lengyelország és Ukrajna határát képezi. Április 5-én Határhegyre rendelik a 68-asok két zászlóalját, két tüzér üteggel együtt. Ez a terület a mai Ukrajnában található, a lengyel és szlovák határ közelében. Április 6. és 10. között folyamatos orosz támadásokat vernek vissza a csapatok, a Ceremchán két méteres hóban is. A Szurmaj csoport új állásai Cremcha-Fenyvesvölgy-Viharos-Felsőrosztoka volt. Ceremcha 1133 méter magas hegy, ma Ukrajna és Lengyelország határán, határterület. Felsőrosztoka ma Rosztoka (Kostrzynska) az Ung folyó közelében, tőle keletre található Viharos, és Viharostól északra van Fenyvesvölgy (Sztavne). Április 21 és 25 között ismét erős orosz támadás érte a csapatokat, de sikerrel visszaverték azokat. Április 21-ig tartotta a Cremcha-hegyet a 68-as ezred, majd két zászlóaljával Kiesvölgybe vonult, hogy az orosz túlerő elől ott visszavont frontszakaszt visszaszerezze.

A veszteséglista 1915. június 14-én megjelent a Nr. 193-as füzetének 12. oldalán található, adat szerint, **Gyenes Gábor** a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1889-ben Jászapátin született, 1915. április 6. és 12. között meghalt. A (KA 2307/137) adata alapján halálának helyszíne Határhegy, Ung vármegye időpontja április 19. eltemetve Határhegyen. A település ma Ukrajnában, a Nagybereznai járásban található, az Ung folyótól és Malomrét településtől északra. Határhegyen és Cremcha-magaslaton 1916-ban nyilvántartásba vett tömegsírokban eltemetett katonák száma 1704 volt, köztük 1410 orosz írtak össze.

Szintén a veszteséglista Nr. 193-as füzet 13. oldalán található, hogy **Horváth Balázs** őrvezető, a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1881-ben Jászapátin született meghalt. Halálának időpontjaként 1915. április 6. és 15. közötti idő van megadva. A (KA 2307/117) alapján, a halál időpontja április 9. helye Kiesvölgy, temetésének helyszíne Ceremcha-temető. Kiesvölgy egy zsákfalu a Lubnya patak mentén, Fenyvesvölgytől északra. Kiesvölgy mai neve Lubnya, a Cremcha 1133 méter magas hegy, Kiesvölgytől észak-nyugatra. Az I. világháborús lövészárkok maradványai a mai napig láthatók, egy erdős rész szegletében egy több mint 2000 katona sírját rejtő temető maradványai is megtalálhatók. A terület szigorúan védett, a közelben húzódik az Ukrán-Lengyel határ.

Csőke (Csőke) Péter a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1923/95). 1915. április 25-én elesett. A halálának helyszíne Kiesvölgy, a veszteséglista Nr. 202-es füzet 11. oldalán, amely 1915. június 30-án jelent meg, halálának időpontjaként április 21. és május 8. közötti időpont van megadva.

A veszteséglista Nr. 202-es füzetében a 19. oldalon található az 1890-ben Jákóhalmán született **Herkules Ferenc** adatai. A 68-as gyalogezred 7. század katonájaként esett el 1915. április 21. és május 8. között. A (KA 2306/323, és a HL 263/472) alapján a halálának helyszíne Kiesvölgy, időpontja 1915. április 24. Eltemetésének helye a kiesvölgyi harcmező.

Forgács Sándor a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-parancsnokság katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, 1915. április 24-én elesett. Halálának helyszíne Kiesvölgy, temetési helye a kiesvölgyi harcmező. (KA 2306/322, HL 263/469).

Farkas János B. A 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a (HL 263/475, valamint KA 2306/324) alapján Farkas B. János, foglalkozása zenész, 1915. április 25-én elesett. Halálának helyszíne Kiesvölgy, eltemetve a kiesvölgyi harcmezőn. A veszteséglista Nr. 202-es füzet 14. oldalán, ami 1915. június 30-án jelent meg, halálának időpontjaként 1915. április 21. és május 8. közötti időpont van megadva.

Szekeres István a 68-as gyalogezred katonája, aki Jászapátin született, (születési időpont nincs megadva) 1915. május 3-án elesett. (HL 264/344) Halálának helyszíne Fenyvesvölgy, május 4-én temették el a fenyvesvölgyi községi temetőben. Fenyvesvölgy település az Ung folyó mellett és a Csap-Ungvár-Szambir-Lviv vasútvonal mentén található.

Urbán Barnabás a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin 1915. május 18-án elesett, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 43. oldal adatai alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg. A halotti anyakönyvben május 17. szerepel a halálának időpontjaként. Halála helyszíne Lipowiec, Galícia, temetve ugyanott. A mai lengyel-szlovák határ közelében, Lengyelországban a Bielca folyó mellett, Czeremchától északra található egy Lipowiec falu, aminek ma már csak egy-két lakója van. Lipowiectől észak-keletre található Jasliska település, ahol I. világháborús temető található, ahová 1914 őszétől 1915 májusáig, elesett katonákat temettek. A környékből is összegyűjtötték az elesett katonákat és a plébániatemető egy részében 77 tömegsírban és 188 egyéni sírban temették el őket. Összesen 525 osztrák-magyar és orosz katonát temettek itt el. A halálának napját (május 17.) figyelembe véve, lehetséges egy másik helyszín is. A gorlicei áttörés után (május 3) a csapatok az oroszokat követve már a mai ukrainai területeken harcoltak. A 14. gyalogdandár (38-as 68-as gyalogezred) május 17, 18, és 19-én Drohobics városától észak-keletre Rychcice (mai neve Rykhtychi) és Lipowiec térségében harcoltak, és 17-én indítottak támadást az orosz állások ellen. (Doromby József a 38-as gyalogezred története könyv alapján). Urbán Barnabásról a veszteséglista Nr. 52-es füzet 35. oldalán is lehet olvasni, ami 1914. november 10-én jelent meg, ekkor sebesüléséről ad hírt, ami még a szerbiai harcok során történt. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Urbán Ferenc, anyja neve Kis Terézia. (KA 2306/387, HL 263/664, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/221).

A 68-as gyalogezred hősiei harcairól és az akkori viszonyok ismertetésére álljon itt egy részlet Szurmay altábornagy írásából. „A vitéz cs. és kir. 68-as gyalogezred 1915. év január közepén lépett be az Ung völgyében alakuló akkori hadseregcsoportom közelékében.” „A betört oroszoknak kiűzése és nyomban utána, már 1915. január végén, Uzsoki-hágó és előtte fekvő Galíciai dombláncolat megszállása, Uzsok és Kárpátok védelme ez év oly kemény telén, hóban, fagyban, szélben az orosz tömegtámadások letörése mondhatnám a legnagyobb megpróbáltatás volt mindannyiunk számára.” Az

Uzsoki-hágón (889 méter) található ma egy emlékmű is, a háború befejezése után ide gyűjtötték össze a környéken eltemetett katonákat, a felirat szerint, 6 orosz és 6 osztrák-magyar tiszt, valamint 351 orosz és osztrák-magyar katona van itt eltemetve.

1915. május 8-tól az oroszok megkezdték csapataik hátra vonását, a 7. hadosztály 13-án elérte Topolnyicát, (Topilnytsya a mai neve, Turjától észak-nyugatra) a 14-es dandár a 68-asokkal csoporttartalék volt, Isaje (Isai) és Jawora (Yavora) között. Yavora a Stryi folyó mentén található, tőle észak-keletre Isaj. Május 23-án megindult a támadás Stryi város ellen, ami az azonos nevű folyó mellett épült. Első említése 1385-ből való, 1772-ig Lengyelország része, majd az Osztrák-Magyar Monarchiához tartozott. 1918 után Nyugat-ukrán Népköztársaság, majd Lengyelország és végül Ukrajna része lett. A 7. hadosztály június 1-től Litynia irányába nyomult előre, a 68-asok feladata Gajaoz vasútállomás birtokba vétele, majd az oroszok Letnéig való követése volt. Litynya a Trudnytsya folyó mellett található, Letnya tőle délre. Június 2-án a 68-asok birtokba vették Krynicát, (Krynytsya) Medenicét (Medenicisi) és Radaliczét, (Radelychi) majd június 6-ig pihenő következett. A három település a Nezhukhivka és a Dnyeszter folyók között található. Erős orosz támadás indult 9-én és az ezred számára megkezdődött a lassú visszavonulás. Június 17-én megkezdődött a Szurmay csoport felváltása a frontszakaszon, a csapatok Lisiatycsére vonultak. Az ezred Lemberg felé vonult, ahová június 23-án vonult be, a város 22-én szabadult fel.

A veszteséglista 1915. augusztus 11-én megjelent Nr. 234-es füzet 20. oldalán jelent meg, hogy „Ivanits Josef Inft. IR. Nr. 68. 16, Komp. Ungarn Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti, 1885, tot (28./5. 1915.)” **Ivanits József** a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki Jászapáti született 1885-ben, május 28-án meghalt. A halotti anyakönyvben **Ivanics János** néven, a 68-as gyalogezred katonájaként van feltüntetve, aki 29-éves és 1915. május 28-án halt meg, halálának helyszínéül Stebnik van megadva. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/189). Stebnik (Stebnyk) ma Ukrajnában, Drohobics városától, ami a Szeret és a Tiszmcencia folyók összefolyásánál fekszik, dél-keletre található. A veszteséglista Nr. 134-es füzet 19. oldal alapján, ami 1915. március 1-én jelent meg, Ivanics József megsebesült.

Rákosi Mihály a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1892-ben Jászapáti született, 1915. május 28-án meghalt. Róla a veszteséglista Nr. 440-es füzet 37. oldalán találni adatot, ami megjelent 1916. július 13-án.

A veszteséglista Nr. 440-es füzetében a 33. oldalon találhatóak **Nyitrai Ferenc** adatai, aki a 68-as gyalogezred 13. század katonájaként vesztette életét 1915. május 28-án. Jászapáti született 1881-ben.

Stebnik volt **Berdó P. József** a 68-as gyalogezred póttartalékos katonájának, a halálának a helyszíne. A halotti anyakönyv alapján, ő 1915. május 30-án esett el, Jászapáti született 1883-ban, temetésének helyszíne is Stebnik. Foglalkozása földműves, apja neve Berdó P. József, anyja neve Mihályi Julianna. (KA 2306/449, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/219).

Május végéig a frontvonal Dobrowlany (Dobrivlyany) és Stebnik (Stebnyk) között húzódtott, Drohobicstől keletre. Súlyos harcokat vívtak az oroszokkal május 27. és 31.

között, az ezrednek nagy volt a vesztesége, tüzérségi lőszer és tartalékok híján védelemre szorítottak.

Kovács K József a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1891-ben Jászapátin született, 1915. június 2-án meghalt. Haláláról a veszteséglista Nr. 234-es füzet 24. oldala tájékoztat, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg.

Susztári Mátyás néven szerepel a veszteséglista Nr. 234-es füzet 39. oldalán, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, de a halotti anyakönyv alapján a neve **Susztár Mátyás**, aki Jászapátin született 1885-ben. Foglalkozása napszámos, apja neve Susztár Mátyás, anyja neve Tajti Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/230). A 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret katonájaként esett el, 1915. június 3-án, halálának helyszíne Gaje-Wizne Galícia, eltemetve ugyan ott. (KA 2306/353, HL263/562). Gaje-Wizne mai neve Verkhni Hai, Drohobycz várostól dél-keletre, a Vorona folyó mellett.

A veszteséglista Nr. 234-es füzet 39. oldalán találhatóak **Stupek József** adatai. A 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret, 14. század katonájaként esett el, 1915 június 3-án, ő Jászapátin született 1886-ban. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, (KA 2307/119 alapján kereskedő) apja neve Stupek István anyja neve Pócs Mária, halálának helyszíne Krynica, Galícia, temetve ugyan ott. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/235). A mai neve Krynitsya, Drohobycztól (Drohobics) észak-keletre található, a Nezhukhivka folyó mellett, a településtől északra a Dnyeszter folyó folyik.

Krynican (Krynitsya) esett el **Balajti Imre** is, aki szintén a 14. század katonája volt. Jászapátin született 1894-ben, a halotti anyakönyv alapján 1915. június 9-én esett el, temetve ugyan ott. Haláláról a veszteséglista Nr. 245-ös füzet 6. oldala is tájékoztat, ami 1915. augusztus 22-én jelent meg. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/190, valamint 1943/29).

A veszteséglistán Fülle János, a halotti anyakönyvben **Füle János**, a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki Jákóhalmán született 1888-ban, 1915. június 14-én elesett, halálának helyszíneként orosz harctér van írva. A veszteséglista Nr. 273-as füzet 13. oldala tájékoztat haláláról, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Szabó Mária, apja neve Füle Sándor, anyja neve Petró Ágota. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1924/23).

László István a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1894-ben Jákóhalmán született, a veszteséglista Nr. 245-ös füzet 24. oldal alapján, 1915 június 4-én meghalt, megjelent 1915 augusztus 22-én. A halotti anyakönyvben halálának időpontja július 6, helyszíne Lemberg. Foglalkozása cipész, apja neve László János, anyja neve Csombor Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/60).

Fazekas Jakab a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 12. oldal alapján, 1915. június 16-án meghalt, megjelent 1915. szeptember 24-én. A halotti anyakönyvben halálának időpontja június 28, helyszíne Dziedzilow, Galícia, eltemetve ugyanott. A település mai neve Didylyv, Lembergától észak-keletre található, a Dumnytsa folyó mellett. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Fazekas István, anyja neve Fodor Rozália.

Szabari Elek a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a (HL 264/959) alapján 1915. június 18-án meghalt. Halálának helyszíne Brassó, tartalékkórház. Temetve június 20-án a városi temetőben.

Nagy Miklós József tizedes a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 27. oldal alapján 1915 június 30-án meghalt, megjelent 1915 szeptember 24-én. A halotti anyakönyvben halálának időpontja június 28, helyszíne Dziedzilow, (Didylyiv) eltemetve ugyanott. A település Lemberg-től észak-keletre található, a Dumnytsa folyó mellett. Anyja neve Nagy Balázs Eleonóra.

A 68-as gyalogezred 1915. július 2-án Bendiuhára vonult pihenőre, majd július 4-én elfoglalta állásait a 7. hadosztály keretében, az 1-es hadsereg alárendeltségében. Július 16-ig a 7. hadosztály Woislawice (Voislavychi, a mai ukrán-lengyel határ közelében, Lemberg-től északra) körzetéig nyomult. A 68-as gyalogezredet súlyos orosz támadás érte július 19-én Zdzarkinál, a Bug folyónál, miközben hídfőállást építettek ki. Az ezred a Starogródi (Starhorod) hid irányába húzódott vissza. Július 31-ig nyugalom volt a térségben. Augusztus 1-én a 68-as és a 38-as gyalogezredek elfoglalták a Zabolotcky, (mai neve Zabolotssi) és Litowiz, (mai neve Lytovezh) közötti magaslatokat. Augusztus 28-án átkeltek a Luga folyón, a folyó Kolpytiv közelében ered és Ustyluh közelében ömlik a Nyugati Bug folyóba, a lengyel-ukrán határnál. Ez a térség Sokaltól (Szokal) északra található. A 68-asok szeptember 1-én elérték a Styr folyót, szeptember 3-án véres ütközetet vívtak az oroszokkal Korytónál, kézitusára is sor került, a 68-asok hajnali fél háromkor kezdték meg támadásukat az orosz állások ellen, ami sikerrel járt, a harcokban mind két fél súlyos veszteségeket szenvedett. Jákóhalmi és Jászapáti 68-asok is sokan estek itt el, vagy sebesültek meg. Koryto Luck városától dél-keletre található, a 68-as gyalogezred állásai Dorogostajtól észak-keletre, Kol Moskowszczyzna és Kol Koryto között húzódott, majd az oroszokat követve, szeptember 5-6 Rowno (Rivne) irányába vonultak. Szeptember 11-én elérték Moszkowot, mai neve Moskovshchyna, majd visszavonulás következett a szeptember eleji állásaikba, ahol megkezdték a télre való felkészülést, megerősítették állásaikat. Az állásaik Kol Moszkowczyzna és Kol Malewankánál húzódtak, mai térképen Torgowiczától, mai neve Torhovytysya, keletre voltak. Itt ömlik az Ikva folyó a Styr folyóba. Október 6-án a szomszédos állásokba a 38-as gyalogezred érkezett, itt töltötték a karácsonyt és az újévet. (Források: Doromby József: A volt 38-as gyalogezred története, valamint Udovecz György: a 68-as gyalogezred története).

Farkas Alajos a 68-as gyalogezred pótzászlóalj-keret katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. július 19-én meghalt. Halálának helyszíne Zdianky. Foglalkozása: szolga. Apja neve: Farkas István. Anyja neve: Baranyi Veronika. (KA 2306/428, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/223). (Az ezred ebben az időpontban Zdzarki és Zdzary térségében harcolt).

Birkás István Mátyás a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, foglalkozása földműves, apja neve Birkás János, anyja neve Urbán Katalin. (KA 2306/396, HL 263/692, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti

1917/222). A veszteséglista Nr. 293-as füzet 8. oldal alapján 1915. július 20-án meghalt, megjelent 1915. október 15-én. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja július 22. helyszíne Pieczygóry, temetése ugyan ott. Zdzarki, Starogród (Starhorod) és Pieczygóry a Nyugati Bug folyó mellett találhatóak, Sokaltól északra, a város mai neve Szokal. Az erős orosz támadások miatt az egész hadosztály kénytelen volt visszavonulni július 20-23 között, a visszavonulás alatt súlyos veszteségek érték a csapatokat. Pieczygóry település csatlakozott Chorobrow (Khorobriv) településhez, több településsel együtt, majd egy határcsere egyezmény részeként 1951-ben Lengyelországtól átkerültek a Szovjetunióba. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 9. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, Birkás Mátyás István (így!) a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, megsebesült. (Még a szerb fronton).

Urbán László örvezető a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 49. oldal alapján, 1915. július 22-én meghalt, megjelent 1915. október 15-én.

Radics Miklós a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 39. oldal alapján, megjelent 1915. október 15-én, 1915. július 29-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján apja neve Radics Miklós, anyja neve Miklós Franciska, halálának helyszíne, Zdarki, (vagy Zdzarki) Oroszország, temetve ugyan ott. (KA 2307/120, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/233).

Andrási János a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 706-os füzet 7. oldal alapján 1915. augusztus 17-én meghalt, megjelent 1918 december 24-én. A veszteséglista Nr. 405-ös füzet 4. oldal alapján, ami 1916. április 7-én jelent meg, megsebesült, itt a születési éveként 1881. került feltüntetésre, a többi adat egyezik.

Juhász Pál a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1882-ben Jákóhalmán született, a (HL 264/491) alapján 1915. augusztus 19-én meghalt. Halálának helyszíne Zabolotcy, eltemetve ugyanott. (Mai neve Zabolotcsi, a Nyugati Bug folyótól észak-keletre.)

Pócsik István örvezető a 68-as gyalogezred 3/XII. menetszázad katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 581-es füzet, 35. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, valamint a (HL 264/506, és MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/134) halotti anyakönyv alapján 1915. szeptember 1-én meghalt. A halálának helyszíne Bielepol, Volhínia, temetés helyszíne Bielepol köztemető. Apja neve Pócsik István, anyja neve Horváth Katalin. A település mai neve Bilopol, a Luha folyó mellett található, Szokaltól észak-keletre Luck irányába.

Ádám József a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 6. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, 1915. szeptember 3-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján halála szeptember 9, helyszíne Koryto, temetve ugyan ott. Foglalkozása napszámos, apja neve Ádám József, anyja neve Ivanics Rozália. (KA 2307/073, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/242). A veszteséglista Nr. 164-es füzet 5. oldal

alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, az szerepel, hogy megsebesült, erről ad hírt az Nr. 167-es füzet 5. oldala is, ami 1914. április 27-én jelent meg. Sebesülése előzőleg, az év elején történhetett.

Bárdos Kálmán a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki Jászapátin született 1878-ban, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 7. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, 1915. szeptember 3-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján szeptember 7-én halt meg, helyszíne Koryto, temetve ugyan ott. Apja neve Bárdos Miklós, anyja neve Rupi Viktória. (KA 2307/072, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/239).

Bordás Kálmán a 68-as gyalogezred katonája, aki Jászapátin született 1879-ben, a halotti anyakönyv alapján 1915. szeptember 3-án meghalt, halálának helyszíne Koryto, temetve ugyan ott. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/187).

Bugyi Lajos a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1888-ban Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 10. oldala alapján 1915 szeptember 3-án meghalt, megjelent 1916 március 16-án. A halotti anyakönyvben Bugyi Alajos néven szerepel, halálának helyszínéül pedig Koryto, Oroszország van megadva, temetve ugyan ott. Apja neve Bugyi Balázs, anyja neve Laczy Rozália. (MNL JNSZML XXXI-II. 2. Jászapáti 1917/237). A veszteséglista Nr. 44-es füzet 9. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, megsebesült. (A szerb fronton).

A veszteséglista Nr. 389-es füzet 14. oldal szerint, ami 1916. március 9-én jelent meg **Füzér István**, még az Nr. 393-as füzet 16. oldala szerint, ami 1916. március 16-án jelent meg, **Füszer István** néven szerepel, a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki Jászapátin született 1884-ben. Mind a kettő alapján 1915. szeptember 3-án halt meg. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Koryto. Házastárs neve Járvás Erzsébet, apja neve Füzér János, anyja neve Király Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/241).

Horváth János a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 21. oldala alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, 1915. október 7-én meghalt. (KA 2307/054 alapján szeptember 3 halálának időpontja). A halotti anyakönyv alapján is halálának időpontja szeptember 3. helyszíne Koryto, Oroszország, temetve ugyanott. Foglalkozása cipész, apja neve Horváth Gábor, anyja neve Fazekas Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/64).

Kontrek Mihály a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1895-ben Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 25. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, 1915. szeptember 3-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján szeptember 5. a halálának időpontja, halála helyszíne Koryto, temetve ugyan ott. Foglalkozása napszámos, apja neve Kontrek Mihály, anyja neve Utasi Zsuzsanna. (A KA 2307/071 alapján 1893-ban született, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/243).

Fodor Sándor a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv és a temetőkataszter alapján 1915. szeptember 6-án meghalt. Halálának helyszíne Császári és Királyi 4/4-es táborikórház Werbiajew, temetve községi temető 2 sír. (194-es adatlap, KA 2307/015, valamint HL 264/733).

Werbiajew mai neve Verbaiv, Lucktól délre található a Styr folyónál. Foglalkozása cipész, apja neve Fodor Mihály, anyja neve Katkó Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/59).

Tajti Imre a 68-as gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 691-es füzet 53. oldal alapján, ami 1918. augusztus 14-én jelent meg, 1915. szeptember 11-én meghalt. A 68-as gyalogezred 1915. szeptember hónapban Luck városától dél-keletre harcolt, Koryto térségében. Szeptember 11-én elérték Moszkowot, (mai neve Moskovshchyna).

Mihályi Gábor a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1890-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1915. szeptember 14-én, (15) meghalt. Halálának helyszíne Kamionka-Stumilowa Császári és Királyi 8/5 Tábori Kórház Galícia. Temetve a helyi temetőben. A város mai neve Kamjanka-Buzka, királyi város már 1448-ban, 1772 és 1918 között a galíciai Királyság és Lodomeria kerületi városa. A Nyugati Bug folyó mellett, Lembergől észak-keletre található. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Mihályi Mihály, anyja neve Nagy Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/236). A veszteséglista Nr. 393-as füzet 31. oldalán, ami 1916. március 16-án jelent meg sebesültnek van jelezve.

Berdó István a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 8. oldala alapján, ami megjelent 1916. március 24-én, 1915. október 7-én meghalt. Halálának helyszíne Koryto, Oroszország, temetve ugyan ott. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása segédmunkás, apja neve Berdó István, anyja neve Szilák Julianna. (KA 2307/074, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/074).

Prodman Ferenc a 68-as gyalogezred, majd a 15. vadászászlóalj katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 316-os füzet 37. oldal alapján, ami 1915. november 16-án jelent meg, valamint a halotti anyakönyv alapján 1915. október 7-én meghalt. Halálának helyszíne szerb harctér (15. vadászászlóalj). Foglalkozása asztalossegéd, házastárs neve Lékó Margit, apja neve Prodman Ferenc, anyja neve Kuli Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1922/61). A 15-ös Császári és Királyi tábori vadászászlóaljat 1915 júniusában szervezték újjá, az olasz fronton Doberdó térségében harcoltak szeptemberig, majd 1915. október 6-án és 7-én Belgrádnál harcoltak, majd követék a szerbeket. (Németh Lajos: Aranylapok az egykori magyar tábori vadászászlóaljok életéből).

Busai Mihály a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 11 oldal alapján, ami megjelent 1916. március 24-én, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján, 1915. október 14-én meghalt, halálának helyszíne Beresteczko, Császári

és Királyi 2/2-es mozgó tartalékkórház. Temetve október 15-én a helyi temetőben. Beresteczko mai neve Berestechko, Volhínia, Ukrajna. A Styr folyó mellett, Lembergől észak-keletre, Luck város felé. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása szolga, apja neve Busai István, anyja neve Szabari Angyalka. (KA 2307/017, HL 264/812, valamint a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/228).

Kis P. János a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 405-ös füzet 25. oldal alapján, ami 1916. április 7-én jelent meg, 1915. november 14-én meghalt.

Béres István a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 416-os füzet 5. oldal alapján, amely megjelent 1916. május 4-én, 1915. november 28-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Koryto, Oroszország, temetve ugyan ott. Foglalkozása földműves, apja neve Béres Kálmán, anyja neve Sóti Mária. (KA 2307/089, valamint a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/29).

1915-ben megsebesült 68-as gyalogezred katonái

Fajti László címzetes őrvezető, a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 134-es füzet 12. oldal alapján, ami 1915. március 1-én jelent meg, megsebesült.

Kis János szakaszvezető a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 134-es füzet 20. oldal alapján, ami 1915. március 1-én jelent meg, megsebesült.

Vágó Miklós a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 134-es füzet 43. oldal alapján, ami 1915. március 1-én jelent meg, megsebesült.

Vámos Pál a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 137-es füzet 41. oldal alapján, ami 1915. március 4-én jelent meg, megsebesült.

Bella János a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 7. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

Birkás Elek a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 8. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

Deli István szakaszvezető, a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 11. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 533-as füzet 12. oldala, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) szintén sebesüléséről ad hírt.

Demény Lajos a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki Jászapátin született, időpontja hiányzik, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 11. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült. Az 1916. március 16-án megjelent Nr. 393-as füzet 12. oldalán pedig az áll, hogy a 68-as gyalogezred 10. század katonájaként megsebesült, itt a születési időpontja 1892.

Farkas Ferenc a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 13. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

Fodor István őrzetető a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1898-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 14. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

Horváth Adalbert Béla a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 18. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

Járvás István a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 20. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

Kakuk József a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 21. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista Nr. 164-es füzetében, a 30. oldalon található **Mike Miklós** neve, aki a 68-as gyalogezred 9. század katonájaként sebesült meg, ő 1886-ban született Jászapátin.

Sápi János a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 38. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült.

Borbás István a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 167-es füzet 9. oldal alapján, ami 1915. április 27-én jelent meg, megsebesült.

Kis József a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 167-es füzet 23. oldal alapján, ami 1915. április 27-én jelent meg, megsebesült.

Bata Alajos a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 184-es füzet 7. oldal alapján, ami 1915. május 28-án jelent meg, megsebesült.

Matántovics (a másik név hiányzik a veszteséglistáról is) a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 184-es füzet 32. oldal alapján, ami 1915. május 28-án jelent meg, megsebesült.

Szöllesi András a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 184-es füzet 50. oldal alapján, ami 1915. május 28-án jelent meg, megsebesült.

Tihaly István a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 184-es füzet 51. oldal alapján, ami 1915. május 28-án jelent meg, megsebesült.

Ludányi Mátyás a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 190-es füzet 25. oldal alapján, ami 1915. június 8-án jelent meg, megsebesült.

Tóth Sándor a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 190-es füzet 42. oldal alapján, ami 1915. június 8-án jelent meg, megsebesült.

Zsidro (Zsidró) Adalbert a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 190-es füzet 46. oldal alapján, ami 1915. június 8-án jelent meg, megsebesült.

Demény Gábor a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 192-es füzet 13. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, megsebesült. Az 1917. március 27-én megjelent Nr. 543-as füzet 14. oldalán pedig az áll, hogy Demény Gábor címzetes őrvezető, az IR. Nr. 2. gyalogezred 1. század katonája megsebesült. (Születési helye és időpontja megegyezik).

Kiss János a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 192-es füzet 25. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, megsebesült.

Illés József a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 193-as füzet 14. oldal alapján, ami 1915. június 14-én jelent meg, megsebesült.

Mihály István a 68-as gyalogezred 12. század katonája, születési időpontja hiányzik, de Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 193-as füzet 21. oldal alapján, ami 1915. június 14-én jelent meg, megsebesült.

Borbély Sándor a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 199-es füzet 9. oldal alapján, ami 1915. június 23-án jelent meg, megsebesült.

Mecsik Ferenc a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 199-es füzet 30. oldal alapján, ami 1915. június 23-án jelent meg, megsebesült.

Juhász Mátyás a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 202-es füzet 22. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista Nr. 202-es füzet 22. oldalán szerepel Kalmár Péter neve is, ő a 68-as gyalogezred 3. század katonájaként sebesült meg, 1888-ban született Jászapátin.

Mihályi Menyhért a 68-as gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 202-es füzet 30. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, megsebesült.

Nagy István a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 202-es füzet 32. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, megsebesült.

Radics László a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 202-es füzet 37. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 521-es füzet 43. oldal alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) szintén sebesültnek van jelezve.

Tajti Imre a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 202-es füzet 44. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, megsebesült.

Urbán László a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 202-es füzet 46. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, megsebesült.

Bolyó István a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 9. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Bugyi András a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 10. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Bugyi Gábor a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 10. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Daróczy Imre a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1885-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 12. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Gojca Péter a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 17. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Gyetzai József a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 18. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista Nr. 234-es füzetében a 21. oldalon található **Kalmár József** neve, ő a 68-as gyalogezred 10. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1893-ban.

Kis Sándor a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 22. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Lajkó Ferenc a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 26. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Mihály István a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 29. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Szabári Illés a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 39. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Tajti János a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 41. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 521-es füzet 41. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) szintén sebesültnek van jelezve.

Tóth András tizedes, a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 42. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Tóth Pál címzetes őrzető, a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 42. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, megsebesült.

Csöke (Csőke) János a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 245-ös füzet 10. oldal alapján, ami 1915. augusztus 22-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 557-es füzet 14. oldalán, ami 1917. április 20-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve. Alakulatának a Császári és Királyi 31-es gyalogezred 17. század van írva. Az ezredet 1741-ben alapították, I. II. IV. zászlóalja Nagyszebenben, a III. zászlóalja Spalatóban állomásozott.

Urbán Lajos a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 245-ös füzet 42. oldal alapján, ami 1915. augusztus 22-én jelent meg, megsebesült.

Verböczi Ferenc a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 245-ös füzet 43. oldal alapján, ami 1915. augusztus 22-én jelent meg, megsebesült.

Bagi Sándor a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 6. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült.

Deli János a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 10. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült.

Kovács István a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 21. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült.

Lóczy József a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 24. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült.

Nagypál Gábor a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 27. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült.

Nyári Sándor a 68-as gyalogezred 6. század katonája szintén ebben a veszteséglista füzetben található, a 28. oldalon, ő 1890-ben született Jászapátin, és megsebesült.

Szabó Dadics László a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 37. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült.

Tóth B. Antal a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 39. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült.

Burai Zsigmond a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 14. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült.

Fajti Mihály szakaszvezető, a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 10. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült.

Kakuk László őrvezető, a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 23. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista 293-as füzetében, a 23. oldalon található Kalmár Gábor neve, ő a 68-as gyalogezred 8. század katonájaként sebesült meg, 1887-ben született Jászapátin.

Löczi Mihály őrvezető, a 68-as gyalogezred katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 30. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült.

Mihály István a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 33. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült.

Nagy István Miklós őrvezető, a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 34. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 44-es füzet 26. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve.

Rigó Mihály a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 40. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült.

Szalkári János a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 46. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 483-as füzet 56. oldal alapján, ami 1916. október 28-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve.

Tóth Pál a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 293-as füzet 48. (44.) oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, megsebesült.

Tóth István a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 337-es füzet alapján, ami 1915. december 18-án jelent meg, megsebesült.

1915-ben különböző alakulatokban meghalt katonák

Katkó Lajos címzetes őrvezető, egészségügyi katona, császári és királyi XXI. helyőrségi kórház, beosztva: tartalékkórház Temesvár. Született 1876-ban Jákóhalmán, cipész, meghalt 1915. március 12-én. Halálának helyszíne Vinkovce, Szerém vármegye. Eltemetve március 13-án a helyi temetőben. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1917/100). Vinkovce ma Horvátországban található, Eszéktől délre.

Szobori Pál (Szabari Pál) póttartalékos, a cs. és kir. 4. tábori tarackosezred, 4/32-es menetszázad katonája, aki 1891-ben született Jászapátin. A halotti anyakönyv alapján, Szabari Pál 1915. március 31-én elesett. Halálának helyszíne Piotrkow Galícia, cs. és kir. 4/4. mozgó tartalékkórház Piotrkow, Orosz-Lengyelország. Temetésének helyszíne Piotrkow, március 31. Foglalkozása kocsis, házastárs neve Horváth Erzsébet, apja neve Szabari József, anyja neve Horváth Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/54, HL 392/73, HL 404/1214, KA 10/022). A település mai neve Piotrkow Trybunalski Lengyelország, Lództól dél-keletre. A császári és királyi 4. tábori tarackosezredet 1854-ben alapították, I. II. zászlóalja Budapesten tartózkodott. A IV. hadtest 32. gyaloghadosztályában harcoltak, a 4. tábori tüzérdandár keretében. Piotrkowban ma több helyen is találhatóak I. világháborús temetők, az úgy nevezet „Új Temető” egy részében 500 katona van eltemetve, van nyugati, keleti és déli I. világháborús temető, ahol tömegsírokban vannak eltemetve a katonák. A nyugati katonatemetőben 408 katona van eltemetve, akik 1914 augusztusa és 1915. szeptembere között estek el. A keleti katonatemetőben 392 katona van eltemetve 27 sírban, a déli katonatemetőben 246 katona van eltemetve 9 tömegsírban.

Mihályi Kálmán illetőségi hely Jászapáti, született 1879-ben, a halotti anyakönyv alapján 1915. április 5-én meghalt. Foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Tóth Judit, apja neve Mihályi Menyhért Gáspár, anyja neve Káli Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/229).

Bárdos Mihály póttartalékos, a cs. és kir. 34. gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 9-én meghalt. Halálának helyszíne Brzeskó, Galícia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/51).

A 34-es gyalogezredet 1733-ban alapították, I. III. IV. zászlóalja Kassán, a II. zászlóalja Rogoticán állomásozott. A 34-esek az orosz fronton harcoltak, a VI. hadtest, 27. gyaloghadosztály, 53. gyalogdandár kötelékében 1914. augusztus 26-tól 1918 januárjáig, 1915 márciusától a Kárpátokban harcoltak, április 27-én Dara térségében, Homonnától észak-keletre voltak állásban. Dara falu ma már nincs meg, 1980-ban a Sztarinai-víztározó építésekor lebontották, csak a temetője maradt meg, területét Takcsányhoz csatolták. A Dara melletti állásokat az orosz nehéztüzérség támadta, gránát-találatok érték a IV. zászlóalj 15. század egy szakaszát, és betemették az állást, 15 katona halt meg, 18 megsebesült. A gorlicei áttörés után az ezred május 9-én Habkowice (Habkowce) 10-én Baligrod, (Sanoktól délre) május 16-án Pnikut, Tamanowice (Tamanovychi) térségébe vonult. 1918-ban karhatalmi szolgálatot láttak el Lembergben, később Prágában. Az olasz fronton 1918 márciusa és novembere között harcoltak. Adatok a 34-es gyalogezred történetéből. Bárdos Mihály halálának helyszínén Brzeskóban, három katonai temető is van, ahol több száz osztrák-magyar katona sírja van, akik 1914 és 1915-ben estek el, de a 276-os katonai temetőben a helyi, valamint a környékbeli kórházakban meghalt betegeket is temettek 1914 novembere és 1915 májusa között. A 34-es gyalogezred 1914. december 5. és 1915. február 7. között harcolt Orosz-Lengyelország területén, Krakkótól északra. Brzeskó Krakkótól dél-keletre található a Visztula folyó és a Dunajec folyó között.

Balajti István a 86-os cs. és kir. gyalogezred 4. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 19-én elesett. A veszteséglista Nr. 218-as füzet 7. oldala is közli halálát, ami 1915. július 23-án jelent meg. Halálának helyszíne a halotti anyakönyv alapján Krukienice, Galícia. Temetve ugyan ott május 19-én. Foglalkozása földműves, apja neve Balajti István, anyja neve Mihályi Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/286). Krukenyichi az ukrán-lengyel határ közelében található, a Sichnya folyó mellett. A 86-os gyalogezredet 1883-ban alapították, I. IV. zászlóalja Szabadkán, a II. zászlóalja Budapesten, a III. zászlóalja Visegrádon tartózkodott. Az orosz fronton 1915. május 19. és június 4. között Krukienice térségében harcoltak. Balajti István neve szerepel a legénységi veszteségkimutatásban. Adatok Gaksch József és Dimics Szilárd: A volt szabadkai cs. és kir. 86. gyalogezred története 1882-1918 könyv alapján.

Rác István a cs. és kir. 86-os gyalogezred 2. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 33. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, 1915. május 19-én meghalt. A 86-os gyalogezred története könyv alapján, neve szerepel a május 19-20-án elesettek között, halálának helyszíne Krukienice, (Krukenyichi) ma Ukrajna.

Tajthy István százados, földbirtokos, aki 1852-ben született Jászapátin, a (HL 332/7514) alapján 1915. május 22-én meghalt. Halálának helyszíne Debrecen, lábadozóosztály, Kossuth utca 61. Temetve május 24-én Érsemjénben a római katolikus temetőben.

Nagy G. János tüzér, a cs. és kir. 7-hegyi tüzérezred katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 22-én meghalt. Halálának helyszíne Varangos, Oroszország. Foglalkozása földműves, házastárs neve Ádám Julianna, apja neve Nagy G. István, anyja neve Jász Márta. A cs. és kir. 7. hegyi tüzérezred a 18. gyaloghadosztályban, a XVI. hadtestben (Mostar) harcolt, a 3. hegyi tüzérezreddel együtt. Gyalogságát az 1., 2., 3., 6., és 13-as hegyi dandárok adták, a 6-os hegyi dandárban harcolt a 38-as cs. és kir. gyalogezred III. zászlóalja is. A 18-as gyaloghadosztály a szerb frontról 1915 májusában érkezett az olasz frontra, Tolmein (Tolmin, Szlovénia) térségébe.

Balázs Szilveszter a cs. és kir. 86-os gyalogezred 13. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 7. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, 1915. május 24-én meghalt. A 86-os gyalogezred története könyv alapján, neve szerepel a május 24-én elesettek között, halálának helyszíne Krukienice, (Krukenyichi) Ukrajna.

Illés János a császári és királyi 86-os gyalogezred 8. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 18. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 288-as füzet 49. oldalán, ami 1915. október 9-én jelent meg, pedig az áll, hogy Illés Jenő (János helyett), 1915. május 24-én meghalt. Neve a 86-os gyalogezred története könyvben is megtalálható az elesettek között, halálának helyszíneként ott Pnikut szerepel, ami Krukenyicitől északra található, a halálának időpontja pedig június 5. A könyvben is Illés Jánosként szerepel.

Szakali József a cs. és kir. 86-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán a veszteséglista Nr. 218-as füzet 38. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült. A (KA 2414/234) alapján Szakali József a 86-os gyalogezred 4. pótszázad katonájaként 1915. május 25-én elesett. Halálának helyszíne Rajtarowice, Galícia. Temetésének helyszíne Rajtarowice, a harctéren, eltemetésének ideje május 25., foglalkozása lóápoló. A (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/73) dokumentumban a halálának időpontja tévesen 1918. május 25. halálának helyszíneként Rajtarovics van írva. A halotti anyakönyv alapján apja neve Szakali József, anyja neve Helving Angyalka. A császári és királyi 86-os gyalogezredet 1883-ban alapították, I. és IV. zászlóalja Szabadkán, II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Visegrádon tartózkodott. Az ezred III. zászlóalját kivéve, 1914. szeptember 9-től harcolt az orosz fronton, november 15-től Orosz-Lengyelország területén, majd állásharcok következtek Bratkov térségében (Katowicétől délre). 1915. február 12-étől Magyarországra szállították őket, majd a Kárpátokban harcoltak. Ujszomolnagnál voltak állásban 1915. március 28-tól május 8-ig, majd átkeltek a San folyón május 11-én és előnyomulást hajtottak végre Chiowra (Khyriv, ma Ukrajna, a Strvyazh folyó mellett). Május 9-től június 4-ig részt vettek a Krukienicei-csatákban, (Krukenychi, Szambir városától, mely a Dnyeszter folyó mellett található, északra fekszik a Sichnya folyó mellett. A május 24-én a 86-os gyalogezred I. zászlóalja az 5. és 7. századdal, (Szakali József 7. század) Magyar Pál főhadnagy vezetésével dél-keletről támadott. A május 24-én lezajlott csata után az ezred vesztesége, elesett 116 fő, megsebesült 449 fő és eltűnt 216 fő. A harmadik csata után, június 2-án az oroszok visszavonultak. Szakali József halálának helyszíne Rajtarowice, (mai neve Werchiwci) Krukenychitől dél-nyugatra található a Bolozuvka folyó mellett. (Adatok: Gaksch József-Dimics Szilárd A 86-os gyalogezred története).

Nagypál László született Jászapátin 1889-ben, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 27-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Urbán Piroska, apja neve Nagypál József, anyja neve Gere Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/293).

Mihályi B. Lajos a császári és királyi 86-os gyalogezred 3. pótszázad katonája, aki 1890-ben született Jászapátin a veszteséglista Nr. 218-as füzet 27. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1915. május 29-én meghalt. Halálának helyszíne Chyrow, Galícia. cs. és kir. 6/8 mozgó tartalékkórház, eltemetve május 29-én a helyi temetőben. Foglalkozása földműves, apja neve **Mihályi B. János**, anyja neve Kakuk Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/282, KA 2414/242). A helyszín a mai ukrán-lengyel határ közelében található, Pnikuttól dél-nyugatra, mai neve Khyriv. A neve a 86-os gyalogezred története könyvben, a harctéri sebesülés következtében később elhunyt katonák között szerepel, május hónapban.

Lakatos András a cs. és kir. 86-os gyalogezred 15. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 235-ös füzet 26. oldal alapján, ami 1915. augusztus 12-én jelent meg, 1915. június 5-én meghalt. Halálának helyszíne Pnikut.

Neve szerepel a 86-os gyalogezred története könyv legénységi veszteségkimutatás I. II. és IV. zászlóalj elesett katonáinak nevei között.

A cs. és kir. 86-os gyalogezred története könyv 383. oldalán megtalálható „A 86-os hősitemetők”, melyben szerepel, hogy 1915 májusában és júniusában létesült az első rendes hősitemető Krukienicénél (Krukenychi) és Pnikutnál. Krukenychin a görög-katolikus templom előtt. A haraglás mögött is nyugszanak 86-os katonák. Innen nem messzire az útmenti keresztől 200-300 lépésnyire is vannak temetve. „Krukienice községnek Pnikut felé eső kijáratánál, a 287-es magaslat felőli lejtőn több egyes és tömegsírban pihennek 86-os és 69-esek.” Pnikuttól keletre a 295-ös magaslat nyugati oldalán is van egy nagy tömegsír, ahol 86-osok vannak eltemetve.

Szabó R. István hajótüzér a cs. és kir. 4. lovasított tüzérsztály 2. üteg katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 220-as füzet 41. oldal alapján, ami 1915. július 26-án jelent meg, 1915. június 9-én meghalt. A (HL 402/20) alapján a neve Szabó István, a halálának dátuma megegyezik. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Targowice, Galícia (ma Torhovytsya, Ukrajna). Foglalkozása földműves, apja neve Szabó István, anyja neve Kerékgyártó Terézia. (MNL JNSZML XXXI-II. 2. Jászjákóhalma 1917/99). A cs. kir. 4-es lovas tüzérezredet 1904-ben alapították, I. zászlóalja Budapesten tartózkodott. A 4. lóvontatású tüzérsztály a császári és királyi 4-es tábori tüzérandárba tartozott, a IV. hadtest részeként. Az orosz front 1915. június és augusztus hónapokban Luck városától délre húzódott, itt harcolt az úgynevezett „Szurmay-csoport”, köztük a budapesti 40. hadosztály is. Torhovytsya település a Styr folyó és az Ikva folyó összefolyása mellett található.

Kocsis Béla I. osztályú matróz, lövegmeister (temetőkataszterben mint **Kocsis Adalbert** szerepel, 247), aki 1894-ben született Jászapátin, a császári és királyi haditengerészet Inn nevű hajóján teljesített szolgálatot. A HL 414/137 és a HL 414/71 alapján 1915. június 11-én meghalt. A halálának helyszíne Újvidék. Temetésének színhelye Újvidék, római katolikus temető, ideje 1915. június 13., sírszáma 63h 628. Hajózástörténeti közleményekben, Verpedi András: „A Császári és Királyi Haditengerészet I. Világháborúban elesett magyar hősei” könyvében szerepel Kocsis Béla neve. A Császári és Királyi Haditengerészet I. Világháborúban szolgálatteljesítésközben elhunyt magyar és magyar honos tengerészei között „Kocsis Béla tengerész, Inn monitor állományából 1915. 6. 11 Újvidék.” Az „SMS (Seine Majestat Schiff, azaz Ófelsége Hadihajója) Inn 1915. február 25-én indult útjára, gyártója Ganz Danubius Budapest. Hossza 62 méter, szélessége 10,5 méter, merítése 1,8 méter. A gőz-gépe 1600 lóerős volt, sebessége 12,2 csomó, (25 kilométer/óra) legénység létszáma 133. Fegyverzete 2 darab 12 centiméteres L/45-ös Skoda löveg az éltoronyban, 3 darab 12 centiméteres L/10-es tarack, a hátsó fedélzeti 3 páncélkupolában. Léghelharító ágyú 2 darab, a fedélzeti felépítményben, 6 darab teljesen beépített 8 milliméteres 1907/12 M. géppuska. Testvérhajójával az „Enns” monitorral, melyet Linzben építettek, 1915. október 6. és 9. között részt vettek Belgrád elfoglalásában. Cinyhinarele-sziget elfoglalásában 1916. október 8-án vettek részt. A sziget és a bolgár part közötti Duna-ágot francia aknászok és román utászok lezárták. Az aknazár eltávolítása úgy történt, hogy a szigetet száraz-

földi csapatok foglalták el, a műveletben a két hadihajó is részt vett. A háború harcai során 1917. szeptember 22-én aknára futott Brailától (Brajla Románia) 14 kilométerre. Felszínre hozták 1917. november 18-án és javításra Budapestre szállították. Az Újvidék, majd a Marx nevet kapta és a Magyar Haditengerészet Flottájába került 1919-ben. Románia kapta meg a hajót 1920. április 15-én, Beszarábia néven. Felújították 1942-43-as években, majd 1944. október 30-án a szovjet flotta hajója lett, Kerch néven, végül szétbontották 1960-ban.

Bódi Cs. Szilveszter tüzér, a cssászári és királyi 12. tábori ágyúszereg 2. üteg katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. július 6-án meghalt. Halálának helyszíne Ostrow, Galícia. Eltemetve Szczerzec, július 6-án. Foglalkozása dohánygyári munkás, apja neve Bódi Cs. Mátyás, anyja neve Marsi Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/14, valamint HL 403/53, KA 682/21). A 12. tábori ágyúszereget 1892-ben alapították, I. II. zászlóalja Budapesten állomásozott. Az 1-es, 2-es üteg a 40. honvéd gyaloghadosztály, 40. tüzérdandár kötelékében harcolt, az 1-es honvéd tábori ágyúszereg 4 ütegevel együtt. A gyaloghadosztály gyalogságát a 79. gyalogdandár 29-es és 30-as honvéd gyalogszereg, valamint a 80. gyalogdandár 6-os és 19-es honvéd gyalogszereg adta. Lovasságát a cs. és kir. 8. huszárezred 5. és 6. század adta. A 40. gyaloghadosztály 1915. július 5. és 13. között Konstantowka-Kamionka vonalban harcolt, Lembergől észak-keletre. Bódi Cs. Szilveszter halálának helyszíne Ostrow a Shchyryka folyó mellett, Szczerzectől (mai neve Shchyrets) északra van, Lembergől dél-nyugatra.

Bagi Bertalan született Jászapátin 1880-ban, illetőségi hely Kocsér, a halotti anyakönyv alapján 1915. július 15-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Utasi Rozália, apja neve Bagi Antal, anyja neve Berki Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1960/123).

Baki János a 11-es honvéd gyalogszereg katonája, aki 1895-ben született, illetőségi hely Jászapáti, a (HL 299/546) alapján 1915. július 19-én elesett. Halálának helyszíne Iłowiec, Orosz-Lengyelország. Eltemetve Iłowiec július 19. A település ma Lengyelországban, a Lublini vajdaság területén található, Lublintól dél-keletre, Zamosctól 75 kilométerre észak-keletre, az ukrán határ közelében. A 11-es honvéd gyalogszereg alapítási éve 1886. I. és II. zászlóalja Munkácson, a III. zászlóalja Ungváron állomásozott. A 39. honvéd gyaloghadosztályban harcoltak, a 77. gyalogdandárban, a 9. honvéd gyalogszereddel együtt. A hadosztály másik gyalogdandárja a 78. dandár volt, melyben a 10. és 16. gyalogszereg harcolt. Az ezred 1915 áprilisától a „Mackensen-seregcsoportban” harcolt, részesei voltak a május 2-án vívott „gorlicei áttörésnek”. Május 20. és 28. között a San folyó térségében harcoltak, majd azon átkelve Zolkiewig (Zsovkva Ukrajna), Lembergől (ukrán nyelven Lviv) északra jutottak. 1915 júliusában átcsoportosítások folytán Cholm térségében harcoltak, Lublintól keletre, augusztus 26-án részesei voltak Breszt-Litovszk elfoglalásának, (ma Fehéroroszország). Iłowiec falu nyugati szélén van egy I. világháborús temető, ahová 1915-ben 2001 osztrák-magyar katonát temettek el.

Török Miklós a 3. honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. július 23-án meghalt. Halálának helyszíne Rann, Stájerország. Temetve július 25-én, Rann katonatemető. (HL 295/3/a 25/2454). A helyszín ma Szlovéniában található, mai neve a településnek Brezice, a Száva folyó mellett, a szlovén-horvát határ közelében található.

A 3. honvéd gyalogezred - 1886-ban alapították, állomáshelyük Debrecen volt - 1915. május 22-én érkezett az olasz frontra Nötsch és Vorderberg közelébe, (a mai osztrák-olasz határ közelében, Villachtól nyugatra). Június hónapban az Alpokban Soka (Isonzo) településtől délre, a Krn (2182 méter) hegycsúcs közelében harcoltak. Az ezred július hónaptól a Doberdo fronton harcolt, Cotticinál. (Forrás: Molnár József: Debreceni honvédek a harcban, összeállítás).

Lendvai Balázs illetőségi hely Budapest, születése időpontja 1895, a halotti anyakönyv alapján 1915. augusztus 21-én meghalt. Foglalkozása irodaszolga, házastárs neve Székely Viktória, apja neve Lendvai Antal, anyja neve Szőke Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/295).

Sipos Zsigmond a 11. honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a (HL 299/1560) alapján, 1915. szeptember 1-én meghalt. Halálának helyszíne Rzeszów, Galícia, Landwehr kórház. Temetése Rzeszów katonai temető, szeptember 1. Rzeszów ma Lengyelország területén található, a Wislok folyó partján Tarnowtól keletre. A város Pobitno kerületében található az a temető, amit „Új Temető” néven 1910-ben nyitottak meg, adatok szerint itt van eltemetve 2500 I. világháborús katona. (Az ezred harcai előzőleg leírva Baki Jánosnál). Az ezred résztvevője volt a gorlicei áttörésnek, ami május 2-án történt. Sipos Zsigmond lehet, hogy ekkor sebesülhetett meg. Gorlicétől észak-keletre található Rzeszów.

Berdó István a császári és királyi 51. gyalogezred katonája, átirányítva a Nr. 103-as gyalogezred pótszázadához, aki 1889-ben született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 387-es füzet 7. oldal alapján, ami 1916. március 7-én jelent meg, valamint az Nr. 417-es füzet 7. oldal alapján, ami 1916. május 5-én jelent meg, 1915. november 1-én meghalt, helyszíne Lengyelország. Az 51-es gyalogezredet 1702-ben alapították, I. zászlóalja Domanovicon, a II. és III. zászlóalja Marosvásárhelyen, a IV. zászlóalja Kolozsváron állomásozott. A XII. hadtest 35. hadosztály kötelékében az 51-es gyalogezred 1915 októberében került állásokba Baranowicze (ma Baranovicsi Fehéroroszország) térségébe, ahol súlyos harcokat vívtak október 20-tól. Novembertől megkezdték téli állásaik kiépítését, és a térségben harcoltak 1916-ban is. A császári és királyi 103-as gyalogezredet 1915-ben állították fel, a 2., 51., 62., 63., 64., és a 85. gyalogezredek menetalakulataiból. Berdó István foglalkozása földműves, házastárs neve András Anna, apja neve Berdó Gábor, anyja neve Tóth Judit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1961/47).

Lóczi Ferenc a 30. honvéd gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. november 15-én meghalt. Halálának helyszíne Valjevo, Szerbia. Foglalkozása cipész, apja neve Lóczi Zsigmond, anyja neve Nyitrai Klára. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/370).

A 30-as honvéd gyalogezredet 1913-ban alapították, I. II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Kiskunfélegyházán állomásozott. Az ezred 1915 januárjától kezdve az orosz fronton harcolt, a 30-as népfelkelő gyalogezred viszont a szerb fronton harcolt 1915-ben, így valószínűleg ebbe az ezredben harcolt Lóczi Ferenc. A 30-as népfelkelő gyalogezred 1914 novemberétől, 1915 decemberéig határvédelmi feladatokat látott el Avtovac térségében, Trebinjétől észak-keletre. A montenegróiak gyakori támadásait verték vissza, de a zord időjárási és terepviszonyokkal is meg kellett küzdeniük, az 1500-1800 méter magas hegyek között. (Forrás: Paulovits Sándor: Harmincas honvédek élete a halálmezőkön, és a 30. népfelkelő gyalogezred vázlatos története, írta: dr. Beyer Ede).

Rajki József, illetőségi helye Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1881-ben született és 1915. december 31-én meghalt. Foglalkozása gépész, házastársa Vágó Krisztina, apja neve Rajki András, anyja neve Duka Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/166).

1915-ben különböző alakulatokban megsebesült katonák

Káli István a cs. és kir. 69-es gyalogezred 14. század katonája, aki 1894-ben született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 192-es füzet 23. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, megsebesült. Az ezred I., II. és IV. zászlóaljai a 31. gyaloghadosztály, 61. gyalogdandárjában harcoltak a 32-es gyalogezreddel együtt 1914-ben a szerb fronton, majd szeptember elejétől az orosz fronton. Részesei voltak a Kárpátokban zajló „hús-véti-csatának” 1915. március 1-től május elejéig.

Rusvai János a cs. és kir. 69-es gyalogezred 3. század katonája, aki 1894-ben született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 192-es füzet 41. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, megsebesült. (A veszteséglista név adata téves, nem Rusvai, hanem Rusvai. Rusvai János 1915. május 8-án meghalt grazi kórházban, a 69-es gyalogezred 3. század katonájaként.

Molnár József a cs. és kir. 86-os gyalogezred 5. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 205-ös füzet 28. oldal alapján, ami 1915. július 5-én jelent meg, megsebesült. Az ezred 1915. március 28. és május 7. között Újszomolnoknál volt állásban, ma Takcsány település része Szlovákiában, a lengyel határ közelében. Május 3-án Gorlicénél áttörték a frontot, megkezdődött az orosz csapatok visszavonulása.

Lipták Imre a cs. és kir. 69-es gyalogezred 3. század katonája, aki 1892-ben született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 206-os füzet 28. oldal alapján, ami 1915. július 7-én jelent meg, megsebesült. 1915. március és április hónapokban az orosz fronton, a Kárpátokban harcoltak, Jablonki térségében Bystrétől délre, Pyaski orosz állásai ellen. (Ma Lengyelország). A veszteséglista Nr. 546-os füzet 31. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve. Az ezred 1916. augusztustól a Pienaki-Czepielen állásokban harcolt az orosz fronton, Lucktól dél-nyugatra, Korsow (Korsiv) térségében. 1917 februárjától Erdélyben harcoltak. (69-es gyalogezred története).

Vágó Ferenc a 69-es gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista nr. 206-ös füzet 47. oldal alapján, ami 1915 július 7-én jelent meg, megsebesült.

Kubinyi Imre tartalékos hadapród, a 30. honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 211-es füzet 5. oldal alapján, ami 1915. július 15-én jelent meg, megsebesült. A 30. honvédgyalogezredet 1913-ban alapították, I., II. század Budapesten, a III. század Kiskunfélegyházán állomásozott. Az ezred a szerb frontról 1915 januárjától kezdve harcolt az orosz fronton, majd Bukovinában. A 30-as honvédgyalogezred történetét Paulovits Sándor összeállítása, „30-as honvédek élete a halálmezőkön” dolgozta fel. Az összeállításban szerepel Kubinyi Imre neve is, a 116. oldalon. Orosz fronton Dobrowlany (Dobrivlyany) térségében harcoltak 1915. május 17-18-án, a Dnyeszter folyó mellett. „Dobrowlany előtt Zagacie község ellen kísérelt meg támadást IV. zászlóaljunk. Ez azonban nem járt sikerrel. Elakadt a nagy orosz tűzben. A veszteség nem túl nagy. Két hadapródunk sebesült meg, Kubinyi Imre és Madarász Elemér. A legénységből 21 fő sebesült és 4 hősihalott a veszteség”. A 323. oldalon a név és lakcím kimutatásban is szerepel, „Kubinyi Imre dr. felsőkubinyi és nagyolaszi szföv. ügyész, Bp. Lukács-utca 43”.

Apró Pál a cs. és kir. 69-es gyalogezred 4. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 214-es füzet 7. oldal alapján, ami 1915. július 19-én jelent meg, megsebesült. A 69-es gyalogezredet 1860-ban alapították, I. II. zászlóalj Pécsen, III. zászlóalj Castelnuovóban, a IV. zászlóalj Székesfehérváron állomásozott. Az ezred 1914. szeptember 6-ig a szerb fronton, majd az orosz fronton harcolt, az úgynevezett „húsvéti csatában” vettek részt 1915. március és április hónapjaiban. Állásaik Cirókaófalutól észak-keletre voltak. (Crettier Ferenc: A 69-es gyalogezred története).

Bogár István a cs. és kir. 86-os gyalogezred 2. század katonája, aki Jákóhalmán született, időpontja hiányzik, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 9. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült.

Fábián Menyhért a cs. és kir. 86-os gyalogezred 5. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 13. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült.

Fejes Sándor a cs. és kir. 86-os gyalogezred 7. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 14. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 543-as füzet 16. oldal alapján, ami 1917. március 27-én jelent meg, szintén sebesüléséről ad hírt, mint a 86-os gyalogezred 6. század katonája sebesült meg. Neve szerepel a 86-os gyalogezred története könyvben, a 390. oldalon a kitüntetettek névsorában. Fejes Sándor gyalogos, „Első osztályú ezüst vitézségi érem”.

Fodor Pál a cs. és kir. 86-os gyalogezred 5. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 14. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 587-es füzet 18. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) szintén sebesüléséről ad hírt.

Laszlavik Adalbert a cs. és kir. 86-os gyalogezred 4. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 25. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült.

Lipták Sándor a cs. és kir. 86-os gyalogezred 5. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 25. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült.

Kulinai József a cs. és kir. 86-os gyalogezred 15. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 24. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült.

Lukács Péter a cs. és kir. 86-os gyalogezred 5. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 218-as füzet 26. oldal alapján, ami 1915. július 23-án jelent meg, megsebesült.

A császári és királyi 86-os gyalogezred sebesült katonái, akik az Nr. 218-as füzetben szerepelnek, valószínűleg a Jablonki és Berdo környéki harcok során sebesültek meg, a helyszín ma a Kárpátok lengyel részén található. A 86-os gyalogezred története könyv alapján, amely részletesen ismerteti az 1915. február 28. és március 31. közötti harcok veszteségeit, a következő adatok alapján. Elesett 7 tiszt és 266 fő legénység, megsebesült több tiszt, (név szerint felsorolva) és 476 fő legénység. Eltűnt 3 tiszt és 630 fő legénység, valamint betegen távozott közel 1000 fő, főleg fagyással.

Mártón János a 10-es honvéd gyalogezred (Miskolc) 4. század katonája, aki Jászapátin született, (időpontja hiányzik) a veszteséglista Nr. 221-es füzet 27. oldal alapján, ami 1915. július 27-én jelent meg, megsebesült. Az ezred az orosz fronton harcolt 1915. május 2-től részt vettek a Gorlicénél a harcokban, majd az orosz csapatokat követve jutottak el Breszt-Litowszkig, augusztus 18.

Dozsa Lajos tartalékos hadapród, a cs. és kir. 60. gyalogezred (Eger) 12. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 246-os füzet 4. oldal alapján, ami 1915. augusztus 24-én jelent meg, megsebesült. A 15. hadosztály, benne a 60. gyalogezredet 1915 márciusában Bukovinába szállították, Kolomea (Kolomija) közelébe. Március 13-án sikeres támadást hajtottak végre az orosz állások ellen, majd 20-án Chocimierz (Khotymyr) térségében harcoltak, Kolomijától észak-keletre. (Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban, k. u. k. 5. gyalogezred, a 60. gyalogezredről Béres Dezsőnél és Holló Márknál).

Nagy István András a cs. és kir. 34-es gyalogezred (Kassa) 11. század katonája, aki Jászapátin született, időpont hiányzik, a veszteséglista Nr. 249-es füzet 30. oldal alapján, ami 1915. augusztus 27-én jelent meg, megsebesült. A 34-es gyalogezred az orosz fronton harcolt, 1915 május 8-tól, a gorlicei áttörés után, Tamanowice (Tamanovychi) Pnikut térségében harcoltak, Przemysltól dél-keletre, majd előnyomultak a Bug, majd a Ikva folyóig. (Forrás: A császári és királyi 34-es gyalogezred története).

Magyar Albert a cs. és kir. 86-os gyalogezred 16. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 267-es füzet 26. oldal alapján, ami 1915. szeptember 16-án jelent meg, megsebesült. Az ezred az orosz fronton harcolt, a III. zászlóalj kivételével, 1915 májusában a gorlicei-áttörést követően előnyomulás történt,

május 11-én átlépték a San folyót. Május 19-től június 4-ig Krukienicénél (Krukenyichi) csatáztak, majd Buchowicénél (Bukhovychi) állásharcokat vívtak, a Sichnya folyó mellett, Krukenyichitől északra. Lemberg-nél harcoltak június 21 és 22-én, majd 23. és 27. között Lemberg-től keletre Miklaszownál (Myklashiv). A polonicei (Polonychi) csata június 27. és július 4. között zajlott, majd innen észak-keletre Busknál állásharcokat vívtak július 5. és 13. között, a Nyugati-Bug folyónál. Július 14. és 26. között Busktól észak-nyugatra Kamionka-Strumilowa (Kamjanka-Buzka) térségében harcoltak. (Adatok Gaksch József és Dimics Szilárd: A 86. gyalogezred története).

Fülöp Imre a cs. és kir. 15. tábori vadászászlóalj 1. század katonája, aki 1885-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 282-es füzet 16. oldal alapján, ami 1915. október 3-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 459-es füzet 16. oldal alapján, ami 1916. szeptember 2-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve. A 15-ös vadászászlóaljat 1915 májusában szervezték újjá, Boszniában, Páléban. 1915. július 30-án már az olasz fronton harcoltak, Doberdó térségében, Pollazonál. Szeptember 11-ig harcolt itt a zászlóalj, majd a szerb frontra szállítják őket. Október 6-án Belgrádnál harcoltak, majd a szerb csapatokat követve végig harcolták Szerbiát. A harcaik állomásai Mokrilog, Avala, Socsanica, Mitrovica, majd utána Cetinje és Lovcen érintésével Cattaróba vonultak és 1916 februárjában az olasz frontra szállították a zászlóaljat a Dél-Tiroli offenzívához. Roveretotól keletre harcoltak, május 23-án Col Santónál álltak. Július elején már az orosz fronton találták magukat, Delatyn (Deljatin) térségében. (Forrás: Németh Lajos: Aranyoldalak az egykori magyar tábori vadászászlóaljok történetéből).

Nagy II. János a 86-os gyalogezred 1. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 290-es füzet 35. oldal alapján, ami 1915. október 12-én jelent meg, megsebesült. A 86-os gyalogezred története könyvben, a 371. oldalon a „harctéri sebesülésben később elhunyt” katonák névsorában szerepel, az 1914-es évben. Nagy János II. néven (ez lehet téves adat). Az ezred 1915 májusától folytatott harcai Magyar Albertnél leírva.

Deák Béla a m. kir. 9-es honvédgyalogezred (Kassa) 1. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista, Nr. 302-es füzet 12. oldal alapján, ami 1915. október 27-én jelent meg, megsebesült. Az ezred a 39. honvédgyaloghadosztályban harcolt, a 77-es gyalogdandárban, a 11-es honvédgyalogezreddel együtt. Az orosz fronton az 1915-ös harcaik **Baki Jánosnál** (11-es honvéd gyalogezred) leírva.

Mihály (Mihály) István tizedes a cs. és kir. 32-es gyalogezred 2. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 303-as füzet 27. oldal alapján, ami 1915. október 28-án jelent meg, megsebesült. A 32-es gyalogezred 1914. szeptember 3-tól harcolt az orosz fronton. 1915 júliusában a Bug folyó mentén, Dobrotvur (Dobrotvir) térségében harcoltak. Lemberg-től észak-keletre található, majd szeptemberig az Ikva folyóig jutottak.

Kálmán Pál a cs. és kir. 19-es tábori vadászászlóalj katonája (Komárom), kijelölve a cs. és kir. 26-os tábori vadászászlóalj (Győr) 4. századhoz, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 313-as füzet 21. oldal alapján, ami 1915 november 12-én jelent meg, megsebesült. A 26-os vadászászlóalj 1915 áprilisában alakult újjá, június 27-én már az olasz fronton harcolt Monte San Michelénél. Július, augusztus és szeptember

tember hó elején az Isonzó-arcvonalon küzdöttek, Doberdó térségében. A zászlóalj szeptember végén Dél-Magyarországra szállították, később a szerbek elleni támadásban vettek részt. (Forrás: Németh Lajos: Aranylapok az egykori magyar tábori vadászzászlóaljok történetéből).

Koczka Pál Péter a 11-es honvéd gyalogezred (Munkács) 5. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 313-as füzet 23. oldal alapján, ami 1915. november 12-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 468-as füzet 28. oldal alapján, ami 1916. szeptember 23-án jelent meg, szintén megsebesültnek van jelezve, mint a 29-es honvédgyalogezred 5. század katonája. A neve Koczka Péter Pál, a születési dátuma és helye ugyan az. A 11-es honvédgyalogezred 1915 júliusában Cholm (Chelm, Lengyelország) közelében harcolt, majd részt vett augusztus 26-án Breszt-Litovszk (Breszt, Fehéroroszország) elfoglalásában. A 29-es honvédgyalogezreddel 1916. május és június hónapokban az orosz fronton Toporoutz (Toporivtsi) térségében harcoltak.

Jónás Zsigmond a cs. és kir. 69-es gyalogezred 2. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 319-es füzet 20. oldal alapján, ami 1915. november 20-án jelent meg, megsebesült. A májusi gorlicei áttörés után az ezred is a visszavonuló orosz csapatokat üldözte. Augusztus 13-ig a Nyugati-Bug folyó melletti Dobrotworig (Dobrotvir) jutottak, Lembergtől (Lviv) észak-keletre. (Forrás: Crettier Ferenc: 69-es gyalogezred története).

Nyitrai István a 301-es honvéd gyalogezredtől a 29-es honvéd gyalogezred 3. századhoz, helyezve, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 321-es füzet 30. oldal alapján, ami 1915. november 23-án jelent meg, megsebesült. A 29-es gyalogezred az orosz fronton harcolt, 1915. májusban előnyomulásokat hajtott végre Opaka, Drohobycz (Drohobics) térségében. Június 9-én súlyos veszteségeket szenvedett az ezred Zablatowcénál, (Zabolotivtsi) újra kellett szervezni az ezredet. Ez a terület a Stryi és a Dnyeszter folyók között fekszik. Július 16-án Zdzarkinál ütközet, majd további előnyomulások, szeptemberben az Ikva folyónál volt az ezred.

Bucsai István a cs. és kir. 34-es gyalogezred (Kassa) 2. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 333-as füzet 10. oldal alapján, ami 1915. december 11-én jelent meg, megsebesült. (Lehet elírták a nevét, Busai István 1891, Jászapáti, 34-es gyalogezred KA 1806/221, VHA/R350/004).

Barics Menyhért a cs. és kir. 86-os gyalogezred 1. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 340-es füzet 6. oldal alapján, ami 1915. december 22-én jelent meg, megsebesült. A 86-os gyalogezred az orosz fronton 1915. augusztus 29. és 30.-án Cholojównál (mai neve Vuzlove) harcolt, a Nyugati-Bug folyó melletti Kamionka-Strumilowától (mai neve Kamjanka-Buzka) észak-keletre. Szeptember 3. és 5. között Baranie (Baranne) és Krupiec (Krupets) körül, majd szeptember 24-től Zalozce (Zaliztsi) térségében harcoltak, Brody és Tarnopol (Ternopil) között, szeptember 30-tól állásokat építettek a térségben. (Gaksch József-Dimics Szilárd:

A 86. gyalogezred története).

Nagy J. Pál a cs. és kir. 26. tábori vadászzászlóalj (Győr) katonája, kijelölve a cs. és kir. 19. tábori vadászzászlóalj (Komárom) 4. századhoz, aki 1882-ben született

Jászapátin, a veszteséglista Nr. 349-es füzet 31. oldal alapján, ami 1916. január 4-én jelent meg, megsebesült. A 19-es vadászászlóalj 1914. augusztus 11-én érkezett az orosz frontra. Augusztus 25-én Krasnik városába vonultak be, majd megkezdődött a nagy visszavonulás. Szeptember 26 Tarnow, majd a tél beállta előtt új védelmi vonalon állásharcokat vívtak, a Dunajec-Visztula-Nida folyók összefolyásánál 1915. február végéig. Márciustól a Kárpátokban harcoltak, majd a Gorliczei áttörés után (május 2.) az orosz visszavonulás következtében üldöző harcok következtek. Szeptember közepén véget ért az orosz visszavonulás, állásharcok következtek a Seret folyó mentén. 1916. február 19-én a zászlóaljat Albániába szállították. (Forrás: Németh Lajos: Aranylapok az egykori magyar tábori vadászászlóaljok történetéből).

Nagy Pál a m. kir. 1. honvéd gyalogezred 4. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 365-ös füzet 36. oldal alapján, ami 1916. január 26-án jelent meg, megsebesült. Az 1. gyalogezred 1915. május 25-től az olasz fronton harcolt. A 3. Isonzo-csata 1915. október 18. és 31. között zajlott, az ezred Monte S. Michele védővonalban harcolt.

Khindl Pál tizedes címzetes őrzető, a m. kir. 9. honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 392-es füzet 21. oldal alapján, ami 1916. március 15-én jelent meg, megsebesült. A kassai 9. honvéd gyalogezred az orosz fronton 1914. december 11-12-én lezajlott limanovai csatában részt vett, majd Dobrotyn térségében állásharcokat vívott. (Dobrotyn egy 517 méteres magaslat Tarnow városától dél-keletre, Ryglice településtől délre).

Kerékyártó István a cs. és kir. 86-os gyalogezred 11. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 396-os füzet 18. oldal alapján, ami 1916. március 21-én jelent meg, megsebesült. A cs. és kir. 86. gyalogezred kikülönített III. zászlóalja (11. század) a XV. hadtest, 1-es gyaloghadosztályában, a 7. hegyidandár kötelékében harcolt a szerb fronton 1914-ben. Az olaszfrontra 1915 május 13-án kerültek, Santa Lucia-Tolmein térségébe (Most na Soci-Tolmin, Szlovénia). Az Isonzo folyó melletti Selonál (Sela pri Volcah) kerültek állásokba, Santa Luciától délre, 1915 szeptember 13-tól. A III. és IV. Isonzo-csatát itt harcolták végig, 1915. október 16. és december 4. között. Állásharcok következtek 1916. január 1. és március között. (Forrás: Gaksch József és Dimics Szilárd: A volt szabadkai Cs. és Kir. 86-os gyalogezred története).

Szűcs Imre a cs. és kir. 86-os gyalogezred hidász katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 545-ös füzet alapján, ami 1917. március 30-án jelent meg, megsebesült. Az ezred az orosz fronton harcolt Mogilánál kiépített védőállásokban, 1916 októberétől. Ez a terület Lembergől dél-keletre, a Strypa folyó mellett található, Zborow (Zboriv) térségében, Ternopiltől észak-nyugatra.

Menyhard László a cs. és kir. 86-os gyalogezred 16. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 585-ös füzet 38. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült. Sebesülésének helyszíne valószínűleg szintén a Mogila védőállásaiban történt, Zborivnál, 1917. január és június között.

1915-ben meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái

Csordás Imre a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1894-ben Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1915. január 24-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Csordás Károly, anyja neve Fodor Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1926/48).

Lukácsi Károly a 29-es honvédgyalogezred 8. század katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 149-es füzet 26. oldala alapján, ami 1915. március 26-án jelent meg, 1915. február 4-én meghalt.

Velemi Nándor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. február 15-én elesett. Halálának helyszíne, Jaworow, Galícia, temetve ugyan ott. Jaworow mai neve Javoriv, Uzsochtól észak-keletre. Foglalkozása lakatos, apja neve Velemi András, anyja neve Decsi Etel. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/12).

Bárdos Sándor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1915. március 6-án meghalt. Halálának helyszíneként orosz harctér van megadva. Foglalkozása földműves, apja neve Bárdos András, anyja neve Fazekas Ilona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1917/21).

Sóti Péter a 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonája, aki 1894-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1915. március 8-án meghalt, helye Nagyberezna, Ung vármegye, temetve ugyan ott. (HL 311/578).

Molnár István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1915. április 23-án meghalt. Halálának helyszíne Bielitz, közkórház, Szilézia. Temetve a római katolikus temetőbe, április 25-én. Bielitz mai neve, Bielsko-Biala, Dél-Lengyelországban, Sziléziai vajdaságban. Foglalkozása földműves, apja neve Molnár János, anyja neve Nagy Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1917/22).

Szilak Ljubomir a 29-es honvéd gyalogezred 2. pót század katonája, aki 1881-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1915. április 20-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest cs. és kir. 16-os helyőrségi kórház. Eltemetve Jászapátin április 23-án. (HL 311/2312).

Ráli Ferenc tizedes a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. április 24-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Demeter Julianna, apja neve Ráli László, anyja neve Bugyi Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/13). Halálának helyszíne Sianki, Galícia. Mai neve Syanky, az ukrán-lengyel határ közelében, Javorivtól északra. A valamikori Sianki a San folyó két oldalán helyezkedett el, a második világháború után a mai ukrán-lengyel határ a San folyó lett. Sianki lakosságát kitelepítették Ukrajnába, a lengyel részen maradt településrész elnéptelenedett, ma csak egy kápolna romja látszik a valamikori temetőben.

A veszteséglista Nr. 198-as füzet 19. oldala alapján, ami 1915. június 22-én jelent meg, **Káli Ferenc** tizedes a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1886-ban Jászapátin született, 1915. április 24-én meghalt.

A veszteséglista Nr. 321-es füzet 40. oldal alapján, ami 1915. november 23-án jelent meg, **Szterák József** a (NR. 301/3) 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, 1915. április 1. és 30. között meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja 1917. december 31. Foglalkozása földműves, házastárs neve Kocsis Katalin, apja neve Szterák Ignác, anyja neve Lakatos Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1919/162).

Bugyi B. András a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 17-én meghalt. Halálának helyszíne Lutkow Oroszország. Lutkow a lengyel-orosz határ közelében található, Przemysltől északra. Foglalkozása napszámos, apja neve Bugyi B. József, anyja neve Tajti Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/262). A 29-es honvéd gyalogezred 1915. május elején Drohobics térségében harcolt, május 17-én Bolehowcénél (Bolekhivtsi) állásba kerültek.

Kangha Péter a 29-es honvéd gyalogezred 4. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 228-as füzet 21. oldal alapján, ami 1915. augusztus 4-én jelent meg, 1915. május 18-án meghalt. Több adat nincs róla.

Urbán János a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 18-án meghalt. Halálának helyszíne Drohobycz, Galícia. Drohobycz város a Szeret és a Tizsmenicja folyók összefolyásánál található. Foglalkozása földműves, házastárs neve Gencs Terézia, apja neve Urbán Antal, anyja neve Réz Eleonóra. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/12).

Kocsis Kálmán a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 20-án meghalt. Halálának helyszíne Bolechowce, mai neve Bolekhivtsi, Drohobycztól (Drohobics) dél-keletre található.

Az ezred május 15-én és 16-án Drohobicson laktáborozott, majd 17-én Bolekhivtsi irányában támadott, 18-án és 19-én Bolekhivtsi állásokban volt. Május 20-án sikertelen támadást intéztek az orosz állások ellen, majd visszavonultak állásaikba. A frontvonal május 18-án Drohobicstől keletre húzódott. A május 18-20 közötti harcok során az ezred II. és III. zászlóaljának nagyrésze fogságba esett. Május 20. és június 2. között, kolerajárvány ütött ki az ezredben. Egy másik dokumentumban halálának helyszínéként Krukienice, Galícia van megadva, mai neve Krukenychi, Drohobicstől észak-nyugatra található. Kocsis Kálmán foglalkozása földműves, házastárs neve Berdó Terézia, apja neve Kocsis Kálmán, anyja neve Gulyás Rozália. (HL 311/591, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/162).

Mihályi József a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 228-as füzet 30. oldala alapján, ami 1915. augusztus 4-én jelent meg, 1915. május 20-án meghalt.

Rácz Sándor József a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1885-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 20-án meghalt. Halálának hely-

színe Bonakovac. Házastárs neve Renda Mária, apja neve Rác Zsolt, anyja neve Pintér Zsófia. (MNL JNSZL XXXIII. 2. Jászapáti 1918/19).

Farkas Balázs (Farkas L. Balázs) a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1883-ban Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Antal Erzsébet, apja neve Farkas L. Imre, anyja neve Rusvai Rozália. Halálának helyszíne Bolechowce (Bolekhivtsi) 14. járványkórház, Drohobycz járás, Galícia. Temetve Bolechowce katonai temető, június 1-én. Egy másik helyen **Farkas L. Balázs**ként szerepel, halála időpontjaként június 30. van megadva, halála helyeként pedig Kaluz, Galícia. Mai neve Kalus, Stry (Szt-ri) városától dél-keletre, a Lomnitsia folyó mellett. (HL 311/1519, HL 20/1, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/165).

Borzák Áron a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki Jászapátin született 1891-ben, a halotti anyakönyv alapján 1915. június 30-án meghalt. Halálának helyszínéül, orosz harctér van megadva. Foglalkozása földműves, apja neve Borzák István, anyja neve Tajti Borbála.

Nagy Mihály a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1875-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. augusztus 11-én meghalt. Halálának helyszíne, Magyar Királyi 1. helyőrségi kórház Budapest. Temetése augusztus 13-án, helyszíne Budapest Kőbányai Központi temető, 28/XIII. parcella 5. sor 13-as sír. (232, valamint HL 436/370).

Lakatos István a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki Jászapátin született 1890-ben, a halotti anyakönyv alapján 1915. augusztus 15-én meghalt. Halálának helyszíne Zolkiew Zhovkva, Zsovokva), Császári és Királyi 3/10-es mozgó tartalékkórház Galícia, temetése Zolkiew helyi temető. A település Lemberg-től északra található. Foglalkozása gyári munkás, apja neve Lakatos István, anyja neve Kovács Borbála. (HL 311/517, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/95).

Járvás Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki Jászapátin született 1894-ben a halotti anyakönyv alapján 1915. szeptember 15-én meghalt. Halálának helyszíne Uzyniec (Uzhynets), Lucktól dél-keletre, az Ikva folyónál, Volhíniában, temetése Uzyniec helyi temető, szeptember 15. Foglalkozása cseléd, apja neve Járvás Károly, anyja neve Tompa Katalin. (HL 311/1548, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/247). A veszteséglista Nr. 228-as füzet 20. oldal alapján, ami 1915. augusztus 4-én jelent meg, megsebesült, mint a 29. honvédgyalogezred 12. század katonája.

Simon Péter a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1915. szeptember 28-án meghalt. Halálának helyszínéül Smonda van megadva. Az ezred ebben az időben az Ikva folyó közelében harcolt, Smordva és Pereweredow, (Pereverediv) körzetében. Foglalkozása földműves, apja neve Simon István, anyja neve Berics Anna.

Bálint Jakab a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki Jászapátin született 1873-ban, a halotti anyakönyv alapján 1915. december 30-án meghalt. Foglalkozása kéregyártó mester, házastársa neve Takács Terézia.

1915-ben megsebesült 29-es honvéd gyalogezred katonái

Rácz János a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 190-es füzet 34. oldal alapján, ami 1915. június 8-án jelent meg, megsebesült.

Sípos József a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 228-as füzet 39. oldal alapján, ami 1915. augusztus 4-én jelent meg, megsebesült.

Szöllősi János a 29-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 228-as 43. oldal alapján, ami 1915. augusztus 4-én jelent meg, megsebesült.

Urbán János a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 228-as füzet 46. oldal alapján, ami 1915. augusztus 4-én jelent meg, megsebesült.

Király Vince a 29-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 262-es füzet alapján, ami 1915. szeptember 9-én jelent meg, megsebesült.

László Sándor a 29-es honvéd gyalogezred 12. század katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 334-es füzet 31. oldal alapján, ami 1915. december 13-án jelent meg, megsebesült.

Ádám István a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 384-es füzet 6. oldal alapján, ami 1916. február 29-én jelent meg, megsebesült.

Lukács Alajos a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 384-es füzet 27. oldal alapján, ami 1916. február 29-én jelent meg, megsebesült.

Miklós Gábor a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 384-es füzet 29. oldal alapján, ami 1916. február 29-én jelent meg, megsebesült. (Ez már a második sebesülése, előző Nr. 50/26 1914. november 9).

A magyar királyi 29-es Népfelkelő Gyalogezred katonái között is sok Jákóhalmai és Jászapáti harcolt. A szerbiai harcok után az ezred I. és II. zászlóalja létszámkiegészítés után Berkasovóból 1915. január 11-én vasúton Versecre került. Áprilisban Orsovára kerültek a Duna szakasz biztosítása volt a feladatuk, július 8-án vasúton az olasz frontra szállították őket. A Doberdo-Selc-La Rocca szakaszon kerültek állásokba. A II. Isonzó-csata július 18. és 31. között zajlott, többszörös túlerővel szemben kellett állásaikat tartani. Augusztus 1-től pihenőbe vonták hátra az ezredet, majd a kiegészített ezredet októberben, a III. Isonzó-csata kezdetén, a Cotici-Mt. San Michele-San Martino állásokba kerültek, itt harcolták végig a III. és IV. Isonzó-csatát. December elején kivonták őket állásaikból, Görcztől északra, Osztavijánál kerültek újabb állásokba. (Ma itt található a térség egyik legnagyobb katonai temetője.) 1916 februárjában a Monfalcone-Sistigna állásaiban harcoltak,

az I. zászlóalj márciusban a Doberdo frontszakaszon harcolt, áprilisban az egész ezred a Doberdótól észak-nyugatra levő állásokba került, majd az egész 64. hadosztályt Tirolba szállították. Trientől 20 kilométerre jutottak mikor újabb parancs értelmében az orosz frontra szállították őket. Június 6-tól ott harcoltak tovább.

1915-ben meghalt 29-es népfelkelő gyalogezred katonái

Andrássi István a 29-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 6. oldala alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, 1915. július 19-én elesett. A halotti anyakönyv alapján András István a neve, július 20 a halála időpontja, helyszíne Doberdo-fennsík, Tengermellék. Temetésének helyszíne, Doberdo-fennsík. Foglalkozása földműves, házastárs neve Birkás Eleonóra, apja neve, András Ferenc, anyja neve Szabari Terézia. (HL 311/977, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti).

Urbán István őrvezető, a 29-es népfelkelő gyalogezred 7. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 417-es füzet 51. oldal alapján, ami 1916. május 5-én jelent meg, 1915. november 1-én meghalt. Neve szerepel a 29-es honvédgyalogezred és népfelkelő gyalogezred története könyvben a 144. oldalon. A Monte San Michele-San Martino-San Marcottina védőszakaszban. A 3. Isonzo-csata folyamán 1915. október 22-től november végéig kitüntettek névsorában. Kitüntetése Bronz Vitézségi Érem.

Szöke Bálint (Szül. Jászapáti) neve is szerepel a 29-es népfelkelő gyalogezred kitüntetettjei között, ő szintén Urbán Istvánnal együtt harcolt. Ugyan abban a védőszakaszban és időben, kitüntetése Második Osztályú Ezüstérem.

Tajti János őrvezető a 29-es népfelkelő gyalogezred 4. század katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 422-es füzet 56. oldal alapján, ami 1916. május 18-án jelent meg, 1915. november 11-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja 1915. február 15. Foglalkozása csizmadia, házastárs neve Beöthy Eleonóra, apja neve Tajti Mihály, anyja neve Farkas Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1955/31). Egy másik adat szerint halálának időpontja 1917. december 31, és itt Tajti K. János néven szerepel. Apja neve Tajti K. Mihály, anyja neve Farkas L. Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/271).

Lukács István a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1877-ben Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján a neve Lukácsi István, halálának időpontja 1915. november 20. Halálának helyszíne, Monte San Martino, Osztrák Tengermellék. Temetve St. Martino. Foglalkozása földműves, apja neve Lukácsi István, anyja neve Barna Anna. (HL 311/1039, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/72). Ma a Monte San Martino „Templom dombon” emlékmű áll az ott elesett magyar katonák emlékére. A 20. honvéd hadosztály részeként harcoló 4. honvédgyalogezred állította fel a háború után, karszti kőből, a 2,5 méter magas feliratos gúlát.

Sas István a 29-es népfelkelő gyalogezred 7. század katonája, aki 1876-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 422-es füzet 48. oldal alapján, ami 1916. május 18-án jelent meg, 1915. december 12-én meghalt.

Urbán Ferenc a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1877-ben született Jászapátin, apja neve Urbán István, a halotti anyakönyv alapján 1916. február 20-án meghalt. Halálának helyszíne Jamiano Osztrák Tengermellék. Ma Olaszországhoz tartozik, a szlovén határ mellett. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/273).

Lórik Ernő (veszteséglistán Lörík) tartalékos főhadnagy, tanító, a 29-es népfelkelő gyalogezred 1. század katonája, aki Jászapátin született 1879-ben, a veszteséglista Nr. 465-ös füzet 3. oldal alapján, ami 1916. szeptember 16-án jelent meg, 1916. március 29-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján a halálának helyszíne Selc, Tengermellék. Temetve Jamiano helyi temető. (Dobrodo-tó és az olasz-szlovén határ között található. (HL 311/1116)

1915-ben megsebesült 29-es népfelkelő gyalogezred katonái

Ádám Lajos a 29-es népfelkelő gyalogezred 3. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 6. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült. (1915. július 18-31, II. Isonzo-csata Doberdo-fennsík, a következő katonák is ott harcoltak).

Nagy Sándor tizedes a 29-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 30. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült.

Nyitrai Elek a 29-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 31. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült.

Simkó Balázs a 29-es népfelkelő gyalogezred 7. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 38. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült.

A németnyelvű veszteségi listában **Szabordi Antal** vagy Szabórdi Antal őrzővezető, a 29-es népfelkelő gyalogezred 3. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 40. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült.

Weisspeck Sándor főhadnagy, a 29-es népfelkelő gyalogezred 1. század katonája, aki Jászapátin született, születési időpontja nem ismert, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 5. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült. A huszonkilences honvédek hadtörténeti könyve alapján, (De Sgardelli Caesar) Weisspeck Sándor főhadnagy neve, a 29-es honvéd népfelkelő gyalogezred tisztii szolgálati beosztása alapján, 1914. július 28. és 1915. november 23. között, az 1/29-es szakasparancsnokok között szerepel (Jászapáti, sebesült).

Borzák Vince a 29-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 417-es füzet 8. oldal alapján, ami 1916. május 5-én jelent meg, megsebesült.

Balogh Ignác tizedes, a 29-es népfelkelő gyalogezred 4. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 422-es füzet 5. oldal alapján, ami 1916. május 18-án jelent meg, megsebesült.

Borzák Gábor a 29-es népfelkelő gyalogezred 6. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 422-es füzet 8. oldal alapján, ami 1916. május 18-án jelent meg, megsebesült.

Ér Antal a 29-es népfelkelő gyalogezred 7. század katonája, aki 1876-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 422-es füzet 13. oldal alapján, ami 1916. május 18-án jelent meg, megsebesült.

Ivanics István a 29-es népfelkelő gyalogezred 6. század katonája, aki 1876-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 422-es füzet 21. oldal alapján, ami 1916. május 18-án jelent meg, megsebesült.

Bieber Sándor a 29-es népfelkelő gyalogezred 8. század katonája, aki 1876-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 444-es füzet 8. oldal alapján, ami 1916. július 22-én jelent meg, megsebesült.

A 29-es népfelkelő gyalogezred III. zászlóalja 1914 szeptemberében kivált az ezredből és különböző egységekben harcolt. 1915-1916 során a 3. hadsereg, Kövess Hermann vezette hadseregében Szerbiában és a Montenegró elleni hadjáratban is harcolt. Trebinje közelében a Vucija magaslaton 1916 januárjában, itt a 30/I-es népfelkelő zászlóalj is harcolt. Dr. Tomcsányi Béla népfelkelő főhadnagy visszaemlékezésében írja, „január 11-én érkezünk Vucijára, itt Zsenyey (Zsémbery) alezredes a 29-es népfelkelő gyalogezred egyik zászlóaljának parancsnoka azt a parancsot kézbesítette, hogy vonuljunk Kosnwcra”. Trebinjében helyőrség volt, a város közelében Stracon, 750 méter magasságban, az Osztrák-Magyar Monarchia által 1910 és 1916 között épített erőd állt. Nagyrészüket föld alatt, tetején vaskúpola alatt ágyúállások, melyek még ma is állnak. A 29. népfelkelő gyalogezred hadtörténeti emlékkönyvben (De Sgardelli Caesar) szerepel, a tiszti beosztás Szerbiában és az Isonzo-fronton 1914. július 28. és 1915 november 23. között, hogy „A III/ 29. (Zsémbery)-zászlóalj 1914 szeptemberében végleg kivált az ezredből”.

Mihályi Mihály tizedes, a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája, aki 1877-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 29. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült.

A 29-es honvéd gyalogezred a Prut folyó mellett fekvő Czernowitztól (Csernovic) északra folytatta harcait. A várostól északra lévő Rarancze (Ridkivtsi) térségébe voltak állásaik, 1916. január 8 és 22 között sok orosz támadást vertek vissza, különösen súlyos harcokat vívtak január 11., 14. és 19-én. Január 29. és május 14. között Rarancze (Ridkivtsi) és Toporoutz (Toporivtsi) között voltak állásban, majd innen északra Dobronoutznál (Dobrynivtsi, Ukrajna) kerültek állásba, május 22. és június 4. között. Június 4-én betörték állásaikba az oroszok, és az ezred 4/5

része megsemmisült, meghalt vagy sebesült lett, vagy fogságba került. Június 5-én és 6-án az ezred maradék része Walawán gyülekezett, majd vasúti szállítás történt Alt Zuckára, (Csernovic mellett). A kiegészített ezredet, előbb a Dnyeszter folyó mellé, majd június 22-én Borsára szállították, (Máramarosszigettől dél-keletre) majd az I. zászlóalj Kirlibabára, (Carlibaba) a II. zászlóalj Jakobenibe (Lacobenî) került. Június 25. és július 5. között Cokanestitől keletre állásban, majd július 12-14 vasúti szállítás Kirlibabára, július 24-én az I. zászlóaljat vasúton a Prislop-hágóhoz (1416 méter) szállították. Augusztus 11-től Cibo patak és Magura magaslat körüli harcok. Szeptember 14. és 1917. március 16. között az ezred a téli állásokat építette a D. Ormului hegyen, a Cibo völgyében. (A román eredetű „magura” halom, domb szót gyakran használják erdővel fedett hegyek, hegycsúcsok megnevezésére az Ukrán-Kárpátokban). A Kirlibaba (Carlibaba) térségében levő Magura magaslat, a Cibo patak és Moldava patak közötti területen fekszik, a Capul hegy (1619 méter) közelében.

A HÁBORÚ HARMADIK ÉVE, 1916

1916. január és 1917. február között meghalt 68-as gyalogezred katonái

A 68-as gyalogezred. A téli kiépített állásaikat védték a csapatok, a tél elmúltával a harcok is megindultak. 1916. április 29-én a 68-as gyalogezred 4. század részvételével támadást indított az orosz állások ellen, sikerült is elfoglalni az orosz állásokat, de az ellentámadás során az oroszok visszafoglalták azokat. A 68-as gyalogezred 4. század katonái közül sokan elesetek, vagy fogságba kerültek. Május végéig helyi jellegű harcok folytak. Májusban megindult az oroszok úgynevezett „Bruszilov” offenzívája. Június 6-án a nyolc hónapig tartott állásaikból ki kellett vonulniuk, megkezdődött a visszavonulás. Útvonaluk a Styr folyó mentén, Podgajcy mai neve (Pidhaytsi) Luck városától délre, majd átkeltek a Styr folyón, Nowo Staw (Novostav), Mortyszyn (Mystyshin), Luczicy (Luchytsi), délre haladtak a Styr folyó mellett. Útvonaluk Topule (Topillia), Torgowica (Torhovytsia), június 11-én átkeltek a Lypa folyón, Lypa település is létezik, ahol a Lypa folyó a Styr folyóba ömlik, majd Holatyn (Halychany) Lypától nyugatra, június 16-án ütközetet vívtak, június 29-én Zabczénél voltak (Zhabche Volhínia Lypától északra). Június 30-án támadást indítottak az orosz vonalak ellen, de sikertelenül végződött a támadás. A II. és IV. zászlóalj súlyos veszteségeket szenvedett. Este az I. zászlóalj próbálta áttörni a frontvonalat sikertelenül, a veszteség 50 halott, 204 sebesült volt. Július 16-án Lobaczewka (Lobachivka) Lypától nyugatra. Augusztus elejétől erős orosz támadásokat vertek vissza, augusztus 27-én Románia is hadba lépett, ezért átcsoportosításokra került sor. Október 1-től újra orosz támadásokat vert vissza az ezred, majd november 10-ig tartalékba kerültek. November 18-tól kerültek frontvonalba. Vidomkánál, 20-án Boroezve, majd 27-én Kalicsánál harcolnak. December 2. és 1917. február 10. között az ezred hadosztály tartalék volt Kolomeánál (Kolomija) a Prut folyó mellett, Csernovictól észak-nyugatra. Február 12-én az ezredet Itonajovban bevonulították és az olasz frontra szállították.

Zsidó Sándor a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. január 18-án meghalt. Foglalkozása mérnök. Halálának helyszíne Miskolc, tartalékkórház. A temetőkataszter alapján Miskolcra Jákóhalmára szállították, eltemetve Jákóhalmi községi temetőben, január 20-án. A veszteséglista Nr. 293-as füzet 53. oldal alapján, ami 1915. október 15-én jelent meg, sebesültnek van jelezve. (236-os adatlap, valamint HL 264/1102).

Dovicsényi Zsigmond a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1891-ben Jákóhalmán született, a veszteséglista Nr. 443-as füzet 12. oldal alapján, ami 1916. július 20-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglistán Davicsányi néven szerepel. A halotti anyakönyv alapján 1916. január 20-án, vagy 29-én meghalt. Halálának helyszíne Nadczyczy Oroszország, ma Ukrajna, eltemetve Nadczyczy (Nadchytzi) helyi temető, időpontja január 29. Torgowicától (Torhovytsia) észak-keletre, Korytótól észak-nyugatra található a település. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása hentes, anyja neve

Dovicsényi Erzsébet. (KA 2307/086, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/65).

Kecskés Tóth János a 68-as gyalogezred katonája, aki 1874-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. március 4-én meghalt. Halálának helyszíne Prága, cs. és kir. 8. tartalékkórház (Csehország). Eltemetve Prága, Olsany temető, 1-x-377 sírszám, temetés időpontja március 7. (HL 264/1577, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1927/101).

Kiss Gábor a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1896-ban Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1916. március 8-án meghalt, apja neve Kiss Péter, anyja neve Kovács Rozália. Halálának helyszíne Bilcze (Bilche) Volhínia, Császári és Királyi 1/1 betegmegfigyelő állomás. Bilcze (Bilche) a Styr folyó mellett, Torgowicától (Torhovytsia) dél-nyugatra található. Temetve Bilcze községi temető, a temetés időpontja március 9. (HL 264/787, KA 2307/084, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/240).

Horváth Kálmán a 68-as gyalogezred 1. pótszázad katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, (a 229-es adatlap, valamint a HL 264/953, és a HL 264/1095 alapján) 1916. március 24-én meghalt. Halálának helyszíne Császári és Királyi 16-os számú helyőrségikórház Budapest. Temetésének helyszíne Budapest, Kőbányai Központi temető 6-os parcella 8. sor 27. sír, időpontja március 27.

Elek József a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1890-ben Jákóhalmán született, a veszteséglista Nr. 483-as füzet 14. oldal alapján, ami 1916. október 28-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 690-es füzet 17. oldal alapján, ami 1918. augusztus 12-én jelent meg, 1916. május 10-én elesett. A halotti anyakönyv alapján a halálának helyszíne Nadczyzy (Nadchytsi) Torhovytsiától észak-keletre, Volhínia Ukrajna, eltemetve ugyan ott. Apja neve Elek József, anyja neve Gergely Apollónia. (HL 264/549, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/77).

Nagy F. Gábor a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1892-ben Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 483-as füzet 39. oldal alapján 1916. május 10-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján **Nagy Ficsor Gábor** május 10-én elesett Korytonál. A temetőkataszter (181) alapján május 10-én temették Piane település magyar katonai temetőjében, sírszáma 21-es. A település a Koryto frontvonaltól észak-nyugatra található. Foglalkozása földműves, apja neve Nagy Ficsor András, anyja neve Adám Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/270).

Tóth István a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1896-ban Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 486-os füzet 54. oldal alapján, ami 1916. november 3-án jelent meg, 1916. május 24-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Koryto. Foglalkozása gyári munkás, apja neve Tóth Miklós, anyja neve Szilák Margit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/271).

Rédei János a 68-as gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. május 31-én meghalt. Halálának helyszíne Gramicznik, Oroszország. Foglalkozása gépész, apja neve Rédei István, anyja neve Rákóczi Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/136) A veszteséglista Nr. 486-os füzet 45. ol-

dalán, ami 1916. november 3-án jelent meg, az szerepel, hogy Rédei János megsebesült. Születésének időpontja ebben a dokumentumban 1894 van megadva.

Lóczi Mihály a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1891-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 4-én meghalt. A halála helyszíne Dobronoutz (Dobrynivtsi) Oroszország. Foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Király Rozália, apja neve Lóczi Mihály, anyja neve Balla Klára. (MNL JNSZML XXXIII. 2. 1932/96). A veszteséglista Nr. 104-es füzet 25. oldalán, ami 1915. január 16-án jelent meg, mint sebesült, a neve Loczi Mihály-ként szerepel, de a többi adat megegyezik. A szerb fronton történt sebesüléséről ad hírt. 1916 júniusában a 68-as gyalogezred nem harcolt Dobronoutz térségében, hanem Koryto állásaiban voltak június 6-ig, viszont Dobronoutz (Dobrynivtsi) térségében harcolt a 29-es és a 30-as honvédgyalogezred, és súlyos veszteségeket szenvedtek.

Utasi István a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1882-ben Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 500-as füzet 56. oldala alapján, ami 1916. december 11-én jelent meg, 1916. június 5-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának dátuma június 4., helyszíne Koryto. Foglalkozása földműves, apja neve Utasi János, anyja neve Szilák Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/269). Az orosz támadások következtében június 6-tól megkezdődtek a csapatok állásaikból való visszavonulása.

Bordás János a 68-as gyalogezred katonája századkürtös, aki 1884-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 16-án elesett. Halálának helyszíne Nowostaw. Mai neve Novostav, a Styr folyótól és Lypától nyugatra. Foglalkozása földműves, apja neve Bordás János, anyja neve Csaszor Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/81).

Mihályi József Gergely póttartalékos, a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 560-as füzet 59. oldal alapján, ami 1917. április 25-én jelent meg, 1916. június 16-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Holatyn (Halychany) Lypától nyugatra található. Foglalkozása földműves, apja neve Mihályi János, anyja neve Nagy Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/84).

Rác Dezső (Illés) a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján, 1916. június 16-án meghalt, halálának helyszíne Lipa (Lypa). Apja neve Rác István, anyja neve Burai Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/85, a veszteséglista Nr. 521/43 alapján is Rác Dezső néven szerepel. Rác Illés néven MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/196) A veszteséglista Nr. 273 füzet, 31. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg „Rács Desiderius Inf. Nr. 68, 7. Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti. 1883, verw.” Itt Rács Dezső néven szerepel, aki megsebesült.

Tajti J. Gábor a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1890-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 16-án meghalt, halálának helyszíne Lipa (Lypa). A település a Lypa folyó mellett található, Luck városától dél-nyugatra. Foglalkozása asztalos, apja neve Tajti Ferenc, anyja neve Nagy Katalin. (Veszteséglista Nr. 521/53, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/268).

Zordo István tartalékos őrzetető a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1881-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 521/60 alapján 1916. június 16-án meghalt. Valószínűleg a név nem Zordo, hanem Zsidó.

Zsidó István őrzetető, a 68-as gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 16-án elesett. Halálának helyszíne Lipe, (lehet, hogy elírás és Lypa) Oroszország. Foglalkozása asztalos, apja neve Zsidó Gergely, anyja neve Antal Anna. A veszteséglista Nr. 690-es füzet 64. oldalán is megtalálhatók adatai, ami 1918. augusztus 12-én jelent meg. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/55).

Csikós Bódi István a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 24-én elesett, halálának helyszíne Holatyn (Halychany) Lypától nyugatra. Foglalkozása kertész, apja neve Csikós Bódi Mátyás, anyja neve Marsi Erzsébet. (Veszteséglista Nr. 521/12, KA 2307/157, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/251).

Farkas Gábor a 68-as gyalogezred tartalékos 1. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 30-án elesett, halálának helyszíne Nowostaw (Novostav) a Styr folyótól és Lypától nyugatra, temetve ugyanott. Foglalkozása szolga, apja neve Farkas Gábor, anyja neve Nagy Rozália. (KA 2307/166, valamint a veszteséglista 521/15, és a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/253).

Lados Mihály József a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 30-án elesett. Halálának helyszíne Holatyn (Halychany) Lypától nyugatra, temetve ugyanott. Foglalkozása cipész, apja neve Lados József, anyja neve Frick Rozália. (KA 2307/155, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/250).

Lados József a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista alapján, (Nr. 521/30) 1916. június 30-án meghalt. Valószínűleg Lados Mihály Józsefre vonatkozik az adat.

Lados Miklós a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista (Nr. 521/30), valamint a halotti anyakönyv alapján 1916. június 30-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján július 1., vagy 2. a halálának az időpontja. Halálának helyszíne Holatyn (Halychany) Lypától nyugatra. Foglalkozása földműves, apja neve Lados Miklós, anyja neve Berki Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/265, valamint 1928/193).

Rostás Rafael a 68-as gyalogezred katonája, aki 1882-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 30-án meghalt. Halálának helyszíne Holatyn (Halychany) Lypától nyugatra. Foglalkozása munkás, anyja neve Rostás Borbála. (MNL JNSZML. 2. Jászfákóhalma 1918/70).

Tajti Károly a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista (Nr. 521/53) alapján 1916. június 30-án meghalt. Tajti Károly a 68-as gyalogezred katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 30-án meghalt. Apja neve Tajti István, anyja neve Varga Katalin.

Halálának helyszíne Lpscina. Egy másik időpont, július 1 helyszíne Kol-Jadwigin. Holatyntól (Halychany) észak-keletre. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/82, valamint 1928/195).

Szilágyi András a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1896-ban Jákóhalmán született, a veszteséglista (Nr. 521/52), valamint a halotti anyakönyv alapján 1916. június 30-án meghalt. A halotti anyakönyv július 1-et adja meg halálának dátumaként, helyszíne Hol Jadurgin, de lehet téves is, és Kol-Jadwigin a helyszín, Holatyntól (Halychany) észak-keletre. Foglalkozása cipész, apja neve Szilágyi István, anyja neve Tóth Ilona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/53).

Réz Antal a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. július 1-én meghalt. Halálának helyszíne Holatyn (Halychany) Lypától nyugatra. Foglalkozása cipész, apja neve Réz Antal, anyja neve Pádár Szélia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/266).

Verbóczi Gábor a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1874-ben született Jászapátin, a veszteséglista (Nr. 521/57), valamint a halotti anyakönyv alapján, ahol Verbóczi Gábor néven szerepel, 1916. július 1-én, vagy 2-án meghalt. Halálának helyszíne Kol-Jadwigin, Holatyntól (Halychany) észak-keletre. Foglalkozása földműves, apja neve Verbóczi János, anyja neve Réz Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/83).

Kerégyártó Imre a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1889-ben Jákóhalmán született, a veszteséglista (Nr. 521/25), valamint a halotti anyakönyv alapján 1916. július 1-én meghalt. Halálának helyszíne Nowostaw, (Novostav) Lypától nyugatra. Foglalkozása földműves, apja neve Kerégyártó Imre, anyja neve Boda Verona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1918/52).

Tóth István a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1879-ben Jákóhalmán született, a veszteséglista Nr. 521/55 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) 1916. július 1-én meghalt. Helyszín nincs megadva.

Tóth Káli Miklós a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista (Nr. 521/55) alapján sebesült, valamint a halotti anyakönyv alapján 1916. július 5-én elesett. Halálának helyszíne Stojanow, Galícia, temetésének helyszíne, Stojanow községi temető. Stojanow mai neve Stoyaniv, Sokaltól (Szokal) dél-keletre található. Foglalkozása szabó, apja neve Tóth K. Miklós, anyja neve Mihályi Margit. (HL 264/798, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917 264).

Kökény István a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista (Nr. 521/27) valamint a halotti anyakönyv alapján 1916. július 7-én meghalt. Halálának helyszíneként Mitalovka van megadva. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/194). Lehet, hogy Michajiwka, Lypától észak-keletre.

Tóth K. Sándor a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. július 8-án meghalt. Halálának helyszíne Méhrisch Schönberg, Morva ország, városi közkórház. Eltemetve a városi központi temetőben, július 10-én. (HL 264/862). Méhrisch Schönberg mai neve Sump perk, a morva-lengyel határ közelében, Olmütz városától északra.

Gecse András a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv és a temetőkataszter alapján 1916. július 12-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest Mária Valéria barakk kórház. Temetésének helyszíne Budapest Kőbányai Központi temető, 6. parcella, 23. sor, 6. sír, a temetés időpontja július 14. (228).

Kovács Miklós a 68-as gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. augusztus 14-én meghalt. Halálának helyszíne Vidunka Oroszország, valószínű Widunka a régi neve, Lypától és Lobaczewkától (Lobachivka) nyugatra. Foglalkozása földműves, apja neve Kovács András, anyja neve Farkas Fehér Petronela. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/135).

Bagi Zsigmond a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 640-es füzet 5. oldal alapján 1916. október 7-én elesett. A halotti anyakönyv és a temetőregiszter alapján a halálának helyszíne Wegierszczyna, eltemetve ugyan ott, katonatemető a major mellett, sírszám 7, időpontja október 7. Wegierszczyna Lobaczewkától (Lobachivka) és Widumkától nyugatra található. Foglalkozása földműves, apja neve Bagi József, anyja neve Bugyi Katalin. (180, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/277).

Dósa Vince tizedes a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 12. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1916. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Szaszko B. Erzsébet, apja neve Dósa János, anyja neve Andrási Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/28).

Sóti Bertalan utász a 68-as gyalogezred 11. század katonája, (vasúti és táviró ezred) aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista, valamint a halotti anyakönyv alapján 1917. január 4-én meghalt. Halálának helyszíne Lemberg, 1. tartalékkórház Galícia, eltemetve január 5-én, Lemberg katonai temetőjében, sírszáma 3670. (HL 412/505, HL 264/912, valamint MNL JNSZML Jászapáti 1917/280). A veszteséglista Nr 579-es füzet 50. oldal alapján, ami 1917. május 10 és július 21 között jelenhetett meg, (hiányzik) sebesültnek van írva, mint a 68-as gyalogezred 11. század katonája.

A 68-as gyalogezred súlyos harcokat vívott 1916. június 11. és július 16. között. Az oroszok Lucknál áttörték a frontvonalat, így az ezrednek is el kellett hagynia eddigi állásaikat és június 6-tól folyamatosan vonultak vissza, egészen a Lipa (Lypa) folyóig. Június 11-én átkelve a folyón beásták magukat a Lipa-Nowostaw-Holatyn (Lypa-Novostav-Halychany) vonalon, és 16-án megkezdődtek harcaik a támadó orosz csapatok ellen. Július 16-tól új állásba kerültek Novostavtól nyugatra, Lobaczewka (Lobachivka) közelében.

(Források: Udovecz György: Königratztól Litomelig a Császári és Királyi 68-as Jászkun és a Magyar Királyi 10. Bethlen Gábor Gyalogezred Története című kötetből, valamint 68-as Jász-Kun Gyalogezred háborús album, szerkesztették Reschner Robert százados, Sebestyén József dr. főhadnagy.

1916. január és 1917 április között megsebesült 68-as gyalogezred katonái

Andrási József a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 6. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Berki Imre a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 8. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Farkas Ferenc a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 14. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Ennek a veszteséglista füzetnek a 18. oldalán található **Gulyás István** neve is, ő a 68-as gyalogezred 1. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1886-ban.

Imrik Gyula a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 21. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Juhász István a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 22. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Kálmán Miklós a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 22. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Lengyel Péter a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 28. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 483-as füzet 33. oldal alapján, ami 1916. október 28-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve, ezen a listán, mint a 68-as gyalogezred 6. század örvezetője szerepel.

Nagy T. Imre a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 33. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Pap István neve ugyanebben a veszteséglista füzetben, a 35. oldalon található, a 68-as gyalogezred 12. század katonájaként sebesült meg, ő 1889-ben született Jákóhalmán.

Sándor Miklós a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 40. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Tajti J. Gábor a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 46. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Vágó Gáspár a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 48. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Vizi János a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 393-as füzet 50. oldal alapján, ami 1916. március 16-án jelent meg, megsebesült.

Varga János a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 61. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, megsebesült.

Andrássy József a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 5. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, megsebesült.

Járvás Miklós a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 26. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 521-es füzet 23. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhet meg (hiányzik), szintén sebesülteként van jelezve.

Lankos Márton a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki, 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 35. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, megsebesült.

Rapi József a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 49. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, megsebesült.

Réz István a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 50. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 521-es füzet 44. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhet meg (hiányzik), szintén sebesülteként van jelezve. A születési időpont és a születés helye megegyezik.

Borics Pál a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 440-es füzet 7. oldal alapján, ami 1916. július 13-án jelent meg, megsebesült.

Tóth Rigó Sándor a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 443-as füzet 52. oldal alapján, ami 1916. július 20-án jelent meg, megsebesült.

Berente István a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 449-es füzet 7. oldal alapján, ami 1916. augusztus 7-én jelent meg, megsebesült.

Doka János a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 449-es füzet 12. oldal alapján, ami 1916. augusztus 7-én jelent meg, megsebesült.

Resvai János a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 457-es füzet 41. oldal alapján, ami 1916. augusztus 29-én jelent meg, megsebesült. (A név valószínűleg **Rusvai János**, a születési dátum és a század alapján).

Tarjanyi László a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1897-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 468-as füzet 54. oldal alapján, ami 1916. szeptember 23-án jelent meg, megsebesült.

Weiner István egyévi önkéntes tizedes, a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 468-as füzet 59. oldal alapján, ami 1916. szeptember 23-án jelent meg, megsebesült.

Szabó K. László a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 483-as füzet 56. oldal alapján, ami 1916. október 28-án jelent meg, megsebesült.

Redei János a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 486-os füzet 45. oldal alapján, ami 1916. november 3-án jelent meg, megsebesült.

Háfra Sándor a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 500-as füzet 18. oldal alapján, ami 1916. december 11-én jelent meg, megsebesült.

Bárdos József őrvezető, a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 7. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült.

Bárdos István a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 7. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Az Nr. 521-es veszteséglista füzetben a 8. oldalon találhatóak **Béres Deák Kálmán** adatai is. A 68-as gyalogezred 6. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1896-ban.

Szintén a veszteséglista Nr. 521/8-as füzetében, (ami hiányzik) szerepel **Berki Miklós** neve is, ő a 68-as gyalogezred 15. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1893-ban.

Birkás Gábor a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 9. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Ugyan ebben a veszteséglista füzetben, (Nr. 521) a 9. oldalon találhatóak **Birkás István** adatai is, ő a 68-as gyalogezred 8. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1894-ben.

Szintén a veszteséglista Nr. 521/9 füzetben található Birkás János neve is, ő a 68-as gyalogezred 16. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1887-ben.

Borzák Ferenc a 68-as gyalogezred katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 10. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Budai István a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 11. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Bugyi Ferenc a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/11 füzetében található, mint sebesült.

Ugyanebben a veszteséglista füzetben (Nr. 521) található **Bugyi Mihály** neve is, ő a 68-as gyalogezred 2. század katonájaként sebesült meg, Jászapátin született 1887-ben.

Farkas László a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, szintén a veszteséglista Nr. 521/11-es füzetében szerepel, mint sebesült.

Cseho Béla Adalbert a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1897-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 12. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23-án jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Frik István a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/17-es füzetének alapján megsebesült.

Gál János a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 17. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Gömöri Gergely a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/17-es füzetének alapján megsebesült.

Gulyás Kálmán szakaszvezető a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/19-es füzetének alapján megsebesült.

Illés Ferenc a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/22-es füzetének alapján megsebesült.

Kerégyártó Péter a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 25. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Az Nr. 521-es veszteséglista füzetének a 25. oldalán található **Kis Gy. István**, a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, és megsebesült.

Kis Imre tizedes szintén ennek a veszteséglista füzetnek a 25. oldalán található, a 68-as gyalogezred 3. század katonájaként sebesült meg, ő 1890-ben született Jákóhalmán.

A veszteséglista Nr. 521-es füzet 26. oldalán található **Kiss János** szakaszvezető, aki a 68-as gyalogezred 9. század katonája, 1890-ben született Jászapátin, és megsebesült.

Lados Bertalan a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 30. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Mihályi László a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 34. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Ennek az Nr. 521-es veszteséglista füzetnek 36. oldalán található **Nagy István**, aki a 68-as gyalogezred 11. század katonájaként sebesült meg, ő 1895-ben született Jászapátin.

Nagy J. Gábor a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 37. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Rácz Gábor a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 43. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23-án jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Soti Mihály a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 48. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Szamgrazky János a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 51. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Tornai Béla (Adalbert) tizedes, a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 54. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Tóth B. János a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 55. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Urbán Lajos a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 56. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Szintén ebben az Nr. 521-es veszteséglista füzetben, ugyanazon az oldalon szerepel **Vágó Bertalan** neve is. A 68-as gyalogezred 1. század katonájaként sebesült meg, 1897-ben született Jászapátin.

Friewalszki János tartalékos hadapród, a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 523-as füzet 3. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Lendvei Imre a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 533-as füzet 30. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, megsebesült.

Füredi Fábrián a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 534-es füzet 16. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Fodor István szakaszvezető a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 545-ös füzet 19. oldal alapján, ami 1917. március 30-án jelent meg, megsebesült.

1916-ban meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái

A másik alakulat, amelyben sok jász katona harcolt, a Magyar Királyi Budapesti 29-es Honvéd Gyalogezred, mely 1912-ben alakult, I. és II. zászlóalja Budapesten, a III. zászlóalja Jászberényben állomásozott. A szerb frontra 1914. augusztus 7-én indultak, és 10-én érkeztek Szarajevó környékére. Az ezredet 1915. január 14. és 25. között átvezényelték az orosz frontra. Nagybereznán rakodtak ki, Uzsok térségében meneteltek. Állást foglaltak 1915. január 31-én Jaworowtól keletre, február 2-án orosz

támadást vertek vissza, február 3-tól május 9-ig állásban voltak, orosz támadásokat visszaverték. Ma Javoriv ukrán település, Uzsok közelében, a hágó Szjanki és Javoriv között húzódik. Május 10. előnyomulás Jasowicére, a következő napokban folytatódtak az előnyomulások, május 14-én Opukánál álltak. Okupa (Opaka) a Bystrytsya folyó mellett található Ukrajnában. Május 15., 16. laktáborozás Drohobicsen, ma járási jogú város Lvivi (Lemberg) területén. Május 18., 19 állás Bolechowcénél, (Bolekhivtsi) Drohobicstől dél-keletre található. Május 20-án egy sikertelen támadást követően, az ellentámadás során a II. és III. zászlóalj nagy része fogságba esett és kolera járvány volt az ezrednél. Június 3. és 9. között véres harcok folytak, Zablatowce térségében, (Zabolotivtsi) a Stryi és a Dnyeszter folyó közelében. Június 16-án Tejsarow, (Tejsariv) a Stryi folyótól északra és új állásokba meneteltek, majd ütközetet vívtak Jakimownál. Június 23-án Brzodowce (Berezdivtsi) az útvonaluk, majd június 25-én bevonultak Lviv (Lemberg) városába, majd Winnikire a várostól dél-keletre vonultak.

A 29-esek harcai július 16-17-én előnyomulás Zdzarkira, majd ütközet. Augusztusban is folyamatos előnyomulás és ütközetek zajlottak, majd augusztus 4. és 27. között állásban a Luga (Luha) folyó partján, Zimno környékén. Előnyomulások és ütközetek, majd tartalékban. Szeptember 29. és október 12. között állásban az Ikva folyó mentén, majd tartalék. Újabb állásokban az Ikva folyónál október 26. és november 26. között. 1915-ös esztendő hátralevő részét tartalékban töltötték. December 30-án menet Dobriwodkára, (Dubnától dél-nyugatra) 31-én Gaj és Sitenski-Gajkira. 1916. január 1-3 pihenő, majd 4-én menet Radziwilowra (Radyvyliv). Január 5-én berakodás és vasúti szállítás Brody, Lemberg, Kolomeán (Kolomjia) át Cernowitz (Csernovic) melletti Alt Zuckára. (Forrás: a „Magyar Királyi Budapesti 29. Honvédgyalozezred Hadtörténeti Emlékkönyve alapján, összeállította De Sgardelli Caesar (1936). Időpontok és helyek Vitéz Baló Zoltán ezredes összeállítása.)

A veszteséglista és a halotti anyakönyvek alapján néhány Jákóhalmi és Jászapáti 29-es honvéd gyalozezredbeli katonának sikerült az adatait összegyűjteni.

Balázs Mihály a 29-es honvéd gyalozezred 14. század katonája, aki 1895-ben született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1916. január 6-án meghalt. Halálának helyszíne, Bécs X. kerület, cs. és kir. 2 számú hadikórház. Temetésének helyszíne, Bécs központi temető, 91-es parcella, 7. sor, 63. sír, temetésnek időpontja január 9. (adatlap 122, HL 311/1385).

Demény János a 29-es honvéd gyalozezred katonája, aki 1891-ben Jászapáti született, a halotti anyakönyv alapján, 1916. január 18-án elesett. Halálának helyszíne Rarance, (Ridkivtsi) Bukovina, eltemetve ugyan ott. Foglalkozása földműves, apja neve Demény Antal, anyja neve Gulyás Katalin. (HL 311/814, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/281).

Farkas István a 29-es honvéd gyalozezred 8. század katonája, aki 1895-ben született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 15. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, 1916. január 19-én meghalt.

Nagy J. István a 29-es honvéd gyalozezred katonája, aki 1891-ben született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1916. január 21-én meghalt. Halálának helyszíne

Rarancze, (Ridkivtsi) Bukovina. Foglalkozása földműves, anyja neve Nagy J. Éva. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/285).

Sápi Béla a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 455-ös füzet 44. oldala alapján, ami 1916. augusztus 24-én jelent meg, 1916. január 27. és 31. között meghalt. A halotti anyakönyv alapján a halálának időpontja január 28., helyszíne, Rarancze (Ridkivtsi) Bukovina. Foglalkozása földműves, apja neve Sápi Mátyás, anyja neve Tóásó Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/18).

Bárdos Joakim a 29-es honvéd gyalogezred katonája, beosztva a Császári és Királyi 308. gyalogezred III. zászlóaljába. (Magyar Királyi 308-as gyalogezred) Jászapátin született 1875-ben, a halotti anyakönyv alapján 1916. február 22-én meghalt. Halálának helyszíne Folwark Waga vagy Tolw-Waga Galícia, temetve ugyan ott, február 22-én. Foglalkozása szabó, apja neve Bárdos Balázs, anyja neve Lajtos Ilona. (HL 311/769, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/263).

Fehér Dezső Károly hadapród, a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 457-es füzet 3. oldala alapján, ami 1916. augusztus 29-én jelent meg, 1916. március 6-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján a halálának helyszíne Rarancze, (Ridkivtsi) Bukovina. Foglalkozása tanuló, apja neve Fehér Bertalan, anyja neve Kovács Amália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/260).

A 29-es honvéd gyalogezred 1916. január 29-én került a Rarance-Toporoutz (Ridkivtsi-Toporivtsi) közötti állásokba, Csernovictól észak-keletre. Az ezred május 25-ig harcolt itt, a 30. honvéd gyalogezreddel váltásban. Állásaik veszélyesek voltak, mert az orosz állások néhol csak 40-120 lépésre voltak. A tűzharcok éjjel nappal gyakoriak voltak, sok volt a halott és a sebesült. (Forrás: De Sgardelli Caesar: 29-es gyalogezred emlékkönyve).

Goisza József (a halotti anyakönyvben Golysza) a 29-es honvéd gyalogezred póttartalékos katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 470-es füzet 17. oldal alapján, ami 1916. szeptember 28-án jelent meg, 1916. április 16. és 22. között meghalt. A halotti anyakönyv alapján április 16-án esett el, halálának helyszíne, Rarancze, (Ridkivtsi) Bukovina. Házastárs neve Bugyi Franciska, apja neve Golysza Balázs, anyja neve Urbán Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/20).

Oroszországban, a Bajkálontúli határterületen, a Zabaykalsky Oblast területén lévő, Csita városától 380 kilométerre keletre lévő, Sretensk hadifogolytáborában halt meg **Tajti János**, a halotti anyakönyv alapján 1916. április 19-én. A 29-es honvéd gyalogezred katonája volt, 1896-ban született Jászapátin. Temetve Sretensk katonai temető. (HL 311/2837). A hadifogolytábort 1914-ben hozták létre, főleg osztrák, német és magyar foglyok részére, a város a Shilka folyó mellett található, a Kínai és Mongol határ közelében.

Tajti Gábor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 472-es füzet 55. oldal alapján, ami 1916. október 3-án jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1916. május 7-én meghalt. Halálának

helyszíne, Csernowitz, Császári és Királyi 7/11. tábori kórház, Bukovina, temetve május 8-án, Csernowitz központi temető. A halotti anyakönyvben Tajti G. Gábor néven szerepel, foglalkozása borbély, apja neve Tajti Gábor, anyja neve Gulyás Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/244).

Csipe Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1874-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. május 15-én meghalt. Halálának helyszíne, cs. és kir. tartalékkórház, Debrecen. A temetőkataszter alapján temetésének helyszíne, Debrecen hősi temető, időpontja május 17, sír szám 923. Gr. 1. 35 sor 3. (temetőkataszter 320, HL 473/542, HL 311/2217).

Csaplár Gábor a 29-es honvéd gyalogezred 5. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 1-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Csaplár Gábor, anyja neve Barta Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/274) A veszteséglista Nr. 516-os füzet 13. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelent meg (hiányzik) szintén haláláról ad hírt.

Béres Deák János a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 1-én meghalt. Halálának helyszíne, Okna, Bukovina. Foglalkozása földműves, házastárs neve Nagypéter Julianna, apja neve Béres Deák János, anyja neve Kovács Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/252).

Labát László a 29-es honvéd gyalogezred 2. pótszázad katonája, aki 1874-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 5-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest, Császári és Királyi 17. helyőrségi kórház. A temetőkataszter (231) alapján temetésének helyszíne Budapest Kőbányai Központi temető, időpontja június 8, 34. parcella, 15. sor, 37. sír. (egy másik helyen Farkasréti temető szerepel) (HL 311/2170).

Urbán Béla a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 10-én meghalt. Halálának helyszíne, Nizniow (Nyzhniv) cs. és kir. 1/13. tábori kórház, Galícia. Temetve június 10-én Nizniow (Nyzhniv) községi temető. (HL 311/1686, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/231). A 29-es honvédgyalogezred súlyos harcokat vívott június 4-én Dobronoutznál (Dobrynivt-si), majd kiegészítések után újabb hadszíntérre szállították őket, a Dnyeszter folyó mellé, ahol június 10-én sikeres ellentámadást hajtottak végre Pochovánál (Porokhova). Június 21-én Nizniowba (Nyzhniv) meneteltek, majd újabb helyszínre, Borsára szállították őket.

Szabó János tizedes a 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonája, aki 1872-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 13-án meghalt. Apja neve Szabó János, anyja neve Szabó Anna. Halálának helyszíne, Czokanestie Bukovina. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/66). Mai neve Ciocanesti, a Bistrita folyó mellett, Carlibaba és Lacobeni között. Régi nevük Kirlibaba és Jakobeni.

Dózsa Balázs a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 17-én meghalt. Halálának helyszíne, Kassa Császári és Királyi 20. helyőrségi kórház. Temetés helyszíne, Jászapáti, június 17. (N2142, HL311/2574).

Vágó József hadapród, aki 1898-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján a 29-es honvéd gyalogezred, a veszteséglista Nr 554-es füzet 4. oldal alapján, ami 1917. április 14-én jelent meg, a 30-as honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1916. augusztus 12-én meghalt, halálának oka, sebesülés. Apja neve Vágó József, anyja neve Ádám Katalin (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/267). Halálának helyszíne Papfalva, m. kir. 80. honvéd gyalogdandár egészségügyi intézet, Máramaros vármegye. Temetésének helyszíne, Irva Jezului községgel szemben a folyó jobb partján, Máramaros vármegye, időpontja augusztus 13. (HL 312/132C. A temetőkataszter 236 alapján, 1916. december 13-án a Jászapáti községi temetőben temették el. Vágó József neve szerepel a „Harmincas honvédek élete a halálmezőkön”, az összeállítást írta Paulovits Sándor. A könyv 347. oldalán, a „30-as hősihalott tisztak, tisztjelöltek e. é. önkéntesek és törzstisztek” névsorában. 1916. augusztus 14. Vágó József t. hadapródjelölt. A 30-as honvédgyalogezred június 24-től Jakobeni, (Lacobeni) majd Mestecanesti térségében harcolt. 1916. augusztus 10-től a Cibóvölgyben levő orosz állásokat támadták. Az I. zászlóalj 13-án átjutott a Cibóvölgyön és készültek a Magura hegy elfoglalására, küzdelmük során sokan meghaltak, vagy megsebesültek. Augusztus 18-án a többi csapatokkal együtt elfoglalják a hegyet.

Bóna Sándor a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1877-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. augusztus 16-án meghalt. Halálának helyszíne Veszprém tartalékkórház. Temetésének helyszíne, a (HL 311/2572 és a 265) temetőkataszter alapján, Veszprém Alsóvárosi temető, 118-as sír, temetve augusztus 19-én.

Farkas János a 29-es honvédgyalogezred 7. század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 546-os füzet 15. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, 1916. augusztus 17-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja augusztus 6, foglalkozása földműves, házastárs neve (valamilyen) Ilona, anyja neve Farkas Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/61). Halálának helyszíne, D Ormolui. Kirlibabától (Carlibaba) dél-nyugatra eső hegy, 1932 méter magas.

Labát Antal a 29-es honvéd gyalogezred 5. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 546-os füzet 30. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, 1916. augusztus 17-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja augusztus 14, anyja neve Lehoczki Ilona, a halála helyszíne Magura, Bukovina (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászkóhalmi 1918/25). A Magura elleni támadások augusztus 12-én indultak meg, 17-én orosz támadásokat vertek vissza, 18-án elfoglalták.

Lohr Imre a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1874-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 546-os füzet 32. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, 1917. augusztus 17-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján neve Loór Imre, apja neve Loór Alajos, anyja neve Besenszki Cziczcel. Halálának időpontja augusztus 8, helyszíne Kirlibaba (Carlibaba) Bukovina. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászkóhalmi). A település az Aranyos-Beszterce bal partján található, a XVIII. században alapították német bányászok.

Pataki János a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 546-os füzet 40. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, 1916. augusztus 17-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja augusztus 15., helyszíne Magura Bukovina. Foglalkozása földműves, apja neve Pataki István, anyja neve Takács Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/37). Augusztus 13. és 16. között a II. zászlóalj (8. század) a Magura-előkúpot (1438 méter) foglalták el, és tartották meg.

Balla Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. szeptember 6-án meghalt. Halálának helyszíne, Magura Bukovina. Foglalkozása asztalos, apja neve Balla Vince, anyja neve Solti Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/36). Az ezred szeptember 8-ig a Maguránál harcolt.

Nagy G. Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1870-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 577-es füzet 38. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) 1916. szeptember 18-án meghalt.

Tóth István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1876-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. szeptember 21-én meghalt, helyszíne nincs megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve Bárdos Róza, apja neve Tóth Joachim. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/187).

Tóth József a 29-es honvéd gyalogezred 10. katonája, aki 1896-ban Jákóhalmán született, a temetőkataszter alapján 1916. október 11-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest, Mária Valéria barakk-kórház. Temetésének helyszíne, Kőbányai Központi temető, 6. parcella 39. sor 4. sír, temetésének időpontja október 13.

Virágh Pál a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1865-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. október 14-én meghalt. Halálának helyszínéként Jászapáti van megadva. (HL 311/5650).

Zelenka Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1873-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. december 11-én meghalt. Halálának helyszíne, Csobános, Csík vármegye. (HL 311/5687). Ma Hargita megyéhez tartozik, Bákó megye határán a Csobános patak mellett, Csíkszentgyörgy község tartozéktelepülése.

Lehóczki István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. december 11-én meghalt. Halálának helyszínéként orosz harctér van megadva. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Farkas Irén, apja neve Lehóczki János, anyja neve 0 Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1922/34).

Lukácsi Károly a 29-es honvéd gyalogezred póttartalékos katonája, aki 1891-ben Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1917. február 5-én meghalt. Halálának helyszínéként orosz harctér van megadva. Foglalkozása napszámos, apja neve Lukácsi Antal, anyja neve Szabó Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1917/12).

Bagi Gábor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1870-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. február 5-én meghalt. Halálának helyszíne Sipote

Románia. A település Jászvásártól északra található, hadifogolytábor volt itt. Foglalkozása földműves, apja neve Bagi Gábor, anyja neve Demeter Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/27). Egy másik helyen (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/270) alakulat megnevezése nélkül születési dátuma 1876, halálának időpontja pedig 1917. december 31., apja és anyja neve egyezik.

B. Tóth József a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1885-ben Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1917. február 18-án meghalt. Foglalkozása kerékgyártó, apja neve B. Tóth István, anyja neve Ungvári Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1917/13).

Birkás János a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1894-ben Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 670-es füzet 8. oldal alapján, ami 1918. április 29-én jelent meg, 1917. március 28-án elesett. A halotti anyakönyvben Magyar Királyi 1-es honvéd gyalogezred katonájaként szerepel. Foglalkozása földműves, házastárs neve Mike Jusztina, apja neve Birkás János, anyja neve Urbán Katalin. Halálának helyszíne Kirlibaba (Carlibaba) Bukovina, temetve Cibo patak melletti katonai temető, időpontja március 28. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/42).

1916-ban és 1917 évelején megsebesült 29-es honvéd gyalogezred katonái

1916. január 8. és június 4. között Rarancze (Ridkivtsi) és Toporoutz (Toporivtsi) között húzódó állásokban harcolt az ezred. A sok haláleset és sebesülés egyik oka, hogy az állások túl közel voltak az orosz állásokhoz és nem volt jól kiépítve. A 29-es és 30-as honvéd gyalogezred egymást váltva védte itt az állásokat.

Csőke (Csőke) István a 29-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 445-ös füzet 10. oldal alapján, ami 1916. július 25-én jelent meg, megsebesült.

Asztalos Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 5. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Csajági Miklós a 29-es honvéd gyalogezred 4. század katonája, aki 1898-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 11. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Gaál János a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 16. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Járvás Péter a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 22. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Juhász Zsigmond a 29-es honvéd gyalogezred 4. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 22. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Labát József a 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonája, aki 1896-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 29. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Lados László a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 29. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Mihályi B. János a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 33. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Nagy István Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin a veszteséglista Nr. 446-os füzet 35. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Poczik József a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 40. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Ragó József a 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonája, aki 1873-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 42. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Szöllősi István a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 51. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Szöllősi Sándor a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1873-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 51. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Tóth András a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 446-os füzet 53. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg, megsebesült.

Bolyos Mihály őrvezető a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 455-ös füzet 9. oldal alapján, ami 1916. augusztus 24-én jelent meg, megsebesült.

Csuhá István a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 455-ös füzet 11. oldal alapján, ami 1916. augusztus 24-én jelent meg, megsebesült.

Léhi István a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1896-ban Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 455-ös füzet 28. oldal alapján, ami 1916. augusztus 24-én jelent meg, megsebesült.

Nagy I. József a 29-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 455-ös füzet 34. oldal alapján, ami 1916. augusztus 24-én jelent meg, megsebesült.

Tóth József a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1882-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 455-ös füzet 53. oldal alapján, ami 1916. augusztus 24-én jelent meg, megsebesült.

Bátor Lajos a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve az 1. honvéd gyalogezred 11. századhoz, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 465-ös füzet 6. oldal alapján, ami 1916. szeptember 16-án jelent meg, megsebesült.

Budai Kálmán a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 465-ös füzet 10. oldal alapján, ami 1916. szeptember 16-án jelent meg, megsebesült.

Járvás Pál a 29-es honvéd gyalogezred III. gépfegyveres osztag katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 465-ös füzet 22. oldal alapján, ami 1916. szeptember 16-án jelent meg, megsebesült.

Mihályi László a 29-es honvéd gyalogezred hidász század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 468-as füzet 36. oldal alapján, ami 1916. szeptember 23-án jelent meg, megsebesült.

Bella István a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 472-es füzet 7. oldal alapján, ami 1916. október 3-án jelent meg, megsebesült.

Nagy G. Kálmán a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 516-os füzet 4. oldal alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült.

Nagy István a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 537-es füzet 8. oldal alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült.

Dózsa Gyula egyéves önkéntes szakaszvezető, a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 546-os füzet 4. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, megsebesült.

Gulyás András tizedes, a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1866-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 546-os füzet 18. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, megsebesült.

Kovács Pál a 29-es honvéd gyalogezred I. gépfegyveres osztag katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 546-os füzet 28. oldal alapján, ami 1917. március 31-én jelent meg, megsebesült.

Bagi Lajos a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 592-es füzet 6. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült. A 29-es honvéd gyalogezred története könyvben, III. Drina-menti csata, valamint a visszavonulás alatti veszteségek között, az eltűntek között szerepelt a neve.

1916-ban meghalt 29-es népfelkelő gyalogezred katonái

Farkas Benedek a 29-es népfelkelő gyalogezred III. zászlóalj, 12. század katonája, aki 1877-ben Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1916. január 9-én elesett. Foglalkozása földműves, apja neve Farkas Mihály, anyja neve Tóth Terézia. Halálának helyszíne Vucija magaslat, Bosznia-Hercegovina, eltemetve Vu-

cija mellett, január 10-én. (HL 311/1154, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/62).

Farkas Béla a 29-es népfelkelő gyalogezred 9. század katonája, aki 1878-ban Jákóalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1916. március 20-án meghalt. Apja neve Farkas József, anyja neve Lékó Erzsébet. Halálának helyszíne Trebinje várkórház, Hercegovina. Temetve március 21-én, helyszín Trebinje katonai temető. (HL 311/2473, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/56).

Trebinje volt halálának helyszíne **Csóke Sándornak** is, ő 1897-ben született Jákóalmán, a cs. és kir. 25-ös gyalogezred 4/41-es menetszázad katonájaként vesztette életét 1918. július 30-án, a 88-as temetőkataszter alapján. Eltemetésének helye Trebinje, katonatemető, sírszáma 449, időpontja július 31.

Gulyás Lajos a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1870-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján, 1916. február 12-én meghalt. Házastárs neve Kovács Eleonóra, apja neve Gulyás Alajos, anyja neve Andrási Márta. Halálának helyszíne, Szarajevó városi kórház. Temetésének helyszíne Szarajevó katonai temető. (HL 311/2470, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/246). Egy másik dokumentum alapján, (74-es) a 29/III. hadtápszázalój katonája volt, születési dátuma 1876. a halálának a helye, időpontja, a temetésének a helye és időpontja ugyan az, sírhely száma 678.

Gulyás József a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1875-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. május 7-én meghalt. Halálának helyszíne Rozanka, Galícia, eltemetve ugyanott. (HL 311/768). A 29-es népfelkelő gyalogezred ebben az időben az olasz frontra készült, a 29-es honvédgyalogezred harcolt ebben az időpontban Galícia területén, Sianki (Syanky) körzetében, a mai lengyel-ukrán határnál.

A 29-es népfelkelő gyalogezred orosz harctérre érkezésük után rögtön a frontvonalba került. Wolhyniába, Grohowra érkeztek, majd 1916. június 15-én Markovici, Dobrovác az útvonaluk. Lucktól dél-nyugatra található Grohow (Grochow), Markovici (Markovychi) Gorochowtól, ma (Horohiv) észak-nyugatra található. Az ezred útvonala június 20, Skobielka, (Skobelka) Gorochoh, (Horohiv) majd észak-keletre Pustomity, Bludov. Július 16-tól állásban voltak Kol-Dobrova térségében, július 16-án az oroszok áttörték a frontvonalat, az ezred nagy veszteségeket szenvedett, sokan fogóságba kerültek. Az ezred kiegészítése után, augusztus 14-én, vasúton Ditróra, Gyergyószentmiklóstól északra szállították az ezredet. Augusztus 22-én Gyergyóhollóra mentek, a Tarhavas-Slatina-Tóhavas védelmi vonalba. Közel egy évig voltak itt, a román fegyverszünet után (1917. december 9.) az országhatárra vonultak. Az ezredet 1918 tavaszán kivonták állásaikból és a megszállt területeken, mezőgazdasági munkák felügyeletét végezték, Corabia környékén, a Duna közelébe, Craiovától dél-keletre. Az Ojtoz-szoros lezárására kaptak parancsot 1918 szeptemberébe, Sepsiszentgyörgytől észak-keletre, majd az összeomlás után Gidófalváról indultak haza.

Kovács Barna a 29-es népfelkelő gyalogezred 1. század katonája, aki 1897-ben Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 665-ös füzet 22. oldal alapján, ami 1918. április 3-án jelent meg, 1916. július 11-én elesett. A veszteséglista Nr. 543-as füzet 29. oldala, ami 1917. március 27-én jelent meg, szintén haláláról tájékoztat. A 29-es

honvéd gyalogezred és a 29-es népfelkelő gyalogezred története könyv alapján, az ezred Lucktól dél-nyugatra volt állásban, Pustomity térségében. Július 16-án a szomszédos hadosztálynál az oroszok áttörték a frontot, és az ezred nagy része fogságba esett.

Nagy Sz. István a 29-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 300-as füzet 30. oldal alapján, ami 1915. október 25-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Nagy Jusztina, apja neve Nagy Sz. József, anyja neve Menyhárt Erzsébet, itt életkora 29 év. (1888). (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/152).

Komlói István a 29-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1880-ban Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 417-es füzet 24. oldal alapján, ami 1916. május 5-én jelent meg, megsebesült. Az Nr. 422-es füzet 26. oldal alapján, ami 1916. május 18-án jelent meg, pedig az áll, hogy 1915. november 19-én meghalt. A halotti anyakönyvben halálának időpontjaként 1917. december 31. van megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve Lócskai Jusztina, apja neve Komlói István, anyja neve Derce Márta. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1926/93).

Ádám Pál a 29-es népfelkelő gyalogezred 6. század katonája, aki 1877-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 417-es füzet 3. oldal alapján, ami 1916. május 5-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Berente Márta, apja neve Ádám Pál, anyja neve Léhi Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/94).

Boross József a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1898-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 697-es füzet 13. oldal alapján, ami 1918. október 5-én jelent meg, 1918. június 11-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Budapest Magyar Királyi 1. számú helyőrségi kórház. (HL 436/781, HL 469/173, ezekben az iratokban a születési év 1900). Eltemetve Jászapáti június 13-án, 3. sor 32. sír (236 temetőkataszter).

1916-ban megsebesült 29-es népfelkelő gyalogezred katonái

Sass József a 29-es népfelkelő gyalogezred 6. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 457-es füzet 43. oldal alapján, ami 1916. augusztus 29-én jelent meg, megsebesült.

László András a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 29-es népfelkelő gyalogezred 7. századhoz, aki 1876-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 476-os füzet 33. oldal alapján, ami 1916. október 12-én jelent meg, megsebesült.

Gulyás Vince tartalékos zászlós, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 29-es népfelkelő gyalogezred 8. századhoz, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 576-os füzet 3. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Balajti Kálmán a 29-es népfelkelő gyalogezred 7. század katonája, aki 1872-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 584-es füzet 6. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Tajti Bertalan a 29-es népfelkelő gyalogezred 8. század katonája, aki 1876-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 584-es füzet 53. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

(Forrás: De Sgardelli Caesar: A magyar királyi budapesti 29. honvédgyalogezred és a magyar királyi 29. népfelkelő gyalogezred hadtörténeti emlékkönyve.)

1916-ban különböző alakulatokban meghalt katonák

Somoskövi János a 30-as honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 425-ös füzet 48. oldal alapján, ami 1916. május 29-én jelent meg, 1916. január 11-én meghalt.

A 30-as honvéd gyalogezredet 1913-ban alapították, I. II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Kiskunfélegyházán állomásozott. Az ezred 1916-ban az orosz fronton harcolt, januárban Rarancze (Ridkivtsi) környékén, 11-én 9 rohamot vertek vissza, sikeresen megvédték állásaikat. Toporoutz-Raranczei téli csata, január 2. és március 9., (mai neve Toporivtsi-Ridkivtsi Ukrajna). (Forrás: Paulovits Sándor: Harmincas honvédek élete a halálmezőkön).

Rarancze (Ridkivtsi) volt halálának helyszíne **Bodnár Józsefnek** is, aki 1893-ban született Jászapátin. A 8. honvéd gyalogezred katonája volt, a veszteséglista Nr. 602-es füzet 9. oldal alapján, ami 1917. július 26-án jelent meg, 1916. február 7-én esett el. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontja február 5. Eltemetésének helye Rarancze, (Ridkivtsi) 177-hídtól keletre 500-méter, február 6-án. (HL298/344). A 8. honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, 1913-ban átszervezték, I. II. zászlóalja Lugoson, a III. zászlóalja Orsován állomásozott.

Birkás Bertalan a cs. és kir. 26-os tábori vadászzászlóalj katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. január 26-án meghalt. Halálának helyszíne Rozaj, Montenegró. Foglalkozása földműves, házastárs neve Molnár Julianna, apja neve Birkás Gábor, anyja neve Ádám Margit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/248). Rozaj (mai neve Rozaje) Ipektől (mai neve Pec, Koszovó) észak-nyugatra, Novi Pazartól (Szerbia) dél-nyugatra található. A 26-os vadászzászlóalj 1915. november 23-tól december 28-ig Mitrovicán (ma Koszovó) tartózkodott, majd Novi Pazaron (ma Szerbia) át Berane (ma Montenegró) felé vonultak. 1916. január 11-én nagy harcok után elfoglalták a várost. Február közepéig, mint megszálló csapat maradt a zászlóalj Montenegróban. Azután gyalogmenet Cetinjén és Lovcenen át Cattáróba (Kotor) érkeztek, majd a zászlóaljat az olasz frontra, Mezzolombardoba szállították. (Forrás: Németh Lajos: Aranylapok az egykori magyar tábori vadászzászlóaljak történetéből).

Csontos Ágoston szintén a 26-os tábori vadászzászlóalj katonája volt, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. február 4-én meghalt.

Halálának helyszíne nincs megadva. Foglalkozása földműves, apja neve Csontos Ágoston, anyja neve Lehoczki Marcella. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1934/42).

Cseh Ferenc a 34-es cs. és kir. gyalogezred 4. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin. A halotti anyakönyv alapján 1916. február 7-én meghalt, halálának helyszíne Budapest Áldás utcai hadikórház, temetve február 9-én, Budapest Kőbányai temető. (KA 1806/73, VHA/R349 138).

Zsótér József vonatkatona, a cs. és kir. 38. vonatosztály katonája, aki ismeretlen időpontban Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1916. március 15-én meghalt. Eltemetve Jákóhalmi községi temetőben 1916. március 16-án. (Temetőkataszter 236).

Kozsmónki László illetőségi hely Jákóhalma, aki 1897-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1916. március 24-én meghalt. Apja neve Kozsmónki István, anyja neve Kovács Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1944/28).

Sági Gábor vonatkatona, a Császári és Királyi 4. vonatosztály katonája, illetőségi hely Jászapáti, aki 1878-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1916. március 26-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest, Klinika. Temetésének helyszíne Budapest Kőbányai Központi temető, 6. parcella, 7. sor 18. sír. (Temetőkataszter 234).

Veres Patocs József a m. kir. VI. vonatbiztosító osztag katonája, aki 1878-ban született Jászapátin. A halotti anyakönyv alapján 1916. április 12-én meghalt. Halálának helyszíne Perecsény és Ökemence közötti vasúti vonalon, Ung vármegye. Eltemetve II. tartalékkórházi temető, Ungvár, április 15-én. (HL 332/8815).

Fejes István a cs. és kir. 32-es gyalogezred katonájaként szerepel, született 1894-ben Jákóhalmán, de a 32-es gyalogezred téves lehet, mert a halála időpontjában, 1916. április 16-án az ezred nem harcolt az olasz fronton. Ezek az adatok az Nr. 708-as füzet 20. oldalán találhatóak, ami 1919. január 29-én jelent meg. A másik veszteséglista, az Nr. 478-as füzet 13. oldalán található, amely 1916. október 17-én jelent meg. „Fejes István LstInfst. k. u. LIR. Nr. 1. zugeteilt dem k. u. LstIR. Nr. 17. 8. Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jákóhalma 1894. tot. (16./4. 1916).” Fejes István a 1. honvédgyalozred kijelölt katonája, a 17-es népfelkelő gyalogezred 8. századhoz, aki 1894-ben született Jákóhalmán. Meghalt 1916. április 16-án. Az Nr. 478/13-as veszteséglista adatait a „17-esek a Világháborúban 1914-1918”, könyv alátámasztja. „A m. k. székesfehérvári 17-ik honvéd gyalog és népfelkelő ezredek története” című könyvet, márkosfalvi Sipos Gyula ny. tábornok, a honvéd gyalogezred volt utolsó parancsnoka szerkesztette. A könyv 255. oldalán, az hősihalottak névsorában olvasható „Fejes István npf. 1894 Jákóhalma, 1916 Doberdo”. A könyv alapján az ezred 1916. április 4 és 24 között a Doberdo-fennsíkon Selz-Vermigliano szakaszban harcolt. (Doberdo-fennsík és Isonzo folyó között). Fejes István apja neve Fejes Jakab, anyja neve Móri Veronika (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1919/18).

Berdó János szakaszvezető a cs. és kir. 17. egészségügyi osztag katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján, 1916. május 11-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest cs. és kir. 17. helyőrségi kórház, temetve május 13-

án, Budapest, Farkasréti temető 5. parcella, 9. sor, 5. sír. (225 temetőkataszter alapján). A (HL 332/73549) alapján a temetés helyszíne, Budapest Kőbányai temető.

Béres Dezső a cs. és kir. 60. gyalogezred 4. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, 1916. május 15-én meghalt. Halálának helyszíne Potok Zloty Galícia, 15. gyaloghadosztály egészségügyi intézet, temetve május 16-án, Potok Zloty katonai temető. (KA 2243/184). A település ma Ukrajnában található, mai neve Zoloty Potik, Ivano-Frankivszktől keletre, a Dnyeszter folyón túl. A 15. gyaloghadosztály 1915 végén és 1916 tavaszán Buczacz (Buchach) térségében harcolt, a Strypa folyó közelében, melynek a 29-es és 30-as gyalogdandár is része volt, melyet a cs. és kir. 66-os, 5-ös, 60-as és 65-ös gyalogezredek alkottak. (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban, 5. gyalogezred).

György István a cs. és kir. 2. gyalogezred 2. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 445-ös füzet 17. oldal alapján, ami 1916. július 25-én jelent meg, 1916. május 16 és 31 között meghalt. A veszteséglista Nr 450-es füzet 17. oldalán, ami 1916 augusztus 10-én jelent meg, szintén ez az időpont van megadva. A halotti anyakönyv alapján 1916. május 17-én elesett. Halálának helyszíne Miechowitschi állásban, Mogilev mellett, Oroszország. Eltemetve Mogilev és Miechowitschi közötti úton, katonai temetőben, május 18-án. (KA 1233/49, MNL JNSZ-ML XXXIII. 2. Jászapáti 1917 245). A cs. és kir. 2. gyalogezredet 1871-ben alapították, I. zászlóalja Nagyszebenben, a II. III. és IV. zászlóalja Brassóban állomásozott. Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban könyve alapján, a 2. gyalogezred 1914 augusztusától az orosz fronton harcolt. 1916 májusában a 82-es gyalogezreddel együtt a 16. hadosztály kötelékében, a Woyrsch-német hadseregcsoportban harcoltak Baranowicze térségében. Az ezredet 1916. augusztus 18-án az olasz frontra szállították. A helyszín ma Fehéroroszországban található, Minszktől dél-nyugatra, mai neve Baranovicsi. Mogilev (Mahilyow) szintén Fehéroroszország területén van, a Dnyeszter folyónál.

Horváth Béla a m. kir. 1. honvéd gyalogezred katonája, aki 1868-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. május 20-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest m. kir. 1. helyőrségi kórház, (HL 436/511, HL 437/149). Temetve Budapest Kőbányai Központi temető, 17. parcella, 6. sor 19. sír, temetés időpontja május 24 (temetőkataszter 229).

László Sándor a 68-as majd a 44-es gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 44-es füzet 22. oldala alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, mint a 68-as gyalogezred 1. század póttartalékos katonája megsebesült (szerb front). A veszteséglista Nr. 707-es füzet 35. oldal alapján, ami 1919. január 3-án jelent meg, mint a 44-es gyalogezred 4. század póttartalékos katonája, 1916. május 23-án meghalt.

A 44-es cs. és kir. gyalogezredet 1744-ben alapították, az I. II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Kaposváron, IV. zászlóalja Bielicán állomásozott. A szerb fronton 1914. szeptemberig harcoltak, majd szeptember 9-től az orosz fronton harcoltak. 1916. május 23-án az ezred Lemberg-től észak-keletre, Brodytől dél-keletre, Lopusznonál harcolt. (A 44-es gyalogezred története, írta Kurtz Géza).

Lados István, aki 1889-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 4-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Fril Terézia, apja neve Lados János, anyja neve Makai Márta. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/94).

Holló Márk a cs. és kir. 60. gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 6-án elesett, visszavonulás során, a csata-téren. Halálának helyszínéként Jazlowicz, (Jazlovize Jazlowiec) Galícia van megadva. Temetve ugyanott május 6-án. Apja neve Holló András, anyja neve Tajti Viktória. (KA 2243/244, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti).

A 60. gyalogezredet 1798-ban alapították, I. III. IV. zászlóaljja Egerben, II. zászló-alja a boszniai Zvornikban állomásozott. Az ezred a II. zászlóalj kivételével 1916 júniusában az orosz fronton, a Dnyeszter folyó mellett harcolt, a 122-es német hadosztály részeként. A Bruszilow-offenzíva következtében súlyos harcok folytak a térségben, Jazlowiec (mai neve Yazlovets, Ukrajna) település is súlyos károkat szenvedett. A település Ivano-Frankivszktól keletre található, túl a Dnyeszter folyón. A visszavonult ezred Isakow (Isakiv) térségben vívott csatát július 2-án és 3-án, ahol súlyos veszteségeket szenvedett, az ezred ebben az időben 78 tisztet, 3200 légénységi veszteséget jelentett, ami halottakból, sebesültekből és eltűntekből, valamint hadifoglyokból tevődött össze. (Forrás: Hevesvármegye-3. évf. 10-11. sz.).

Gál Gábor szintén a 2. gyalogezred katonája volt, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 488-as füzet 17. oldal alapján, ami 1916. november 9-én jelent meg, 1916. június 14. és 24. között meghalt. A halotti anyakönyv alapján 1916. június 18-án halt meg, halálának helyszínéként Perewaloski, vagy Porowoloki, esetleg (Perewolat) melletti harctér, Oroszország van megadva, temetve Perewaloski katonai temető, június 19. (HL 125/1148, NML JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/47). A 2. gyalogezred június hónapban is Baranovicsei térségében harcolt.

Kozik József a Magyar Királyi 313. honvéd gyalogezred katonája, aki 1875-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 19-én meghalt. Halálának helyszíne, Volhínia. Foglalkozása szobafestő-segéd, házastárs neve Sípos Anna, apja neve, Kozik József, anyja neve, Varga Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jász-jákóhalma 1926/43). A 313-as honvédgyalogezred a 70. honvéd gyaloghadtestben harcolt 1916-1918 között, 1916 júniusában Lucktól nyugatra harcoltak.

Pádár Antal a 313-as honvéd gyalogezred 4. század katonája, aki 1877-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június 21-én meghalt. Halálának helyszíne Markoviczy Oroszország, eltemetésének helyszíne Markoviczy, június 21-én. (HL325/42, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/73). A település mai neve Markovychi, Volhínia, Ukrajna. Luck városától nyugatra található, a Luha folyó mellett.

Gyenes Elek a m. kir. 13-as honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. június vagy július 21-én meghalt. Halálának helyszíne Gubin, Volhínia Oroszország. Eltemetve Gubin, görögkeleti templom melletti tömegsírba. (VHA/24/027/73, VHA/R8/271, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/249). A frontvonal Volodymyr-Volynsky és Luck között húzódtott, található itt egy Gubin nevű település, Volodymyr-Volynskytól dél-keletre,

mai neve Hubyn. (A 13-as gyalogezredet 1896-ban alapították, zászlóaljai Pozsonyban tartózkodtak.)

Bugyi Balázs a m. kir. 4. gyalogezred, majd a 33-as népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1875-ben született, illetőségi hely Jászapáti. A halotti anyakönyv alapján 1916. július 8-án meghalt, halálának helyszíne Jakobinytól nyugatra, az 1218. sz. magaslaton, Bukovina. Foglalkozása gazdálkodó, házastárs neve Fam Petronella, apja neve Bugyi Balázs, anyja neve Gulyás Apollónia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1929/184).

A 4. honvéd gyalogezred, majd a 33-as népfelkelő gyalogezred Nagyváradon állomásozott. Bukovinában harcoltak, június és július hónapokban Borgó-Prund, (Besztercétől észak-keletre) és Jakobeny (mai neve Lacobeni, térségében. Lakobeni 845-méter magasságban található, egy bányász település volt. A német „Zipser” közösség telepedett itt le a XVIII. században.

Bertalan István a cs. és kir. 101-es gyalogezred 14. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 591-es füzet 8. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), 1916. augusztus 6-án meghalt. A cs. és kir. 101. gyalogezredet 1883-ban alapították, I. és IV. zászlóalja Nagyváradon, II. zászlóalja Trebinjén, III. zászlóalja Békéscsabán állomásozott. Bertalan István halálának helyszíne valószínűleg Siemczuk magaslat, (1091 méter), vagy Poddolem magaslat (1079 méter). A 101-es gyalogezred Körösmező és Delatyn (Deljatin) térségében harcolt, Máramarosszigettől észak-keletre. Az ezred augusztus 5-én és 6-án támadta meg a magaslatokon lévő orosz állásokat, és elfoglalták azokat. (Adatok a „101-es zászló alatt” Makkai Pál emlékalbum és a gyalogezred története könyvből). Körösmezőn 1914 októberétől temettek a katonatemetőbe. Ma 320 osztrák-magyar és német katona eltemetéséről van adat, mellettük a második világháború elesett katonái vannak eltemetve.

Móri Alajos a m.kir. 30. honvéd gyalogezred katonája, aki 1877-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. augusztus 15-én meghalt. Halálának helyszíne Magura 1438. magaslat, Bukovina, eltemetve Magura 1438 magaslaton, augusztus 15-én. (HL 312/217/c)

A 30-as honvéd gyalogezred 1913-ban alakult meg, I. II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Kiskunfélegyházán állomásozott. Az ezredet 1916. július 6-án újjászervezték, a dobronoutzi (dobrynivtsi) súlyos veszteségek után, ahol az ezredből sokan meghaltak, vagy fogságba estek, csak maroknyi ember menekült meg. Június 24-től Kirlibaba-Jakobeny-Mestecanesti védőállásban harcoltak. (Mai nevük Carlibaba-Lacobeni). Augusztus 15-én részt vettek a Magura magaslat elleni támadásban, az ezred a Cibó és Cimbroslava patakok összefolyása körül harcolt, augusztus 18-án sikerült az 1556 méter magas magaslatot elfoglalni. Augusztus 28-án az ezred Kirlibaba térségében harcolt. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászkákóhalma 1918/27) **Móri Lajos** csizmadia, a m. kir. 6. honvéd gyalogezred katonája volt, és Magurán halt meg, a többi adat egyezik. A 6. honvéd gyalogezred 1916. július 22. és december 31. között Kirlibától északra harcolt). (Forrás: Paulovits Sándor: Harmincas honvédek élete a halálmezőkön.)

Urbán János, aki 1876-ban született Jászapátin, illetőségi hely Heves, a halotti anyakönyv alapján 1916. augusztus 15-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Juhász Magdolna, apja neve Urbán Flórián, anyja neve Borbás Verona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1958/70).

Kalmár Gábor a 2. gyalogezred 3. század katonája, aki 1896-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. szeptember 2-án meghalt. Halálának helyszíne vöröskeresztes segélykórház Jászberény. Eltemetve szeptember 4-én, Jászberény helyi temető. (KA 1233/25).

Szabó Béla a cs. kir. 26. tábori vadászzászlóalj katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. szeptember 2-án meghalt. Halálának helyszíneként Dzurinya, Galícia van megadva. Apja neve Szabó András, anyja neve Ménkü Amália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/54).

A 26. tábori vadászzászlóaljat 1859-ben alapították, 1915. április 26-án alakult újjá. Az olasz fronton, majd szeptembertől a szerb fronton harcoltak. 1916. május 11-től Dél-Tirolban, június végétől pedig az orosz fronton harcoltak. Delatyn (Deljatin) térségébe kerültek, Oszlaw-Bialy (Bili Oslavy) állásaiba. Július 4-én súlyos veszteségek érték a zászlóaljat, a zászlóalj fele hadifogságba esett, a Bruszilov-offenzíva következtében, amikor is az oroszok Luck körül áttörték a frontvonalat. A zászlóalj a Prut folyó mögé vonult vissza, majd Bukovinába szállították őket szeptember 19-én, Kirlibaba (Carlibaba) térségébe, ahol 1917 végéig maradtak. (Forrás: Németh Lajos: Aranyoldalak a magyar tábori vadászzászlóaljak történetéből).

Jónás István a cs. és kir. 34-es gyalogezred 2. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. október 1-én elesett a csatatéren. Halálának helyszíne Jasionov, Galícia, temetve ugyan ott október 2-án. (VHA/R 349 272, KA 1807/248, KA 1806/207, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/17)

A 34-es gyalogezredet 1733-ban alapították, I. III. IV. zászlóalja Kassán, a II. zászlóalja Rogoticán állomásozott. Az ezred a háború kitörésétől kezdve az orosz fronton harcolt. Jasionow mai neve Yaseniv Brodytól dél-nyugatra található. Állóharcok alakultak itt ki, 1916. július 30-tól 1917. március közepéig harcoltak itt. (Forrás: Adatok a 34-es gyalogezred történetéből).

Sinkó K. Ferenc, Sinkó Káli Ferenc a 34-es gyalogezred 1. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. október 1-én elesett. Halálának helyszíne neki is Jasionow Yaseniv. Temetésének időpontja október 3. Foglalkozása földműves, apja neve Sinkó K. Illés, anyja neve Nagy L. Margit. (KA 1807/248, KA 1806/193, VHA/R349 258, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/35).

Busai István a cs. és kir. 34-es gyalogezred katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. október 3-án meghalt. Foglalkozása földműves, halálának helyszíne Lemberg, Galícia, temetve Lemberg katonai temető, október 5-én. (KA 1806/221, VHA/R350 004, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/16). A veszteséglista Nr. 580-as füzet 15. oldala, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), sebesüléséről ad hírt. A veszteséglist

ta Nr. 333-as füzet 10. oldalán, ami 1915. december 11-én jelent meg, az szerepel, hogy **Bucsai István** a Császári és Királyi 34-es gyalogezred 2. század katonája, aki Jászapátin született 1891-ben, megsebesült. (A Busai és Bucsai lehet, hogy egy személy). A 34-es gyalogezred a 27. gyaloghadosztály, 53. dandár kötelékében harcolt 1914. augusztus 28-tól Typin és Pawlowka térségében Tomaszówtól észak-keletre, a mai Lengyelország területén. Szeptember 6. és 12. között már Lenbergtől észak-nyugatra Magierow (Maheriv) térségében harcoltak. Az ezred és a hadosztály 1914 decemberétől 1915. február 7-ig visszavonult és Krakkó környékén harcolt, majd részt vett a Kárpátokban zajló csatákban május 8-ig. A gorlicei áttörés után megkezdődött az orosz csapatok üldözése, szeptemberig az Ikva folyóig jutottak, Dunajow (Dunaiv) térségében harcoltak, Brodytól keletre, majd állásharcok következtek 1916 nyaráig. (Forrás: Császári és Királyi 34-es gyalogezred története).

Farkas László polgári munkás, (kőműves) a Császári és Királyi katonai élelmezési raktár, Barcs dolgozója, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. október 3-án meghalt. Halálának helyszíne cs. és kir. tartalékkórház, Nagykanizsa. Temetve Nagykanizsa római katolikus temető, október 5-én, 374-es sír. (HL 487/374).

Mihályi V. István, illetőségi hely Zágon, aki 1883-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1916. október 16-án meghalt. Halálának helyszíne Sósmező, orosz harctér. Foglalkozása csendőr, apja neve Mihályi V. István, anyja neve Csőke Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/237).

Sósmező ma Bákó megyében, Romániában, Kézdivásárhelytől észak-keletre található. Az Ojtozi-szoros közelében egy völgyben, 1000 méteres hegyekkel körülvéve. A faluban található egy haditemető is, mely az I. világháborúban meghalt katonáknak állít emléket. A román hadsereg 1916. augusztus 27-én lépte át a határt, ahol csak vámórség és csendőrség, valamint kis létszámú csapatok tartózkodtak. A nagyobb elmentámadások októbertől indultak el és folytatódtak 1917-ben is.

Bagi Kálmán árkász, a cs. és kir. kőfűrő tan- és pótzászlóalj E8-63 kőfűrőosztag katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, illetőségi hely Kisköre Heves vármegye, halotti anyakönyv alapján 1916. november 21-én meghalt. Halálának helyszíne Ober-Valentin, Karintia. Temetve Plöcken-szoros katonai temető, 7/I a parcella, 5. sor, 154. A temetés időpontja november 23. (HL 405/116). A helyszín az osztrák-olasz határon található, Kötschach-Mauthentől délre.

Az I. világháború idején nagy harcok folytak a Karni-Alpok hegyi átjárhatóságáért. A hajdani erődítmények és bunkerek még ma is láthatók. Az itt harcoló alakulatok katonáinak egy harmada lavinaomlás következtében esett el. Plöckenpass hősi temetője állít emléket az itt elesetteknek.

Kuczora Aleszim vonatkatona, a cs. és kir. 4. vonatosztály. Illetőségi hely Jákóhalma, születésének időpontja 1878, a halotti anyakönyv alapján 1916. december 3-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest, Császári és Királyi 4. vonatosztály. Temetve Budapest Kőbányai Központi temető, 6. parcella, 44. sor, 22. sír, temetés időpontja december 6. (Temetőkataszter 230).

Demény Imre a Magyar Királyi 31-es gyalogezred katonája, aki 1882-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1916. december 31-én meghalt. Halálának helyszíne orosz harctér. Foglalkozása napszámos, házastárs neve Czikora Angyél, apja neve Demény András, anyja neve Vaskó Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1925/60).

A 31-es gyalogezredet 1913-ban alapították, I. II. zászlóalja Veszprémben, III. zászlóalja Tóvároson állomásozott. Az orosz fronton harcoltak 1916. december 16-ig, majd az olasz frontra szállították. Az orosz fronton 1916. június 5-től Luck városától visszavonulni kényszerültek, július 9. és 29. között Stochod környékén harcoltak. Július 29-én az oroszok más egységekkel együtt a 31-es gyalogezredet is bekerítették és nagy részét fogságba ejtették. Az ezredből csak 150 fő menekült meg, sokan meghaltak, vagy megsebesültek és így kerültek fogságba. (Forrás: Hercegh Géza A veszprémi honvédek hadtörténete.)

Kalmár Balázs illetőségi hely Jászapáti, aki 1895-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1916. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Kalmár István, anyja neve Berki Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1943/59).

A Jászfákóhalma első világháborús emlékművén található **Sikabonyi Gálffy Béla** alezredes neve is, aki 1868-ban született Sikabonyban, (ma Dunaszerdahely része Szlovákiában). A Cs. és K. 72. gyalogezred alezredese, meghalt 1916. december 27-én, halálának helyszíne Cs. és K. 1/10 mozgó tartalékkórház Buzau (Bodzavásár) Románia. (VHA/R360-225, HL 276/595)

1916-ban különböző alakulatokban megsebesült katonák

Sike József a cs. és kir. 60. gyalogezred (Eger) 8. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 359-es füzet 42. oldal alapján, ami 1916. január 17-én jelent meg, megsebesült. A 60-as gyalogezred II. kikülönített zászlóalja (8. század) 1915 októberétől a szerb fronton, Belgrádnál harcolt, majd Montenegróba, 1916. év elején a zászlóaljat Cattárból (Kotor) hajóval az olasz frontra szállították, ahol részt vettek a Dél-Tiroli hadműveletekben.

Dósa József tizedes, a 306-os honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 368-as füzet 13. oldal alapján, ami 1916. február 1-én jelent meg, megsebesült. A 306-os honvédgyalogezred 1915 decemberében Czernowicztól (Csernovic) észak-keletre harcolt. De Sgardelli Caesar: a 29-es honvéd gyalogezred története című könyvben szerepel a neve a 267. oldalon. „Vitéz Dósa József m. kir. postatiszt Budapest. 1896 Jászapáti.” (A leírtak szerint 1915. július 28-án súlyosan megsebesült, mint a 306-os honvéd gyalogezred katonája Toporucnál, Toporoutz mai neve Toporivtsi). Kitüntetései: 1. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Sebesülési Érem, Háborús Emlékérem, vitézzé avatták 1919-ben, fényképe a csapattörténeti könyv 373. oldalán látható.

Kazinczi Mihály a m. kir. 13-as honvéd gyalogezred katonája, kijelölve az 1-es honvéd gyalogezred népfelkelő csendőrzászlóaljhoz, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 375-ös füzet 22. oldal alapján, ami 1916. február 11-én jelent meg, megsebesült.

Szabó László a cs. és kir. 12-es gyalogezred 3. század katonája, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 389-es füzet 40. oldal alapján, ami 1916. március 9-én jelent meg, megsebesült. A 12-es gyalogezredet 1702-ben alapították, az I. és II. zászlóalja a morva Znaim-Klosterbruckban, (Znojmo, Csehország) III. zászlóalja Komáromban, IV. zászlóalja Szarajevóban állomásozott. Az ezred I. és II. zászlóalja 1916 elején, az orosz fronton a II. hadtest 4. gyaloghadosztály, 7. gyalogdandár kötelékében harcolt, a 81-gyalogezreddel együtt. A frontvonal Luck városától észak-keletre húzódott, a Styr folyótól keletre.

Helle András a cs. és kir. 44-es gyalogezred 6. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 400-as füzet 19. oldal alapján, ami 1916. március 29-én jelent meg, megsebesült. A 44-es gyalogezred 1914. szeptember 8-tól az orosz fronton harcolt. Az ezredről és harcairól Kozma Józsefnél és László Sándornál található adatok.

Fürész Gábor a m. kir. 1-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 402-es füzet 14. oldal alapján, ami 1916. április 1-én jelent meg, megsebesült. Az ezred 1915 májusától harcolt az olasz fronton, 1916 év elején a Monte San Michele térségében harcoltak. Bővebben Horváth Gáspárnál és Hisberger Andrásnál.

Baghi (Bagi) Kálmán a 17-es népfelkelő gyalogezred 11. század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 415-ös füzet 5. oldal alapján, ami 1916. május 2-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 448-as füzet 5. oldal alapján, ami 1916. augusztus 4-én jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve, mint a 68-as gyalogezred kijelölt katonája a 17-es népfelkelő gyalogezred 5. századhoz (születési hely és dátum egyezik).

Borbás István a 17-es népfelkelő gyalogezred 12. század katonája, aki 1877-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 415-ös füzet 8. oldal alapján, ami 1916. május 2-án jelent meg, megsebesült. A 17-es népfelkelő gyalogezred 1915. július hónaptól az olasz fronton harcolt, Selz-Vermigliano védőszakaszban, Doberdo-fennsík és az Isonzo folyó között. Harcoltak október hónaptól a Monte Sant Michele és Monte Sant Martino környékén is. A Doberdo-fennsíkra kerültek 1916 februárjától, majd áprilisban újra a Selz-Vermigliano védőszakaszban harcoltak.

Farkas Miklós a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvéd gyalogezred 6. századhoz, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 417-es füzet 14. oldal alapján, ami 1916. május 5-én jelent meg, megsebesült. Az ezred 1916 tavaszán, az orosz fronton harcolt Csernovic térségében, Toporoutznál (Toporivtsi).

Berki István a 17-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 30-as honvédgyalogezred 2. századhoz, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 425-ös

füzet 7. oldal alapján, ami 1916. május 29-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 681-es füzet 9. oldal alapján, ami 1918. június 20-án jelent meg, szintén megsebesült.

Lukácsi Antal a 29-es gyalogezred katonája, kijelölve a 30-as honvéd gyalogezred 2. századhoz, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 442-es füzet 29. oldal alapján, ami 1916. július 18-án jelent meg, megsebesült.

A 30-as honvéd gyalogezred a 29-es honvéd gyalogezreddel együtt 1916 januárjától Csernovitctól és a Prut folyótól észak-keletre Rarancze (Ridkivtsi) védőállásaiban harcoltak. Nagy veszteségeket szenvedtek a harcok során (január 21-én 31 tisztet és mintegy 700 fő legénységet).

Gulyás Pál a cs. és kir. 38-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 443-as füzet alapján, ami 1916. július 20-án jelent meg, megsebesült.

A 38-as gyalogezredet 1814-ben alapították, I. II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Bilecán, a IV. zászlóalja Kecskeméten állomásozott. Az ezred III. zászlóalja (9. század) 1916. februártól az olasz fronton, Tirolban harcolt, 1916 júniusáig, majd az orosz frontra szállították őket.

Pataki István a 17-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 443-as füzet 38. oldal alapján, ami 1916. július 20-án jelent meg, megsebesült. A 17-es honvéd gyalogezred 1915. május 27-én érkezett az olasz frontra, a Kárpátokból. Részt vettek az Isonzo-csatákban, 1916. március 11. és 16. között az 5. Isonzo csata zajlott, az ezred Monte St. Michele védőszakaszban harcolt.

Borbás Ferenc a 17-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 449-es füzet 9. oldal alapján, ami 1916. augusztus 7-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 472-es füzet 9. oldal alapján, ami 1916. október 3-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve, mint a 17-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 17-es népfelkelő gyalogezred 2. századhoz. A veszteséglista Nr. 529-es füzet 10. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), szintén sebesültnek van jelezve, mint a 17-es honvéd gyalogezred kijelölt katonája, a népfelkelő gyalogezred 2. század örvezetője.

A 17-es népfelkelő gyalogezred 1915. júliustól az olasz fronton harcolt, Doberdó térségében 1916. június 2-ig, majd az orosz frontra kerültek, augusztus 2-án pedig Erdélybe szállították az ezredet.

Tóth Béla a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvédgyalogezred 5. századhoz, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 451-es füzet 54. oldal alapján, ami 1916. augusztus 12-én jelent meg, megsebesült. Az ezred 1916. április és május hónapokban Csernovictól észak-keletre volt állásokban, Toporoutznál (Toporivtsi).

Kiss P. Kálmán a 6-os honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 452-es füzet 27. oldal alapján, ami 1916. augusztus 16-án jelent meg, megsebesült.

A m. kir. 6. honvéd gyalogezredet 1866-ban alapították, I. zászlóalja Szabadkán, II. zászlóalja Zomborban, III. zászlóalja Újvidéken állomásozott. A budapesti 40. honvéd

gyaloghadosztályba tartozott, a 79-es gyalogdandár (29. és 30. honvéd gyalogezredek) és a 80-as gyalogdandár (6. és 19. honvéd gyalogezredek) alkották a gyalogságát. 1916 januárjától júniusig az orosz fronton, a Rarancze-Toporoutz (Ridkivtsi-Toporivtsi, ma Ukrajna) körzetében folytatott állásharcokat.

Bolyos János a 6-os honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 459-es füzet 8. oldal alapján, ami 1916. szeptember 2-án jelent meg, megsebesült.

Szölösi József a 13-as gyalogezred katonája, kijelölve LstGendB. Nr 4. 3. század, (nagyvárad 4. gyalogezred, csendőrzászlóalj). Szölösi József 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 461-es füzet 52. oldal alapján, ami 1916. szeptember 7-én jelent meg, megsebesült.

Mihály Miklós a 17-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 468-as füzet 36. oldal alapján, ami 1916. szeptember 23-án jelent meg, megsebesült. A 17-es honvéd gyalogezred az orosz fronton harcolt, 1916. május 27-én érkeztek meg az olasz frontra. Július 3-án Doberdó térségében a Polazzo-Redipuglia védőszakaszba kerültek, az Isonzó folyó mellett.

Bojus István a Magyar Királyi 10-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1874-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 494-es füzet 12. oldal alapján, ami 1916. november 28-án jelent meg, megbetegedett.

Bajzáth Ferenc tizedes, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvéd gyalogezred 8. századhoz, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 463-as füzet 5. oldal alapján, ami 1916. szeptember 12-én jelent meg, megsebesült. A 306-os honvéd gyalogezred 1916. április és május hónapokban az orosz fronton Czernowicztól (Csernovic) észak-keletre, Toporoutz (Toporivtsi) térségében harcoltak, majd júniusban és júliusban Kirlibaba (Carlibaba) és a Szucsava-völgy volt a harcaik színhelye, majd Tatár-szoros és októberben Bernau-hegy. 1917 júliusától Bukovinán át Erdély keleti részéig jutottak. Az ezred kiegészítését az 1-es, a 29-es és a 30-as honvéd gyalogezredek adták.

Vágó Ferenc az Ir. Nr. 2-es gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 473-as füzet 60. oldal alapján, ami 1916 október 5-én jelent meg, megsebesült.

Krizsót István szakaszvezető a 17-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 486-os füzet 31. oldal alapján, ami 1916. november 3-án jelent meg, megsebesült. A 17-es honvéd gyalogezred 1915 júliusától az olasz fronton harcolt 1917. februárig. 1916. május-június hónapokban Nova-Vas (ma Szlovénia) környékén harcolt.

Gyetzvai Antal az IR. Nr. 8-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 19. oldal alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült. Az Nr 8-as gyalogezred ausztriai volt, a 2. hadtest, 4. gyaloghadosztályában, (Brünn) a 8. gyalogdandár kötelékében harcolt.

Kökényi István a cs. és kir. 58-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 27. oldal alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült. Az 58-as gyalogezred ausztriai volt, a 11. hadtest, 11-es gyaloghadosztályában (Lemberg) a 22. gyalogdandár kötelékében harcolt.

Gulyás Mihály a cs. és kir. 32-es gyalogezred 9. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 527-es füzet 19. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Az ezred 1916. június és 1917. január között az orosz fronton harcolt, Lenbergtől keletre, majd vasúton Zlocsuvról (Zoloshiv) az ezredet Erdélybe szállították.

György József a cs. és kir. 19-es tábori vadászzászlóalj (Komárom) 3. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538-as füzet 22. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

A zászlóaljat 1849-ben alapították, 1914-ben az orosz frontra kerültek, 1916 február 19-ig harcoltak ott, majd Albániába szállították őket karhatalmi szolgálatra. Erdélybe kerültek augusztus végén, szeptember 6-án Herkulesfürdő mellett harcoltak. December 5-én részt vettek Izbicéni térségében egy ütközetben, a román hadsereg visszavonulásra kényszerült. A Sereth-vonalon állásokat építettek ki, 1917 decemberéig ott harcoltak. (Forrás: Németh Lajos: Aranylapok a magyar tábori vadászzászlóaljak történetéből).

Lukács Lajos tizedes, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvéd gyalogezred 14. századhoz, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 558-as füzet 32. oldal alapján, ami 1917. április 23-án jelent meg, megsebesült.

Mészáros György a 30-as honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvéd gyalogezred 12. századhoz, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 558-as füzet 35. oldal alapján, ami 1917. április 23-án jelent meg, megsebesült.

Járvás János a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvéd gyalogezred 10. századhoz, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 563-as füzet 23. oldal alapján, ami 1917. április 30-án jelent meg, megsebesült.

Radics István őrvezető, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvédgyalogezred 9. századhoz, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 563-as füzet 43. oldal alapján, ami 1917. április 30-án jelent meg, megsebesült.

Nagy Sz. János a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 306-os honvéd gyalogezred 3. századhoz, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 572-es füzet 40. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

A 306-os honvéd gyalogezred az orosz fronton harcolt, 1916 júliusában a visszavonulások során a Tatár-szorostól keletre levő magaslatokat szálták meg. Októberben pedig a Bernaru-hegyet foglalták el és tartották meg. A m. kir. 74. honvéd gyaloghadosztályt 1917 áprilisában hozták létre, a 306-os, 307-es honvéd és az 5. népfelkelő gyalogezredekéből. Kiegészítését az 1-es, 29-es és 30-as honvéd gyalogezredek adták. 1917 júliusától Bukovinában, majd Erdély keleti részében harcoltak. Ebben a térségben maradtak 1918 áprilisáig, majd az olasz frontra szállították őket.

A HÁBORÚ NEGYEDIK ÉVE, 1917

1917-ben meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái

A 29-es honvéd gyalogezred további harcai az orosz fronton 1917 áprilisától, Czokanestie (Ciocanesti) és Papfalva térségében folyt. A Magurite hegyre állásba május 29-én kerültek, az ezred ekkor a „Karpathen Korps” kötelékében harcolt, nem mindig együtt, a zászlóaljokat külön is vezényelték különböző feladatokhoz. A csapatok szállítása a térségben a keskenyvágányú „Lacobeni-Prislop-Borsa” vasútvonalon történt. A vasútvonal 1915. február 15. és 1916. május 1. között épült, 4000 hadifogoly vett részt építésében. A vasútvonal katonai célokat szolgált, építése és üzemeltetése idején 2000 katona vigyázott a működésére. A hossza 77 kilométer volt, 1918-ig üzemelt, legmagasabb pontja a Prislop-hágó volt, 1416 méter tengerszint feletti magasságban. Akkori állomásai Lacobeni (835 méter), -Ciocanesti, -Botos, -Carlibaba (935 méter), -Tibau, -Irva Jesului, -Magura, -Prislop Pass (1416 méter), -Stramtura, -Gura Fantanii, -Borsa (526 méter).

Az ezred további harcai, július 31. Breaza, augusztusban Pascan magaslat, majd 5-én Fürstenthal, mai neve Voivodeasa a Sucevita folyótól északra, Radóctól nyugatra. Augusztus 7. és 10. között állásharc Solka (Szolka) mellett. Augusztus 11. és szeptember 3. között laktáborozás Glitt községben, Solkától északra, majd szeptember 4-től december 16-ig D. Secului állásaiban. December 17. és 1918. január 27-ig Solkán állásban. Február 1-től Mardzina, (Marginea) Solkától északra, majd február 12-től 20-ig Kupka Kercestie, majd március 2-án Wallowetz az útvonaluk, az ezred laktáborba ment március 8. és 27. között, és készült az olasz frontra, március 28-án vagoníroztak be.

Deszpot István a 29-es honvéd gyalogezred 8. század katonája, aki 1881-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 457-es füzet 13. oldal alapján, ami 1916. augusztus 29-én jelent meg, megsebesült és hadifogságba került. (Vereinigt Evakuationspital Nr. 23 in Rybinsk, Rusland. Egységes evakuációs kórház Rybinsk, Oroszország.) A város Moszkvától észak-keletre, a Volga folyó mellett található. A halotti anyakönyv alapján 1917. július 15-én meghalt, foglalkozása földműves, házastársa neve Lékó Erzsébet, apja neve Deszpot László, anyja neve Csőke Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1922/59). Halálának helyszíne Tomszk, Szibéria. A város a Tom folyó mellett található, Novoszibirszkttől észak-keletre.

Nagy Pál József a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 619-es füzet 30. oldal alapján, ami 1917. október 20-án jelent meg, 1917. augusztus 8-án elesett. A halotti anyakönyv alapján, halálának helyszíne, Solka (Szolka) mellett, Gurahumora járás, Bukovina. Eltemetve Solka-Glitt, augusztus 9-én. Foglalkozása földműves, apja neve Nagy Pál Elek, anyja neve Császár Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/282). Haláláról a 29-esek hadtörténeti emlékkönyvében is lehet olvasni „Pro Pátria” résznél. Itt szerepel még Szanyi Ferenc, Balog István neve is. A veszteséglista Nr. 461-es füzet 41. oldal

alapján, ami 1916. szeptember 7-én jelent meg, Nagy Pál József sebesültként szerepel.

Szanyi Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1890-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1917. augusztus 8-án meghalt. Halálának helyszíne Solka (Szolka) Radóctól dél-nyugatra. Házastárs neve Muhi Mária, apja neve Szanyi Imre, anyja neve Szandi Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/280).

Varga István tizedes a 29-es honvéd gyalogezred katonája, beosztva 313-as honvéd gyalogezred 2. századhoz, aki 1880-ban Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 615-ös füzet 49. oldal alapján, ami 1917. október 10-én jelent meg, 1917. augusztus 11-én elesett.

Kapczella István tizedes a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. augusztus 13-án meghalt. Halálának helyszíne, román harctér. Foglalkozása földműves, házastárs neve Péter Terézia, apja neve Kapcella László, anyja neve Major Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1922/31).

Balog István a 29-es honvéd gyalogezred 3. géppuskás század katonája, aki 1895-ben Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 636-os füzet 7. oldal alapján, ami 1917. december 15-én jelent meg, 1917. szeptember 7-én elesett. Foglalkozása napszámos, házastárs neve Utasi Terézia, apja neve Balog István, anyja neve Rapi Petronella. Halálának helyszíne D. Secului mellett lévő védőállás, Lichtenberg Bukovina. Temetésének helyszíne D. Secului, időpontja szeptember 7. (HL 311/1242, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/281). Lichtenberg egykor németek lakta Dealu Ederii falu, ma Clit településhez tartozik, Szolkától északra. Balog István már korábban is megsebesült, a veszteséglista Nr 387-es füzet 6. oldal alapján, ami 1916. március 7-én jelent meg, mint a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, a születési időpontja itt 1895. A veszteséglista Nr 446-os füzet 6. oldal alapján, ami 1916. július 29-én jelent meg. Szintén sebesült.

Budai Gábor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1887-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1917. október 23-án meghalt. Apja neve Budai Balázs, anyja neve Jónás Márta. Halálának helyszíne Radnutz, vagy inkább Radautz, mert az ezred ebben az időpontban a Suczava (Suceava) folyónál harcolt, Hadikfalvától észak-nyugatra. (HL 311/2033, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/34).

Andrási Miklós alakulata nincs jelezve, aki 1883-ban Jászapátin született, 1917. december 31-én meghalt, foglalkozása földműves, házastársa neve Stadler Terézia, apja neve Andrási Péter, anyja neve Tajti Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1926/46).

Borbás József örvezető. a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 19-es honvéd gyalogezredhez, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 239-es füzet 8. oldal alapján, ami 1915. augusztus 16-án jelent meg, hadifogságba esett. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása kertész, apja neve Borbás János, anyja neve Kocsis Anna. A 19-es honvédgyalogezredet 1886-ban alapították, I. II. zászlóaljja Pécsen, III. zászlóaljja Kaposváron, a IV. zászlóalj Fiumében állomásozott. (A hadifogságban meghalt katonáknak több esetben is haláluk

időpontjaként december 31-et adták meg). (MNL JNSZML XXXIII. XXXIII. 2. Jászapáti 1934/164).

Járvás János illetőségi hely Jászapáti, aki 42-éves (1875) a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt, halálának helyszíne, szerb harctér. Foglalkozása földműves, házastárs neve Varga Lídia, apja neve Járvás Márton, anyja neve Nagy Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1925/121).

Fejes István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1876-ban Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján, 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Kis Amália, apja neve Fejes Ferenc, anyja neve Fodor Anna. Halálának helyszíneként Monte San Martino (olasz front) van megadva, de ez időpontban az ezred nem volt ott. A jelzett helyen a 29-es népfelkelő gyalogezred harcolt 1915. július és december hónapok között. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1922/99).

Lajkó Sándor a 29-es honvéd gyalogezred póttartalékos, 12. század katonája, aki 1890-ben Jákóhalmán született, a veszteséglista Nr. 419-es füzet 30. oldal alapján, ami 1916. május 10-én jelent meg, hadifogságba került. Helyszíne, Osmorje, Samara tartomány, Nowo-Usensk kerület Oroszország. Samara (Szamara) város az ország déli részén, a Kazahsztán határához közel, a Volga folyó mentén található. Repülőgépgyártás és úrhajózás központja. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Selyem Ilona, apja neve Lajkó Sándor, anyja neve Kuli Magdolna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1922/104).

Ludányi Gábor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1885-ben Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt, halálának helyszíneként orosz harctér van megadva. Foglalkozása napszámos, házastárs neve Nagy Verona, apja neve Ludányi István, anyja neve Bárdos Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1923/40).

Nagy János a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1870-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíneként orosz hadifogság van megadva. Foglalkozása napszámos, házastárs neve Kis Anna, apja neve Nagy Ferenc, anyja neve Kis Ilona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1923/16).

Tóth István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1891-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása kisbirtokos, apja neve Tóth István, anyja neve Kiss Margit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1926/71).

Szöke Mihály a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1873-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. március 9-én meghalt. Halálának helyszíne Dragonesti, Románia. Foglalkozása férfiszabó, házastársa neve Kovács Julianna, apja neve Szöke Mihály, anyja neve Szikszai Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1919/79).

1917. február és június között meghalt 68-as gyalogezred katonái

A 68-as császári és királyi gyalogezred 1917. február 17-én érkezett Lazára, ahol a 7. hadosztály az 5. hadsereg alárendeltségébe került. Az ezred április 2. és 13. között a Hermada- Tristelj vonalban teljesített szolgálatot. A frontvonal Görztől (Gorizia) délre, a tengerig húzódtott, az Isonzó folyó mentén Monfalcone és Hermada közelében. Gorizia ma olasz város, megyeszékhely. Az I. világháború során súlyos károkat szenvedett, itt húzódtott a frontvonal, többször gazdát cserélt a város. Mount Ermada egy 323 méter magas hegység, ami kiemelkedik a sík vidékből, egy védőbástya volt a monarchia számára Trieszt védelmébe. Trstelj hegység ma Szlovénia területe, legmagasabb pontja 643 méter, itt is védelmi állások húzódtak. Egy másik fontos bástya volt a frontvonal közepén, a Monte St. Gabriele. Ma Szlovéniához tartozó hegy 646 méter magas, Görztől 3 kilométerre. A 68-asok május 14. és 23. között állásokban várták az olasz támadást. Május 23-án megindult a 10. isonzó-i csata, melyben a 68-as ezred súlyos veszteségeket szenvedett. A III. és IV. zászlóalját szinte teljesen felőrölték, a súlyos harcokban 87 tisztet és 2374 legénységi állományt veszített az ezred. (A csata leírása Vitéz Kubinyi Gyula leírása alapján.) A XXIII. hadtesttel szemben háromszoros túlerőben voltak az olasz erők, így az elkeseredett harcokban áttört az ellenség a 10. hadosztály balszárnyán, (Lukatictól nyugatra, ma szlovén terület), valamint a 7. hadosztálynak balszárnyán, (a doberdói tó közelében) Jamiano irányában. Doberdo del Lago település a frontvonalban teljesen megsemmisült, a karszt fennsík, mint egy kétszáz barlang található, a tó a mai településtől 2 kilométerre található. A tó 1,2 kilométer hosszú, 350 méter széles, mélysége változó 5 és 10 méter. Jamiano település ma a szlovén határ mellett található, Monfalconétól észak-keletre. A két áttörési pont közötti egységek szorult helyzetbe kerültek, mert a betörő olaszok hátra támadták az ott harcoló alakulatokat. A 68/III. IV. és a 38/II. és IV. zászlóaljat, a tartalék erőknek a beavatkozása javított valamit a helyzeten, a 68/I. zászlóalj betódult az olaszok közé és részt ütött azon, a 38/I. zászlóalj Jamiano felől segített a bajba került alakulatoknak. Később a túlerő a csapatokat a Jamianótól észak-keletre eső Fornaza dombokra szorította vissza. Hullámozó harcok során a magaslatok többször gazdát cseréltek, de végül a túlerő kerekedett felül. Az olaszok május 28-ig folyamatosan támadtak, de számottevő áttörést nem sikerült nekik elérni, a 9. hadosztály kötelékébe tartozó 17. dandár érkezett a már itt harcoló 37-es gyalogezred segítségére és május 26-án az elvesztett állásokat visszavették. A megmaradt 68-as ezredet pihenőre és feltöltésre Divacsányiba vitték, ahol június 3-án bevagonírozták és az erdélyi harctérre szállították. A május 23., 24., 25-én lezajlott csatákban a már említett 68-asok veszteségein kívül, súlyos veszteségek érték a 38-as gyalogezredet, akik 67 tisztet, 1429 legénységi állományt, valamint a 37. gyalogezredet, akik 27 tisztet és 1143 legénységi állományt veszítettek.

1917. október 24-én az osztrák, magyar és a német csapatok áttörték a frontvonalat Caporetto térségében és a Piave folyóig nyomultak. A harcok során 275 000 olasz katona megadta magát, igen nagy emberáldozatot követelt a csata. Cadornát 1917. november 9-én váltották le, őt is hibáztatták a kudarcért. A monarchia is leállította támadását 1917. december 2-án.

Ivanics Mihály a 68-as gyalogezred 4. pótszázad katonája, aki 1898-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. március 1-én meghalt. Halálának helyszíne Prága cs. és kir. 11. helyőrségi kórház, Csehország. Temetve Wolschaner temető Prága, március 3-án. Foglalkozása földműves, apja neve Ivanics Sándor, anyja neve Farkas Franciska. (HL 264/928, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/276).

Krizsó Béla a 19-es honvéd gyalogezred 4. tartalék század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 577-es füzet 30. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) 1917. március 2-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján is 1917. március 2-án halt meg, de mint a 68-as gyalogezred katonája, halálának helyszíneként Kolpin van megadva. Foglalkozása földműves, apja neve Krizsó István, anyja neve Sike Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/278). A 19-es Magyar Királyi honvédegyalozredet 1886-ban alapították, I., II. zászlóalja Pécsen, a III. zászlóalja Kaposváron, a IV. zászlóalja Fiumében állomásozott. Az ezred 1917-ben Erdélyben, a Capul (1619-méter) magaslaton harcolt.

Tajti Elek őrzető a 68-as gyalogezred I. gépfegyveres század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 587-es füzet 51. oldal alapján, ami 1917. május 10 és július 21 között jelenhetett meg, (hiányzik) 1917. március 12-én meghalt. A 11-es temetőkataszter alapján temetésének helyszíne Boriano, 3 számú katonatemető (ma Brje pri Komnu Szlovénia), sírszáma 524. Halotti anyakönyv szerint a halálának helyszíne Lukatic, Osztrák Tengermellék. Foglalkozása földműves, apja neve Tajti Elek, anyja neve Bolyos Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/101).

A halotti anyakönyv alapján Olaszországban halt meg **Tajti Sándor** őrzető, a 68-as gyalogezred katonája, akinek születési időpontja 1894 Jászapáti. Halálának időpontjaként 1917.március 12 van megadva. Halálának helyszíne Lukatic, Novavastól (Nova Vas, Szlovénia) dél-keletre. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/192).

Bencsik János tizedes a 68-as gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. március 20-án meghalt. Halálának helyszíne Jászapáti. Foglalkozása földműves, apja neve Bencsik Márk, anyja neve Fülöp Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/278).

Birkás Lajos a 68-as gyalogezred katonája, aki 1900-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. május 25-én meghalt. Halálának helyszíne Lukatic, Novavastól (Nova Vas Szlovénia) dél-keletre. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/191).

Birkás Lajos a 68-as gyalogezred katonája, aki 1899-ben született Jászapátin, a HL 264/576 alapján 1917. július 17-én meghalt. Halálának helyszíne Száldobos cs. és kir. 3/9-es tábori kórház, Máramaros vármegye, temetésének helyszíne Száldobos községi temető, időpontja július 19.

Bagi József a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a (HL 264/1307) alapján 1917. április 27-én meghalt. Halálának helyszíne Moszkva, orosz hadifogság. Eltemetve Moszkva, helyőrségi temető április 29-én. Foglalkozása napszámos, házastárs neve Illés Franciska, apja neve Bagi József, anyja neve Vizi Franciska. A halálának okaként skorbut van feltüntetve.

Jász János a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/27 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett, helyszíne Tobolsk, Oroszország. A (HL 264/1308) alapján 1917. május 5-én meghalt. Halálának helyszíne orosz hadifogság, Moszkva. Eltemetve nem görögkeleti vallásúak temetőjébe Moszkvában. Az MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1926/116) alapján foglalkozása földműves, apja neve Jász Joachim, anyja neve Birkás Franciska, ebben a halálának dátumaként 1917 december 31 szerepel. Tobolsk Tobolszk) város Nyugat-Szibéria területén található, a Irtis folyó mellett Tyumeny városához 250 kilométerre észak-keletre.

Magocs Antal a cs. és kir. 2/68-as építőszázad katonája, aki 1870-ben született Jászapátin, a (HL 330/2762) alapján 1917. június 3-án meghalt. A halálának helyszíne Selo mellett, Osztrák Tengermellék. Temetésének helyszíne Berje, IV. katonai temető, sírszáma 580. Selo település Jamianótól keletre volt, a háború alatt elpusztult, az új település 1952-ig Sela, majd Sela na Krasu nevet kapta. Berje (Boriano) mai neve Brje pri Komnu Szlovéniában.

Sági János a 68-as gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 646-os füzet 51. oldal alapján, ami 1918. január 26-án jelent meg, 1917. október 31-én meghalt. A 236-os temetőkataszter alapján, 1917 májusában olasz hadifogságba esett, sebesülést szenvedett és a halála időpontjaként május van megadva. Temetésének helyszíne Jászsalsószentgyörgy 1917. november 3.

A 68-as gyalogezred 1917. június 8-án érkeztek meg Désre az olasz frontról. A 7. hadsereg alárendeltségében harcoltak, július 7-én kerültek frontvonalba. A 7. hadsereg a Negrissora-Gurahoumora-Radautz-Seret vonalban helyezkedett el, Zborow-Brzezany szakaszon. Zborow mai neve Zboriv, a Strypa folyó mellett, Lenbergtól dél-keletre. Brzezany mai neve Berezsani, a Zolota Lypa folyó mellett. Szeptembertől szüneteltek a harcok, majd a fegyverszüneti tárgyalások és december 8-án történt megállapodás után, valamint az ezredek átszervezése után, a 68-as gyalogezred felkészült az olasz frontra történő szállításukra. 1918. március 29-én vagoníroztak be Gyimesbükkön. Számos katona pontos halálzási időpontja nem volt pontosan ismert, ezért a veszteséglistában és a halotti anyakönyvben ezek halálzási dátumaként december 31. került feltüntetésre.

Birkus Lajos a 68-as gyalogezred 2/XXX marschkomp. katonája, aki 1899-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 612-es füzet 7. oldal alapján, ami 1917. szeptember 19-én jelent meg, 1917. július 17-én meghalt.

Sándor István a 68-as gyalogezred 6. munkásszázad katonája, aki 1881-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 51. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg hadifogoly. Hadifogságának helyszíne Oroszország. A (HL 123/268, és HL 264/581) alapján 1917. augusztus 2-án meghalt. Halálának helyszíne Besztercebánya Országos Hadigondozó Intézet, eltemetve augusztus 4-én a hadigondozó temetőjében, sírszáma 954.

Tajti János a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. szeptember 9-én meghalt. Halálának helyszíne Csíkszereda cs. és kir. 609-es tábori kórház. Temetve Csíkszereda szeptember 10-én. (HL 264/770).

Lukácsi Péter a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. szeptember 31-én meghalt. Foglalkozása napszámos, apja neve Lukácsi József, anyja neve Kaszab Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1928/39). Testvére **Lukácsi József**, aki 1888-ban született, a 309-es honvéd gyalogezred katonájaként vesztette életét 1917. augusztus 1-én.

A 19-es honvéd gyalogezred IV. zászlóaljából alakult át először 19. II.-es menetzredé, majd 1915. október 3-án 309-es honvéd gyalogezredé, végig Bukovinában harcoltak.

Kalmár József a 68-as gyalogezred 2. menetszázad katonája, aki 1899-ben született Jászapátin, a (HL 264/841) alapján 1917. november 17-én meghalt. Halálának helyszíne Csíkszereda cs. és kir. 609-es tábori kórház, temetve Csíkszereda november 19.

Bagi János a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Bordás Franciska, apja neve Bagi József, anyja neve Bugyi Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/147). A veszteséglista Nr. 104-es füzetének 6. oldala alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült. Szintén a veszteséglista Nr. 164-es füzet 6. oldala alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve. (Bagi Zsigmond a testvére 1881, szintén 68-as gyalogezred 4. század katonájaként vesztette életét, 1916. október 7-én).

Farkas Antal póttartalékos a 68-as gyalogezred pótzászlóalj katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 357-es füzet 14. oldal alapján, ami 1916. január 14-én jelent meg, hadifogságba került. Hadifogságának helyszíne Pensa, Oroszország. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása napszámos, házastárs neve Farkas Mária, apja neve Farkas János, anyja neve Farkas Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1936/68). Pensa (Penza) Moszkvától dél-keletre, az ország európai részén, a Szura folyó mellett található.

Kalló Mátvás a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 273-as füzet 18. oldal alapján, ami 1915. szeptember 24-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján, 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Bagi Borbála, apja neve Kalló Alajos, anyja neve Gulyás Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/149).

Kiss Sándor a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. A halálának helyszíneként orosz harctér van megadva. (A 68-as gyalogezred 1917 júliusától decemberéig az erdélyi és moldvai frontokon harcolt). Foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Tóth Ilona, apja neve Kiss Sándor, anyja neve Kovács Ilona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1922/95).

Lékó István a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 138-as füzet 25. oldal alapján, ami 1915. március 8-án jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 228-as füzet 27. oldal alapján, ami 1915. augusztus 4-én jelent meg, hadifogságba esett. A hadifogságának helyszíne Pensa, Oroszország. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Lékó László, anyja neve Farkas Mária. (MNL JNSZML

XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1923/12). Halálának helyszínéként Oroszország van megadva. Pensa (Penza) Moszkvától dél-keletre, a Szura folyó mellett található.

Menyhárt Pál őrzetető a 68-as gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéként orosz harctér van megadva. Foglalkozása földműves, házastársa neve Tóth Erzsébet, apja neve Menyhárt Pál, anyja neve Katkó Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1922/33).

Molnár András a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1883-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 30. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. A halálának helyszínéként orosz harctér van megadva. Foglalkozása földműves, házastársa neve Boria Mária, apja neve Molnár János, anyja neve Csajbók Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1924/9).

Szabó Péter a 68-as gyalogezred 5. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 245-tös füzet 39. oldal alapján, ami 1915. augusztus 22-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéként orosz harctér van megadva. Foglalkozása kisbirtokos, házastársa neve Lékó Ilona, apja neve Szabó László, anyja neve Lékó Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1922/108).

Szöllősi András a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 37. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján (itt egy téves időpont, 1940. van megadva, feltehetően ekkor nyilvánították holtá 1917. 12.31.-i vélelmezett dátummal) Halálának helyszínéként orosz harctér van megadva. Apja neve Szöllősi Gergely, anyja neve Lékó Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1940/35).

Szöllősi István (Szöllősi András testvére) a 68-as gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéként szerb harctér van megadva. Foglalkozása villamosvezető, házastársa neve László Angyél, apja neve Szöllősi Gergely, anyja neve Lékó Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1937/22).

Szöllősi István a 68-as (86-os) gyalogezred katonája, aki 1889-ben (vagy 1890-ben) született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1915. június 18-án meghalt. Halálának helyszíne Bécs XVI. Wilheminspitál. Temetésének helyszíne központi temető, 91. parcella, 12. sor, 45. sír. Időpontja 1915. június 20. Foglalkozása kőműves, apja neve Szöllősi István, anyja neve Csokány Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1919/20).

Tóth Ferenc címzetes őrzetető a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 61. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Fogságának helyszíne Pensa, Oroszország. Pensa (Penza) Moszkvától dél-keletre, a Szura folyó mellett található. Halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastársa Deli Julianna, apja neve Tóth János anyja neve Fehér Zsuzsanna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/93).

Vágó Imre, aki 1890-ben született, illetőségi helye Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Vágó Imre, anyja neve Borbás Márta. Halálának helyszíne Kukli, Oroszország. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1925/63). Kukli mai neve Kukly, Luck városától észak-keletre található a Stry folyó mellett.

1917-ben megsebesült 68-as gyalogezred katonái

Az olasz frontra 1917 februárjában érkeztek, és júniusig tartózkodtak ott, majd az orosz frontra szállították őket. Részt vettek a X. Isonzó csatában (május 12-től június 5-ig) május 23., 24., és 25-én súlyos veszteségek érték az ezredet, Doberdó térségében.

Kertész József a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 579-es füzet 24. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Kiss J. Ferenc a 68-as gyalogezred MGA. I. (gépfegyveres osztag) katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 585-ös füzet 30. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Fazekas Barnabás a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 587-es füzet 18. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült.

Kalmár Ferenc a 68-as gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 26. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg megsebesült.

László Imre a 68-as gyalogezred MGA. I. géppuskás osztag katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 34. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, megsebesült.

Selyem Ambrus a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 53. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, megsebesült.

Deszpot László a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1898-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 603-as füzet 14. oldal alapján, ami 1917. július 28-án jelent meg, megsebesült.

Pataki István a 68-as gyalogezred GeschAbt. II. katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 603-as füzet 42. oldal alapján, ami 1917. július 28-án jelent meg, megsebesült.

Terenyi István a 68-as gyalogezred Techn. Komp. katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 613-as füzet 49. oldal alapján, ami 1917. október 5-én jelent meg, megsebesült. (Valószínűleg már az orosz fronton).

Zagyi Gyula a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 613-as füzet 55. oldal alapján, ami 1917. október 5-én jelent meg, megsebesült.

Papp Dávid a 68-as gyalogezred MGKomp. IV. gépfegyveres osztag katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 615-ös füzet 34. oldal alapján, ami 1917. október 10-én jelent meg, megsebesült.

Kis Balázs a 68-as gyalogezred TechInf. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 618-as füzet 23. oldal alapján, ami 1917. október 17-én jelent meg, megsebesült.

Virág János a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki 1898-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 620-as füzet 46. oldal alapján, ami 1917. október 25-én jelent meg, megsebesült.

Nagy Pál a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 625-ös füzet 34. oldal alapján, ami 1917. november 6-án jelent meg, megsebesült.

Budai Lajos a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 626-os füzet 13. oldal alapján, ami 1917. november 8-án jelent meg, megsebesült.

Szöke László tizedes a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 628-as füzet 57. oldal alapján, ami 1917. november 16-án jelent meg, megsebesült.

Balla Ferenc a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 632-es füzet 7. oldal alapján, ami 1917. november 30-án jelent meg, megsebesült.

Berki Pál órvezető a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 632-es füzet 12. oldal alapján, ami 1917. november 30-án jelent meg, megsebesült.

Mezei Szilveszter a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 632-es füzet 31. oldal alapján, ami 1917. november 30-án jelent meg, megsebesült.

Az olasz frontra újra, 1918. március 29-én került a 68-as gyalogezred, a 7. hadosztály csapatai, köztük a 68-as gyalogezred is a Livenzától keletre, Pasianó-Meduna, illetve Livenges-Chions helyiségek között helyezkedtek el. (A települések a Piave és Isonzo folyók között találhatók.) A 7. hadosztályt az Isonzo-hadsereg XVI. hadtestéhez osztották be. A hadtest, mint hadsereg tartalék San Michele és San Polo között helyezkedett el, a június 15-én elkezdődött csatában. A 68-asok augusztus végétől kerültek arcvonalba, a 7. hadosztály a Papadopoli szigetnél nézett szembe a Piave túlsó partján készülő ellenséggel. A sziget az 1882-es árvíz idején jött létre, a két ágra szakadt Piave veszi körbe, területe tizenhét négyzetkilométer, felülete kavicsos, lapályos. Október 24-én indult meg az Antant csapatainak támadása, 25-én is folytatódott a támadások, a 7. hadosztály a 68-asokkal együtt kénytelen volt a szigetről a Piave töltésére visszavonulni. Október 27-én is folytatódott a visszavonulás, a San Polo-Tezze vonaláig. Október 28-án este a főparancsnokság elrendelte az ellenséges csapatok elleni kitérést. Viktor Weber gyalogsági tábornok 29-én átadta a Monarchia fegyverszüneti kérelmét az olasz hadsereg főparancsnokságának, november 3-án létre jött a fegyverszünet. A 7. hadosztály 68-as és 132-es gyalogezrede Görzön át

Laibachba (Ljubljana) menetelt, ahonnan vasúton tért haza. (Forrás. Udovecz György: Königsgratztól Litomeligi a 68-as gyalogezred története).

1917-ben különböző alakulatokban meghalt katonák

Fekete Szilárd tizedes a Magyar Királyi 1. népfelkelő gyalogezred 7. század katonája, aki 1873-ban született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 587-es füzet 18. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), 1917. január 7-én meghalt. A 1. népfelkelő gyalogezred 1916 szeptemberében Erdély védelmében harcolt. 1917. január 4. és 7. között a Putna folyó mentén harcoltak, 7-én elfoglalták Focsanyit, mai neve Foksány, Brassótól keletre található. Adatok Balassa Imre: Az „egyes népfelkelők” hadi története könyvéből.

Berzák Miklós a m. kir. 1. honvéd gyalogezred katonája, aki 1877-ben született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. február 25-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Tóth K. Borbála, apja neve Berzák József, anyja neve Rusvai Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/26). Halálának helyszínéül Sipota, Románia van megadva, Sipota (Sipote) Jászvásártól északra található, a térségben ekkor a budapesti honvéd gyalogezred testvérezrede, az 1. népfelkelő gyalogezred harcolt.

Járvás Miklós a m. kir. 10. honvéd gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. március 3-án meghalt. Halálának helyszíne Besztercebánya, Rókkantak Gyógyintézete. Eltemetve a gyógyintézet temetőjében március 5-én, 780. sír. (HL 123/85).

A 10-es honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. zászlóalj Miskolcon, a II. zászlóalj Egerben, a III. zászlóalj Sátoraljaújhelyen állomásozott.

Léhi József a cs. és kir. 63-as gyalogezred katonája, kijelölve a cs. és kir. 51-es gyalogezredhez, aki 1896-ban született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 593-as füzet 36. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), 1917. március 6-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszínéül Karbschlucht van megadva. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/276).

A 63-as és 51-es gyalogezred a 35. dandárhoz tartozott, 1917 májusáig az orosz fronton harcoltak, Berezina-menti állásokban, majd az olasz frontra szállították őket. Az 51-es gyalogezred 1917 tavaszáig Baranowicze (Baranovicsi) térségében harcolt, Pinszktől északra, ma Fehéroroszország területén találhatóak a települések. Erdélyi ezredek voltak, a 63-asok Besztercén, az 51-esek Marosvásárhelyen és Kolozsváron állomásoztak. Léhi József az 51-es gyalogezredben nem tudható melyik zászlóaljban szolgált, mert ha a kiküldött I. zászlóalj katonája volt, akkor 1917 márciusában az olasz fronton harcolt. Az I. zászlóalj a XVII. hadtest 181-es dandárjában, Dél-Tirolban, a Brenta folyó völgyében, Borgo Valsugana térségében harcolt 1917 tavaszán. Borgo Valsugánától dél-keletre található Ortigara csúcs, (2106-méter) ahol 1917 júniusában nagy erővel támadtak az olaszok, a harcokban 9000 osztrák-magyar és 26000 olasz katona veszítette életét, az Ortigara csúcson ma egy osztrák-magyar emlékmű található. (forrás: 51-es gyalogezred adatai, Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban).

Deutsch Miklós a cs. és kir. 3. tábori vadászzászlóalj katonája, aki 1898-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. március 20-án meghalt. Halálának helyszíne Jászapáti, Foglalkozása könyvnyomdász. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/112). A 3-as számú Pancsovai tábori vadászzászlóaljat 1915-ben hozták újra létre, az 59-es gyaloghadosztály, 18. hegyidandár, kötelékében harcoltak. A zászlóalj 1916 júliusában az orosz fronton Kolomea (Kolomjia) körül harcolt, a Prut folyó mellett, majd 1917-ben Kirlibaba (Carlibaba) és Ciokaniesti (Ciocanesti) között harcoltak, 1918 tavaszán bajor csapatok kötelékében, német parancsnokság alatt Marinpol (Mariupol) és Rostov (Rostov-on-Don) térségéig jutott. (Németh Lajos: Aranylapok az egykori magyar tábori vadász-zászlóaljak történetéből).

Móga Tivadar tizedes a 32-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1881-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. március 25-én meghalt. Halálának helyszíne Jászapáti, foglalkozása földműves, apja neve Móga Gergely. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/279).

A 32-es honvéd gyalogezred a 41-es honvéd gyaloghadosztály, 40. gyalogdandár kötelékében harcolt a 12-es gyalogezreddel együtt. Az orosz fronton harcoltak 1917. februárig, majd az olasz frontra szállították őket, az Isonzo-vonalba.

Bagi István a cs. és kir. 101-es gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. március 31-én betegségben meghalt. Halálának helyszíne Budapest, Soroksári úti hadikórház. Temetve Budapest Kőbányai temető, április 3-án. (HL 286/2113).

A cs. és kir. 101-es gyalogezredet 1883-ban alapították, I. és IV. zászlóalja Nagyváradon, II. zászlóalja Trebinjén, a III. zászlóalja Békéscsabán állomásozott. Bagi István nem tudni, hogy melyik zászlóaljhoz tartozott, az I., a III. és IV. zászlóalj 1914. augusztustól az orosz fronton harcolt. 1916 márciusától Dél-Tirolban harcoltak, majd júliusban ismét az orosz frontra szállították őket. Erdős-Kárpátokban, Magura hegyen és Tatár-szorosnál harcoltak, majd 1917 júliusában Bukovinán át, Czernovitzig (Csernovic) értek. Újra olasz frontra szállítják őket 1918. március 31-én Dél-Tirolba, Borgo (Borgo Valsugana) térségébe, Col de Rossora. A 101-es gyalogezred II. zászlóalja Trebinjén és annak környékén teljesített szolgálatot, majd 1914 augusztusától harcoltak a Drina folyó mentén. Doberdo térségébe szállítják őket 1915. május 13-án. Újra a szerb frontra kerültek 1915 októberében, ahol Belgrádtól követik a szerb csapatokat. Útjuk Pristina és Albánia után, 1916. március 16-án Trebinjébe vezetett, de 16-án már szállították is őket az olasz frontra, Dél-Tirolba, Borgo (Borgo Valsugana) térségébe. 1916 augusztusában az orosz frontra kerülnek, ahol állásharcokat folytatnak 1917. februárig, majd augusztusban Erdély védelmében vesznek részt, itt éri őket az ezredek átszervezése, ők a 133-as ezredbe olvadnak be.

Hajnal István a cs. és kir. 101. gyalogezred katonája, aki 1889-ben született a halotti anyakönyv alapján 1917. április 10-én meghalt. Halálának helyszíne Jászapáti. Foglalkozása földműves, apja neve Hajnal Antal, anyja neve Guhi Ágnes. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/284). Jászapátin működött úgynevezett „vöröskeresztes” kórház, de 1916 szeptemberétől 1917. április 24-ig a gimnázium épületében a 4. számú katonai kórház működött.

Budai János élelmezési katona, cs. és kir. élelmezési raktár Budapest, aki 1879-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. április 16-án meghalt. Halálának helye Budapest. Jászapátira szállítva, eltemetve április 20-án, községi temető V. tábla, 40. sír. (HL 333/10318 és 236-os temetőkataszter).

Vizi Sándor a m. kir. 6. honvéd gyalogezred II. gépfegyveres osztag katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 613-as füzet 53. oldal alapján, ami 1917. október 5-én jelent meg, 1917. április 16-án elesett. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Pappfalva, m. kir. 80. honvéd gyalogdandár egészségügyi intézet. Temetve: Pappfalva katonai temető, április 16-án. (HL 297/6/a-19/1790).

A 6. honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. zászlóalja Szabadkán, II. zászlóalja Zombor, III. zászlóalja Újvidéken állomásozott. Pappfalva mai neve Tibau, Kirlibabától (Carlibaba) észak-nyugatra található. A 40. honvéd hadosztály, amibe a pécsi 80. gyalogdandár is tartozott, melyet a 6-os és 19-es gyalogezredek alkottak, 1916. július 6-tól 1917. július 26-ig, a Capul-Medul-Tatárka magaslatok vonalán harcolt.

Gecse János, aki 1875-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. május 1-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest Magyar Királyi 1. honvéd helyőrségi kórház. Temetve Budapesten május 3-án. Foglalkozása postás. (HL 436/614).

Solymosi (Frikk) Mihály a cs. és kir. 31-es gyalogezred 7. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. május 3-án meghalt. Halálának helyszíne cs. és kir. barakk-kórház, Kaposvár. Temetve május 6-án, Kaposvár Hősök temetője, (déli temető) IV. sor 845. sír. (HL 478/195 és 237-es temetőkataszter). A 31-es gyalogezredet 1741-ben alapították, I. II. IV. zászlóalja Nagyszebenben, a III. zászlóalja Spalatón állomásozott.

Ádám István a cs. és kir. 2/4-es könnyűágyús üteg katonája, aki 1874-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. május 16-án meghalt. Halálának helyszíne útkaparóház, Rotunda-hegytől északra, Beszterce-Naszód vármegye. Eltemetésének helye, útkaparóház melletti katonai temető május 17-én. (HL 404/4633). A helyszín Kirlibabától (Carlibaba) nyugatra található, a „Cabana Pasul Rotunda” hágó 1271-méter magasságban, a Keleti-Kárpátokban. A 40. gyaloghadosztály harcolt ebben a térségben, a 29-es, a 30-as, a 6-os és a 19-es honvéd gyalogezredek. A m. kir. 29. honvéd gyalogezred történeti könyvében, (Szerző: De Sgardelli Caesar) a 109. oldalon „máj. 27-28 II. zlj. menet Botusra, onnan vasúti szállítás a Rotundára”. A cs. és kir. 38-as gyalogezred III. kikülönített zászlóalja 1916. szeptember 24-én járt ebben a térségben. „Szeptember 24-én 1 órakor a 9. század és a 12. század három szakasza a Kirlibaba-tól nyugatra levő útkaparóházhoz szállított gépkocsin”. (Dorombi József: A volt cs. és kir. 38. gyalogezred története és emlékkönyve. 275. oldal).

Tóth János a m. kir. 30. honvéd gyalogezred katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 708-as füzet 62. oldal alapján, ami 1919. január 29-én jelent meg, 1917. május 20-án elesett. A 30. honvéd gyalogezredet 1913-ban alapították, I. II. zászlóalj Budapesten, a III. zászlóalj Kiskunfélegyházán állomásozott. Az ezred harcterületei 1916. június 24 és 1917. július 30 között Jakobeny (Lacobeni) és Kirlibaba (Carlibaba) térségében voltak. Állóharcok alakultak ki 1917 májusában Kirlibaba (Carlibaba) előtt.

Tóth János, aki 1879-ben született Jászapátin, 1917 június 15-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Illés Verona, apja neve Tóth János, anyja neve Badari Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1955/79). (Lehet, hogy az előző 30-as honvéd gyalogezred katonája).

Bolyos István a 10-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1874-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 682-es füzet 10. oldal alapján, ami 1918. június 25-én jelent meg, valamint a halotti anyakönyv alapján 1917. június 29-én meghalt. Halálának helyszíne cs. és kir. tartalékkórház, Miskolc. Eltemetve a miskolci katonatemetőbe június 30-án, sírszám XXVII.-35. (HL 483/224 és HL 484/222).

A veszteséglista Nr. 631-es füzet 48-as oldal alapján, ami 1917. november 27-én jelent meg, **Lukács József** örvezető, aki a 17. honvéd gyalogezred kijelölt katonája a 309-es honvéd gyalogezred 3. századhoz. Jákóhalmán született 1888-ban, elesett 1917 augusztus 1-én. A halotti anyakönyv alapján a neve **Lukácsi József**, a többi adat megegyezik. Foglalkozása napszámos, apja neve Lukácsi József, anyja neve Kaszab Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1928/40). A 309-es honvédgyalogezred 1915. október 3-án alakult meg, a 19. honvéd gyalogezred IV. zászlóaljából, kiegészítve különböző alakulatoktól idevezényelt katonákból. Az ezred 1917. július és augusztus hónapokban az orosz fronton, a Zbrucz folyó mentén harcolt, Dawidkowce térségében, Skala településtől észak-nyugatra (Skala-Podilska). Július 31-én az I. zászlóalj katonái átkelést hajtottak végre a folyón, ami nem volt sikeres, nagy veszteségek érték a zászlóaljt. A 3. század parancsnoka súlyosan megsebesült, (Lukácsi József, 3. század) augusztus 1-én az ezred újabb különítménye próbált átkelni, de sikertelenül. Ez a terület Tarnopoltól (Ternopil) délre, a Dnyeszter folyótól északra található. (Forrás: Légrády Elek: A volt magyar királyi pécsi 19. honvéd gyalogezred és alakulatainak története, alapján.)

Birkás Imre a 30. honvéd gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, 1917. augusztus 16-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest cs. és kir. 4. tartalékkórház. Temetésének helyszíne Budapest, Kőbányai Központi Temető, időpontja augusztus 18, 4/XI. parcella 7. sor 1. sír. (A 226-os temetőkataszter alapján).

Czekus Andor őrmester a cs. és kir. vartáviróosztály katonája, aki 1885-ben született Kiskunmajsán, illetőségi hely Jászapáti, 1917. augusztus 28-án meghalt. Halálának helyszíne Győri pályaudvar parancsnoksága. Temetésének helyszíne Győr, központi temető, XIV h 2. sír, időpontja augusztus 30. (A 248-as temetőkataszter alapján).

Orosz József a 19. népfelkelő gyalogezred 19/8-as gyalogzászlóalj 2. század katonája, aki 1874-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 617-es 41. oldal alapján, ami megjelent 1917. október 13-án, valamint a Nr. 672-es füzet 38. oldal alapján, ami 1918. május 11-én jelent meg, 1917. augusztus 31-én meghalt.

A 19/8-as gyalogzászlóalj 1916 novemberétől harcolt a szerb fronton, majd 1916 májusától az olasz fronton, a Dél-Tiroli szakaszon, Zugna Torta (1257) hegy és Marco, illetve Serrevalle all Adige települések térségében, az Adige folyó mellett, Roveretotól délre. 1917. június 21-én és július 3-án, valamint október 21-én nagy olasz támadásokat vertek vissza. 1918-ban a román fronton harcoltak. (Forrás: Légrády Elek: A volt m. kir. 19-es pécsi honvéd gyalogezred és alakulatainak története).

Balogh József, született 1892-ben, illetőségi helye Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. október 13-án meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Klész Ana, apja neve Balogh József, anyja neve Varga Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/175).

Farkas L. József tüzér, cs. és kir. vartüzérezászlóalj, Nr 7. ezred kijelölt katonája az IR. Nr 12. cs. és kir. 12-es gyalogezred 4. zászlóaljához, aki 1899-ben született Jászapáti, 1917. október 28-án meghalt. (Veszteséglista Nr. 640-es füzet 14. oldal (hiányzik).

A 12. gyalogezredet 1702-ben alapították, I., II. zászlóalja Znaim-Klosterbruckban, (Znojmo, Csehország) III. zászlóalja Komáromban, IV. zászlóalja Szarajevóban állomásozott. A cs. és kir. 12. gyalogezred 4. zászlóalja a 9. hegyidandárban, az 1. gyaloghadosztályban, a XV. hadtest kötelékében harcolt. 1917. október 24-én indult meg az offenzíva az olasz csapatok ellen, és Karfreitnél (Kaporetto) sikerült áttörni a frontvonalat. Az 1-es gyaloghadosztály az úgynevezett „Krauss-csoport” részeként vett részt a harcokban, azonban az ott szereplő csapatok között nem szerepelt a 9. hegyidandár. A cs. és kir. 59-es gyalogezred, August Schad ezredese naplójában (Az IR. 59 tevékenysége 1917. október 3-tól 1918. január elejéig) szerepel utalás a 9. hegyidandár (9. Gebirgsbrigade) tevékenységére. Az 59-es gyalogezred Bellunótól dél-nyugat irányban harcolt, Arsie felé. Arsie Monte Grappától északra, a Lago del Corio közelében található. November 15-én egy tájékoztatást kapott a tervezett célokról, ebben az szerepel, hogy a 9. hegyidandárnak Arsie térségében kell csatlakoznia a „Conrad FM. 18. divízióval”. Egy másik adat alapján a 9. hegyidandár 1917 novemberében együtt harcolt a cs. és kir. 87. gyalogezred IV. zászlóaljával a Dolomitokban, Monte Melago 1275 méter) térségében, Feltrétől dél-nyugatra, Valstagnától nyugatra Asiago felé. Farkas L. József lehetséges, hogy az olasz front ezen részén veszítette életét.

Ádám Ferenc illetőségi hely Jászapáti, aki 1878-ban született, 1917. október 31-én meghalt. Házastárs neve Kisberdó Julianna, apja neve Ádám Elek, anyja neve Urbán Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/247).

Tajti István a cs. és kir. 32. gyalogezred 3. század katonája, aki 1890-ben született Jászapáti, 1917. december 22-én meghalt. Halálának helyszíne Besztercebánya, Országos Hadigondozó Intézet, temetve Jászapáti községi temetőben, december 28-án. (A 236-os temetőkataszter, valamint a VHA N38/217 és HL 176/806 alapján).

A 32-es gyalogezredet 1741-ben alapították, I. II. és IV. zászlóalja Triesztben, a III. zászlóalja Budapesten állomásozott. A veszteséglista Nr. 667-es füzet 17. oldalán, ami 1918. március 30-án jelent meg, Fajti István néven szerepel ugyanezekkel az adatokkal.

Csombor Antal a cs. és kir. 34-es gyalogezred katonája, aki 1891-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíne Volhínia. Foglalkozása földműves, apja neve Csombor Antal, anyja neve Szabó Magdolna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1937/8). A 34-es gyalogezred II. zászlóalját kivéve az orosz fronton harcolt, 1916. július 30. és 1917. december közepe között Jasnow (ma Yaseniv, Ukrajna) térségében, Brodytól délre, ahol állóharcok alakultak ki. Yaseniv a Styri folyótól dél-nyugatra, Lembergától (Lviv) keletre

található. A harcokban elesett katonákat a Yaseniv melletti erdőben, a hősök temetőjében temették el. A 34-es gyalogezred 1918 januárjától márciusig karhatalmi feladatokat látott el Lenbergben és Prágában, majd az olasz frontra szállították őket, Monte Asolone térségébe, a Brenta folyó mellé. A II. kiküldönített zászlóalj 1915 májusától az olasz fronton harcolt, Tolmein (Tolmin) és Krn (2244 méter) térségében. Később 1917 májusától a Monte Santo (Szveta Gora Szlovénia, 681 méter), valamint Monte San Gabriele (Skabrijel Szlovénia, 646 méter) térségében harcoltak. A zászlóalj később a 134-es gyalogezredbe olvadt bele, 1918 márciusától Ukrajnában megszálló csapatként működött. (Forrás: A 34-es gyalogezred története)

Fabik Sándor a cs. és kir. 86-os gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéül Csirna, orosz harctér van megadva. Foglalkozása pincér, apja neve Fabik László, anyja neve Kis Verona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1922/58).

A 86-os gyalogezred az orosz fronton harcolt, (III. zászlóalját kivéve) 1916. augusztus 10-től 1917 júliusáig, Zborow (mai neve Zboriv) térségében, Zarudzie (Zarudya) és Mogila (399 méter magaslat, Zborivtól keletre, Jeziernától északra, melynek mai neve Ozerna) védőszakaszaiban, a Strypa folyó mellett, illetve a Vysushka-River térségében. Állásban voltak Branynál 1918 márciusáig, ekkor az ezredet elszállították Dél-Tirolba. Monte Asolone térségébe. A 86/III. zászlóalj 1915 júniusától az olasz fronton harcolt a 7. hegyidandár kötelékében 1918 júniusáig. Részt vettek az 1917. október 24-én lezajlott Caporetto melletti harcokban, majd november 1-től a háború végéig Monte Asolone térségében harcoltak. (Forrás: Gaksch József-Dimics Szilárd a 86-os gyalogezred története könyvből)

Farkas János a m. kir. 11-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1883-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Varga Regina, apja neve Farkas Mihály, anyja neve Tóth Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1927/66).

A 11. honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. II. zászlóalja Munkácson, a III. zászlóalja Ungváron állomásozott. A 11-es honvéd gyalogezred 1916. október 6-tól és 1917-ben egész évben az Erdély területén vívott harcokban vett részt, az Úz-völgyében, az általuk épített Árpádházi Szent Erzsébet hadikápolna a mai napig áll. A harcok során több mint 1000 osztrák-magyar katona lett eltemetve. A 11-es honvéd gyalogezred a kassai honvéd gyaloghadosztály részeként, a 9-es kassai honvéd gyalogezreddel együtt alkották a 77. gyalogdandárt. A kassai 39-es gyaloghadosztály 1916. augusztus 28-tól Erdély védelmében harcolt, 1917. március 8. Mogyorós-tető (1340 méter) visszafoglalása, decembertől a Slanic-völgy, Ojtoz közelében, 1918 februárjáig, majd az olasz frontra kerültek, ahol augusztus 15-től, november 2-ig a Sasso Rosso (2645 méter) hegyen harcoltak. November 3-án Perginében fogságba került az ezred (Trentótól keletre).

Horváth Sándor illetőségi hely Abony, 27 éves (1890) halálának időpontja 1917. december 31. Foglalkozása kárpitos segéd, apja neve Horváth Ignác, anyja neve Kovács Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1937/51).

Locskai Mihály a cs. és kir. 69-es gyalogezred 14. század katonája, aki 1890-ben született, illetőségi hely Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Gulyás Viktória, apja neve Locskai Mihály, anyja neve Tajti Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/189). A veszteséglista Nr. 184-es füzet 30. oldal alapján, ami 1915. május 28-án jelent meg, megsebesült. Ebben az időben a 69-es gyalogezred az orosz fronton harcolt, Pyeski és Jablonki térségében, ahol az ezred nagy veszteségeket szenvedett. Jablonki település ma Lengyelországban található, a Kárpátaljai vajdaság, Lesko járásában, Bystrétől délre. 1917. évben az ezred a román fronton és Bukovinában harcolt. A IV. zászlóalj 1917. február 23-án Gyergyóditróra került. Augusztusig harcoltak a román fronton, majd Bukovinai frontszakaszra kerültek, ahol 1918 januárjáig voltak állásban, majd februártól az olasz fronton harcoltak.

A 69-es gyalogezredet 1860-ban alapították, I. II. zászlóaljja Pécsen, III. zászlóaljja Castelnúovóban, a IV. zászlóaljja Székesfehérváron állomásozott. Az ezred kikülönített III. zászlóaljja 1915 májusától az olasz fronton harcolt. (Forrás: Crettier Ferenc: A 69-es gyalogezred története).

Pásztor László a m. kir. 11-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Pásztor János, anyja neve Birkás Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1930/117).

1917-ben a különböző alakulatokban meghalt katonák adataiban az a közös, hogy alakulataikról kevés adatot tartalmaznak, és haláluk időpontjaként 1917. december 31 van megadva.)

Balajti Péter Pál, a halotti anyakönyv alapján, illetőségi hely Jászapáti, életkor 34 (született 1883-ban) halála időpontja 1917. december 31. Foglalkozása földműves, házastárs neve Bolyós Julianna, anyja neve Borbás Márta. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/165).

Balla István született 1889, illetőségi helye Jászapáti, halála időpontja 1917. december 31. Foglalkozása földműves, házastárs neve Gyenes Julianna, apja neve (Palla) valószínűleg Balla Gábor, anyja neve Varga Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/119). Adatok halotti anyakönyv alapján. A veszteséglista Nr. 416-os füzet 4. oldal alapján, ami 1916. május 4-én jelent meg, megsebesült. Születési időpontjaként itt 1888 szerepel. (Balla István 1888-as Jászapáti születésű 68-as gyalogezred 1-es pót-század katonája 1914. szeptember 30-án elesett a KA 2306/44 és a HL 262/129 alapján).

Bencsik József, aki 1884-ben született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíne orosz harctér, Oroszország. Foglalkozása földműves, házastárs neve Berta Rozál, apja neve néhai Bencsik József, anyja neve Nagy Márta. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1927/170).

Bolyós István, aki 1887-ben született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Nagypál Franciska, apja neve Bolyós János, anyja neve Gordós Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1967/80).

Borbás Balázs, aki 1895-ben született, illetőségi helye Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása szabósegéd, apja neve Borbás G. Miklós, anyja neve Kis Jakab Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1939/48). A veszteséglista Nr. 285-ös füzet 8. oldal alapján, ami 1915. október 6-án jelent meg, megsebesült, a cs. és kir. 60. gyalogezred 5. század katonájaként. A veszteséglista Nr. 549-es füzet 10. oldal alapján, ami 1917. április 6-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve, mint a 60-as gyalogezred 10. század katonájaként.

A 60-as gyalogezredet 1798-ban alapították, I. III. és IV. zászlóalja Egerben, a II. zászlóalja Zvornikban állomásozott. A 60-as gyalogezred II. kikülönített zászlóalja (5. század) 1915. júliusban az olasz fronton, Doberdó térségében, Monte dei sei Busin védőállásban harcolt. 1917. év elején, az orosz fronton Bukovinában, Kirlibaba (Carlibaba) térségében, majd tovább nyomultak, Watra Moldovitzaiig, év végén a zászlóaljat a 125-ös gyalogezredbe szervezték át. Az ezred többi zászlóalja 1918-ig az orosz fronton harcolt.

Borbás Balázs őrmester, aki 1883-ban született, illetőségi helye Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Apja neve Borbás Albert, anyja neve André Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1936/24).

Bószény Zsigmond illetőségi hely Jászapáti, született 1882-ben, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása ács, házastárs neve Deli Mária, apja neve Bószén István, anyja neve Bolla Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/121).

Bugyi Béla illetőségi hely Jászapáti, aki 1886-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíneként orosz harctér van megadva. Foglalkozása földműves, apja neve Bugyi Balázs, anyja neve Lócsi Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1927/60).

Bugyi Imre illetőségi hely Jászapáti, aki 1882-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíne orosz harctér. Foglalkozása földműves, apja neve Bugyi László, anyja neve Berki Julianna. (MNL JNSZML XXXI-II. 2. Jászapáti 1925/126).

Csőke Ferenc illetőségi hely Jászapáti, aki 1881-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Kis Jakab Jusztna, apja neve Csőke Alajos, anyja neve Vágó Zsuzsanna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1937/23).

Horváth Gábor illetőségi hely Jászapáti, aki 1874-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása cipész, házastárs neve Vincze Julianna, apja neve Horváth Gábor, anyja neve Járvás Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/108).

Juhász Gábor illetőségi hely Jászapáti, aki 1880-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Birkás Erzsébet, apja neve Juhász István, anyja neve Holló Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/264).

Kis Tamás Pál illetőségi hely Jászapáti, aki 1884-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs

neve Tajti Julianna, apja neve Kis Tamás István, anyja neve Szentesi Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/140).

Kovács János illetőségi hely Jászapáti, aki 1894-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása cipészsegéd, apja neve Kovács József, anyja neve Sóti Jusztina. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1925/4).

Lados Balázs illetőségi hely Jászapáti, aki 1890-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Deli Anna apja neve Lados Ferenc, anyja neve Nagy P. Eleonóra. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1939/27).

Lados József illetőségi hely Jászapáti, aki 1888-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Szabari Eleonóra, apja neve Lados Ferenc, anyja neve Berdó P. Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/129).

Lakatos István illetőségi hely Jászapáti, aki 1882-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása kovácssegéd, házastárs neve Suha Rozália, apja neve Lakatos István, anyja neve Rácz Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/64).

Menyhárt Vendel illetőségi hely Jászapáti, aki 1890-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Házastársa Nagy Erzsébet, apja neve Menyhárt József, anyja neve Baráth Terézia. (17/1929. 10. 29).

Mihályi István illetőségi hely Jászapáti, aki 1878-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Mihályi József, anyja neve András Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1929/254).

Molnár István illetőségi hely Jászapáti, aki 1872-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Molnár István, anyja neve Ádám Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1939/85).

Nagy Bertalan illetőségi hely Jászapáti, aki 1873-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéeként orosz harctér van megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve Ördög Marcella, apja neve Nagy János, anyja neve Járvás Judit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1926/223).

Nagy J. Antal illetőségi hely Jászapáti, aki 1888-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastársa neve Járvás Katalin, apja neve Nagy J. Balázs, anyja neve Nagy G. Eleonóra. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1929/15).

Nagy J. István illetőségi hely Jászapáti, aki 1894-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Nagy J. Gáspár, anyja neve Bagi Judit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1936/31).

Nagy Jóska Pál illetőségi hely Jászapáti, aki 1889-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastársa neve Horváth Rozália, apja neve Nagy Jóska János, anyja neve Kis Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/297).

Nagy P. László illetőségi hely Jászapáti, aki 1885-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása ácssegéd, apja neve Nagy P. László, anyja neve Gulyás Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1935/64).

Nagy Sz. Gábor illetőségi hely Jászapáti, aki 1882-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastársa neve Sós Erzsébet, apja neve Nagy Sz. Mihály, anyja neve Pádár Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/274).

Nagypál János illetőségi hely Jászapáti, aki 1888-ban született a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Mihályi Julianna, apja neve Nagypál Bertalan, anyja neve Szász Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/252).

Pongó István illetőségi hely Jászapáti, aki 1877-ben született a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Rákosi Erzsébet, apja neve Pongó István, anyja neve Tóth Mária. (MNL JNSZML XXXI-II. 2. Jászapáti 1922/188).

Réz István illetőségi hely Jászapáti, aki 1881-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Ivanics Margit, apja neve Réz József, anyja neve Dósa Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/252). A 29-es honvédgyalozezred története könyvben (Wodlutscha Károly) az eltűntek között szerepelt a neve, az első és második Drina-menti csaták során Szerbiában.

Szabari Balázs illetőségi hely Jászapáti, aki 1878-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Nagy Julianna, apja neve Szabari Mátyás, anyja neve Lóczi Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. Jászapáti 1926/229).

Szabari Ferenc illetőségi hely Jászapáti, aki 1895-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Szabari Ferenc, anyja neve Mihályi Klára. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/286).

Szepesi Mihály illetőségi hely Jászapáti, aki 1888-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Kis Veronika, apja neve Szepesi András, anyja neve Susztár Zsuzsanna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/283).

Tajti László illetőségi hely Jászapáti, aki 1893-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt, helyszíne nincsen megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve Tajti Petronella, apja neve Tajti Demeter, anyja neve Hubai Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/91).

Tamádi István illetőségi hely Rudabánya, aki 1889-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása bányász, házastárs neve Nagy Rozália, apja neve Tamádi Mátyás, anyja neve Nagy Jóska Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/294).

Tóth P. Balázs illetőségi hely Jászapáti, aki 1882-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs

neve Nagy J. Erzsébet, apja neve Tóth P. Joachim, anyja neve Krizsó Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1924/227).

Tóth S. Kálmán illetőségi hely Jászapáti, aki 1888-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Szőke Anna, apja neve Tóth Joachim, anyja neve Krizsó Julianna. (Tóth P. Balázs testvére) (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/88).

Török Miklós illetőségi hely Jászapáti, aki 1879-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Urbán Rozália, apja neve Török Miklós, anyja neve Csőke Judit. (MNL JNSZML XXXI-II. 2. Jászapáti 1925/42).

Urbán István illetőségi hely Jászapáti, aki 1882-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása napszámos, házastárs neve Császár Piroska, apja neve Urbán Péter, anyja neve Illés Julianna. (MNL JNSZML XXXI-II. 2. Jászapáti 1938/19).

Veli Sándor illetőségi hely Jászapáti, aki 1886-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Bugyi Katalin, apja neve Veli József, anyja neve Amu Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/143).

1917-ben különböző alakulatokban megsebesült katonák

Lekő János tizedes a 30-as honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 13-as honvéd gyalogezred RgtsStb. (ezredtörzshöz), aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 522-es 35. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Delimagocs Sándor tizedes, a 19-es népfelkelő gyalogezred gépfegyveres osztag katonája, aki 1891-ben született Jászapáti, a veszteséglista Nr. 524-es füzet 13. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, megsebesült.

Szöllősi István a cs. és kir. 32-es gyalogezred 14. század katonája, aki 1881-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 532-es füzet 54. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) megsebesült. A 32-es gyalogezredet 1741-ben alapították, I. II. és IV. zászlóalja Triesztben, a III. zászlóalja Budapesten állomásozott. Az ezred 1916 június és 1917 január között az orosz fronton harcolt, a Brusilov offenzívában, majd 1917 január végén Erdélybe szállították az ezredet.

Töröcsik Sándor tüzér, az Nr. 31-es tábori tarackos ezred 4. zászlóalj katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 537-es füzet 55. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült. A cs. és kir. 31. tábori tarackosezred 1916-ban az orosz fronton harcolt.

Katkó József a cs. és kir. 44-es gyalogezred katonája, aki 1874-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 537-es 26. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelent meg, megsebesült.

A 44-es gyalogezredet 1744-ben alapították, I. II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Kaposváron, IV. zászlóalja Bilecán állomásozott. Az ezred 1916-ban az orosz fronton harcolt, a 2. hadsereg kötelékében, Lembergől észak-keletre, Brody térségében.

Farkas István a cs. és kir. 2. gyalogezred (Nagyszeben, Brassó) 5. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 543-as füzet 16. oldal alapján, ami 1917. március 27-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 613-as füzet 15. oldal alapján, ami 1917. október 5-én jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve.

A cs. és kir. 2. gyalogezred 1916 szeptemberétől az olasz fronton harcolt Doberdo térségében, részt vettek az Isonzoi csatákban, (7., 8., 9., 10. csatákban, 1916. szeptember 14. és 1917. május 27. között). Az ezred vesztesége május 11 és 27 között 58 tiszt és 1600 legénység volt. Kiegészítések után az ezredet júliusban az orosz frontra szállították, ahol Stanislau (ma Ivano-Frankivszk) térségében kezdték meg harcaikat. Július 28-án Okna térségében csatáztak, 29-én Kisseleunál súlyos veszteségeket szenvedett a II. zászlóalj (Farkas István 5. század). További harcaik is ebben a térségben zajlottak, Chocimierz, (Khotymyr) Puzniki, (Puzhnyky) a Dnyeszter folyó közelében. (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban).

Almási István a Magyar Királyi 6-os honvéd gyalogezred műszaki zászlóalj katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 545-ös füzet 6. oldal alapján, ami 1917. március 30-án jelent meg, megsebesült. A 6-os honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. zászlóalja Szabadkán, II. zászlóalja Zomboron, a III. zászlóalja Újvidéken állomásozott.

Utasi Gábor tizedes, a 6-os honvédgyalogezred 1. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 545-ös füzet 64. oldal alapján, ami 1917. március 30-án jelent meg, megsebesült. A 6-os honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. zászlóalja Szabadkán, II. zászlóalja Zomborban, III. zászlóalja Újvidéken állomásozott. Az ezred a budapesti 40. gyaloghadosztályban, 80-as gyalogdandár kötelékében, együtt a 19-es honvéd gyalogezreddel harcolt. 1916 júliusában Kirlibaba (Carlibaba) térségében voltak, majd álló háború alakult ki a Capul-Medul-Tatárka magaslakok vonalán, 1917 júliusáig.

Borbély Mihály a cs. és kir. 60-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 549-es füzet 10. oldal alapján, ami 1917. április 6-án jelent meg, megsebesült. (60-as gyalogezred, Eger).

A cs. és kir. 60. gyalogezred I., II. és IV. zászlóalja, a kikülönített II. zászlóaljat kivéve, az orosz fronton harcolt. A VI. hadtest 15. gyaloghadosztály, 29-es és 30-as gyalogdandár kötelékében. A 29. gyalogdandárban a k. u. k. 66-os és 5-ös gyalogezred, a 30. gyalogdandárban a k. u. k. 60-as és 65-ös gyalogezred tartozott. A 15. gyaloghadosztály 1916 márciusától Buczacz (Buchach) térségében harcolt, a Strypa folyó mellett. A Brussilow-offenzíva megindulása miatt májusban, visszavonulás következett be, új állásaik Monasterzyska (Monastyrzyska) térségében voltak. Az újabb visszavonulások következtében 1917 januárjában a frontvonal már Stanislaunál (Ivano-Frankivszk) húzódott. A 15. gyaloghadosztályt júliusban a román frontra szállították. (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban, k. u. k. 5. gyalogezred).

Simon Város Ferenc a 26. cs. és kir. tábori vadász zászlóalj 1. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 554-es füzet 46. oldal alapján, ami 1917. április 14-én jelent meg, megsebesült. A zászlóalj 1916. szeptember 19-től Bukovinában a Dadul magaslatot védte, majd 1917 nyarán Kirlibaba (Carlibaba) térségében harcolt, majd részt vett Bukovina felszabadításában.

Török Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 30-as honvéd gyalogezred 1. század, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 554-es füzet 51. oldal alapján, ami 1917. április 14-én jelent meg, megsebesült. A 30-as honvéd gyalogezred 1916 szeptemberétől Kirlibaba térségében harcolt és épített védőállásokat, melyeket meg is tartott, a telet itt töltötték. (Paulovits Sándor összeállítása: Harmincas honvédek élete a halálmezőkön).

Rosvai (feltehetőleg Rusvai) István a m. kir. 11. honvéd gyalogezred (Munkács) 6. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 558-as füzet 45. oldal alapján, ami 1917. április 23-án jelent meg, megsebesült. Az ezred 1916. május 27-től harcolt Erdély védelmében, október 6-tól a feladatuk az Uz és a Csobános völgyek lezárása volt a Keleti-Kárpátokban. 1918 februárjáig állásokban harcoltak ebben a térségben.

Daróczy László címzetes őrvezető, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 313-as honvéd gyalogezred 3. századhoz, aki 1880-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 564-es füzet 12. oldal alapján, ami 1917. május 1-én jelent meg, megsebesült. (A 313-as honvéd gyalogezred a 70. honvéd gyalogdandárban harcolt 1916 és 1918 között az orosz fronton, valamint Erdélyben).

Horváth Miklós a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 313-as gyalogezred BaonsStb (zászlóaljtörzs), aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 564-es füzet 20. oldal alapján, ami 1917. május 1-én jelent meg, megsebesült.

Kiss István a 1-es népfelkelő gyalogezred 16. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 564-es füzet 24. oldal alapján, ami 1917. május 1-én jelent meg, megsebesült.

A m. kir. 1. budapesti népfelkelő gyalogezred 1916 szeptemberétől Erdély és Románia területén harcolt, a Sztrigy völgyében, majd októberben a Vulkán-hágót foglalták el. 1917 januárjában a Szeret és a Putna mentén harcoltak.

Birkás Miklós a 17-es honvéd gyalogezred hidász század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 570-es füzet 9. oldal alapján, ami 1917. május 10-én jelent meg, megsebesült.

Dömény Mihály a 29-es gyalogezred katonája, kijelölve Nr. 18-as honvéd gyalogezred 1. századhoz, aki 1872-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 570-es füzet 14. oldal alapján, ami 1917. május 10-én jelent meg, megsebesült. A 18-as honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. II. zászlóalja Sopronban, III. zászlóalja Kőszegen állomásozott. (Orosz front).

Farkas Ignác a m. kir. 1. honvéd gyalogezred (Budapest) 8. század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 570-es füzet 16. oldal alapján, ami 1917. május 10-én jelent meg, megsebesült.

Molnár Károly tüzér, a m. kir. L. reit. (lovagló) ADiv. (hadosztály) Nr. 1. (11) úteg katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 570-es füzet 37. oldal alapján, ami 1917. május 10-én jelent meg, megsebesült.

Budai P. Pál a m. kir. 1-es népfelkelő gyalogezred 13. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 578-as füzet 10. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

Horkai József a m. kir. 12-es népfelkelő gyalogezred 5. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 584-es füzet 21. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült.

A 12-es gyalogezredet 1886-ban alapították I. zászlóalja Szatmárnémetiben, II. zászlóalja Máramaroszigeten a III. zászlóalja Nagykárolyban állomásozott. A népfelkelő gyalogezred 1917. augusztusig az orosz fronton harcolt.

Nagy I. István a 8. honvéd gyalogezred (Lugos) katonája, kijelölve a m. kir. 302-es gyalogezredhez, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 602-es füzet 44. oldal alapján, ami 1917. július 26-án jelent meg, megsebesült.

A 602-es gyalogezred az 51-es honvéd hadosztályban harcolt, 1915 februártól 1916 novemberéig az orosz fronton. Erdélyben harcoltak 1917 márciusáig, majd visszakerültek az orosz frontra, 1918. júniustól olasz front.

Valkán János a 2. honvéd gyalogezred (Gyula) katonája, kijelölve a 313-as honvédgyalogezred 3. századhoz, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 602-es füzet 62. oldal alapján, ami 1917. július 26-án jelent meg, megsebesült. A 313-as honvéd gyalogezredet 1916-ban állították fel a 312, 314, és a 315-ös gyalogezredekkel együtt, a 70. gyalogdandár részeként. 1916 novemberétől Erdély védelmében harcoltak.

Szabó Mihály János a m. kir. 8. honvéd gyalogezred (Lugos) katonája kijelölve a 315-ös honvéd gyalogezred gépfegyveres osztagához, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 606-os füzet 46. oldal alapján, ami 1917. augusztus 9-én jelent meg, megsebesült. A 315-ös honvédgyalogezred a 70. gyaloghadosztályban harcolt 1916 októberétől, az orosz, majd a román hadszíntéren, Erdélyben.

Nagy Balázs a cs. és kir. 82-es gyalogezred 4. század katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 630-as füzet (39.) oldal alapján, ami 1917. november 21-én jelent meg, megsebesült.

A 82-es gyalogezredet 1883-ban alapították, I. II. és IV. zászlóalja Bécsben, III. zászlóalja Székelyudvarhelyen állomásozott. 1916 augusztusától Erdély védelmébe harcolt az ezred. A Magura Casinului 1167 méter magas hegy állásaiban harcoltak, 1916. december 30-tól. 1917. július 22-től 11 napon át, hatalmas támadásokat vertek vissza, veszteségeik is igen nagyok voltak. A hegy az Ojtozi-szoros és Sósmező térségében található.

A HÁBORÚ ÖTÖDIK ÉVE, 1918

1918-ban meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái

A 29-es honvéd gyalogezred 1918. március 28-tól november 4-ig az olasz fronton harcolt. Kiképzésen vettek részt és karhatalmi szolgálatot láttak el 1918. április 9. és július 29. között Fiumében és Károlyvárosban. Július 30-án vasúton Witorióba szállították az ezredet. Állásba került az ezred augusztus 15-től október 29-ig a Col Caprile (1288 méter) - Monte Asolone (1520 méter) vonalban, kétheti váltásban harcoltak, pihenőik Mellame, Rivai falvakban voltak. Ez a térség a Brenta folyó és a Piave folyó között fekszik, Monte Grappa (1775 méter) csúcstól nyugatra. Augusztus 15-én az I. zászlóalj állásai Monte Asolone 1458-as magassági pont és 1440-es magassági pont között volt. A kopár hegy veszélyes volt a katonák számára, az olasz tüzérség a Monte Grappáról lőtte a hegy gerincét.

A váltások alkalmával is gyakran ért találat katonákat, a vizet és élelmet, valamint a löszert drótkötélpálya hozta fel az állásokhoz. Az ezredparancsnokság Col Caprillen volt. Az utolsó szolgálatuk az állásokban szeptember 28-tól október 17-ig volt, majd október 26-án és 27-én Rocca településen hadseregpartalék volt a zászlóalj. Rocca a Láo di Corlo mellett fekszik, Brenta folyótól keletre. Október 28-án Sorrasra indultak pihenőre, de 29-én délben menetkészültséget rendeltek el, Rivai településen át, Roccától északra, a hegyekbe indultak. Október 31-én Cima di Campo erődnél tartózkodtak. Malga Cima de Campo 1512 méter magasságban egy hegy tetején helyezkedik el, az erőd, (mai neve Forte Leona) rálátással a Monte Grappára és az Asiago-fennsíkra. Az erődöt az olaszok építették 1906 és 1912 között, de használni nem tudták, mert a Caporetto eseményei miatt a front elkerülte. A 29-esek is november 2-án azt a parancsot kapták, hogy vonuljanak vissza.

Az egész ezred 2-án déltől, 3-án délig, éjjel sötétben, a magas hegyekben a megrakott vonatjukat tolva, 50 kilométert tett meg Gobberáig. November 4-én azt a parancsot kapták, hogy vonuljanak tovább, de Imer előtt (Gobberától keletre) az olaszok körbevették őket. Az ezredet lefegyverezték és Roccába kísérték, ahol szétválasztották a tiszteket a legénységtől. A tisztek nagyrészt később Mirabellóban őrizték (Monferrato-Mirabello, Alessandria, Genovától északra). Adatok: „Ezredünk utolsó napjai” címmel Szódy (Szladek) Jenő, az egykori 29-es honvéd gyalogezred századosa, század és zászlóalj parancsnokának írása, mely a De Sgardelli Caesar által összeállított, az ezred történetét bemutatót könyvben jelent meg. Ma a Monte Asolone tetején egy kereszt emlékeztet az itt meghalt katonákra. A Monte Grappa tetején ma egy csontkamra és emlékmű látható, amit 1935-ben építettek. Ide gyűjtötték össze a hegyen és környékén ideiglenesen eltemetett katonákat. Az itt zajló csatákban, főleg 1918 júniusában és októberében közel 10000 olasz és 10295 osztrák-magyar katona veszítette életét. A katonák többsége ismeretlen, körülbelül 5000 magyar nyugszik itt, közülük 146-nak a neve ismert.

Nagy István tizedes a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1877-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. március 29-én meghalt. Halálának helyszíne Grosseto Olaszország, hadifogság. Apja neve Nagy István, anyja neve Magács Mária. (HL 311/2665). Grosseto város Firenzétől dél-nyugatra a tenger közelében található.

Borocs József a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1900-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 696-os füzet, 14. oldal alapján, ami 1918. október 2-án jelent meg, 1918. június 11-én meghalt.

Fülöp Gáspár őrmester a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1874-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1918. június 16-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest Zita kórház. Temetésének helyszíne a temetőkataszter (228) alapján, Budapest Kőbányai Központi temető 18/VII. parcella, 4. sor 21. sír. Eltemetve június 18-án. (HL 311/1794).

Bendó Mihály a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1893-ban Jászkiséren született, illetőségi hely Jákóhalma, a halotti anyakönyv alapján 1918. június 23-án betegségben meghalt, temetési helye Jászkisér. (HL 311/1795).

Kovács Gábor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1900-ban született Kisújszálláson, illetőségi hely Jákóhalma, a halotti anyakönyv alapján 1918. június 28-án meghalt. Halálának helye Budapest. Temetve július 1-én. (HL 311/1796).

Keckés Ernő a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Tápióbitskén, illetőségi hely Jákóhalma, zenész, a halotti anyakönyv alapján 1918. július 9-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest. Temetve július 10-én. (HL 311/1797).

Józsa József a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1900-ban született Kunszentmártonban, illetőségi helye Jákóhalma, a halotti anyakönyv alapján 1918. július 19-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest, temetve július 22-én. (HL 311/1798).

Reiner Ferenc zászlós a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1898-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. szeptember 25-én meghalt. Halálának helyszíne cs. és kir. helyőrségi kórház, Budapest. Eltemetve Budapest, Kőbányai izraelita temető, szeptember 27-én. (HL 454/11/3).

Birkás Miklós a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1919. március 9-én meghalt. Halálának helyszíne Palánka, Szerbia. Foglalkozása földműves, házastárs neve Urbán Eleonóra, apja neve Birkás Péter, anyja neve Nagy Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/163).

Bagi B. Gábor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Bagi B. Lajos, anyja neve Gecse Judit. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/270).

Nyitrai Gábor a 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 50-es füzet 28. oldal alapján, ami 1914. november 9-én jelent meg, megsebesült. A 29. honvéd gyalogezred története könyvben a sebesültek között szerepel a neve. A halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én

meghalt, ebben alakulat neve nem szerepel, születési hely sem, életkorának 30 év van megadva. Illetőségi hely Jászapáti. Foglalkozása földműves, apja neve Nyitrai István, anyja neve Orosz Erzsébet. (MNL J NSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1933/168).

1918-tól meghalt 68-as gyalogezred katonái

Nagy András István népfelkelő tréncatona, a TrB. Nr. 5 Statt TrB. Nr. 4. vonatzászlóalj katonája, (a halotti anyakönyv alapján a 68-as gyalogezred katonája) aki 1869-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 693-as füzet 31. oldal alapján, ami 1918. augusztus 30-án jelent meg, valamint az Nr. 705-ös füzet 67. oldal alapján, ami 1918. december 19-én jelent meg, 1918. április 8-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása kovács, házastárs neve Bodnár Eleonóra, apja neve Nagy A. József, anyja neve Lendvai Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/93).

Kovács András a 68-as gyalogezred katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr 538-as füzet 33. oldal alapján, ami 1917. január 16. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült és hadifogságba esett. A veszteséglistán sebesült hadifogolyként szerepel, a 62-es egységes evakuációs kórházban Woronesch (Voronyezs). Moszkvától délre, a Don folyó mellett. A 171-es temetőkataszter alapján halálának helyszíne Omsk (Omszk), időpontja 1918. április 18, temetve Omszk városi temető. A halotti anyakönyv alapján is halálának helyszíne Omszk, Oroszország. Dél-Szibériában az Irtis folyó mellett, a kazahsztáni határ közelében található. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Kovács István, anyja neve László Amália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1936/4).

Lukácsi Sándor a 68-as gyalogezred pótzászlóalj katonája, aki 1899-ben született Jákóhalmán, a (HL 264/1583) halotti anyakönyv alapján 1918. április 21-én meghalt. Halálának helyszíne Prága Császári és Királyi 8. tartalékkórház. Temetésének helyszíneként kettő adat is szerepel, Prága Olsany temető, (HL 264/1583) sírszám 401/III.-II., valamint Prága Wolschaner temető, (HL 265/54) temetés időpontjaként 1918. április 24 szerepel. A (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1927/61) a dokumentumban csak a halála időpontja és helye szerepel. (Az ezred pótkerete állomásozott 1918 februárjától Prágában és Budapesten).

Kiss Béla a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 693-as füzet 22. oldal alapján, ami 1918. augusztus 30-án jelent meg, 1918. május 4-én meghalt. A (HL 264/1403) alapján halálának helyszíne Szatmárnémeti tartalékkórház. Temetve Szatmárnémeti sátor tartalékkórház temető, május 5-én.

Kaufmann Kálmán a 68-as gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. június 18-án meghalt. Foglalkozása nyomdász, házastárs neve Bugyik Zsuzsanna, apja neve Kaufmann István, anyja neve Holló Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/101).

Nagy M. József a 68-as gyalogezred 4. építő század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 705-ös füzet 41. oldal alapján, ami 1918. december 19-én jelent meg, 1918. június 20-án elesett. A halotti anyakönyv alapján a halálának

helyszíne Sant Andrea, Olaszország. Sant Andrea Pasigno di Pordenonétól észak-keletre, a Piave folyótól keletre található. Foglalkozása földműves, házastárs neve Tóth Terézia, apja neve Nagy M. János, anyja neve Molnár K. Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/243).

Kaszab László a 68-as gyalogezred 1 század katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 164-es füzet 22. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, valamint a veszteséglista Nr. 416-os füzet 23. oldal alapján, ami 1916. május 4-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1918. október 10-én meghalt. Halálának helyszíne Braunau, Csehország. Braunau mai neve Broumov, a lengyel határ közelében, Prágától észak-keletre. (A 68-as gyalogezred pótkerete 1918 februárjától állomásozott Prágában és Budapesten). Foglalkozása földműves, apja neve Kaszab László, anyja neve Hegedűs Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászkóhalma 1919/84).

Kalmár Lajos a 68-as gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. október 27-én meghalt. Foglalkozása szabó, házastárs neve Jusik Terézia, apja neve Kalmár Sándor, anyja neve Borbás Eleonóra. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/281). Halálának helyszíne Monte San Michele, Olaszország. Sagrado település közelében található ez a 275 méteres magaslat, az Isonzo folyó mellett, Goriziától (rég neve Görz) dél-nyugatra. A háború során fontos hadászati pont volt. Északi lejtőjén az itt harcoló és elesett magyar katonák emlékére, egy emlékmű áll melyet a 20. honvéd hadosztály kötelékében harcoló 4. honvéd gyalogezred állított. A háború után, karszti kőből épült emlékmű, gúla alakú és 2,5 méter magas, felirattal.

A 68-as gyalogezred 1918. október 24-től a Piave folyó mellett, Papadopoli-szigetnél harcolt. Október 27-én kora reggel az angol csapatok megindították támadásukat, átkeltek a Piave folyón és a 7. hadosztályt, benne a 68-as gyalogezredet a San Polo-Tezze vonalig szorították vissza. Október 29-én megkezdődtek a fegyverszüneti tárgyalások. (Forrás: Udovecz György: 68-as gyalogezred története).

Menyhárt József a 68-as gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. december 16-án meghalt. Apja neve Menyhárt János, anyja neve Nagy G. Margit. Halálának helyszíne Melfi, Olaszország. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1939/47). Olaszországban Potenza megyében található Melfi, Nápolytól keletre, hadifogolytábor volt itt. Melfiben egy XI. századi norman erődben alakítottak ki hadifogolytábort 1916 júliusában, ami valamikor a Doria család birtokában volt. II. Anjou Károly (1254-1309) jelentősen bővítette és felújította, felesége Magyarországi Mária rezidenciájaként szolgált. A hadifogolytáborban változó létszámú foglyok voltak, a foglyok fele magyar volt, 1918 decemberében már csak 238 fő tartózkodott a „Castello Normano” hadifogolytáborban.

Fejes Antal a 68-as gyalogezred katonája, aki 1883-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Halálának helyszíneként Oroszország van megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve László Magdolna, apja neve Fejes István, anyja neve Lukácsi Mária. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászkóhalma 1935/18).

Forgács József a 68-as gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 17. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Hadifogságának helyszíne Tscheljabinsk (Cseljabinszk), Orenburg tartomány. A halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Forgács Sándor, anyja neve Gál Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1931/81). Cseljabinszk a Kazahsztáni határ közelében, a Miasz folyó partján, a Transzszibériai vasútvonal mentén fekszik, 1919-ig az orenburgi kormányzósághoz tartozott.

Mihályi Vince a 68-as gyalogezred katonája, aki 1899-ben Jászapátin született, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, apja neve Mihályi József, anyja neve Mihályi Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1938/86).

Kajmár István a 68-as majd a 32-es gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Foglalkozása gazdálkodó, apja neve Kajmár Gábor, anyja neve Virág Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1930/116).

1918-ban különböző alakulatokban meghalt katonák

Nagy Béla illetőségi hely Jászapáti, aki 1880-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1918. január 1-én meghalt. Apja neve Nagy János, anyja neve Bátki Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1935/3).

Berdő József tizedes, a m. kir. 1-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1873-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 669-es füzet 8. oldal alapján, ami 1918. április 24-én jelent meg, 1918. január 9-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Besztercebánya, Országos Hadigondozó Hivatal Gyógyintézete. Elszállítva 1918. január 12-én Budapestre, ott eltemetve a Kőbányai Központi temetőben, 4/XII a parcella, 2. sor, 12. sír, időpontja 1918. január 18-án. (HL 124/95 és 226-os temető-kataszter alapján).

Az 1-es honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, zászlóaljaik Budapesten állomásoztak, 1914-ben az orosz fronton, 1915 januárjától az olasz fronton, Doberdo térségében harcoltak. Ismét az orosz harctérre kerültek 1917 februárjától, szeptemberéig, majd visszakerültek az olasz frontra, Monte San Gabriele térségébe, majd a Piave térségébe Marcador környékére. A Monte Tomba védelmi vonalba kerültek 1918. február 1-én, ahol a háború befejezéséig harcoltak. (Forrás: Dereánó Ödön: Az 1-es honvéd gyalogezred története könyvből.)

Bajzát István a m. kir. 8. honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a m. kir. 30. honvéd gyalogezred 2. századhoz. Jászapátin született 1896-ban, az egyik adat alapján 1918. január 11-én meghalt (valószínűleg téves). A veszteséglista Nr. 425-ös füzet 5. oldal alapján, ami 1916. május 29-én jelent meg, halálának időpontja 1916. január 11. A 8. honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. II. zászlóalja Lugoson, a III. zászlóalja Orsován állomásozott.

A 30. honvéd gyalogezredet 1913-ban alapították, I. II. zászlóalja Budapesten, III. zászlóalja Kiskunfélegyházán állomásozott. A 30-as honvéd gyalogezred 1916. január 7-én került Rarancze térségébe védőállásba, január 11-én 9 orosz rohamot vertek vissza. Állásaikban június elejéig harcoltak. Június 3-án érkeztek meg új állásaikba Dobronoutzba, (Dobrynivtsi) ahol az ezred a 29-es gyalogezreddel együtt súlyos veszteségeket szenvedett. (Forrás: Paulovits Sándor: Harmincas honvédek élete a halálmezőkön).

Nagy István a 8. honvéd gyalogezred katonája, aki Jászapátin született, születési időpontja hiányzik, 1918. január 11-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest cs. és kir. 16. helyőrségi kórház. Eltemetve Budapest Kőbányai temető, időpontja január 21. (HL 454/190/2, HL 469/273 és HL 298/1696).

Sipos János a 29-es honvéd gyalogezred katonája, egy másik adat szerint (HL 405/343 és HL 405/612, valamint a 111-es temetőkataszter alapján) tüzér, a cs. és kir. fényszóró pótzászlóalj, Bécs katonája, aki 1882-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1918. február 4-én meghalt. Halálának helyszíne Klágenfurt, Karintia, cs. és kir. 2. tartalékkórház. Temetve: Klágenfurt városi temető, (Annabichl városi temető) február 6-án. Foglalkozása földműves, másik adat szerint közútikalauz, villamoskalauz, házastárs neve Terjéki Isméria, apja neve Sipos János, anyja neve Zsídó Ilona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászejákóhalma 1919/91).

Sipos László a 29-es honvéd gyalogezred 11. század katonája, aki 1880-ban született Jákóhalmán, illetőségi hely Jásztelek, a (HL 503/179 alapján) 1918. február 24-én meghalt. Halálának helyszíne Szeged. Temetve február 26-án, Szeged Belvárosi temető.

Labáth József a Magyar Királyi 24-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 687-es füzet 26. oldal alapján, ami 1918. július 23-án jelent meg, és a halotti anyakönyv alapján, 1918. március 4-én meghalt.

A 24-es gyalogezredet 1886-ban alapították, I. zászlóalja Brassóban, II. zászlóalja Csíkszeredán, III. zászlóalja Kézdivásárhelyen állomásozott. Az ezred 1914-től 1918. március 6-ig az orosz fronton harcolt, Dnyeszter folyó térségében, valószínűleg Labáth József az orosz fronton veszítette életét. 1917. december 7-én megkezdődtek a fegyverszüneti tárgyalások az oroszokkal, a harcok is szüneteltek. Az ezred az olasz harctérre került át, 1918. március 10-én Matarello, (Trentótól délre) majd 12-én Vigoló Vattaro az útjuk, 13-án Monterovere, 14-én Ghertele (Asiagótól északra) voltak állomásaik, 15-én érkeztek meg Monte Zebio 1778 méter magas hegyéhez, ami Ghertelétől dél-keleti irányban található. Az ezred júliustól októberig Horvátországban karhatalmi szolgálatot látott el, majd a háborút az olasz fronton Val Sugana völgyében fejezték be. (Forrás: Bíró Lajos-Antal Áron-Nemesdy Ernő: A volt m. kir. brassói 24-es honvéd gyalogezred, népfelkelő gyalogezred és pótzászlóalj története).

Nagy Ficsor István illetőségi hely Jászapáti, aki 1877-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1918. március 29-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastársa Magás Mária, apja neve Nagy Ficsor István, anyja neve Orosz Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/23).

Pádár Joachim a 32-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve az Nr.1 Radfarrer-Bataillon, (kerékpáros zászlóalj) műszaki századhoz, aki 1898-ban született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 695-ös füzet 41. oldal alapján, ami 1918. szeptember 28-án jelent meg, 1918. június 15. és 21. között meghalt. Az Osztrák-Magyar hadseregben 1908-ban szerepeltek először kerékpáros gyalogosok. Átszervezések után 1918-ban két honvéd és egy Landsturm kerékpáros zászlóalj volt a monarchia hadrendjében, és négy vadászzászlóalj rendelkezett kerékpáros századdal.

Bódi Balázs a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve az Nr. 1. honvéd kerékpáros zászlóalj 3. századhoz, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 701-es füzet 10. oldal alapján, ami 1918. november 11-én jelent meg, megsebesült.

Bertalan Antal a m. kir. 1. honvéd gyalogezred katonája, illetőségi helye Jászapáti. Születési időpont hiányzik, halálának helye és időpontja is hiányzik. A 289-es temetőkataszter alapján eltemetésének időpontja 1918. június 4, helye Eger, Kisasszony temető, 629. sír.

Simon László a Cs. és K. 32. gyalogezred katonája, aki 1894-ben született, illetőségi helye Jászfákóhalma, a halotti anyakönyv alapján 1918. július 6-án meghalt. Halálának helyszíne Monte San Martino. Házastárs neve Lékó Ágnes, apja neve Simon Mihály, anyja neve Lukács Terézia. (101/1922. 11. 27).

Szikszai István a m. k. 1-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1875-ben született Jászapátin, 1918. augusztus 11-én meghalt. Halálának helyszíne, Budapest Golghota utcai hadikórház. Temetve Budapest Kőbányai Központi Temető, 18/XII. parcella, 4. sor, 5. sír. (234-es temetőkataszter alapján).

Birkás Kálmán törzsőrmester, a Cs. és K. katonai élelmezési raktár katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, 1918. szeptember 20-án meghalt. Halálának helyszíne Budapest, kórház. Temetve Budapest Kőbányai temető, 1918. szeptember 24-én (HL 452/91).

Nagy Vince a cs. és kir. 37. tábori tüzérezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a (HL 454/24/1) alapján 1918. október 1-én meghalt. Halálának helyszíne Budapest cs. és kir. 16. helyőrségi kórház. Eltemetési helye Budapest, kőbányai temető. A 37-es tábori tüzérezred 1908-tól tábori ágyúezred néven szerepel, alapítása 1885-ben történt, I. és II. osztálya Zágrábban állomásozott.

Mihályi János illetőségi helye Jászapáti, aki 1874-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1918. december 15-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Gecse Anna, apja neve Mihályi János, anyja neve Bordás Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1957/22).

1918-ban különböző alakulatokban megsebesült katonák

László Sándor tizedes, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 32-es honvéd gyalogezred 5. századhoz, aki 1891-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 664-es füzet 37. oldal alapján, ami 1918. március 30-án jelent meg, megsebesült.

Gergely József tizedes a m. kir. 1. népfelkelő honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1877-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 651-es füzet 16. oldal

alapján, ami 1918. február 9-én jelent meg, megsebesült. A veszteséglista Nr. 671-es füzet 21. oldal alapján, ami 1918. május 1-én jelent meg, szintén az olasz fronton történt sebesüléséről tájékoztat.

Az 1-es népfelkelő gyalogezred 1917 szeptemberében került az olasz frontra, a Ba-insizza-fennsíkra (Banjsice-fennsík Szlovénia, Görzről Goriziától észak-keletre). Az ezred a Tolmein áttörést követően, (október 24.) a Piave folyóig jutott, június 15-én ott az átkelés nem sikerült, az ezredet nagy veszteségek érték. utolsó harcaikat 1918. október 28-án vívták.

Bartos János a cs. és kir. 69-es gyalogezred katonája, kijelölve a Nr. 31-es Sturm-Baon rohamzászlóaljához, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 707-es füzet 7. oldal alapján, ami 1919. január 3-án jelent meg, megsebesült.

A cs. és kir. 31-es gyalogezredet 1741-ben alapították, I., II. és IV. zászlóalja Nagyszébenben, a III. zászlóalja Spalatoban (Split) tartózkodott.

Dohy Gábor főhadnagy (1877-1919) Jákóhalma főjegyzője, akit 1919 május 8-án az abonyi református temetőben a kommunista diktatúra kivégezt. (Jászsági évkönyv 2012. 283-293)

A 13-AS HUSZÁREZRED A HÁBORÚBAN

A huszárezred története 1859-re tehető, ekkor szerveződtek önkéntes alapon könnyűlovas osztályok. A „Jász-Kun” osztály 1859. május 10-én jött létre Jászberényben. Sorezredek közé sorolták 1859. augusztus 17-én, mint „Császári és Királyi Jász-Kun 13. Önkéntes Huszárezred” néven. Az ezred 1866-ban Olaszországban harcolt, a háború befejezése után az ezred Galíciába került. Székesfehérvár térségébe kerültek 1871 májusában, ahol a 10. huszárezreddel együtt, egy dandárt alkottak. Az ezred 5. század-a 1881-ben Boszniába került, Plevlje és Visegrád környékére, majd részt vettek az 1882-ben kitört lázadás leverésében Dalmátországban. Szarajevóba helyezték az ezred harmadik- század, három szakaszát 1885-ben. Galíciába került az ezred 1900-ban, az ezredtörzs Lancutra, a 6. század Kulboszowára, a 2. és 3. század Dolíny-Zukowra került. (Adatok a „Jász-kun 13. huszárezred története 1859-1918” című könyvből, írta Dernyei (Szlavnich) György).

Galícia ma Lengyelország része, Dolíny-Zukow és Kolbuszowa az 1867-től megyeszékhely Rzeszow város közelében található, ahol az osztrák magyar helyőrség 1910-től laktanyákat épített. Rusvai Balázs ebben a térségben tölthette sorkatonai idejét. A sorkatonai szolgálat 21. éves kortól, a lovasságnál 3 év volt, 9 év tartalékos állomány követte azt. Az ezred 1912 tavaszán új állomáshelyekre vonult, az I. osztály Székesfehérvárra, a II. osztály Tolnára került. Az ezredparancsnok 1913-tól nagybányai Horthy István volt. A huszárok öltözete kezdetben igen színes volt, de az 1908-as összes fegyvernemre vonatkozó ruházati szabályzat a huszárokat is érintette. Csuka-szürke, majd később zöldes árnyalatú szürke ruhát kaptak. A ruhacserék elhúzódtak 1915-ig, az I. világháború kezdetén a színes öltözet miatt komoly veszteségek érték a huszárokat, mivel kitűnő célpontok voltak a harcokban. A huszárok ragaszkodtak a huszárhagyományokhoz, katonai és emberi kötelességüket minden körülmények között teljesítették. A huszárszellem a tiszték és a legénység között erős volt. Szerették és ápolták lovaikat, sajnos az I. világháború során a huszárok alól elfogytak a lovak, a huszárok egy része a lövészárokba kényszerült.

A lovak pótlását a Magyar Királyi Méneskar szervezetei, a ménesek és méntelepek biztosították. A ménesek a kiegyezés után, 1869-től a földművelésügyi minisztériumhoz kerültek, a szolgálatot katonai személyzet látta el. Külön soroztak legénységet, lovakhoz értőkből, lovászokból, csikósokból, de különböző mesterségekből is, kovácsokból, kerékgyártókból, bognárokból. A hadsereg a katonai méneskart két részre osztotta, a magyar királyi és császári és királyi lótenyésztő intézetek és méntelepek katonai osztagaira. A méneskar tisztjei és legénysége 1798-tól külön egyenruhát hordott. Átszervezések során 1913-ban a magyar honvédséghez kerültek az országban levő katonai osztagok, így a császári és királyi tiszték és legénység is. Az állami ménesek és 22 méntelep alosztálya is honvéd lett. A magyar királyi állami ménes katonai osztagai Kisbéren, Bábólnán és Mezőhegyesen voltak.

A 13. huszárezred háborúban való részvétele a szerb fronton kezdődött. 1914. augusztus 1-től a 2. hadsereg, 10-es lovashadosztály, 4-es lovasdandár kötelékében, melybe a 10-es huszárezred és a 13-as huszárezred tartozott, valamint a 10-es lovashadosztály 8-as lovasdandárja, amihez a 9-es huszárezred és a 12-es ulánus ezred tartozott. A 10-es lovashadosztály feladata volt a Száva folyó elzárása Racától kezdve, Lacarektól nyugatra folyó Handjelovszki patakig. Később a 2. hadsereget átírányították az orosz frontra, augusztus 20-án a 13-as huszárezredet vasúton Mitrovicáról, Zágráb-Graz-Semmering-Lundenburg-Krakkó-Jaroszlav útvonalon Lubaczowra szállították.

Augusztus 25-én Tomaszowon egyesült az ezred. Lubaczow ma lengyel város, a lengyel-ukrán határ közelében, Lembergől észak-nyugatra. Tomaszow Lubaczowtól észak-keletre található, mai neve Tomaszów Lubelski. Augusztus 27-én súlyos veszteségekkel járó harcokat vívtak Tarnoszinnál, ma lengyel terület, az ukrán határ közelében, Uhnówtól, (Uhnivtól) északra. ami ma ukrán terület. Augusztus 31-től harcok Rawa Ruska (Rava-Ruska) és Zolkiew (Zsovkva) körül, Lembergől északra, majd visszavonulás. Szeptember 16 Jaroszlav, a San folyónál. Tovább folytatódott a visszavonulás Krakkó irányában.

1914-től meghalt, megsebesült és hadifogságba került 13-as huszárezred katonái

Rusvai Balázs (szerző nagyapja) Jászapátin született 1888-ban, meghalt 1965-ben Egerben, apja Rusvai Bertalan (1860) anyja neve Kis Márta. Felesége Kiss G Mária (1889-1970), gyermekeik, Rusvai Mária (1921-2008), Rusvai Piroska (1923-2018), Rusvai Erzsébet (1933-). A nagyszüleim Jászapátin laktak, mint unoka csak ritkán találkoztam velük. Rusvai nagypapa az életéről később a legkisebb lányának, Rusvai Erzsébetnek, édesanyám húgának mesélt, akivel öreg korukban együtt éltek. Rusvai Erzsébet, elmondása szerint a nagypapa huszár volt, van is róla két fénykép az egyik 1910-ben készült, Kolbusován (Kolbuszowa, Lengyelország). A fényképen, mint egy harminc katona látható, közülük heten fehér mundérban, ahogy a keresztmama mondta, ami valószínűleg egy fehér körköpeny, ami egy felhajtható gallérral rendelkezett, ami ekkor a huszároknak rendszeresítve volt, fejükön fehér tollas sapka. A képen a mellette álló katona a tiszafüredi barátja, Nagy Ferenc József. A másik fénykép a háború után készült, itt lóháton látható Jászapátin, a „Nemzeti Hadsereg” fogadása alkalmával, 1919 november 23-án. /Családi legendárium./

Varga András a cs. és kir. 13-as huszárezred pótszásad katonája, aki 1882-ben Jákóhalmán született, (HL 378/766, KA 2897/008) alapján, 1914. szeptember 28-án meghalt. A halálának helyszíne Cirókaófalú, eltemetve ugyanott szeptember 29-én. Neve a 13-as huszárezred története könyvben is szerepel a hősihalottak között. A település ma már nincs meg, a Sztarinai-víztározó létrehozásakor másik hat faluval együtt 1980-ban kitelepítették, a falut lerombolták, területét Takcsányhoz csatolták. A Cirókaófaluban eltemetett katonasírokat exhumálták és Takcsányban temették el. (Takcsány, Homonnától észak-keletre található).

Limanowa környéki harcok november 28. és december 13. között. Krakkótól dél-keletre. Az oroszok nagy erővel támadtak a térségbe, a harcok során válságosra fordult a 10. lovashadosztály helyzete. December 10-én a 9-es Nádasdy huszárezredet és a 13-as Jász-kun huszárezredet bízták, meg hogy váltsák fel a Jablonieci állásokban lévő csapatokat. Az ellenség betört az állásokba és az odaérkezőkkel és a már felváltás alatt lévő csapatokkal súlyos csatát vívott. A kézitusa során sok halott és sebesült volt, itt halt meg Muhr Othmár a Nádasdy huszárezred frissen kinevezett parancsnoka. A magyar csapatok visszafoglalták állásaikat.

Muhr Othmár (1860-1914) katonai pályáját Szolnokon a 68-as Jász-kun gyalogezredben kezdte 1880-ban. A Császári és Királyi 9-es Nádasdy huszárezredben szolgált 1886-tól, 4-5 évet szolgált Szarajevóban, majd Kőszegre került. A Nádasdy huszárezred parancsnokává 1914. november 26-án nevezték ki, december 8-án vette át alakulata parancsnokságát Limanowánál. Emlékmű áll a Limanowa-Jablonieci temetőbe, a harcokra emlékezve, a temető kápolnájába lett eltemetve Muhr Othmár huszárjaival együtt.

A 10. lovashadosztályt december 12-én kivonták az állásokból és Gruszewicére meneteltek. A 13-as huszárezred 45 beteg lovát Kecskemétre szállították, az ezred létszáma 178 volt. December 13-án az elesett tiszteket a Tumbarki temetőbe, az elesett legénységet a Limanowai műút mellett, és attól délre temették százas tömegsírokba. A 13-as huszárezred története könyv alapján az ezred vesztesége december 8-11 között 50 halott, 52 sebesült és 20 főnek holléte ismeretlen volt.

Ma Limanowa külterületén lévő Jabloniec dombján áll a nyolc-szögletű kápolna, Muhr Ottmárra emlékezve, a közelében egy négyzetes kőoszlop, egy gömbbel koronázva, amelyen 24 huszár neve van felírva, akik a sebesült ezredesük megmentéséért küzdöttek. A temetőben 489 katona nyugszik, kötömbökkel jelölt sírban. A kötömböket katonai kereszt díszíti, melyet babérkoszorú övez.

Limanovánál esett el **Ragó István**, aki a 13-as cs. és kir. huszárezred 1. század huszárja volt. Jászapátin született 1892-ben, a halotti anyakönyv alapján 1914. december 11-én halt meg. Halálának helyszíne a Limanowa melletti ütközet Galícia. Eltemetve a harctéren december 13-án. A neve „A 13-as huszárezred története” című könyvben is szerepel a hősi halottak között. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása kovács, apja neve Ragó István, anyja neve Szikszai Erzsébet. (HL 378/2259, KA 2897/032, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1915/371). A Dernyey György: Császári és Királyi Jász-Kun 13. huszárezred története könyvben részletes leírás található a december 11-én történtekről. A III. védőszakasz parancsnoka Spilka százados, valamint az 1-es század ideiglenes parancsnoka Prónay Pál elbeszélése alapján. Limanowától 1-kilométerre az országút két oldalán levő állásokban helyezkedtek el az 1-es és 2-es századok. Az oroszok kora reggel 5 óra 30 perckor kezdték meg támadásukat, a 13-as huszárok csak nehezen tudtak védelmet találni az előző időben rosszul kiépített állásokban. Az orosz tüzérség erősen támadta állásaikat. A könyv 108. és 109. oldalán olvasható „Spilka védőszakasz 10 óráig állta az ellenség nehéz gránátjainak tüzeit, de a 2. század állásainak elfoglalása után itt csak az 1. század maradt. Az ellenség megkísérelte ezt a századot is kivetni állásaiból. Meg kell említeni, hogy az össze nem függő

lövészárkok miatt, a megszálló csapatok kis részekre voltak felbontva, az ágyútűz miatt az összekötés nem lehetett küldöncökkel fentartani. Spilka százados két küldönce Székely Zsigmond káplár és huszár Rágó István, amikor jelentést akart vinni Bauer tábornokhoz, elestek, úgy, hogy Spilkának ezen szándékáról le kellett mondani”. (Bauer tábornok a védvonal parancsnoka volt, a könyvben Ragó István Rágó Istvánként szerepel, születési hely és időpont egyezik).

A 10-es lovashadosztályt a 3. hadseregbe osztották be, 1914. december 12. és 1915. február 12. között. Decemberben Dukla és Rimanow térségében harcoltak. December 27-én Bártfán és Tylicz hágón át, Krynicára meneteltek, feladatuk a hágó elzárása, utak biztosítása volt. Ma lengyel-szlovák határ közelében találhatóak.

Farkas Pál Imre szakaszvezető a cs. és kir. 13-as huszárezred huszárja, aki 1891-ben Jákóhalmán született, a halotti anyakönyv alapján 1915. január 1-én meghalt. Halálának helyszíne: tartalék kórház Trencsén. Eltemetve január 4-én, Trencsén köztemető, VI. 11 sír. Neve a 13-as huszárezred története könyvben is szerepel a hősi halottak között. (HL 379/4642).

1915. január 15-én Eperjesen át Lapispatakra meneteltek, ahol január 28-ig maradtak. Január 29-én Kassára meneteltek, ahol berakodtak és vasúton Nagyszőlősrre szállították az ezredet, majd Egresre meneteltek, ahol beszállásoltak, mint hadsereg tartalék, ott maradtak február 13-ig. Újabb átcsoportosítások miatt, a 10-es lovashadosztály báró Planzer-Baltin lovassági tábornok csoportjához került. Február 12. és március 23. között, az ezredet vasúton Máramarossziget és Kőrösmezőn át Worochtára szállították. Máramarosszigettől észak-keletre (Vorohta). A 10-es lovashadosztály feladata az ellenség üldözése Kolomeától (Kolomia) északra, Ottynia (Otynia) felé. Februárban Tysmencia (Tysmenytsya) környékén harcoltak. A nemrég megalakult lövész század, amely a ló nélkül maradt huszárokból alakult, súlyos veszteségeket szenvedett február 28-án Medina és Sokol térségében. Március 10-12. nagy havazás, mellmagasságig érő hó, gyakoriak a fagyások, az ezred létszáma 207 lovas. 1915. március 23. és június 3. között feladatuk a Dnyeszter folyó biztosítása Niezwiskánál (Nezvysko), majd Zaleszczykitől (Zalishchyky) keletre. Szeptember 4-ig harcok Kolomeától (Kolomia) északra, a Dnyeszter folyó mentén.

A 10-es lovashadosztályt a 4. hadseregbe osztották be, Csernowitzból vasúton Lembergen át Kamionka Stumilowára (Kamjanka-Buzka) szállították. Innen tovább meneteltek Luckon át, majd harcoltak Nowy Staw körül (Novyi Stav). Szeptember 14-től harcok Lucktól keletre a Styr folyó mentén. A 4. hadsereg, amelybe a 10. lovashadosztály is tartozott, szeptember 30-ig a Olyka-Koryto vonalig jutott. Az ezred október, november hónapokban Lucktól észak-keletre, Kukli (Kukly) és Rudka térségében harcolt. Ez egy igen mocsaras vidék, október 29-én súlyos harcokban az ezred vesztesége 3 halott és 58 sebesült volt.

Itt esett el **Csóke (Csóke) Lajos** a cs. és kir. 13-as huszárezred 3. század huszárja is, aki 1892-ben Jászapátin született, a (KA 2897/070, és a HL378/1811). alapján 1915. november 5-én halt meg, helyszíne Rudka melletti ütközet, Volhínia. Eltemetésének helyszíne, harctér, időpont november 6. Haláláról a veszteséglista Nr. 543-as füzet 12.

oldalán lehet olvasni, ami 1917. március 27-én jelent meg. Neve a 13-as huszárezred története könyvben is szerepel a hősi halottak között. Az ezrednaplóba bevezetett és felterjesztett kitüntetési javaslatok között, a 316. és 317. oldalon a következő olvasható. „A következő 188 főnyi legénység bronz vitézségi éremmel való kitüntetését hozom javaslatba, mert a háború kezdete óta 1915. november 1-ig megszakítás nélkül a harc téren bátor és hű szolgálatot teljesítettek”. 3. század Csöke Lajos huszár.

A 13-as huszárezred könyvben szerepel a hősi halottak között „**Csöke Gábor** huszár Jászapáti 1915 Stryj”. Más helyen nem találtam róla adatot.

Novemberben téli állásokat építettek ki a Styr folyó mentén, az ezredet a védőállásokból kivonták, február 18-án Kaszówkán (Kashivka) beszállásoltak. Február 20-án 70 lovat és 40 főnyi legénységet vasúton mezőgazdasági munkára elszállítottak Cholm vidékére, Wladimir Wolynskijtől (Volodymyr-Volynsky) nyugatra. A hadsereg főparancsnokság, hogy az esetleges élelmiszerhiányon segítsen, elrendelte a megszállt területeken az elpusztított nagybirtokok művelés alá vonását. A munkákhoz az igavonó állatokban volt a legnagyobb hiány, a területeket felosztották, a tisztai lovak kivételével minden lovat igénybe vettek a szántásokhoz és vetésekhez. Júniusban megindultak a nagy orosz támadások, megkezdődtek a csapatok visszavonulása. A 10-es lovashadosztály június 12-én Lokaczy (Lokachi) körül tartózkodott, majd a 13-as huszárezred tovább vonult Chorow (Khoriv) felé. Itt június közepén harcoltak, majd június 22-től az oroszok vonultak vissza.

Chorownál (Khoriv) esett el **Illés Gábor** őrvezető, a cs. és kir. 13-as huszárezred 5. század huszára, aki 1889-ben született Jászapátin. A halotti anyakönyv alapján 1916. június 16-án halt meg, helyszíne Chorow (Khoriv) Lokaczytól (Lokachi) délre, a Svyharka folyónál, Volhínia. Eltemetve június 17-én Chorow (Khoriv) templom mellett. A temetőkataszter alapján, katonatemető 21-es számú sír. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Illés Károly, anyja neve Karancs Erzsébet. (Adatok: veszteséglista Nr. 540-es füzet 22. oldal alapján, ami 1917. január 16. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), HL 378/2309, valamint a 180-as temetőkataszter és a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/283). A huszárezred történeti könyvben a 230. oldalon található részletes leírás a Chorow (Khoriv) melletti csatáról. Chorownál az oroszok 16-án 2 órakor a 4. század hátába kerülve elfoglalták a hidat és a községet. Az ezred tartalék 5. század Szakonyi százados vezetésével ellentámadást hajtott végre és 5 órakor már ismét a 13-asok birtokába került a község. A százados jelentésében az szerepel, hogy vesztesége 1 halott és két sebesült.

Az ezred július közepén Bubnow, (Bubniv) Swiniuchy, (mai neve Pryvitne) körül harcolt. Július 28-tól az úgynevezett „koveli csata” kezdődött, az ezred Korytnica, (Korytnytsya) körül foglalta el állásait. A harcok folyamán igen nagy veszteségek érték az ezredet, szeptember 16-án már csak 310 lovasa volt az ezrednek.

Kis Barnabás a cs. kir. 13-as huszárezred 2. század huszára, aki 1892-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. július 24-én meghalt. Halálának helyszíne cs. és kir. 7/3-as tábori kórház Vladimir Volinskij. Eltemetve július 25-én Vladimir Volinskij katonatemető, 593-as számú sír. Luck városától észak-nyugatra, az ukrán-lengyel

határ közelében. Kis Barnabás neve a 13-as huszárezred története könyvben is szerepel a hősi halottak között, halála időpontjaként 1916. július 26. Kostroma van megadva. A település Oroszországban található, Moszkvától észak-keletre, mai neve Kosztroma, ahol hadifogolytábor volt. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Kiss György, anyja neve Birkás Judit. (Adatok: a veszteséglista Nr. 576-os füzet 27. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) a HL 379/3285 és a MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/30).

Újabb átszervezések történtek, új lovasosztályok és lövészosztályok alakultak, egy lovasosztály 3 lovasszázadból állt. A lövészosztályok a lövészs századokból alakultak. Nevük cs. és kir. huszárezred lovasosztálya, vagy lövészosztálya. A századok elnevezése, huszárezred 1., 2., 3. lovasszázad, vagy lövészs század. Október 24-én az ezred felkészült a vasúti szállításra. A 10-es lovashadosztályt az erdélyi frontra szállították.

1916. november 3-án foglalták el állásaikat az erdélyi frontszakaszon, a lovasszázadok Gyergyószentmiklós és Tekerőpatak érintésével érkeztek Gyergyó Vaslábra. December 1-én az állomásuk Dornawat (Dornavatra) a Dorna és a Bistrita folyók összefolyásánál. Marosvásárhelyre szállították őket vasúton, 1917. január 17-én, majd menet a Gyimesi-Szorosba. Január 27. Parajd, 29. Csíkjenőfalva, február 8. Csíkszépvíz. A hadsereg főparancsnokság 1917. március 18-án elrendelte a 1., 2., 4., 5., 6., és 10-es lovashadosztályok átalakítását. Az ezred lóállománya csak annyi lehetett, mint a gyalogezredekben, a többi lovat le kellett adni. Az eddigi lovas és lövészs századokat megszüntették. A frontszakaszon kisebb csatározások voltak, december 3-án megindultak a tárgyalások az oroszokkal Brest Litovskban. (Breszt, Fehéroroszország) Az egész hadosztály 1918. április 3-tól 30-ig a Csíki medencében táborozott, készülődtek az olasz frontra.

Hadosztály Csíkszentmácsról május 1-én indult, a 13-as huszárezred május 1-én és 2-án indult Madéfalváról. A vasúti szállítás útvonala Marosvásárhely-Kocsárd-Nagyvárad-Békéscsaba- Hódmezővásárhely-Szeged-Zombor-Brod- Nagy Gradiska-Szicszek-Károlyváros-Laibach-Assliny-Santa Lucia-Görz-Udine-Fonta Fredda, (Fontanafredda, Vitorio Veneto városától keletre) Az ezred Sacilén rakodott ki, majd Tamaira (Fontanafreddától délre) menetelt és beszállásolt. Június 22-én foglalták el állásaikat a harctéren, az ezred Assiagio térségébe került. Erős tüzérségi tűzben tartották állásaikat, angol és francia támadásokat kellett visszaverniük. Augusztus 29-én hátra vonták az ezredet Val de Nosba, szeptember végén a lovashadosztály Vigolo Vattaroba vonult, Tridenttől (Trento) délre. Október 19-én kivonták az első vonalban lévő századokat és a Forno melletti táborba vonultak. Október 20-tól menetelések Lariciből (Fiume Tagliamento folyónál) Materellóba, (Trentótól délre) ahol az ezred vasúti szállításra berakodott. A balkáni frontra, Kövess tábornagy hadseregéhez akarták szállítani az ezredet, de Nagykanizsán átirányították az ezredet és november 5-én Kecskemétre érkeztek, a háború itt ért vége számukra. (Forrás: „A Jász-Kun 13. Huszárezred” története 1859-1918. című könyvből, írta Dernyei (Szlavnich) György.)

A halotti anyakönyv alapján **Varga Mihály** (a 13-as huszárezred története könyvben a hősi halottak között Vargha Mihály) a cs. és kir. 13-as huszárezred huszárja, aki 1890-ben született Jákóhalmán, 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves,

házas társ neve Hegedűs Mária, apja neve Varga Sándor, anyja neve Lukácsi Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1928/22).

Urbán István a cs. és kir. 13-as huszárezred 1-es lovasszázad huszárja, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 702-es füzet 62. oldalán, amely 1918. november 26-án jelent meg, sebesültként szerepel. A 13-as huszárezred története könyv veszteségei között, hősi halottként szerepel a neve, Urbán D. István huszár néven, halála időpontja 1919.

A 13-as huszárezred története című könyvben a veszteségek között, mint hősi halott szerepel még „**Horváth Flórián** huszár Jászapáti 1915 olasz harctér”, de az ezred ekkor az orosz fronton harcolt, a veszteséglistán sem találtam róla adatot.

Szintén nem találtam adatot „**Török Miklós** huszár Jászapáti 1915 olasz harctér” bejegyzés alapján, sem a veszteséglistán, sem a hallotti anyakönyvi adatokban. Találtam viszont Török Miklós nevű 3. honvéd gyalogezred 9. század katonáját, aki 1915. július 23-án esett el az olasz fronton, és **Török Miklós** Jászapáti illetőségű katonát, aki 1917. december 31-én vesztette életét.

A 13-as huszárezred története könyvben a hősi halottak között szerepel „**Vágó Imre** huszár, Jászapáti, 1914 XII. 11” a veszteséglistán nem találtam róla adatot.

A cs. és kir. 13-as huszárezred 1917 januárjában Erdély védelmében harcolt a 10-es lovashadosztály kötelékében, többek között a m. kir. 1-es népfelkelő huszárezred, a cs. és kir. 9-es és 10-es huszárezredekkel. Védővonaluk Gyimesbükk, Hosszúhavas és Bálványos térségében húzódott. Itt építettek ki állásokat, itt voltak 1918. ápriliséig, innen indultak az olasz frontra.

Sebesültként szerepel, **Deli Balázs** a cs. és kir. 13-as huszárezred huszárja, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 498-as füzet 13. oldal alapján, ami 1916. december 6-án jelent meg.

Ádám Péter a cs. és kir. 13-as huszárezred 4. lovasszázad huszárja, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 558-as füzet 5. oldal alapján, ami 1917. április 23-án jelent meg, megsebesült.

A veszteséglista Nr. 558-as füzet 37. oldal alapján, ami 1917. április 23-án jelent meg, **Nagy Balázs József** a cs. és kir. 13-as huszárezred 3. lovasszázad huszárja, aki 1890-ben született Jászapátin, megsebesült.

Szintén a veszteséglista Nr. 558-as füzetének 25. oldal alapján, ami 1917. április 23-án jelent meg, **Kátai Péter** a cs. és kir. 13-as huszárezred 5. lovasszázad huszárja, aki 1895-ben született Jákóhalmán, megsebesült.

Ádám István a cs. és kir. 13-as huszárezred huszárja, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521-es füzet 5. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhet meg (hiányzik), hadifogoly, a veszteségi eset helyszíne, Tomsk, Rusland. Több adat nincs róla. Tomsk város Oroszországban, Szibéria dél-nyugati részén található.

Molnár László a cs. és kir. 13-as huszárezred 4. lovasszázad huszárja, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 40. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, hadifogoly. Helyszíne Petrosawodsk, Olonez tartomány,

Oroszország. Szentpétervártól észak-keletre, az Onyega tó partján. Olonyec városa, a valamikori tartomány, (kormányzóság) központja a Ladoga tó partja közelében fekszik. Petrozavodszk ma Karélia fővárosa, az orosz- finn határ közelében. Városi rangot 1777-ben kapott, a város körül nagy erdőségek terülnek el, a város épületei fából készültek.

Nagy Kálmán a cs. és kir. 13-as huszárezred huszárja, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 41. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, hadifogoly. Petrosawodsk, Olonez tartomány, Oroszország a hadifogságának a helyszíne.

Szintén Petrosawodsk a hadifogságának a helyszíne **Lékó András** cs. és kir. 13-as huszárezred 5. lovasszázad huszárjának. A veszteséglista Nr. 591/34 alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhet meg (hiányzik), ad róla hírt, ő 1893-ban született Jákóhalmán.

1914-től különböző huszár alakulatokban meghalt, megsebesült és hadifogságba került huszárok

Szőke István a m. kir. 1. honvéd huszárezred 6. század huszárja, aki 1891-ben született Jászapátin. A (HL 506/88 és a 236-os temetőkataszter alapján) 1915. január 20-án meghalt, helyszíne, Szombathely Vas vármegye tartalékkórház. Temetésének időpontja január 22. helye Jászapáti, hősi temető 1 sor.

Az 1-es huszár ezredet 1874-ben alapították, az 1-osztály Budapesten, a 2-osztály Vácon tartózkodott. Az ezredben 1914 szeptemberében jelennek meg a kolera és tífusz betegségek, 1915. január 18-án kezdik el a kolera és tífusz elleni védőoltásokat. Az 1-es honvéd huszárezred története könyvében szerepel 1914. október 30-án Wycziow, (Przemysltól délre) hogy „A 6. századnál három huszár kolerás tünetek közt megbetegedett, a századok fele gyengélkedő és különösen a kolera elharapódzására alkalmas bélhurutban szenved”.

Lukácsi András a m. kir. 1. honvéd huszárezred huszárja, aki 1888-ban született Jákóhalmán, a (HL 380/157 és a HL 389/661) alapján 1916. december 9-én elesett. Halálának helyszíne Mestecanesti, 1252. magaslat, Bukovina Kimpolung (Moldva-hosszúmező) járás. Eltemetve Mestecanesti 1252 magaslat, december 9-én. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Lukácsi Dávid, anyja neve Szöllősi Erzsébet. Az 1-es huszárezred története könyvben a 369-es oldalon található, hogy czokanestiei védőparancsnokság, a „Szaploneai századot” a tüzérségi tüzön keresztül, a Mestecanestie hegyen lévő támpontra rendelte, elesett két huszár, öt megsebesült. A harcokban az ezred vesztesége 4 halott és 17 súlyos sebesült. Az 1-es huszárezred története könyvben a 370-es oldalon található december 9-et taglaló írás, amiben az áll, hogy az oroszok heves tüzérségi támadást indítottak az állások ellen. A géppuskás osztag 8 halottat és 6 sebesültet veszített. A harcok december 10-ig Czokanestie (Cio-canesti) és Mestecanestie (Mestecanis) körül zajlottak, Lacobenitől északra.

Tóth Gábor a Magyar Királyi 1 honvéd huszárezred géppuskás lovas század katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 617-es füzet 53. oldal alap-

ján, ami 1917. október 13-án jelent meg, 1917. augusztus 6-án elesett. A (HL 380/186 és HL 389/1603) alapján halálának helyszíne, Kimpolungból Slatiorára vezető úttól jobbra, a 1163 magaslati pont Vrf. Mare, Bukovina. Temetve augusztus 7-én, a helyszíne, Kimpolung 892 magaslati ponton az erdő szélén. A halotti anyakönyv alapján a házastárs neve Róth Julianna, apja neve Tóth Péter, anyja neve András Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1937/86). Az 1-es honvéd huszár ezred története könyvben is szerepel a neve a 460. oldalon. Az 1-es honvéd huszárezred 1917. augusztus 5-én szakadó esőben indult Kimpolungból, (mai neve Moldvahosszúmező, Campulung Moldovenesc) a Moldva folyó mellett, Slatiora (Slatioara) felé, dél-keletre a Par Caselor völgybe, ahol a 8. huszárezreddel együtt éjjeleztek. Másnap augusztus 6-án támadták a 927-es magaslati pontot, az orosz állások kulcs pontját. A harcok során a következőket jegyezték le augusztus 6-án. „Elesett a század egyik lőszeres málhásló vezetője: **Tóth Gábor** huszár, akinek lovát gránáttalalátal érte.” A délután 4 órakor indult támadás során kézitusára is sor került, amelyben sok halott és sebesült, valamint eltűnt katona volt a veszteség. Az ezred ezekután állásépítésekbe kezdett, huzamosabb ideig ebbe a térségbe harcolt. (Forrás: A Magyar Királyi 1-es huszárezred története).

Horváth Ferenc a m. kir. 5. honvéd huszárezred 3. lovasszázad huszárja, aki 1892-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. augusztus 3-án elesett. Halálának helyszíne, D. Dea hegy, Kimpolungtól északra, Bukovina. Eltemetve augusztus 3-án, D. Dea csúcson, Kimpolungtól északra. Kimpolung (Moldvahosszúmező) Romániában Suceava megyében található, a Moldva folyó mellett. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Horváth Péter, anyja neve Urbán Eleonóra. (HL 384/156 és HL 389/1702, valamint MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1919/80). A m. kir. 5-ös huszárezred 1916. augusztus 1-én érkezett az orosz frontról Erdély védelmére. 1916 decemberétől az Aranyos Beszterce (Bistrita Aurie) folyótól északra harcoltak, Kimpolungtól északra. Az ezred története könyv, 259. oldalán augusztus 3-án ez áll. „A fél ezred elővéd-század (Beöthy) a hozzá beosztott két géppuskával a D. Deai ötszáz lépésre megközelítve, heves puskatűzetet kapott. A század erre rohamra fejlődött és az orosz előállást 7,30-ra elfoglalta, de itt olyan puska és géppuskatűzetet kapott a főállásból, hogy előnyomulását be kellett szüntetnie.” A segítségül érkező csapatok együttes erővel 4-én elfoglalták az orosz állásokat. A vesztesége az ezrednek igen nagy volt, 17 huszár hősihalált halt, 26 megsebesült. (Forrás: a Magyar Királyi 5. huszárezred története).

Tajti Miklós a cs. és kir. 10-es huszárezred huszárja, aki 1886-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. augusztus 9-én elesett. Halálának helyszíne Asiago, Olaszország. A 10-es és 13-as huszárezred a 4-es lovasdandárban együtt harcolt, a 10-es lovashadosztály keretei között. Asiago az Alpokban egy fennsíkon található, Trentótól dél-keletre. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, házastárs neve Balajti Franciska, apja neve Tajti Balázs, anyja neve Kalmár Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/169).

A 10. huszárezredet 1741-ben alapították, ők voltak a „Fehérvári Huszárok”. Derney György: A Császári és Királyi Jász-Kun 13. huszárezred története könyvben is utal rá, hogy a 10-es és 13-as huszárezred együtt harcolt. A 10-es lovashadosztály, köztük a

13-as és a 10-es huszárezred 1918. május 1-én indult Csikszenttamásról az olasz frontra, Assiago térségébe. A térség állapotáról a könyvben, Horthy tábornok (Horthy István, Miklós bátyja) naplója ad képet. „Az egész völgyben nem látni zöldet, teljesen fölszántották a lövedékek, tele van gránáttölcsekkel. Assiagóban és 11 községben egyetlen egy ház, vagy templom nincsen, amelyik romokban ne heverne. Csak a magában álló Mária szobor áll.” A francia és angol csapatok harcoltak ebben a térségben, tüzéségük éjjel is lőtt az állásokra. A 13-asok történetében szerepel 1918. augusztus 9-én a következő: „Az angolok éjfélkor hatalmas pergőtűzet fektettek állásainkra és 3 óra 30 perckor megtámadták a 10-es huszárok jobb szárnyát. A támadás visszaverésénél a 10-eknek nagy veszteségeik voltak.” Szeptember végén a 10-es lovashadosztály pihenőbe vonult Vigolo Vattaro vidékére, (Trentótól dél-keletre) 1918. október 30-ig maradt olasz földön.

Pataki Péter a m. kir. 1. honvéd huszárezred huszára, aki 1876-ban született Jászapátin, foglalkozása szabó, a (HL 380/312, HL 389/2749, valamint HL454/3/3) alapján 1918. szeptember 21-én meghalt. Halálának helyszínéként több helyszín is szerepel, egyik a 6. tartalékkórház Budapest, egy másik helyszín cs. és kir. 16. helyőrségi kórház Budapest. Eltemetve szeptember 25-én a kőbányai temetőbe.

Rác József a m. kir. 1. honvéd huszárezred huszára, aki 1875-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr 548-as füzet 42. oldal alapján, ami 1917. április 4-én jelent meg, megsebesült.

A huszárezred 1917 januárjától a Cokanestie (Ciocanesti) és Jakoben (Lakobeni) térségében harcolt.

Kalmár Ferenc szakaszvezető címzetes őrmester, a m. kir. 1. honvéd huszárezred katonája, aki 1873-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 570-es füzet 26. oldal alapján, ami 1917. május 10-én jelent meg, megsebesült. Az 1-es huszárezred története könyvben is szerepel a neve, a 326. oldalon. 1916 eseményeit írják le. „Július 30. Konstantinowka. Az új folyamán a tartalékban levő II/5. lovaslövészosztálytól Déri Imre és Kalmár Ferenc szakaszvezetők parancsnoksága alatt az ellenség részletesebb felderítésére Prónay őrnagy két járőrt küld előre. Ezek reggel 9 órakor bevonulva igen értékes jelentéseket hoznak és a velünk szemben álló ellenséges vonalat pontosan megállapítják. Prónay őrnagy mindkettőt kiténtetésre hozta javaslatba”.

A harcok 1916. július 28-án a Bortniki (Bortnyky) ütközettel kezdődtek, majd attól észak-nyugatra levő Konstantinowka és Tarnowicza Polna (Ternovytsya) térségében zajlottak. Ez a térség Ivano-Frankivszk városától dél-keletre, a Dnyeszter folyó közelében található. Az 1-es huszárezred története könyvben a 739. oldalon fényképe és rövid bemutatása olvasható. „Kalmár Ferenc tartalékos őrmester. Kiténtetései: Nagyezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt és Sebesülési Érem. 1915/1916-ban az I/5 és II/5 lovas-lövészosztálynál szolgált s részt vett annak harcaiban. 1915. szeptember 19-én Czarny-Potoknál megsebesült. Bortnikinál 2 orosz géppuskát 20 foglyot ejtett. 1917-ben pótcsendőr lett”.

Kasperowce (Kasperivtsi) térségében 1915. szeptember 16-án ütközet zajlott, ez a térség a Dnyeszter folyó és a Szeret (Seret) folyó mellett található, Csernovictól északra. A Károly-Csapatkereszt katonai emlékérem kiténtetést, IV. Károly király 1916-ban ala-

pította. Az első világháborúban teljesített katonai szolgálat során lehetett kiérdemelni. A fegyveres erők bármely tagja kiérdemelhetette 12 heti frontszolgálatral az első vonalban.

Tajti László a m. kir. 1. honvéd huszárezred lövészs század járőrvezetője, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 21. oldala alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, megsebesült.

A huszárezred 1916 decemberétől harcolt Czokanestie és Mesticanestie térségében, majd 1917. február 5-től május 27-ig, Jakobeny (Lacobeni) közelében, Dorna Watrán (Dornavátra) és a mellette levő Chilia völgyben harcolt és állásokat épített. Dornavátra az Aranyos-Beszterce és a Dorna folyó összefolyásánál található, ezer-méter feletti hegyekkel körülvéve. Az 1-es huszárezred története könyvben szerepel, Tajti László járőrvezető neve is, az 1917-ben „Bronz Vitézségi Éremmel” kitüntetett katonák között. (Forrás: a „Magyar Királyi budapesti 1. honvédhuszárezred és Magyar Királyi 1. népfelkelő huszárosztály története 1869-1918”.)

Nagy P. Pál a m. kir. 7. honvéd huszárezred 2. lovasszázad huszárja, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 692-es füzet 36. oldal alapján, amely 1918. augusztus 24-én jelent meg, hadifogságba esett. A (HL 386/d/180 és a HL 389/1390) alapján 1918. április 16-án meghalt. A halálának helyszínéül két hely is meg van adva, az egyik Jelisavetgrad, a várost 1924-ig hívták így, mai neve Kropivnicki, Kijevtől dél-keletre található az Inhul folyó partján. A másik megadott helyszín, innen keletre Jakaterinoslav, melynek neve 1926 és 2016 között Dnyipropetrovszk, ma Dnyipro, a Dnyeper folyó partján. Temetésének helyeként is a két város római katolikus temetője van megadva, időpontja április 19.

A m. kir. 7. huszárezredet 1874-ben alapították, I. osztály Pápán, a II. osztály Érsekújváron tartózkodott. Az 5. honvéd lovashadosztály része volt a zalaegerszegi 23. lovasdandár, melyben a 6. és 7. honvéd huszárezredek tartoztak. 1918 márciusától a 9. honvéd lovasdandár számozást kapták. A keleti orosz fronton harcoltak, majd 1916 szeptemberétől Erdély védelmében harcoltak, Vatra Dornei (Dornavátra) térségében. 1918 márciusától a mai Ukrajna területén vasútbiztosítási, helyőrségi és karhatalmi feladatokat láttak el.

Ádám Imre a cs. és kir. 6. huszárezred 2. lovasszázad huszárja, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 696-os füzet 9. oldal alapján, ami 1918. október 2-án jelent meg, 1918. június 18-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne, Kaposvár, cs. és kir. tartalékkórház. Temetve június 21-én, Kaposvár keleti temető, V. sor 99-es sír. (Adatok: HL 478/511, 237-es temetőkataszter, valamint MNL SML XXXIII. 1. Kaposvár 1926/415).

Tajthi Sándor a cs. és kir. 18-as huszárezred 4. lovasszázad huszárja, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 58. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, hadifogoly. A veszteségi eset helyszíne, Slobodskoj, Wjatka tartomány, Oroszország. Slobodskoj mai neve Szlobodszkoj, a régi Wjatka tartományban, a mai neve a városnak és a területnek Kirov. Szlobodszkoj Kirov városától, melynek neve 1781 és 1934 között Vjatka volt, 35 kilométerre észak-keletre fekszik. A terület Vjatka folyó mellett, Moszkvától észak-keletre található.

A HÁBORÚ UTÁNI ELHUNYTAK, VAGY HOLTTA NYILVÁNÍTOTTAK

1920-ban hadifogságban elhunyt, illetve az 1920. 12. 31. vélelmezett időponttal holtta nyilvánított katonák

Berente Béla illetőségi hely Jászapáti, életkora 22 (1898) a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, apja neve Berente Bertalan, anyja neve Faragó Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/246).

Bugyi István illetőségi helye Jászapáti, született 1881-ben, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, házastárs neve Szabari Anna, apja neve Bugyi Bertalan, anyja neve Nagy G. Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/208).

Deli István, aki 1896-ban született Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása mezőgazdasági munkás, apja neve Deli István, anyja neve Magócs Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1966/16).

Dósa János illetőségi hely Jászapáti, életkora 36 (1884) a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Halála helyeként Oroszország, hadifogság van megadva. Foglalkozása földműves, házastársa neve Pongó Franciska, apja neve Dósa Ferenc, anyja neve Balla Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1928/263).

Gordás István, akinek illetőségi helye Jászapáti, született 1884-ben, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, házastársa neve Utasi Piroska, apja neve Gordás István, anyja neve Sike Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1924/12).

Gulyás Kálmán, aki 1880-ban született Jászszentandráson, illetőségi helye Jászapáti, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Csató Katalin, apja neve Gulyás József, anyja neve Farkas Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1970/41).

Kis Berdó Bertalan illetőségi helye Jászapáti, aki 1879-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, házastárs neve Birkás Teréza, apja neve Kis Berdó Albert, anyja neve Ádám Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1944/36).

Menyhárt Ferenc illetőségi helye Jászapáti, aki 1886-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, házastárs neve Járvás Julianna, apja neve Menyhárt Menyhárt, anyja neve András Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1924/152).

Nagy Dávid illetőségi helye Jászapáti, aki 1878-ban született, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, házastársa neve Nagypál Rozália, apja neve Nagy János, anyja neve Bogár Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/112).

Pataki Lajos a 1. honvéd gyalogezred katonája, kijelölve 17-es népfelkelő gyalogezred 1. századhoz, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 592-es füzet 41. oldal alapján, ami 1917. március 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült.

Pataki Lajos a 29-es honvéd gyalogezred katonája, kijelölve a 29-es népfelkelő gyalogezred hidász századhoz, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 543-as füzet 39. oldal alapján, ami 1917. március 27-én jelent meg, megsebesült. A két Pataki Lajos (1881) valószínűleg ugyanaz a személy, a 17-es népfelkelő gyalogezred és a 29-es népfelkelő gyalogezred 1916 augusztusától együtt harcolt Erdélyben, a Gyimesi-szorosnál, majd Erdély felszabadításában.

Pataki Lajos illetőségi helye Jászapáti, alakulat nincs jelölve, születési időpontja 1885. halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Halálának helye Montenegró. Foglalkozása földműves, házastárs neve Locskai Rozália, apja neve Pataki István, anyja neve Takács Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1948/163). Pataki János született 1882, testvére Pataki Lajosnak, ő 1916. augusztus 17-én vesztette életét.

Pávai István a 4. szekerész zászlóalj katonája, illetőségihely Jákóhalma, aki 1885-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, házastárs neve Lehoczki Erzsébet, apja neve Pávai István, anyja neve Horváth Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1938/49).

Tóth R. József illetőségi helye Jászapáti, aki 1877-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása csizmadia, házastárs neve Ludányi Terézia, apja neve Tóth Gergely, anyja neve Berdó Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. 1926/191).

Vágó A. János illetőségi helye Jászapáti, aki 1895-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, apja neve Vágó A. János, anyja neve Ádám Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1936/162).

1921. 12. 31. vélelmezett időponttal holtta nyilvánítva

Forgács Sándor a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1869-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1921 december 31-i vélelmezett időponttal holtta nyilvánították. Foglalkozása földműves, házastárs neve Bankovics Mária, apja neve Forgács Sándor, anyja neve Gál Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1930/54).

HADIFOGOLYTÁBOROK

A hadifogolytáborokat kutatva, több nagy tábor is találtam, a táborok közép és dél Olaszország területén létesültek, ilyen volt Avezzano tábora, Abruzzo régióban, LAquila tartományban, Rómától 100 kilométerre keletre, ahol különböző nemzetiségű foglyok voltak. A várost súlyos károk érték az 1915-ben ért földrengésben, a helyreállítási munkálatokhoz szükség volt a hadifoglyok munkájára is. A tábor 1916 nyarán kezdték építeni, mint egy 30 hektár területen, a város külső részén, Borgo Pineta településen 15000 fogoly számára. Szicíliában is létesítettek hadifogolytáborokat, ahová az osztrák-magyar foglyok kerültek, ilyenek voltak Piazza Armerina, Termini Imerese, Cefalu, Marsala, Milazzo, Bagheria, Sciacca, Vittoria és Paterno. Ezekben a hadifogolytáborokban, mint egy 30000 fogoly volt. A foglyok a mezőgazdaságban és útépitéseknél dolgoztak, de Palermo melletti Termini Imerese kikötőjében is dolgoztak foglyok.

A veszteséglistán több Jákóhalmi és Jászapáti olasz hadifogoly adatai is szerepelnek, egyikük **Borics József** a cs. és kir. 68-as gyalogezred katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján hadifogságba 1917. május 23-án került. Halálának időpontja 1918. október 8, a (HL264/1416) alapján, helyszínnek Termini Imerese (Szicília) szerepel, apja nevéként István, anyja nevéként Jakobine szerepel. A temetőkataszterben (53) a halálának időpontja 1918. október 8. és helye Avezzano, ahol a községi temetőben temették el. Megjegyzésben itt is szerepel, hogy internálva Avezzanóba, itt is szerepel szüleinek nevéként István és Jakobine. Az Avezzanóban meghalt foglyokat 1917 és 1919 között, mint egy 635 főt a Chiusa Resta temetőben temették el, de az összes holttestet exhumálták 1969 és 1991 között, és Assiago katonai temetőjében helyezték el. A Leiten-hegyen (1058 méter) 1936-ban épült emlékhelyen 54286 olasz és osztrák-magyar katona maradványai vannak elhelyezve, ebből 11762 ismeretlen osztrák-magyar.

Egy másik jákóhalmi, **Balkanyi (Balkányi) Imre** a cs. és kir. 31-es gyalogezred póttartalékos katonája, aki 1881-ben született, a veszteségi lista 1918. október 2-án megjelent 696-os füzetének 11. oldala alapján hadifogságának helyszíne Avezzano.

A cs. és kir. 31-es gyalogezredet 1741-ben alapították, I., II., IV. zászlóalja Nagyszebenben, a III. zászlóalja Spalatóban (Split, Dalmácia) állomásozott. Az ezred az orosz fronton harcolt 1916 őszéig, majd az olasz hadszíntérre került, részt vettek a 10. és 11. Isonzo-csatákban. (1917. május 12. és szeptember 12. között) Újra az orosz frontra szállították őket, de 1918 júniusában már Olaszországban, Assiago térségében harcoltak, Trientől (Trento) dél-keletre.

Cassino város Lazio régióban, Frosinone megyében, Róma és Nápoly között található, Nápolytól északra.

A tábor az osztrák magyar hadifoglyok számára épült (1915-18), az épületeket fal vette körül, a foglyok szét voltak választva nemzetiségük szerint, és külön voltak a tisztok is. Első foglyai magyarok voltak, mint egy kétszázan, 1916 tavaszán érkeztek ide újra erdősítési munkára. A tábor 1916 vége és 1917 eleje között épült ki teljesen,

ekkor 27 épületből állt. Kápolna is épült, XV. Benedek pápa (1854-1922) kezdeményezésére, aki a pápai delegáció jelentése után, kérte az istentiszteleti hely felállítását. A tábor 1920-ig állt fen, a vöröskereszt adatai alapján, mint egy 2000 tiszt és 35 000 legénység befogadására volt alkalmas.

Kutatásom során találtam egy listát, amin a táborban meghalt katonák egy részének nevei szerepelnek, az elhalálozás helyének az „Ospedale Militari Caira” (katonai kórház) Cairát adták meg. A táborban sok volt a haláleset, a háború során szerzett sebesülések és betegségek, valamint különböző járványok következményeként. Az „Elenco dei prigionieri di guerra austro-ungarici internati nel campo di concentramento di Cassino-Caira” 2016-os kiadványában felsorolt 912 halott katona nevét és a halála időpontját. Továbbá felsorolt 770 fogoly katona adatát, születési hely, időpont, valamint mely alakulatban szolgált. A felsoroltak galíciai, dalmát, osztrák, hercegovinai, bosnyák és bukovinai katonák, de akadt közöttük magyar is.

A tábor Monterotondo területén, a Caira faluba menő út mentén épült, Cassino várostól északra, 3,5-kilométerre a központtól. A tábor halottjait Caira temetőjében temették el. A táborban 1919. április és augusztus között tifuszbaj járvány volt.

Nagyapapa elmondása alapján a fogsága egy részét, a táboron kívül, felgyógyulása után is a kolostorban töltötte. Ez a kolostor lehetett a „Monestario Santa Maria della Rupe”, ami Monte Cassino és a város között helyezkedett el, domboldalon egy sziklán épült. Nagyapapa elmondása szerint őt a kolostorban dolgozó olaszok lecsalták a kocsmába, ahol különböző dalokat tanítottak vele, amiből baj származott, tehát egy magaslaton állhatott a kolostor. A régi kolostor az 1944-es bombázásokban elpusztult, de a háború után újjáépítették. A harcok során az egész város és környéke megsemmisült, ma a városban is van egy kolostor a „Monestario St. Scholastica” templommal, plébániával. A nagyapapa sebesüléséről és fogságáról sajnos semmiféle információt nem találtam. Találtam két Lukácsi Imrét is Jákóhalmáról, de nem a nagyapapám adatai.

A Verlustliste 1915. január 16-án megjelent Nr 104-es füzetének 25 oldalán, „Lukácsi Emmerich Inf. IR.Nr. 68. 8 komp. Ungarn. Jász-Nagykun-Szolnok Jákóhalma 1887 verw.” **Lukácsi Imre** a 68-as gyalogezred, 8. század katonája, aki Jákóhalmán született 1887-ben, megsebesült.

A Verlustliste 1915. június 11-én megjelent Nr. 192-es füzetének 30 oldalán, „Lukácsi Emerich Inf. IR. Nr 68. 8 komp. Ungarn. Jász-Nagykun-Szolnok Jákóhalma 1884 kriegsgef.” **Lukácsi Imre** a 68-as gyalogezred, 8. század katonája, aki Jákóhalmán született 1884-ben, fogságba esett.

A 68-as gyalogezred 1917. április 14-től került állásokba az isonzói fronton, ahol a X. isonzói csata folyamán súlyos veszteségeket szenvedett.

A Verlustliste 1917. október 5-én megjelent 613-as füzetének 19. oldalán található a következő. „Gyurkó Johann ErsRes Infst. IR. Nr 68, 13 Komp. Ungarn Jász-Nagykun-Szolnok Jákóhalma 1882 gefalen (19. 4. 1917). **Gyurkó János**, póttartalékos a 68-as gyalogezred 13. század katonája, aki Jákóhalmán 1882-ben született, 1917. április 19-én elesett. A halotti anyakönyv alapján a halálának helyszíne Lukatic, Görz kerület, Tenger mellék (ma szlovén terület, Jamianótól északra). Te-

metve Berje 3-as számú katonai temető, április 19. Berje mai neve Brje pri Komnu, Szlovénia. (HL 264/1144).

Egy másik jákóhalmi, a 68-as gyalogezred katonája, **Terjéki András**. A veszteséglista Nr. 521-es füzet 53. oldal alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) Terjéki András a 68-as gyalogezred 8. század katonája megsebesült. A veszteséglista 1918. június 13-án megjelent, Nr 680-as füzetének 55 oldalán a következő található. „Terjeki Andreas LstInfst IR Nr 68, 14 Komp. Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok Jákóhalma 1896, gefalen 13/5 1917.” Terjéki András a 68-as gyalogezred 14. század katonája elesett, 1917 május 13-án. A halotti anyakönyv adataiban helyszíniként Selo települést adták meg, ma Szlovéniában található, Sela na Krasu néven, az eredeti település a háború során elpusztult, az új település Sela néven szerepelt 1952-ig. 1917 május 16-án temették el, helye Berje III. számú katonai temető, 1222 sír. Adatai a (11.) temetőkataszterben is megtalálhatók, de ott „Terjeki János” néven szerepel és temetési helyként Boriano van megadva. Ma Boriano Szlovéniához tartozik, közvetlenül az olasz határ mellett. Mai neve Brje pri Komnu, a településen négy osztrák-magyar temető is van. Az I. számú temetőben 2300, a II. számú temetőben 1300, a III. számú temetőben 1200, a IV. számú temetőben 2300 különböző nemzetiségű osztrák-magyar katona van eltemetve, akik 1915 és 1917 között az Isonzo-fronton, vagy a Brjében létesített kórházban haltak meg. Az I. világháború alatt az Isonzo front hátsó védelmi vonala húzódott itt. Terjéki András foglalkozása napszámos, apja neve Terjéki András, anyja neve Kovács Erzsébet. (HL 264/1167, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászejákóhalma 1919/21).

Brjétől észak-keletre található Gorjansko település, ahol a Klanec pri Komnu felé vezető út mellett található az egyik legnagyobb osztrák-magyar katonatemető, ahol 10000 különböző nemzetiségű, osztrák-magyar hadsereg katonája van eltemetve. Az Isonzo-fronton veszítették életüket 1915 és 1917 között.

Különböző alakulatokban szolgált, a veszteséglista alapján megtalált Jáköhalmi és Jászapáti születésű, Olaszországban levő hadifoglyok, valamint az olasz fronton elesett katonák adatai. A hadifogságba kerülés időpontja bizonytalan, a veszteséglista megjelenése előtt többhónap, vagy év is lehet.

Különböző alakulatok katonái, akik hadifogságba kerültek, vagy meghaltak Olaszországban

Hubai Ferenc a 29-es népfelkelő gyalogezred 2. század katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista 566-os füzet 22. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba került Olaszországban. A népfelkelő gyalogezred 1915. július 18. és 31. között zajló II. Isonzo-csatában már harcolt, miután megérkezett az olasz frontra. Harcoltak Doberdo térségében, majd Görztől (Gorizia) északra, Osztavijánál (Oslavia) majd újra Doberdo térségébe kerültek. Az ezred 1916 májusáig volt az olasz fronton, majd az orosz frontra szállították őket.

Pásztor Vince a 29-es népfelkelő gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/40 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhet meg (hiányzik), hadifogságba esett Olaszországban. Helyszíne Viterbo, Provinz. Rom. Viterbo ma a Lazio régióban található, Rómától 60 kilométerre északra.

A 29-es népfelkelő gyalogezred 1915. július 16-án érkezett meg az olasz frontra, Doberdó térségébe, állásaik a Serli-La Rocca szakaszon voltak, októberben a III. Isonzo-csata idejében a Cotici, Monte San Michele és Monte San Martino állásaiban harcoltak, melynek során az ezred vesztesége igen nagy volt (60%). Az olasz fronton 1916 májusáig harcoltak. Ma Viterbo San Lazzaro temetőjében egy emlékmű emlékeztet az első világháborús osztrák-magyar katonákra, akik a hadifogságban haltak meg.

Szabó Lajos a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 50. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett Olaszországban. Helyszíne Narni, ma Terni megyében, Terni városától dél-nyugatra található, Róma és Perugia között. (Valószínűleg a 29-es népfelkelő gyalogezred katonájaként került hadifogságba, mert a 29-es honvéd gyalogezred az orosz fronton harcolt, csak 1918-ban került ki az olasz frontra).

Mihályi József a 17. honvéd gyalogezred (Székesfehérvár) katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 534-es füzet 3. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett Olaszországban. Helyszíne Narni, ma Terni megye, Terni városától dél-nyugatra található, Róma és Perugia között. A 17-es honvédgyalogezred 1915 júliusa és 1917 februárja között harcolt az olasz fronton Doberdó térségében.

Tóth János a 29-es honvédgyalogezred katonája, aki 1877-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 696-os füzet 55. oldal alapján, ami 1918. október 2-án jelent meg, hadifogságba esett Olaszországban. Helyszíne Orvieto, ma Terni megye városa, Perugiától dél-nyugatra található Umbria régióban. A 29-es honvéd gyalogezred 1918. augusztus 14-től harcolt az olasz fronton, Col Caprile (1288 méter) és Monte Asolone (1520 méter) térségében, Trient (Trento) városától dél-keletre.

Urbán Pál a cs. és kir. 69-es gyalogezred katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista 584/55 alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett Olaszországban. Helyszíne Padula, ma Salerno megye, Campania régiójában található.

A cs. és kir. 69-es gyalogezredet 1860-ban alapították, I. II. zászlóaljja Pécsen, a III. zászlóaljja Castelnuovóban, a IV. zászlóalj Székesfehérváron állomásozott. Az olasz fronton a 69-es gyalogezred III. zászlóaljja harcolt, a 47. gyaloghadosztály, 4. hegyidandár keretében, 1915 májusától 1918 februárjáig. A zászlóalj 1916 augusztusában Görztől (Gorizia) északra, Oslavija térségében harcolt, ahol augusztus 7-én a zászlóaljból 3 század, is fogságba került. Augusztus 11-én ellentámadásban vettek részt és sikerrel visszafoglalták a Sveta Katarina (307 méter) hegyen lévő állásaikat. A hegy az Isonzo folyótól keletre fekszik, Görz és Monte San Gabriele között, a háború során véres harcok folytak itt. A zászlóalj 1916 szeptemberétől novemberéig Görz (Gorizia) térségében harcolt. (Adatok Crettier Ferenc 69-es gyalogezred története). Certosa di

Padula Salerno megyében, Salernótól dél-keletre található. A hadifogolytábort 1916-ban alakították ki, a használaton kívüli Szent Lőrinc kolostorban, amit a karthauzi szerzetesek a XIV. században alapítottak. Az első foglyok osztrák-magyarok voltak, mint egy 2000 fő, pár év alatt a tábor 13000 főre bővült. Ebben a táborban is külön helyezték el a tiszteket, a foglyok útépitéseken és különböző helyreállítási munkákon dolgoztak, valamint a vetési és aratási munkákban vettek részt. Megnőtt a cseh és szlovák nemzetiségű foglyok száma 1917-től, itt szervezték meg a „cseh légiót” is.

Alexander Pál örvezető, a cs. és kir. 46-os gyalogezred 1. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1915. június 8-án elesett. Halálának helyszíne Freikofel-magaslat, Karintia. Eltemetve Freikofel-magaslat, június 8-án. (KA 1979/2/59, valamint HL 224/292).

Az ezred 1915. június 8-án foglalta vissza a magaslatot az olaszoktól, de később az olaszok visszafoglalták. Ma az osztrák-olasz határnál található a magaslat, Kötschach-Mauthentől délre. A Freikofel-magaslaton ma is látható a kiépített alagút és véd-rendszer, 1150 métertől a csúcs 1757 méterig. Sírkövek és egy kápolna emlékeztet a harcokban elesett katonákra. Az ezred vesztesége az itteni harcokban 34 hősi halott, 35 eltűnt, 97 sebesült. (Forrás: „Ajtay Endre: A volt Cs. és K. 46. gyalogezred világháborús története 1914-1918”).

Horváth Gáspár a m. kir. 1-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. február 19-én meghalt. Halálának helyszíne, Monte San Michele, Osztrák Tengermellék. Temetve február 20-án, helyszíne Cotici. (HL 293/852/19/41). Cotici Savogna Disonzo az Isonzo folyó közelében, a mai olasz-szlovén határ mellett található. Egy másik adat szerint, (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/49) halálának helyszíne Lakovica, ma szlovén terület, Lokovica a neve, a mai határ közelében.

Az 1-es honvéd gyalogezred a 20. honvéd gyaloghadosztály, 81. gyalogdandár keretében a 17-es honvéd gyalogezreddel együtt harcolt. Az olasz frontra 1915. május végén indultak, júniustól a Krn hegységben harcoltak, (2244 méter) majd júliustól Doberdo térségébe kerültek, 1916. február 16-tól Monte San Michele északi és déli állásaiban harcoltak, az ezred egy része Coticiban dandártartalék volt. Február 20-ig erős tüzéségi tűzben küzdöttek, 20-án felváltották őket és Coticiban 25-ig dandártartalékok voltak. (Forrás: Dereánó Ödön: Az 1-es honvéd gyalogezred története). Ma emlékmű áll Monte San Michele északi lejtőjén, melyet a 20. honvéd hadosztály részeként harcoló 4-es honvéd gyalogezred állított a háború után, megemlékezve az itt elesett magyar katonákról.

Hisberger (Hirsberger) András vagy Ferenc, a m. kir. 1-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1916. március 18-án meghalt. Halálának helyszíne Ranziano, Osztrák Tengermellék. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/218, illetve 1917/232, egyiken András, a másikon Ferenc néven szerepel). Ranziano mai neve Rence, Szlovéniában található az olasz határ mellett, Görztől (Gorizia) dél-keletre. Az 1-es honvéd gyalogezred részt vett az ötödik Isonzo csatában 1916. március 9. és 17. között, állásaik Monte San Michele

térségében voltak, az ezred március 15. és 20. között tartalékban volt. (Forrás. Az 1-es honvéd gyalogezred története). A veszteséglista, hírek sebesültekről és betegekről füzet Nr. 496-os füzet 14. oldalán ez található. „Hirsberger András Inft. k. u. LIR. Nr. 1. 11 Komp. Jászapáti 1877. 18, 3. 1916 gestorben im Feldspital Nr. 7/8, beerdigt am Militarfriedhof in Ranziano”. (Meggalt 1916. március 18, Nr. 7/8-as hadikórházban, temetve Ranziano (Rence) katonatemető). Rence településen található a temető, ahol közel 400 sír van, közöttük közös és tömegsírok is. Az 1-es, 3-as, 4-es és a 17-es honvéd gyalogezredek elesett katonái vannak itt eltemetve. A közeli Zigoni temetőben is vannak magyar katonák eltemetve.

Kovács Lajos a cs. és kir. 51-es gyalogezred katonája, aki 1877-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 638-as füzet 18. oldal alapján, ami 1917. december 22-én jelent meg, 1916. április 21-én meghalt. A (KA 2065/113) alapján halálának helyszíne Vattáro Tirol, Olaszország. Eltemetve a vattároai csatatéren, 1916. április 27-én. A (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/69) alapján halálának helyszíne Volto Osztrák Tengeremellék. Vattáro Trient (Trento) városától dél-keletre található, Lago di Caldonazo tó közelében.

Az 51-es gyalogezredet 1702-ben alapították, I. zászlóalja Domanovicon, II. és III. zászlóalja Marosvásárhelyen, IV. zászlóalja Kolozsváron állomásozott. Az ezred I. zászlóaljában harcolhatott Kovács Lajos, mert a többi zászlóalj 1916-ban az orosz fronton harcolt. Az I. zászlóalj pedig, a XVII. hadsereg, 181-es dandárjának kötelékében az 1916 tavaszán megindult Dél-Tiroli offenzívában vett részt. A Brenta folyótól északra, Borgo (Borgo Valsugana) térségében, majd június végén, Borgotól dél-keletre a Civaron-hegy (1082 méter) keleti lejtőjén harcoltak. (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban).

A veszteséglista Nr. 451-es füzet 27. oldal alapján, ami 1916. augusztus 12-én jelent meg, **Kovács Lajos** a cs. és kir. 63-as gyalogezred 2. század katonája, aki Jákóhalmán született, időpont hiányzik, megsebesült. A 63-as gyalogezredet 1860-ban alapították, I. zászlóalja Mostarban, a II. III. IV. zászlóalja Besztercén állomásozott. A kikülönített I. zászlóalj az 1-es hegyidandár kötelékében 1916 tavaszán szintén Dél-Tirolban harcolt, április 16-án Fratasecca, majd Vottora térségében. Malga Fratasecca (1520 méter) Mezzanától és Trentotól észak-nyugatra található. A zászlóalj április 19-én súlyos veszteségeket szenvedett, hősihalált halt 126 fő, 392 fő megsebesült. (Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban). (Lehetséges a két Kovács Lajos ugyan az a személy, mivel az 51-es gyalogezred és a 63-as gyalogezred kikülönített zászlóaljai is, a Dél-Tiroli hadműveletekben vettek részt).

Lengyel József a cs. és kir. 26-os tábori vadászzászlóalj 1. század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 481-es füzet 30. oldal alapján, ami 1916. október 24-én jelent meg, 1916. május 24-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Coldinana Dél-Tirol, Olaszország. Apja neve Lengyel Vendel, anyja neve Demény Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1918/74).

A zászlóalj 1916. május 11-én foglalta el harcállásait Monte Gallonál. Május 17-én indult el a gyalogsági támadás, tüzérségi előkészítés után, a 2214-méter magas Col Sa-

nto hegy ellen, amit 19-én foglaltak el a többi csapatokkal együtt. Május 24-én sikertelen támadást hajtottak végre Passubio térségében, Roveretotól dél-keletre, majd 29-én véres kézitusában foglaltak el egy 953 méteres magaslatot. A Dél-Tiroli harcokban nagy veszteségeket szenvedett a zászlóalj, 6 tiszt és 600 fő legénység maradt csupán. Júniusban az orosz frontra szállították a zászlóaljat. (Forrás: Németh Lajos: Aranylapok az egykori magyar tábori vadászzászlóaljok történetéből). Lengyel József halálának helyszíne a halotti anyakönyv alapján Coldinana, ami lehetséges, hogy elírás. Col di Lana egy hegycsúcs a Dolomitokban 2462 méter tengerszint feletti magasságban. Ez Roveretotól észak-keletre található, Bolzanotól keletre. A háború során az olaszok sorozatos támadásokat vezettek elfoglalására, sikertelenül. Az olaszok 1916 tavaszán titokban fúrásokat végeztek a hegyben, majd április 17-én felrobbantották a hegyet. A nagy erősgű robbanás következtében a nyugati oldala leomlott, mint egy 200 katonát temetett el, a hegynek azóta két csúcsa van. Az olaszok nem tudták az egész védvonalat áttörni, mert a védők a szomszédos Monte Siefre (2124 méter) vonultak vissza, és ott meg is tartották állásaikat. Vissza is foglalták a Col di Lanát 1917 novemberében, a caporettoi-áttörés után. Ma a hegycsúcs közelében egy emlékkápolna található.

Berdó János a cs. és kir. 69-es gyalogezred pótzászlóalj-parancsnokság katonája, aki 1897-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 584-es füzet t. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), meghalt. A halotti anyakönyv alapján 1916. augusztus 12-én halt meg. Halálának helyszíne Quisca, Olaszország, olasz királyi 106-os tábori kórház. (HL 273/477). Quisca mai neve Koj-sko, Szlovéniában található a szlovén-olasz határ közelében, Görztől (Goriziától és Oslaviától észak-nyugatra). A neve szerepel a 69-es gyalogezred története könyvben is a 344. oldalon, (szerkesztette Crettier Ferenc). A hősi halottak névjegyzékében „Berdó János gy. Jászapáti 1897 1916 aug. 12”.

A 69-es gyalogezred kikülönített III. zászlóalja 1914. július 26-tól 1915. május 25-ig a szerb fronton harcolt, majd az olasz frontra kerültek Görz (Gorizia) közelében, az Isonzo folyó és Oslavia térségében. 1916. május 10. és 12. között súlyos harcokat vívtak, főleg a 10. század vesztesége volt nagy. A zászlóaljból 55 katona meghalt, 161-en megsebesültek. Augusztus 5. és 18. között zajló VI. Isonzo-csatában, melynek során elesett Görz (Gorizia) a hídfőállást védő csapatok súlyos veszteségeket szenvedtek. A 69-esek augusztusi harcairól előzőleg **Urbán Pálnál** van adat. (Forrás: Crettier Ferenc 69-es gyalogezred története).

Dobozi Bertalan, halotti anyakönyvben Doboczi Bertalan néven szerepel, a m. kir. 1-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1885-ben (1886) született Jászapátin, 1916. október 11-én meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Dameniczzi Osztrák Tengermellék. Foglalkozása földműves, apja neve **Doboczi Mihály**. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1918/34). Egy másik adat alapján (22-es adatlap) Segeti katonai temetőben temették el, október 11-én.

Az 1-es gyalogezred az olasz fronton a 20. honvéd hadosztályban, a 184-es dandárban, a 17. gyalogezreddel együtt Nova Vas térségében harcolt. A Segeti tábor volt az ezred pihenő helye, a 8. Isonzo csata idején (1916. október 9-12.) a Oppacchiasella

(Opatje Selo Szlovénia) Nova Vas állásokban harcoltak, október 10-én tartalékba kerültek, de az I. zászlóalj még 11-én is harcban volt. Nova Vas ma Szlovéniában, az olasz határ mellett található. (Forrás: „Dereáno Ödön, Az 1 honvédgyalogezred története” című könyvből.) Nova Vas település központjában egy emlékmű áll, melyet a háború után a 20. honvéd hadosztály keretében harcoló 4-es honvéd gyalogezred állított, karszti kőből, gúla alakú, 2,5 méter magas, feliratos. Az itt elesett magyar katonáknak állít emléket.

A m. kir. 40. honvéd táborig tüzérezred katonája volt **Faragó Sándor** tüzér, aki 1892-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1917. január 25-én meghalt. Halálának helyszíne Jászapáti. Foglalkozása földműves, apja neve Faragó Ferenc. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1917/272).

Pap János örvezető címzetes tizedes, a cs. és kir. 63-as gyalogezred katonája, aki 1883-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 638-as füzet 35. oldal alapján, ami 1917. december 22-én jelent meg, 1917. augusztus 18-án meghalt.

A 63-as gyalogezred I. zászlóalja Mosztárban, a II. III. IV. zászlóaljok Besztercén állomásoztak. A 63-as gyalogezred II. III. IV. zászlóalja az orosz fronton harcolt 1917 májusáig, az olasz frontra május 26-án érkeztek. A Hermada térségében voltak állásaik, a Hermada, vagy Monte Ermada hegy legmagasabb pontja 323 méter, ma olasz és szlovén területen fekszik. Az ezred a X. Isonzo-csata részeként az úgynevezett „Flondár-csatában” vett részt, melyet 1917. június 3. és 6. között vívtak, melynek során, mint egy 10000 olasz került hadifogságba. A csata az Ermada-hegy és „Fajtji hrib” 434 méter között zajlott, (Kostanjevica na Krasutól, Szlovénia) északra. A XI. Isonzo-csata 1917. augusztus 18-án kezdődött, az olasz nehéztüzérség tüzeivel. Az ezred emberfeletti küzdelemben védte meg állásaikat, nagy veszteségeket szenvedett el. A kikülönített I. zászlóalj 1915. júniustól harcolt az olasz fronton, különböző helyszíneken, 1916. április Dél-Tirol, 1917. október Plava (Plave, Goriziától északra, itt már együtt harcoltak a 63-as gyalogezred zászlóaljai). (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban).

A cs. kir. 51-es gyalogezred katonája volt **Gyenes Mihály** is, aki 1898-ban született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 672-es füzet 19. oldal alapján, ami 1918. május 11-én jelent meg, 1917. május 30-án elesett. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne St. Giovanni, Osztrák Tengermellék (Monfalconétól keletre). (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1919/76). 1917. május 12. és június 8. között zajlott a 10. Isonzo-csata, az 51-es gyalogezred májusban érkezett az orosz frontról. A Jamiano-S. Giovanni-Flondar vonalban harcoltak.

Kiss István a cs. és kir. 86-os gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 618-as füzet alapján, ami 1917. október 17-én jelent meg, és a halotti anyakönyv alapján 1917. augusztus 20-án meghalt. Halálának helyszíne Tolmein, Osztrák Tengermellék. Foglalkozása földműves, apja neve Kiss János, anyja neve Gonder Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1919/77).

A 86-os gyalogezredet 1883-ban alapították, az I. és IV. zászlóalja Szabadkán, a II. zászlóalja Budapesten, a III. zászlóalja Visegrádon állomásozott. Az ezred önállóan ki-

különített III. zászlóalja 1915 májusától kezdve harcolt az olasz fronton. Tolmein (Tolmin, Szlovénia) térségébe kerültek, állásaik Selo (Sela pri Volcah, Szlovénia) település mellett voltak, Tolmintól délre az Isonzo folyó mellett. A zászlóalj harcolt a XI. Isonzo-csatában 1917. augusztus 18. és szeptember 12. között ezekben az állásokban. (Forrás: Gaksch József-Dimics Szilárd: A volt szabadkai cs. és kir. 86-os gyalogezred története), a veszteségek között szerepel **Kiss István** is, az 1917. augusztus 17. és szeptember 12. között elesettek névsorában. A könyvben szerepel, hogy az Isonzo-arcvonalban elesett 86-os hősöket Selo, Kozmarice és Santa Luzia községek temetőiben temették el. Az Isonzo-arcvonal más helyszínén elesett 86-os hősöket haláluk helyszínének közelében temették el. Voltak, akiket a Tolmeinben az Isonzo folyó hídja közelében temettek el.

Zsidó László a cs. és kir. 39. gyalogezred 16. század katonája, aki 1880-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. augusztus 21-én vagy 23-án elesett. Halálának helyszínéként Kostanjevica melletti ütközet (Tengermellék) van megadva. Eltemetve Lipa, 1917. augusztus 29-31. (HL 196/1994). Egy másik adat alapján augusztus 23. a halálának időpontja, helyszíne Kortongenicze. Foglalkozása kisbirtokos, házastársa neve Labát Anna, apja neve Zsidó András, anyja neve Baráth Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászejákóhalma 1922/86).

A 39. gyalogezredet 1756-ban alapították, I. III. IV. zászlóalja Bécsben, II. zászlóalja Debrecenben állomásozott. Az olasz fronton Kostanjevica (mai neve Kostanjevica na Krasu) és Fajti Hrib (433 méteres hegykúp) térségében harcoltak. Fajti Hrib hegykúp Kostanjevicától északra található, az osztrák-magyar csapatok a háború során védőbástyává alakították át. 1917-ben kemény harcok zajlottak itt. Az itt harcoló katonák a hegyben kialakított földalatti üregekben éltek és harcoltak, az olaszok teljes egészében soha nem tudták elfoglalni és megtartani. Az ezred augusztus 10-től részt vett a XI. Isonzo-csatában, augusztus 19-én az olaszok betörték az ezred IV. zászlóaljának III. védőkörletébe, és súlyos veszteségeket okoztak, a veszteségek pótlására a 16. század került a védőkörletbe (Zsidó László 16. század). Augusztus 21-én többször is támadták az állásaikat, ágyútűzrel zúdították a védőkörletre. A harcok során kézitusára is sor került, majd 22-én ismét súlyos harcok dúltak a védőkörletben, de a 61-es és a 39-es gyalogezred katonái hősiességgel harcoltak. Augusztus 23-án felváltották a csapatokat, a III. védőkörletben, IV. zászlóalj csapatai Stal (629 méter) és Trstelj (643 méter) magas hegykúpok között helyezkedtek el, ez a térség Lipától északra található. Lipa Kostanjevica na Krasutól keletre található. A térség a mai szlovén-olasz határ közelében fekszik. Kostanjevica na Krasu új település a II. világháború után épült, a katonai temető Temnica és Lipa között található Lipától dél-keletre, ahol ma egy elfüvesedett területen, keresztel nélkül, egy központi emlékművel található. (Forrás: Lépes Győző-Mátéfy Artur: a cs. és kir. 39. gyalogezred világháborús története)

Tóth Samu a cs. és kir. 51. gyalogezred V. géppuskás alakulat katonája, aki 1898-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 629-es füzet 56. oldal alapján, ami 1917. november 19-én jelent meg, 1917. szeptember 4-én elesett.

Az 51-es gyalogezredet 1702-ben alapították, I. zászlóalja Domanovicon, II. III. zászlóalja Marosvásárhelyen, IV. zászlóalja Kolozsváron állomásozott. Az 51-es gya-

logezred a háború kezdetétől az orosz fronton harcolt, az olasz frontra 1917. augusztus 17-én kerültek, a Kostanjevicától (Kostanjevica na Krasu) délre eső Brestovica (mai neve Brestovica pri Komnu) térségébe. Június 4-én, 5-én és 6-án részt vettek a „Flondar” vonal visszafoglalásában, Jamiano-S. Giovanni-Flondar. A nagyszabású hadműveletek során az olaszok 1400 halottat, 8000 sebesültet és 12 500 foglyot veszítettek. Az 51-es gyalogezred újabb támadást intézett a teljes Flondar vonal visszaszerzéséért, ami szeptember 4-én és 5-én történt, de a sorozatos harcokban az ezredből elesett 98 fő, megsebesült 743 fő. (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban).

Szabó József szintén az 51-es gyalogezred katonája volt, ő az 5. század katonájaként harcolt a „Flondar” vonal visszaszerzéséért. Jászapátin született 1887-ben, a veszteséglista Nr. 649-es füzet 51. oldal alapján, ami 1918. február 4-én jelent meg, 1917. szeptember 16-án meghalt.

Ferjéki (Terjéki) István a 13-as népfelkelő gyalogezred katonája, kijelölve a cs. és kir. 76. gyalogezred 2. századhoz, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 659-es füzet 17. oldal alapján, ami 1918. március 13-án jelent meg, 1917. november 25-én elesett.

A 13. honvéd gyalogezredet 1896-ban alapították, zászlóaljaik Pozsonyban állomásoztak. A 76-os gyalogezredet 1860-ban alapították, I. zászlóalja Sopronban, a II. és IV. zászlóalja Esztergomban, a III. zászlóalja Trebinjén állomásozott. Az ezred I, II, és IV. zászlóalja a 14. gyaloghadosztály, 28-as gyalogdandár keretében harcolt a 48-as gyalogezred három zászlóaljával együtt. A háború kezdetétől az orosz fronton harcolt, 1916. október 28-án került át az ezred az olasz frontra. Görz (Gorizia) térségében kerültek állásba, a Tolmeni (Tolmin) áttörés után, (1917. október 27.) előbb a Taglimentó folyóig, (október 30.) majd a Piave folyóig nyomultak, állásaikat 1918 júniusáig tartották.

Papp József a cs. és kir. 48-as gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt, olasz hadifogságban. Foglalkozása földműves, apja neve Papp Mátyás, anyja neve Horváth Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászejákóhalma 1923/21). Halálának helyszíne S. Giorgio di Vigario, Olaszország.

A 48-as gyalogezredet 1798-ban alapították, I. zászlóalja Szarajevóban, II. zászlóalja Nagykanizsán, III. és IV. zászlóalja Sopronban állomásozott. A 14. hadosztály keretében a 28-as gyalogdandárban a II. III. és IV. zászlóalja harcolt, a 76-os gyalogezred három zászlóaljával együtt. A kiküldönített I. zászlóalj a 48-as gyaloghadosztály keretében a 10. hegyidandárban harcolt. Az orosz frontról 1916 októberében került át a 48-as gyalogezred három zászlóalja, az olasz Doberdo-fennsíkra. Itt harcolták végig a 9. és 10. Isonzo-csatát, (1916. október 31. és november 4., valamint 1917. május 12. és június 5. között zajlottak). A 11. Isonzo-csatát (1917. augusztus 18. és szeptember 12.) Monte San Marco (227 méter) térségében vívták, Görztől (Nova Goricától dél-keletre, ma Szlovénia, mai neve a hegynek Markov hrib). A caporettoi-áttörés (október 24.) után a többi csapatokkal együtt a Piave folyóig nyomultak.

Fodor László a cs. és kir. 34-es gyalogezred 6. század katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 504-es füzet 13. oldal alapján, ami 1916. december 19-én jelent meg, megsebesült. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéeként „olasz harc tér” van megadva. Foglalkozása földműves, házastársa neve Fodor Mária, apja neve Fodor András, anyja neve Balázs Rozália. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1926/44).

A 34-es gyalogezred alapítása 1733, az I. III. és IV. zászlóalj Kassán, a II. zászlóalj Rogaticán állomásozott. A 34-es gyalogezred az orosz fronton harcolt, de a II. zászlóalj, a 6. század ide tartozott, az 1. gyaloghadosztály, 7. hegyidandár keretében 1914-ben a szerb fronton, majd 1915 májusától az olasz fronton, Tolmein (Tolmin Szlovénia) térségébe harcolt Modrejcénél, majd július 30-tól Tolmintól északra vonultak Krn hegy (2244 méter) területére. A 2000 méter magasban található szikla-fennsíkon nehéz helyzetbe kerültek. Az állások építésére és javítására az anyagokat nagy nehézségek árán tudták csak felhozni, a lőszer, élelem és víz szállítása is veszélyes volt az állandó ellenséges tűz miatt. Télen a nagy hideggel, hóviharakkal és a hótakarítással is sok gondjuk volt, több katonának is elfagyott valamelyik végtagja. A zászlóalj 1916. április elején Tolmein és Dolje közötti állásokba került. 1916. november és 1917. január között Biglia (Bilje) térségébe került a zászlóalj, majd Monte Santót (Szent Hegyet 681 méter) védték, az olaszok számtalan támadást intéztek állásaik ellen, a tüzéségük pedig rombolta állásaikat. A zászlóalj május 21-ig az öldöklő harcokban kétharmad részét elveszítette. A pihenő után augusztus 17-én újra frontvonalba került a zászlóalj a Monte Santónál szeptember 3-ig. Átszervezések után, 1917. október 24-én részt vettek a Tolmeinnél a csatában, ahol áttörték az olaszok vonalát és a frontvonal a Piave folyó vonalába került. (Forrás: A 34-es gyalogezred története).

Farkas István a 32-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1899-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. január 18-án elesett, halálának helyszíne Selo, Sesanai kerület, Tengermellék, Olaszország. Eltemetve 1918. január 19-én, Selo katonai temető. (HL 314/442, és HL 314/1972). A 32-es honvéd gyalogezred a 41. honvéd gyaloghadosztály kötelékében, a 40. gyalogdandárban (12-es és 32-es honvéd gyalogezred) harcolt. Részt vettek az 1917. október 24-én zajló kaporettói-áttörésben, 1918. január 15. és február 12. között a 6. hadsereg II. hadtestének tartaléka volt, Lago és Tarzo területén, (Vittorio Venetótól észak-nyugatra) majd állásharcot folytattak Mariago és Falze di Piave között (Vittorio Venetótól dél-nyugatra).

Fajti Gábor a 32-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1899-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. január 19-én meghalt. Halálának helyszíne Selo, Tengermellék, eltemetve ugyanott. (HL 314/443). A település ma Szlovéniában található (Sela na Krasu). Egy másik helyen Cajti Gábor néven szerepel ugyanezekkel az adatokkal. A 32-es honvéd gyalogezredet 1913-ban alapították, I. zászlóalja Désen, II. zászlóalja Besztercén, III. zászlóalja Zilahon állomásozott. Az olasz fronton Selo (Sela na Krasu) térségében 1917 májusától, a 41-es honvéd gyaloghadosztály, 40. gyalogdandárjában harcoltak (12-es, 32-es gyalogezredek).

Fejes Sándor címzetes őrzető a 34-es gyalogezred kijelölt katonája, a cs. és kir. 46-os gyalogezred 13. századhoz. Jákóhalmán született 1883-ban, a veszteséglista Nr. 688-as füzet 16. oldal alapján, ami 1918. augusztus 1-én jelent meg, 1918. március 8-án meghalt. A halotti anyakönyv alapján halálának helyszíne Piave, Olaszország. Foglalkozása földműves, házastársa neve Fekete Rozália, apja neve Fejes István, anyja neve Forgács Verona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászfákóhalma 1919/19). (46-os gyalogezred Vígh Jánosnál leírva).

A 46-os gyalogezred I, II és IV. zászlóalja 1915. június 1-én került az olasz frontra. A mai osztrák-olasz határ közelében, az 1757-méter magas Freikofel és a 1867 méter magas Kleine Pal térségében harcoltak. Június 27-től Doberdo térségébe, San Martinótól délre, Marcottini térségébe kerültek, az ezred 1916 októberéig végig harcolta az Isonzo-csatákat, majd Kostanjevica, Fajti térségébe kerültek, itt harcoltak 1917. október végéig. A 46-os gyalogezred 1918 márciusában a Piave folyó mellett Susegana és Santa Lucia di Piave térségében harcolt, a folyótól észak-keletre, az úgynevezett „Montello-csatában”. Február 24-én Fejes Sándor 13-as század állásait, C. Caldive területén heves tüzérségi tűz érte, a század katonái elszóródva kerestek menedéket a terepfedezékek mögött. A századot este Mandrére helyezték át. (Susegana és a Piave folyó közé). Március 8. és 9. közötti éjjelen váltották egymást a zászlóaljak a védőállásban, a IV. zászlóalj (13. század) ekkor került első vonalba. (Forrás. Ajtay Endre: A volt Császári és Királyi 46-os gyalogezred világháborús története).

Vígh János a cs. és kir. 46-os gyalogezred katonája, aki 1899-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. január 1 és december 31 között meghalt. Halálának helyszínéül Mervesa, Olaszország van megadva. Valószínűleg Nervesa della Battaglia településről van szó, ami a Piave folyó mellett található, Montello hegy közelében. Foglalkozása földműves, apja neve Vígh Demeter, anyja neve Utasi Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/199).

A 46-os gyalogezredet 1762-ben alapították, I. II. IV. zászlóalja Szegeden, III. zászlóalja Actovacon állomásozott. A 17. gyaloghadosztály keretében, a 34. gyalogdandárban a 33-as gyalogezreddel együtt harcoltak. A 46-os gyalogezred 1915 májusától az olasz fronton harcolt, S. Martinói védőszakaszon, majd 1917-ben Fajti körzetében, (Fajti 432 méteres hegykúp, előzőleg Zsidó Lászlónál leírva). 1918. februártól a Piave mentén Mandre térségében harcoltak. Részt vettek a június 15-én indult támadásban, az ezred egyik része Minánál kelt át a Piave folyón, pontonokon és ladikokon, de az ellenség ezeket megsemmisítette. Az ezred másik része Mercadellinél kelt át a folyón, harcaiknak a helyszíne Nervesa és St. Andrea, valamint Sovilla térsége volt. A visszavonulásra 22-én kaptak parancsot, erős ellenséges tűzben kellett visszavonulniuk és újra átkelni a folyón. A harcokban az ezred vesztesége a következő: hősihalott tiszt 3 fő, legénység 105 fő, megsebesült tiszt 24 fő, legénység 574 fő, eltűnt 150 fő, nagy részük a Piave folyóba veszett. (Ajtay Endre: A volt cs. és kir. 46. gyalogezred világháborús története 1914-1918).

Szabari Bertalan népfelkelő tüzér, a cs. és kir. 4. hegyi tüzérezred 1. zászlóalj katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 695-ös füzet 53. ol-

dal alapján, ami 1918. szeptember 28-án jelent meg, június 5. és 23. között elesett. A halotti anyakönyv alapján 1918. június 21-én meghalt. Halálának helyszíne Franzela-szakadék Olaszország. Eltemetésének helyszíne Franzela-szakadék, június 22. (HL 404/5209). A Val Frenzela völgy Asiagótól észak-keletre, Gallio településtől dél-keletre, és Sasso di Asiago (925 méter) között húzódik. Az utolsó nagy offenzíva 1918. június 15-én indult az olasz fronton, súlyos harcok dúltak Col del Rosso (1281 méter) és Monte di Val Bella, (1314 méter) valamint Monte Melago térségében. Maximilian Lauer ezredes, az 59-es gyalogezred parancsnoka írta, „Az ellenséges tűzcsapás a viszonylag védett Frenzella-szakadékban csaknem minden barakkot megsemmisített. Ezek a barakkok kizárólag az időjárás ellen nyújtottak menedéket”. Írásában beszámol sok halotról és sebesültről, valamint az utánpótlás szállításának nehézségeiről. Keserűen írja 1920-ban „Az ezred 4 háborús év alatt számos nehéz ütközetet vívott, súlyos, kritikus és véres helyzeteket élt át és férfiasan mindig helyre tudta állítani megszokott lelkierését. Ezek a Col del Rosson vívott szörnyű harcok azonban teljesen felőrölték fizikai és morális erőiket, ellenállóképességüket”. (Forrás: Bence László: Piave-Front) Ezen a frontszakaszon az olaszok mellett angol és francia csapatok is harcoltak. Sasso településen ma emlékhely és múzeum található az itt elesett katonák emlékére. Valsagnától Sassoig egy 1398-ban épült út vezet, a 750 méteres szintkülönbséget 4444 faragott kőlépcsőn lehet leküzdeni. A cs. és kir. 4. hegyi tüzérezredet 1913-ban hozták létre Nevesinjében, ma Bosznia-Hercegovina Föderáció része, a Boszniai Szerb Köztársasághoz tartozik, Mostartól dél-keletre, a 3. hegyi tüzérdandár (Mostar) kötelékében, a 7-es és a 13-as hegyi tüzérezredekkel együtt harcoltak. Az egész ezred 1918-ban a 11. hadsereg kötelékében harcolt az olasz fronton, Asiago és Valstagna körzetében.

Kocsis Gábor tartalékos hajtótüzér, a cs. és kir. 131. tábori tüzérezred 1. üteg katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. június 19-én meghalt. Halálának helyszíne Montello harctér, Olaszország. Temetve június 19-én, Colla della Sotta. (HL 403/165).

A cs. és kir. 131-es tüzérezred a 11. hadsereg részeként harcolt a térségben. A Montello hegy 371-méter magas, a Piave folyó mellett emelkedik, a térség Treviso városától északra található. A Montellonál zajló harcok 1918. június 15. és 23. között zajlottak, súlyos veszteségeket szenvedtek a főleg magyar katonákból álló csapatok. Június 15-én hajnalban a Piave folyónál, Nervesától északra több pontonhídon és ladicokon megkezdődött az átkelés a túl partra. Délelőtt folyamán a csapatok birtokba vették a Montello hegyen lévő állásokat, további egységek azonban nem jutottak át, mivel az olasz repülők lebombázták a pontonok nagy részét. Június 19-én az olasz csapatok nagyszabású rohamra indultak, de ekkor már négy és fél hadosztály, és húsz könnyű tüzérségi üteg harcolt a Montellón, és sikeresen visszaverték a támadást. Az ellenséges tüzérségi tűz miatt azonban sok volt a halott és sebesült. A csapatok nagy része azonban a megáradt Piave folyón nem tudott átkelni, ezért június 20-án elrendelték a visszavonulást a Piave folyó keleti partjára, a harcok során sokan a Piave folyóba fulladtak, nehézségekbe ütközött a sebesültek ellátása és szállítása is. Június 24-én az utolsó csapatok is elhagyták Montellót. (Bence László: Piave-Front.)

Pásztor Sándor a 1/11-es honvéd lovastüzér ezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a halotti anyakönyv alapján 1918. június 28-án meghalt. Halálának helyszínéül Piave van megadva. Valószínűleg a június 15-én indult offenzíva áldozata lett, ami a Piave folyó teljes hosszában indult, de sikerre nem vezetett. Foglalkozása asztalos, apja neve Pásztor János, anyja neve Birkás Viktória. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1920/200). Testvére Pásztor László, a 11-es honvédgyalogezred katonája, aki 1895-ben született, a halotti anyakönyv alapján, 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, (apja neve és anyja neve megegyezik, MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1930/117).

Szóllósi József, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1918. július 15-én meghalt, halálának helyszíne Olaszország. Foglalkozása földműves, apja neve Szóllósi Sándor, anyja neve Tóth Anna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1957/45). A veszteséglista Nr. 415-ös füzet 45. oldal alapján, ami 1916. május 2-án jelent meg, sebesültnek van jelezve, de a neve ott rövid ő-vel van írva. Szóllósi József, aki 1895-ben született Jákóhalmán, alakulata a 17. népfelkelő gyalogezred 12. század. A 17-es népfelkelő gyalogezred 1915 júniusa és 1916 júniusa között harcolt az olasz fronton, Mt. San Michele és Görz térségében. A 17-es népfelkelő gyalogezred 1918-ban nem volt az olasz fronton, 1918. június és szeptember között Romániában megszálló helyőrségi szolgálatot látott el. A 17-es honvéd gyalogezred viszont 1918 júliusában az olasz fronton harcolt, a Piave folyó mellett, Monte Tomba (868-méter) hegytől észak-keletre, Quero és Segusino térségében, itt is fejezték be a háborút.

Nagy László tüzér, a m. kir. 40. honvéd tábori tüzérezred katonája, aki 1899-ben született Jászapátin, az 56-os temetőkataszter alapján 1918. szeptember 13-án meghalt. Eltemetési helye Bivio Mandrielle, katonatemető 281-es sír. Bivio Mandrielle Ghertelétől 7-kilométerre található, a Verena hegy (2000 méter) közelében, a hegyen állt az olaszok által 1910 és 1914 között épített erőd, amit 1916. május 22-én a monarchia csapatai elfoglaltak, amit a háború végéig meg is tartottak. (Tirolban Roveretotól észak-keletre). Az erőd romjai (Forte Verena) ma is láthatók, Malga Mandrielle 1562 méter magasságban található, mint kirándulóhelyet turistautakon lehet megközelíteni. A gyaloghadosztályokhoz általában a hadosztály számát viselő tábori tüzérdandár tartozott. A 40. tüzérdandárhoz tábori ágyús ezred, tábori tüzérezred és nehéz tábori tüzérezred, valamint hegyi tüzérosztág tartozott. A 40. gyaloghadosztály 1918 augusztusától a 11. hadsereg XVI. hadosztály kötelékében harcolt, gyalogságát a 79. gyalogdandár 29-es és 30-as honvédgyalogezrede, valamint a 80. gyalogdandár 6-os és 19-es honvédgyalogezrede adta. Lovasságát a Császári és Királyi 8-as huszárezred 5-ös és 6-os ezrede adta. Harcaik Valstagnától észak-keletre a Brenta folyó mellett, Sasso Rosso és Monte Asolone (1522 méter) körzetében folytak.

Mag József a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 620-as füzet 23. oldal alapján, ami 1917. október 25-én jelent meg, megsebesült. Az Nr. 521/32 alapján, hadifogságba esett. A 68-as gyalogezred 1917 februárjától 1917. júniusig az olasz fronton harcolt.

Hubai Imre illetőségi helye Budapest, életkora 36-éves, a halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéként olasz harctér van írva. Foglalkozása földműves, apja neve Hubai Ferenc, anyja neve Farkas L. Veronika. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1922/287).

Különböző alakulatokból oroszországi hadifogolytáborokba került katonák

Az Oroszország területén hadifogságba került jákóhalmai és jászapáti katonák névsorát kutatva igen sok hadifogoly került a Pensa (Penza) táborába. Penza város Oroszország európai részén, Moszkvától dél-keletre található, a Szura folyó partján, elsősorban a szesz és gabonakereskedelem, valamint a malomipar központja volt. Több kisebb, nagyobb üzem, gyár működött itt, valamint papírgyár. A „Csehszlovák légió” 1918-ban itt indította el a felkelést a vörösök ellen. A légió fegyveres alakulatai részt vettek az ellenforradalmi erők oldalán a fegyveres harcokban, majd a transzszibériai vasútvonalat szálták meg, hogy csapataik Vlagyivosztkba juthassanak. A vasútvonalat 1891-ben kezdték el építeni, 1903-ban indult el rajta a forgalom, 1905-től már a Bajkál tavat megkerülve, Szentpétervár és Vlagyivosztk között közlekedtek a vonatok. A vasútvonal egyik jelentős állomása volt Penza. Penzában jelent meg a „Világ-szabadság” című magyar internacionalista újság. Az itt létrehozott hadifogolytábor, mint elosztó tábor is működött, innen szállították tovább a foglyokat más táborokba. Przemysl erőd bekerítése folytán 1915 elején 120 000 osztrák-magyar katona került orosz fogságba, nagyrészüket magyar. Az 1916-os harcok során közel fél-millió hadifogoly került Oroszországba. A 68-as gyalogezred 1916. április 29-én indított támadása után a 4. és 5. század nagyrésze fogságba esett. A hadifoglyok igen nehéz helyzetbe kerültek. A hadviselő felek általában betartották az 1907-es hágai konvenciót, amelynek 17. cikke kimondja „a hadifogoly tiszteknek olyan fizetést kell adni, amilyenre az őket fogságban tartó ország hasonló rendfokozatú tisztjeinek igénye van. Ezt az illető kormány megtéríteni köteles.” A legénység nagyrésze azonban semmilyen pénzforrással nem rendelkezett. A hadifoglyok egy része üzemekben és építkezéseken, valamint a mezőgazdaságban dolgozott, mert nagy volt a munkaerőhiány. Ők valamennyi fizetést is kaptak, de az ellátásuk nem volt megfelelő. A parasztgazdaságokban dolgozóknak az ellátásuk valamivel jobb volt, de igen sokat dolgoztak. A vasútépítéseken és egyéb objektumok építésén dolgozók egészségtelen körülmények között dolgoztak, ott nagy volt a halálzási arány. Az 1917-es forradalom következtében sok üzem tönkrement, sok lett az orosz munkanélküli, a foglyok kiszorultak a gyárakból. A táborokban megindultak a különböző politikai agitációk, toborzások. A szovjet kormány 1918 elejétől megszüntette a hadifogoly tiszték fizetését, a békeszerződés szerint már nem tekintette őket hadifogolynak. Penza hadifogolytáborába került jákóhalmai és jászapáti katonák, akiket sikerült a listában megtalálni.

Farkas L. Lajos a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1893-ban Jászapátin született, a veszteséglista Nr. 322-es füzet 15. oldal alapján, ami 1915. november 24-én jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Farkas József póttartalékos a 68-as gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 17. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Varga András póttartalékos egészségügyi katona, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 418-as füzet 50. oldal alapján, ami 1916. május 6-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Járvás Miklós a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 430-as füzet 23. oldal alapján, ami 1916. június 9-én jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Szikszai Ferenc szakaszvezető a 68-as gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 451-es füzet 52. oldal alapján, ami 1916. augusztus 12-én jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 37. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, sebesültnek van jelezve, a 68-as gyalogezred 7. század tizedeseként, még a szerb fronton.

Kis T. Mihály a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 490-es füzet 26. oldal alapján, ami 1916. november 16-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Kovács Miklós a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 490-es füzet 29. oldal alapján, ami 1916. november 16-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Lékó József a 68-as gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 490-es füzet 32. oldal alapján, ami 1916. november 16-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Sinkó-Káli Gábor a 68-as gyalogezred 8. század katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 490-es füzet 50. oldal alapján, ami 1916. november 16-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Tóth János a 68-as gyalogezred 10. század katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 490-es füzet 57. oldal alapján, ami 1916. november 16-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország. A veszteséglista Nr. 44-es füzet 36. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg, pedig sebesüléséről ad hírt, amit az előző harcok során szenvedett el.

Csohány István a 68-as gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 538-as füzet 14. oldal alapján, ami 1917. január és március között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett. Pensa, Oroszország. A veszteséglista Nr. 164-es füzet 10. oldal alapján, ami 1915. április 21-én jelent meg, pedig sebesüléséről ad hírt, amit az előző harcok során szenvedett el.

Bagi Mihály a 68-as gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/6 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Birkás Balázs a 68-as gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538-as füzet 10. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett.

Deák István a 68-as gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/15 alapján, ami 1917. január és március között jelenhetett meg (hiányzik) hadifogságba esett. Pensa, Oroszország. A veszteséglista Nr. 674-es füzet 12. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságának helyeként Briketnaja, Oroszország van megadva. Későbbi időpontban tovább szállíthatták Pensából.

Gál Barna a 68-as gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/19 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Kis Berdó István a 68-as gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/30 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik) hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Kocka István egyévi önkéntes őrmester a 68-as gyalogezred katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 543-as füzet 4. oldal alapján, ami 1917. március 27-én jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Nagy Sándor a 68-as gyalogezred katonája, aki 1883-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 33. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Pongó Ferenc a 68-as gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 39. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Nyitrai Péter a 68-as gyalogezred katonája, aki 1878-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 35. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Urbán Balázs a 13-as huszárezred husárja, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/56 alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Urbán László a 68-as gyalogezred katonája, aki 1888-ban született Jászapátin a veszteséglista Nr. 541-es füzet 52. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország. A veszteséglista Nr. 108-as füzet 39. oldal alapján, ami 1915. január 20-án jelent meg, sebesüléséről ad hírt, amit az előző harcok során szenvedett el.

Tajti Béla a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 52. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Demeter Béla az 51-es gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 585/15 alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik) hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Kakuk István a 68-as gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin,

a veszteséglista Nr. 674-es füzet 27. oldal alapján, ami 1918 május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Tóth Balázs az Nr. 674-es veszteséglista 61-es oldalán, ami 1918. május 15-én jelent meg a neve „Tóth Blasius des Wasil” a 68-as gyalogezred katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista alapján hadifogságba esett. Pensa, Oroszország.

Penzától dél-keletre a Volga folyó mellett fekszik Saratov városa, a térség központja, fontos vasúti csomópont, folyami kikötővel. A hadifogságba esett német, osztrák és magyar katonák állomáshelye, 1941-ig a volgai németek egyik központja volt, ekkor kitelepítették őket Szibériába, Üzbegisztánba és Kazahsztánba. Egyik hadifogolytábor színhelye Nikolajevsk volt, 1835 és 1919 között hívták így, mai neve Pugachyov. Saratovtól észak-keletre, a Volga folyótól keletre található.

Borbás István a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 7. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Nikolajevsk, Samara Oroszország.

Szőke Bertalan a 68-as gyalogezred katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 59. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Nikolajevsk, Samara Oroszország. A veszteséglista Nr. 202-es füzet 43. oldal alapján, ami 1915. június 30-án jelent meg, sebesültnek van jelezve.

Urbán Miklós a 68-as gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 53. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Nikolajevsk, Samara Oroszország.

A veszteséglista alapján igen sok hadifogoly került Perm tartomány hadifogolytáborába is:

Béres László a 68-as gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 8. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Perm, Oroszország.

Járvás Tamás a 68-as gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 25. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Perm, Oroszország.

Perm tartományhoz tartozott Irbit városa is, Jakatyeringburgtól 200 kilométerre észak-keletre, az Urálba található, a Nyica folyó mellett.

Molnár János őrvezető, a 13-as honvéd gyalogezred (Pozsony) 3. század katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 589/34 alapján, ami 1917. május 10 és július 21 között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett. Helyszínként Saartana an der Jekaterin-Bahn, Oroszország van megadva.

Andrási József szakaszvezető a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/6 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Irbit, Perm tartomány, Oroszország. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 6. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült. (Valószínűleg még a szerb fronton). Egy másik veszteséglista, az Nr. 521-es füzet 6. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült. Valószínűleg sebesülten kerülhetett hadifogságba.

Pál Péter a 68-as gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 541-es füzet alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Irbit, Perm tartomány, Oroszország.

Bádi István a 11-es honvéd gyalogezred (Munkács) katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 677-es füzet 6. oldal alapján, ami 1918. június 3-án jelent meg, hadifogságba esett. Irbit, Perm tartomány, Oroszország.

Üveges Sándor a 68-as gyalogezred katonája, aki, 1885-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 63. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Irbit, Perm tartomány, Oroszország.

A valamikori Perm tartományhoz tartozott Schadrinsk (ma Sadrinszk Kurgan vidék) ahol hadifogolytábor volt. A mai terület központja Kurgan városa, Jakatyerinburgtól dél-keletre található, a Tobol folyó mellett. Kurgántól 140 kilométerre észak-nyugatra fekszik Sadrinszk. Az Uraltól keletre, a Nyugat Szibériai hegyvidék dél-nyugati lábánál, a Iszety folyó mellett, ma a mezőgazdasági terület központja.

Császár József a 68-as gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/13 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Schadrinsk, Perm tartomány, Oroszország.

Csontos Balázs a 68-as gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/14 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, hadifogságba esett. Schadrinsk, Perm tartomány, Oroszország. A veszteséglista Nr. 52-es füzet 46. oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg az áll, hogy megsebesült, mint a 68-as gyalogezred 16. század katonája. (Még a szerb fronton).

Gulyás János a 68-as gyalogezred katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/22 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Schadrinsk, Perm tartomány, Oroszország. A halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. A halál helyszínéül Oroszország van megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve Sóti Erzsébet, apja neve Gulyás József, anyja neve Gulyás Verona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1932/105).

Kalló Lajos a 68-as gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 58. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg hadifogságba esett. Schadrinsk, Perm tartomány, Oroszország.

Fergenes Imre a 13-as honvéd gyalogezred (Pozsony) 3. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 493-as füzet 14. oldal alapján, ami 1916. november 25-én jelent meg, hadifogságba esett. Ochansk, Perm tartomány, Oroszország. A település mai neve Ohanszk, Perm városától 119 kilométerre nyugatra található, a Káma folyónál kialakított víztározó jobb partján.

Warga Károly őrzető a 68-as gyalogezred katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 65. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Ossa, Perm tartomány, Oroszország. A település mai neve Ossa, Permtől 140 kilométerre dél-nyugatra, a Káma folyónál kialakított víztározó bal partján terül el.

Szilák János a 68-as gyalogezred katonája, aki 1883-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr.674-es füzet 58. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Krassnoufmsk, Perm tartomány, Oroszország. A település mai neve Krasnoufmsk, Permtől dél-keletre található az Ufa folyó partján. Mezőgazdasági vidék, Jakatyeringburgtól 224 kilométerre.

Lékó Péter a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 451-es füzet 30. oldal alapján, ami 1916. augusztus 12-én jelent meg, hadifogságba esett. Torshok, Perm tartomány, Oroszország. A települést Perm tartományban nem találtam, viszont találtam Twer városától észak-nyugatra, mai neve Torzsok, más hadifoglyoknál is Tver tartományt nevezik meg. Tver városa Moszkvától észak-nyugatra 160 kilométerre a Volga folyó partján található, attól 60 kilométerre található Torzsok, a Tvertsa folyó mellett.

Török Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 451-es füzet 54. oldal alapján, ami 1916. augusztus 12-én jelent meg, hadifogságba esett. Torshok, Tver, Oroszország.

Donáth Zoltán tartalékos zászlós a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 614-es füzet 3. oldal alapján, ami 1917. október 8-án jelent meg, hadifogságba esett. Kaljasin, Tver, Oroszország. Kaljasin, (Kalyazin) Tver városától észak-keletre, a Volga folyónál kialakított víztározó mellett található.

A Volga folyó mellett, Moszkvától észak-keletre fekvő Kostroma (Kosztroma) hadifogolytáborában volt fogoly **Urbán Gábor** hidász, a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 521/5- füzet alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik). Kosztroma ősi kereskedő város a terület központja.

Kis András a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 416-os füzet 23. oldal alapján, ami 1916. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. A halotti anyakönyv alapján 1916. szeptember 20-án meghalt. Halálának helyszíne Kostroma (Kosztroma) Oroszország. Eltemetésének helyszíne Kostroma, új temető. Apja neve Kis András, anyja neve Szőke Brigitta. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1919/78).

Podmaniczki András huszár a 4-es honvéd huszárezred 1 század husárja, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 556-os füzet 40. oldal alapján, ami 1917. április 18-án jelent meg, hadifogságba esett. Kineschna, Kostroma Oroszország. Kineschna ma Kinesma, Kosztromától dél-keletre a Volga folyó mellett fekszik, a várost a XVI. században alapították.

Nagy P. János a 68-as gyalogezred katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 34. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, megsebesült és hadifogságba esett. Kaluga, 35. egységes evakuációs kórház, Oroszország. Kaluga az Oka folyó partján, Moszkvától 188-kilométerre dél-nyugatra található.

Juhász János a 68-as gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 26. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, ha-

difogságba esett. Orel, Oroszország. Orel mai neve Orjol, Moszkvától 368-kilométerre dél-nyugatra, az Oka folyó mellett fekszik.

Budai Gábor a 68-as gyalogezred katonája, aki 1872-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 10. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, megsebesült és hadifogságba esett. Nr. 46. egységes evakuációskórház Rjazany, Oroszország. A város a Kelet-európai-síkság központi, alacsonyan fekvő részén fekszik, a Trubezs folyó mellett, ami az Oka folyó mellék folyója, és a város közelében folyik. A város Moszkvától 180 kilométerre dél-keletre található.

Fekete Frigyes a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 16. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Spassk, Riasan Oroszország. A település mai neve (1929-től) Spassk-Ryazansky, Rjazanytól 50 kilométerre dél-keletre, az Oka folyó partján.

Bolyos Balázs a 68-as gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/10 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett. Tartózkodási helye ekkor Moszkva, Nagy Péter Császár központi katonai kórház, Oroszország.

Deli István a 68-as gyalogezred 15. század katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/10 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) megsebesült és hadifogságba esett. Nr. 10-es egyesült evakuációskórház Moszkva, Oroszország.

Budai István a 68-as gyalogezred katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 11. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, megsebesült, és hadifogságba került. Nr. 16-os egyesült evakuációs kórház, Moszkva, Oroszország.

Orosz hadifogolytáborok egy másik régiója a régi Vjatka (Vjatka) kormányzóság területén volt, a kormányzóság központja Vjatka városa, 1781 és 1934 között szerepelt ezen a néven. Mai városnak és régióknak a neve Kirov.

Borbély Imre a 68-as gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/10 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett. Slobodskoj, Wjatka Oroszország. Slobodskoj mai neve Szlobodszkoj, a Vjatka, Vjatka folyó mellett, Kirovtól 35 kilométerre észak-keletre található.

Budai Imre a 68-as gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 538/12 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Jaransk, Oroszország. Jaransk mai neve Jaranszk, a régi Vjatka kormányzóság területén, a mai Kirov régióban, Kirov városától 260 kilométerre dél-nyugatra található. A Volga folyótól és Csebokszári, illetve Kazán városoktól északra, a Jarani folyó mellett.

Molnár Imre a 68-as gyalogezred katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 31. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Sarapul, Wjatka Oroszország. Sarapul mai neve Szarapul, a régi Wjatka kormányzóság területén, ma Udmurfdön, a köztársasági főváros Izsevszktől

66 kilométerre dél-keletre található. Kazántól keletre a Káma folyó mellett fekvő régi kereskedő város volt, majd a második világháború után iparosodott.

Zsidó Béla a 68-as gyalogezred katonája, aki 1896-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 67. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Kurmysh, Ssimbirsk Oroszország. Simbirszki kormányzóság 1796-1928 között állt fenn, Simbirszk fővárossal. A város mai neve Uljanovszk, 1924-ben nevezték el a város szülöttéről, Leninről. A város a Volga folyó mellett található, a régi kormányzóság egyik részét nevezték Kurmyshnak. A régiót később Csuvasföldre csatolták, melynek mai fővárosa Csebokszári, a Volga mellett. Ma is található egy Kurmysh település a Szura folyó és Csuvasföld határa mellett, Nyizsegorodszki régió területén. Uljanovszktól észak-nyugatra. A halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt, foglalkozása földműves, apja neve Zsidó János, anyja neve Molnár Gizella. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászkóhalmi 1923/61).

Bagi László a 68-as gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 674-es füzet 6. oldal alapján, ami 1918. május 15-én jelent meg, hadifogságba esett. Spassk, Kasan Oroszország. A város mai neve Bolgar, Tatárföldön a Volga folyó mellett található, Uljanovszktól észak-keletre, ma járási székhely. A veszteséglista Nr. 193-as füzet 5. oldal alapján, ami 1915. június 14-én jelent meg, megsebesült. (Valószínűleg az előző harcok során).

Tajti István a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 49. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Nishnyi Novgorod, Oroszország. Nyizsnyij Novgorod városát 1221-ben alapították, a Volga és az Oka folyó összefolyásánál található. A veszteséglista Nr. 202-es füzet 44. oldalán is szerepel Tajti István, ami 1915. június 30-án jelent meg, ekkor sebesüléséről tájékoztatott.

Márton Gábor a 29-es honvéd gyalogezred 12. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 34. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Nischnij-Nowgorod Oroszország. A város Nyizsnyij Novgorod, de régen különbözőképpen írták.

Nagy István őrzetető a 68-as gyalogezred katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 34. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Saratow, Oroszország. Szaratov város a Volga folyó mellett, Uljanovszktól délre található, fontos folyami kikötő, a várostól délre található a Volgográdi-víztározó. A veszteséglista Nr. 44-es füzet 26. oldal alapján, ami 1914. november 3-án jelent meg Nagy István őrzetető, aki 1889-ben született Jászapátin, a 68-as gyalogezred 1. század katonájaként megsebesült. A sebesülése, még a szerb fronton történt.

Farkas János a cs. és kr. 32-es gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 643-as füzet 14. oldal alapján, ami 1918. január 18-án jelent meg, hadifogságba esett. Tscheerny-Jar, Astrachan Oroszország. Asztrahán városa a Kaszpi-tenger közelében, a Volga folyó mellett, a Volga deltájának 11 szigetén található, történelmi város, a XI. században alapították. Csornij Jar település járási

székhely, Asztrahántól észak-nyugatra, a Volga mellett fekszik. A Császári Királyi 32. gyalogezredet 1741-ben alapították, I. II. és IV. zászlóalja Triesztben, a III. zászlóalja Budapesten állomásozott.

Mihály János a 13-as honvéd gyalogezred (Pozsony) katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr 589/33 alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Orenburg, Oroszország. Orenburg városa az 1744-ben létrejött kormányzóság központja volt. A város az Ural folyó partján, a kazahsztáni határ közelében fekszik. Az itt lévő hadifogolytáborok foglyai főleg a mezőgazdaságban dolgoztak.

A mai Üzbegisztán területén több hadifogolytábor is volt. Forgács Márton: „Közép-Ázsia egzotikus világa egy I. világháborús magyar hadifogoly képeslapjain.” című írása, (Hadtörténeti Múzeum Értesítője 15. szám) bemutatja a térség világát. Palkovics Ferenc hadifogoly levelezése 1914. december 29-től 1917. novemberéig tartott, végig követhető útja Skobelev (Fergana) hadifogolytáboráig. Egy 1916-os vöröskereszt jelentés szerint a taskenti hadifogolytáborokban 672 magyar tiszt és 37 orvos, valamint 7019 katona élt. Buharában 46 tiszt, 1 orvos, 720 katona, Szamarkand két táborában 1289 katona, illetve 183 tiszt, 3 orvos és 3300 katona volt. Kokandban is két tábor volt, egyikben 5987 katona volt, melynek 25-százaléka volt magyar, a másik táborban 55 magyar tiszt élt. Andizsánban 4 tiszt, 1 orvos és 546 katona volt. Skobelevben (Fergana) ahol Palkovics Ferenc tartózkodott 550 tiszt volt, 20 százalékuk magyar. Kokand Taskenttől dél-keletre, a Szír-darja folyó közelében van. Andizsan Kokandtól keletre, Ferganától észak-keletre található.

Bagi József tüzér, aki 1879-ben született Jászapátin, a Magyar Királyi 7. honvéd tábori ágyús- ezred, 3-as löszerkolónia katonája. A veszteséglista Nr. 145-ös füzet 6. oldal alapján, ami 1915. március 20-án jelent meg, hadifogságba esett. Taschkent, Oroszország. Taskent ma Üzbegisztán fővárosa, egy sík vidéken az Altaj hegység lábánál fekszik.

Magyar István tüzér szintén a Magyar Királyi 7. honvéd tábori ágyúezred pót-üteg katonája, aki 1879-ben született Jászapátin. A veszteséglista Nr. 145-ös füzet 28. oldal alapján, ami 1915. március 20-án jelent meg, hadifogságba esett. Hadifogságának helyszíne Taskent.

Nagy János Gáspár tüzér a Magyar Királyi 7. honvéd tábori ágyúezred, 3-as löszerkolónia (muníciós oszlop. löszeres oszlop) katonája, aki 1880-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 145-ös füzet 32. oldal alapján, ami 1915. március 20-án jelent meg, hadifogságba esett. Hadifogságának helyszíne Taskent.

Mind a három tüzér a Magyar Királyi 7. tábori tüzérezred katonája volt, amely 1914. április 1-én alakult Hajmáskéren. A frontra 1914. augusztus 17-én indultak, a 41. honvédhadosztály kötelékében. (Később 1918 februárjától a nevük 41. honvéd tábori tüzérezredre változott). A frontra indulók létszáma 762 ember és 590 ló. Az ezred ezredtörzsből és I. és II. osztálytörzsből állt, az I. osztálytörzshöz 1-es és 2-es üteg tartozott, a II. osztálytörzshöz 3. és 4. üteg. Az ütegekhez ütegpárancsnok, elsőtiszt, két szakaszparancsnok. egy mozdonyostiszt és egy felderítőtiszt tartozott. A löszer-

telep parancsnoksághoz tartozott egy orvos és egy állatorvos, valamint négy gyalog löszeres oszlop (1, 2, 3, 4-es) és négy ágyús löszeres oszlop (1, 2, 3, 4-es). A hajtótüzérek irányították a lovakat a lövegek, mozdonyok (lövegmozdony) és löszereskocsik mozgatasakor. A vontató lovakon egy-egy hajtótüzér ült menetek alkalmával, ilyenkor a kétkerekű löveg és a mozdony össze volt kapcsolva, valamint a löszereskocsi is egy mozdonyhoz volt kapcsolva, ütközet alatt a hajtótüzérek az úgynevezett mozdonyállásban voltak fedezékben. Menetek alkalmával a lövegkezelők a lövegeken, löszereskocsikon és a mozdonyokon ültek, a tisztek és tisztések lóháton kísérték a menetet. Egy-egy összekapcsolt szerelvényt három pár ló húzott.

Az ezred az orosz frontra augusztus 27-én érkezett Mosciska (Mostyska, Ukrajna) településre, Przemysltól keletre, majd a 41. honvédhadosztály kötelékében Wolka-Mazowieckától (Volytsya) észak-nyugatra vonult és augusztus 27-én részt vett egy ütközetben Uhnownál (Uhniv). A csata után megkezdődött az előnyomulás Lemberg (Lviv) irányába. Szeptember 6-án foglalták el állásaikat, a már folyó leMBERGI csatában, de 11-én már visszavonulásra kaptak parancsot. Szeptember 15-én Baricsnál átkeltek a San folyón, (Przemysltól észak-keletre) majd állást foglaltak Sosnica és Dusowce között, a visszavonuló csapatok biztosítására. Siedleczka (Siedliska, Rzeszówtól dél-nyugatra) az útjuk, ahol egy napot pihentek, majd 23-án Jaslo az állomásuk, majd innen észak-nyugatra Ryglice az útjuk, ahol állásokat építettek igen nehéz terepviszonyok között, a körülöttük lévő csapatoknál megjelent a kolera betegség. Október 4-én megindult az előnyomulás, október 13-án már Jaroslauban (Jaroslaw) álltak. A San folyó mellett építettek ki állásokat, november 4-ig harcoltak itt, majd újabb visszavonulás következett. November 7-én Rzeszów, 8-án Tarnow volt az útjuk. November 12-én érték el Krakkó térségét, ahol részt vettek a város védelmében vívott harcokban. November 23-án Krakkótól észak-keletre, a Visztula folyó mellett Morskonál voltak állásban, ahol súlyos harcokat vívtak, majd visszavonultak Krakkó védelmére. Az I. osztály november 24-én Wawrzenczycéről, Nowe-Brzeskon keresztül vonult Krakkó irányába, Kujawyba (ma Krakkó része) ahol értesültek, az I. osztály ütközetvonat, hadifogságba került. November 28-tól Krakkó védelmében harcoltak, Wrzasowice, Biskupice, Slawkowice térségében (Krakkótól dél-keletre). December 12-től az ezred Krakkótól keletre vonult, 16-án Driwinia, 17-én Brienkowice az útjuk, majd a Raba folyó hadihídján átkelve Dolegára értek, ahol éjjeleztek. Reggel folytatták útjukat és december 23-án Wal-Ruda és Zabawa közötti út mentén lévő állásaikban töltötték a karácsonyt és az újévet. Január hónapban beköszöntött a zord tél, téliesítették állásaikat, a harcok is elcsendesültek. (Forrás: Földesi Ferenc: A m. kir. 7. honvéd tábori ágyúezred és utódalakulata, a 41. honvéd tüzérezred első világháborús története). A három tüzér hadifogságba eséséről a veszteséglista 1915. március 20-án megjelent füzetében lehetett olvasni, ezek a füzetek több hónappal az esemény után került kiadásra.

Kálmán Vince a 68-as gyalogezred katonája, aki 1891-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/28 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik), hadifogságba esett. Hadifogságának helyszíne Skobelev, Oroszország. A város mai neve Fergana (Üzbegisztán), Taskenttől 420 kilométerre dél-keletre, a kirgiz határ közelében.

Orosz Gábor a 68-as gyalogezred katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 541-es füzet 36. oldal alapján, ami 1917. március 23-án jelent meg, hadifogságba esett. Skobelev, Fergana.

Ádám Ferenc tüzér, az Nr. 3-as m. kir. honvéd tábori ágyúezred, 1-es lőszerkolónia (lőszeroszlop) katonája, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 148-as füzet 5. oldal alapján, ami 1915. március 24-én jelent meg, hadifogságba esett. Samarkand, Oroszország. Samarkand (Szamarkand) városa ma Üzbegisztánban található, Taskent-től dél-nyugatra, a Zeravshan folyó mellett.

A 3. m. kir. honvéd tábori ágyúezred alapítási éve 1914. ezredtörzse elhelyezési körlete Kassa és Eperjes volt. Az ezred három üteggel a 39. honvéd gyaloghadosztály, 4. hadsereg, VI. hadtest kötelékében harcolt. Az orosz fronton a gyaloghadosztály augusztus 26. és szeptember 1. között esett át a tűzkeresztségen Tarnavka térségében (Rzeszowtól dél-keletre). Október 12-én elérték a San folyót, majd visszavonulás következett Krakkó irányába, a város védelmében harcoltak december 7-ig. Limanowa környéki harcok következtek december 11-12, majd Dobrotyn következett, ahol állásokba kerültek 1915. ápriliséig. Dobrotyn egy magaslat 517 méter magas, Ryglice településtől délre, ez a vidék Tarnow városától dél-keletre található. Azt, hogy Ádám Ferenc mikor kerülhetett hadifogságba pontosan nem lehet megállapítani, a veszteséglista 1915. március 24-én adott hírt róla, valószínűleg hónapokkal előbb.

László Pál a 68-as gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 139-es füzet 26. oldal alapján, ami 1915. március 10-én jelent meg, hadifogságba esett. Samarkand, Oroszország. A cs. és kir. 68-as gyalogezred 1915 januárjában érkezett az orosz frontra, a 7. hadosztály, 14. dandár kötelékében harcoltak. Január 30-ig visszafoglalták az Uzsoki-hágót, majd Tarnawa (a San folyó mellett, ma Lengyelország) térségében tartózkodtak.

A szibériai hadifogolytáborok közé tartozott Tobolsk (Tobolszk), és Tjumen (Tyumeny). Ma Tobolszk a Tyumenyi területhez tartozik, Nyugat-Szibériában az Irtis folyó partján fekszik, Tyumentől 250 kilométerre észak-keletre. Szibéria egyik legrégebb orosz alapítású városa, a XVIII. század elejéig a szibériai orosz területek katonai, egyházi és közigazgatási központja volt. A Szibériai-alföld sík, tajgával és mocsarakkal borított vidékén fekszik. Tyumeny városa Moszkvától 2100-kilométerre a Transzszibériai vasútvonal mentén található, a Tura folyó partján.

Balla Lajos күртös, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 6. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Tobolsk, Oroszország.

Szintén a veszteséglista Nr. 566-os füzet 54. oldala, ami 1917. május 4-én jelent meg, ad tájékoztatást arról, hogy **Vágó II. Ferenc** tizedes a 29-es honvéd gyalogezred katonája hadifogságba esett, Jászapátin született 1894-ben. Hadifogság helyszíne Tobolsk, Oroszország.

Mike István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 430-as füzet 36. oldal alapján, ami 1916. június 9-én jelent meg, hadifogságba esett. Tjumen, Tobolsk Oroszország.

Pongó Gábor a 68-as gyalogezred tartalékszázalój katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 405-ös füzet 41. oldal alapján, ami 1916. április 7-én jelent meg, hadifogságba került. Tjumen, Tobolsk Oroszország. A veszteséglista Nr. 379-es füzet 36. oldalán, ami 1916. február 19-én jelent meg, Pongó Gábor néven szerepel, aki hadifogságba esett Oroszországban.

Tyumenytől keletre található Tomsk (Tomszk) városa, a Tom folyó partján fekszik, itt is jelentős hadifogolytábor volt.

Deli István a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr 538/11 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Tomsk, Oroszország. A veszteséglista Nr. 44-es füzet 10. oldala, ami 1914. november 3-án jelent meg, sebesüléséről ad hírt, ami még a szerb fronton történt.

Scipiades Adalbert tizedes a cs. és kir. 60. gyalogezred 1-es tartalékszázad katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 154-es füzet 33. oldal alapján, ami 1915. április 2-án jelent meg, hadifogságba esett. Tomsk, Oroszország. Az 1918. március 9-én megjelent Nr. 658-as füzet 47. oldalán **Szipiades Adalbert** néven szerepel, hadifogságának helyeként Spasskoje Tomsk, Oroszország van megadva. A cs. és kir. 60. gyalogezred alapítása 1798-ban történt, az I., III., és IV. zászlóalj Egerben, a II. zászlóalj Zvornikban állomásozott. Zvornik ma Bosznia-Hercegovina területén, a Drina folyó bal partján található. Spasskoje település 1753-ban jött létre, 1788-tól Golopupovo néven említik. A XIX. században a felépült templomáról Spasskoje (Szaszkoje) nevet kapta, A település és a járás neve, Vangerovo (magyar) nevű, oroszul a „venger” magyart jelent. Egyes kutatók szerint ez a vidék a magyarok őshazája volt, az Irtis és a Ob folyók között. (Szargatkai kultúra). Valószínűleg a Scipiades név a helyes, mert megtaláltam a halotti anyakönyv alapján Scipiades Iván százados a 10. honvéd gyalogezred katonáját, aki 1885-ben született Jászapátin, 1914. szeptember 12-én halt meg. Halálának helyszínéként Zagvice, Galícia van megadva. Apja neve Scipiades József, anyja neve Kientzl Jusztina. A m. kir. 10. honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, 1. zászlóalj Miskolcon, a 2. zászlóalj Egerben, a 3. zászlóalj Sátoraljaújhelyen állomásozott. A volt 10-es honvéd gyalogezred „Világháborús Emlékalbum” alapján, amit Sássy Csaba állított össze, az ezred szeptemberben a II. Lembergi csatában vett részt. Szeptember 6 és 11 között Zagorze térségében harcolt, majd 12. és 14. között visszavonulások zajlottak.

Tajti Ignác a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1893-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/5- alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett. Bijsk, Tomsk Oroszország. Bijsk (Bijszk) település Novoszibirszktől dél-keletre 356 kilométerre, a kazahsztáni határ közelében a Bija folyó mellett található.

Gellért Jenő tartalékos hadnagy, a cs. és kir. 2. gyalogezred III. pótzászlóalj katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 223-as füzet 4. oldal alapján, ami megjelent 1915. július 29-én, hadifogságba esett. Krasnojarsk, Enisejsk Oroszország. Krasnojarszk a Transzszibériai vasútvonal és a Jenyiszej folyó mellett fekszik, Tomszktól keletre.

A cs. és kir. 2. gyalogezredet 1741-ben alapították, I. zászlóalja Nagyszebenben, II. III. és IV. zászlóalja Brassóban állomásozott. Az ezred 1914 augusztusától az orosz fronton harcolt Stanislau, (Ivano-Frankivszk) majd Lemberg térségében. November 9-én az ezredet vasúton Nyugat-Lengyelország területére szállították, Rudzisko térségébe, Lodz és Piotrków-Tribunalski városoktól dél-keletre. Ebben a térségben harcoltak 1915 májusáig, a tél egy részét Rozenek és Wójcin állásaiban töltötték, Piotrków-Tribunalskitól dél-keletre. (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban).

Kindl Gyula hadnagy, a 9. honvéd gyalogezred (Kassa) 4. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 234-es füzet 5. oldal alapján, ami 1915. augusztus 11-én jelent meg, hadifogságba esett. Krasnojarsk, (Krasnojarszk) Eniseysk Oroszország. A veszteséglista Nr. 61-es füzet 4. oldal alapján, ami 1914. november 18-án jelent meg, megsebesült.

A 9. honvéd gyalogezred a m. kir. 39. honvéd gyaloghadosztályba tartozott, melynek gyalogságát a 77-es kassai gyalogdandár, (9. és 11. gyalogezred) és a miskolci 78. gyalogdandár, (10. 16. gyalogezred) alkotta. 1914 októberében Visloka és a San folyó térségében harcoltak, majd december 7-ig Krakkó városát védték. December 11-12 között részt vettek a győztes limanowai csatában, majd állásban harcoltak Dobrotyn térségében (Tarnow városától dél-keletre, Dobrotyn 517-méters magaslat Ryglicétől délre). A Mackensen-sergcsoporthoz kerültek 1915. április 24-én, május 2-án részesei voltak a gorlicei áttörésnek.

Rusvai István őrvezető, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 45. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Krasnojarsk, (Krasnojarszk) Oroszország.

Szabari Miklós a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 449-es füzet 52. oldal alapján, ami 1916. augusztus 7-én jelent meg, hadifogságba esett. Pereslawl Zaljeskij, Wladimir Oroszország.

Vlagyimir város, a térség központja Moszkvától észak-keletre található, Pereslawl-Zalesszkij település Moszkvától 140 kilométerre észak-keletre található, ahol a Trubes folyó a Plestyejevo tóba ömlik. Az 1917. január 6-án megjelent Nr. 510-es füzet 49. oldal alapján Szabari Miklós hadifogságának helyszíne Bijsk, Tomsk Oroszország.

Kijev városa is szerepel a veszteséglisták oldalain, mint hadifoglyok tartózkodási helye. Sok hadifogoly került a „Militarhospital” katonakórház területére, de kerültek hadifoglyok Kijevtől délre található, a Dnyeper folyó melletti „Tscherkassy” Cserkaszi városába is. Bagi Mátyás a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 5. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Kijev, Oroszország.

Farkas András szakaszvezető a 68-as gyalogezred 4. század katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 104-es füzet 14. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, megsebesült, (még a szerb fronton). A veszteséglista Nr. 521-es füzet 15. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), megsebesült, mint a 68-as gyalogezred 13. század katonája. A veszteség-

lista Nr. 538/17 alapján, ami 1917. január 6, és március 23, között jelenhetett meg (hiányzik), Farkas András szakaszvezető a 68-as gyalogezred katonája hadifogságba esett. Kijev, Oroszország.

László Péter Pál a 29-es honvéd gyalogezred 2. pót század katonája, aki 1894-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 459-es füzet 32. oldal alapján, ami 1916. szeptember 2-án jelent meg, hadifogságba esett. Kijev, Oroszország.

Lékó Géza a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1887-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 459-es füzet 32. oldal alapján, ami 1916. szeptember 2-án jelent meg, hadifogságba esett. Kijev, Oroszország.

Orosz Lajos a 29-es honvéd gyalogezred 1 pót század katonája, aki Jászapátin született, időpontja nincs feltüntetve, a veszteséglista Nr. 459-es füzet 39. oldal alapján, ami 1916. szeptember 2-án jelent meg, hadifogságba esett. Kijev, Oroszország.

Szaniszló Pál a 29-es honvéd gyalogezred 2. pót zászlóalj katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 459-es füzet 51. oldal alapján, ami 1916. szeptember 2-án jelent meg, hadifogságba esett. Kijev, Oroszország.

Kurkus Balázs, illetőségi hely Jászapáti, aki 1897-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíne Bojarka, Oroszország. Bojarka (Boyarka) Kijevtől dél-nyugatra található. Foglalkozása cipészsegéd, apja neve Kurkus Mihály, anyja neve Nagypál Franciska.

Bugyi János a cs. és kir. 26. tábori vadász zászlóalj katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 563-as füzet 10. oldal alapján, ami 1917. április 30-án jelent meg, megsebesült és hadifogságba esett. Nr. 83-as egységes evakuációs-kórház Charkow, Oroszország. Harkov (Harkiv) városa Kijevtől dél-keletre található.

A 26. vadász zászlóaljat 1915 áprilisában szervezték újjá, az orosz frontra 1916. július 3-án érkeztek Delatyn (Deljatin) térségében. Oslaw-Bialy (Bili Oslavi) állásaikban súlyos harcok zajlottak július 4-én, a zászlóalj fele hadifogságba esett. A zászlóaljat szeptember 19-én Bukovinába szállították. (Forrás: Németh Lajos: Aranyoldalak az egykori magyar vadász zászlóaljok történetéből).

Ozsváth Sándor a 29-es honvéd gyalogezred 5. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 39. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Shillowsky-Rudnik Jekaterinoslav Oroszország. Jekaterinoszlav neve 1926-tól Dnyipropetrovszk, majd 2016-tól Dnyipro. A város Kijevtől délre a Dnyeper folyó partján fekszik.

Utassy István zászlós, a gyulai m. kir. 2. honvéd gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 661-es füzet 5. oldal alapján, ami 1918. március 19-én jelent meg, hadifogságba esett. Irkutsk, Wojennyj Gorodok Oroszország.

Jelentős számú magyar hadifogoly került az úgynevezett „Transbaikalien” Bajkálontúli határterület hadifogolytáborába is. A mai terület központja Csita városa, régi neve Tschita. A város a Transzszibériai vasútvonal és az Ingoda folyó mellett fekszik. Érdekes, hogy a város melletti hadifogolytáborban volt Rákosi Mátyás is, aki 1915 áprilisába került hadifogságba. 1917 januárjában a hadifogoly tiszteket tovább szállították Dauriába, a kínai határ mellé. A tábor 1918 januárjában a fehérek kezére

került, a bolsevik agitációban részt vett Rákosi Mátyás megszökött a táborból és 1918 májusában haza érkezett. „Rákosi Mátyás Kdt. k. u. LIR. Nr. 6. 3. Komp. Ungarn, Bács-Bodrog, Ada 1892 kriegsgef. Tschita, gebiet Transbaikalien Ruszland. A veszteséglista Nr. 488-as füzet 4. oldal alapján, ami 1916. november 9-én jelent meg.

Simon István lovassági őrmester, az 1-es honvéd huszárezred 5. század katonája, aki 1885-ben született, illetőségi helye Jákóhalma, a veszteséglista Nr. 563-as füzet 46. oldal alapján, ami 1917. április 30-án jelent meg, megsebesült, hadifogságba került. Simon István fogságának kezdete nem ismert, 1917. április 30-án jelent meg róla a hír, de több hónappal előbb kerülhetett fogságba.

Tschita, Transbaikalien Oroszország. A halotti anyakönyv alapján 1917. május 31-én meghalt. Apja neve Simon István, anyja neve Víg Erzsébet. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászjákóhalma 1917/42). A Magyar Királyi 1-es honvéd huszárezred története könyvben is sikerült megtalálni Simon Istvánt. A könyvben több Simon István is szerepel, de egy helyen, a 280. oldalon ez szerepel: „Március 6. Bojanczuk. A mai ezredparanccsal Fráter ezredes a harctéren tanúsított kiváló magatartásukért Simon István (1885) és Jenei Mihály tizedest szakaszvezetővé lépteti elő”. A 792. oldalon pedig egy fényképen látható, másik két szakaszvezetővel, a neve szerepel a 750. oldalon is az 1917-ben Bronz Vitézségi Érmét kapott legénység névsorában, de itt Simon István őrmesterként tüntették fel.

Az 1-es honvéd huszárezred 1916-ban az orosz fronton harcolt, márciusban Dobronoutz (Dobrynivtsi) mellett Bojanczugnál, (Boyanchuk) a Ramentsi folyó mellett, a Dnyeszter folyótól dél-nyugatra található. Itt az ezred a 8-as honvéd huszárezreddel együtt a 19. lovasdandárban harcolt. Az ezred 1916 áprilisában két részre szakadt, mert felsőbb utasításra a lovakat és velük huszárokat, mezőgazdasági munkákra, szántásra és egyéb munkákra osztották be. A lovak nem is tértek vissza a huszárokhoz, a huszárokból lövésszázadok alakultak. A tavaszi mezőgazdasági munkákat a Czeremos folyó menti területeken Kalinestie (Kalnivtsi) és attól északra Czartoria területén végezték. Júniusban megindultak az orosz támadások, az ezred Kolomeától (Kolomija) észak-keletre harcolt. Júliusban Bortniki (Bortnyky) és Konstantinowka térségében voltak állásban. Augusztus 7-én erős orosz támadás érte őket, az ezred veszteségei igen nagyok voltak, volt olyan század, ahol 178 főből csak 62 fő maradt. A maradék ezredet augusztus végén a román frontra szállították. Szeptember 5-én Czokonestinél, (Ciocanesti) majd Dorna Kanderenyénél (Dorna Candrenilor) harcoltak. Novemberben Breaza térségében, majd az ezredet több részre tagolták, Jakobeny (Lacobenii) és Ciocanesti, valamint Dornavátra körüli harcokban vettek részt. Az ezred 1917 januárjában, súlyos harcokban 600 főből, 57 halottat, 139 sebesültet veszített, 39 fő beteg volt és 182 fő eltűnt.

Vágó János a 11-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 676-os füzet 56. oldal alapján, ami 1918. május 31-én jelent meg, hadifogságba került. Tschita, Transbaikalien Oroszország.

A m. kir. 11. honvéd gyalogezred alapítása 1866-ban történt, 1. és 2. zászlóaljja Munkácson, a 3. zászlóaljja Ungváron volt.

Mihályi István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 35. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Dauria, Transbaikalien Oroszország.

Mihályi László a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 35. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Dauria, Transbaikalien Oroszország.

Fodor Pál a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1883-ban született Jákóhalmán, a halotti anyakönyv alapján 1915. július 30-án meghalt. Halálának helyszíne Habarovszk, Oroszország. Foglalkozása földműves, házastársa neve Lencse Erzsébet, apja neve Fodor István, anyja neve Molnár Verona. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászákóhalma 1924/92).

Krizsó Barnabás a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 29. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Spasskoje, Gebiet Primorsk, Oroszország.

Ádám István a 29-es honvéd gyalogezred 5. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 5. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Ágocs-Palócs Sándor a 29-es honvéd gyalogezred 9. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 5. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Andrássi József a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 345-ös füzet 6. oldal alapján, ami 1915. december 29-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Berdő (Berdó?) Lajos a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 190-es füzet 7. oldal alapján, ami 1915. június 8-án jelent meg, hadifogságba esett.

Böszén Kálmán a cs. és kir. 86-os gyalogezred 6. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 290-es füzet 9. oldal alapján, ami 1915. október 12-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

A 86-osak 1914 szeptemberétől 1917 júliusáig az orosz fronton harcoltak, a III. kikülönített zászlóaljat kivéve. Az ezredet 1886-ban alapították, I. és IV. zászlóalja Szabadkán, II. zászlóalja Budapesten, a III. zászlóalja Visegrádon állomásozott.

Budai Sándor a 29-es honvéd gyalogezred 10 század katonája, aki 1883-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 10. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, hadifogságba esett. Helyszíne, Oroszország.

Csik János a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 192-es füzet 12. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, hadifogságba esett. A cs. és kir. 68-as gyalogezred 1915. január 20-tól az orosz fronton harcolt.

Dzurik József dr. főhadnagy a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1873-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 698-as füzet 4. oldal alapján, ami 1918. október 11-én jelent meg, hadifogságba esett, de csere útján hazatért.

Erdős Andor a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 15. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban. A veszteséglista Nr. 698-as füzet 20. oldal, ami 1918. október 11-én jelent meg, pedig arról tájékoztat, hogy csere útján hazatért.

Farkas Béla tizedes, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 703-as füzet 17. oldal alapján, ami 1918. december 4-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban, de csere útján hazatért.

Farkas Lajos a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 398-as füzet 17. oldal alapján, ami 1916. március 24-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Fuck István járőrvezető a cs. és kir. 5. huszárezred 3. század huszárja, aki 1889-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 447-es füzet 17. oldal alapján, ami 1916. augusztus 1-én jelent meg, hadifogságba esett. A cs. és kir. 5. huszárezredet 1798-ban állították fel, 1. zászlóalja Győrben a 2. zászlóalja Komáromban tartózkodott.

Gonzalesz (Gonzáles) József a 29-es honvéd gyalogezred 5. század katonája, aki 1890-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 585/22 alapján, ami 1917. május 10 és július 21 között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett Oroszországban.

Győr István a cs. és kir. 67-es gyalogezred katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 409-es füzet 18. oldal alapján, ami 1916. április 17-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban. A cs. és kir. 67-es gyalogezred alapítási éve 1860, I. II. és III. zászlóalja Bécsben, a IV. zászlóalja Eperjesen állomásozott.

Horváth Sándor a 68-as gyalogezred katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 538/25 alapján, ami 1917. január 6 és március 23 között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett Oroszországban.

Kontzek István a 68-as gyalogezred 3. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 440-es füzet 23. oldal alapján, ami 1916. július 13-án jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Kovács János a 68-as gyalogezred 12. század katonája, aki 1887-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 440-es füzet 24. oldal alapján, ami 1916. július 13-án jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Lassányi Rudolf a 68-as gyalogezred 7. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 461-es füzet 34. oldal alapján, ami 1916. szeptember 7-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

László Péter a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1886-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 521/30 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett Oroszországban.

Lukácsi Béla a 29-es honvéd gyalogezred 10. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 585/36 alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, (hiányzik) hadifogságba esett Oroszországban.

Molnár Manó (Emánuel) a m. kir. 17-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 705-ös füzet 40. oldal alapján, ami 1918. december 19-én jelent meg, hadifogságba esett, de csere útján hazatért.

A 17-es honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. és II. zászlóalja Székesfehérváron, III. zászlóalja Kaposváron állomásozott.

Nagy I. Mihály póttartalékos a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1879-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 510-es füzet 37. oldal alapján, ami 1917. január 6-án jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban. A veszteséglista Nr. 709-es füzet 42. oldalán, ami 1919. január 14-én jelent meg pedig az áll, hogy Nagy Mihály csere útján hazatért.

Pásztor István szakaszvezető, a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1881-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 521/40 alapján, ami 1917. január 6. és március 23. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett Oroszországban.

Sipos János a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1885-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 167-es füzet 39. oldal alapján, ami 1915. április 27-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Szaszko József a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1885-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 698-as füzet 55. oldal alapján, ami 1918. október 11-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban, de csere útján hazatért.

Szikszai Kálmán a 29-es honvéd gyalogezred 7. század katonája, aki 1888-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 331-es füzet 42. oldal alapján, ami 1915. december 8-án jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban. A halotti anyakönyv alapján 1920. december 31-én meghalt, életkorát itt 35-évből adták meg, ami nem egyezik a veszteséglista adatával. Foglalkozása földműves, házastársa neve Ádám Terézia, apja neve Szikszai Joachim, anyja neve Ádám Terézia. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1935/104).

Szöllösi Sándor a 29-es honvéd gyalogezred 6. század katonája, aki 1881-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 566-os füzet 52. oldal alapján, ami 1917. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. Helyszíne, Oroszország.

Szöllösi Sándor a cs. és kir. 32-es gyalogezred katonája, a halotti anyakönyv alapján, 30-éves (1887) és 1917. augusztus 4-én meghalt. Halálának helye, orosz hadifogság. Foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Lukácsi Mária, apja neve Szöllösi Gergely, anyja neve Lékó Rozál. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1925/4).

Szücs Samu a 29-es honvéd gyalogezred 5. század katonája, aki 1885-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 601-es füzet 57. oldal alapján, ami 1917. július 21-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Tajti Ferenc a 68-as gyalogezred 11. század katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 192-es füzet 48. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, hadifogságba esett. Az ezred 1915 elejétől az orosz fronton harcolt. A veszteséglista Nr. 52-es füzet 70. (34.) oldal alapján, ami 1914. november 10-én jelent meg, a 68-as gyalogezred 16. század katonája sebesüléséről ad hírt. A 68-as gyalogezred a szerb fronton harcolt 1914. december végéig.

Tajti I. Ferenc a 29-es honvéd gyalogezred 2. pótzászlóalj katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 382-es füzet 50. oldal alapján, ami 1916. február 26-án jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Tajti János a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki 1895-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 440-es füzet 44. oldal alapján, ami 1916. július 13-án jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Tasnádi Mátyás a m. kir. 10-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 171-es füzet 40. oldal alapján, ami 1915. május 4-én jelent meg, hadifogságba esett. A 10. honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, I. zászlóalja Miskolcon, II. zászlóalja Egerben, a III. zászlóalja Sátoraljaújhegyen állomásozott. A veszteséglista Nr. 204-es füzet 39. oldal alapján, ami 1915. július 3-án jelent meg, Tasnádi Mátyás a 10-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, a m. kir. 30. honvéd gyalogezredhez kijelölve került hadifogságba. A 30-as honvéd gyalogezredet 1913-ban alapították, I. és II. zászlóalja Budapesten, a III. zászlóalja Kiskunfélegyházán állomásozott. Az ezred 1915. januárban került az orosz frontra. Stinszka-Csorbadomb térségében harcolnak, majd az Uzsoki-hágó védelme volt a feladatuk.

Tatai László a 68-as gyalogezred 6. század katonája, aki 1894-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 440-es füzet 44. oldal alapján, ami 1916. július 13-án jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Tóth Gáspár a cs. és kir. 19-es gyalogezred 2. század katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 554-es füzet 52. oldal alapján, ami 1917. április 14-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

A 19-es gyalogezredet 1734-ben alapították, I. zászlóalj Sesana, II. zászlóalj Tolmain, III. zászlóalj Győr IV. zászlóalj Karfreitben állomásozott.

Tóth G. József a 29-es honvéd gyalogezred 12. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 585/55 füzet alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba esett Oroszországban.

Tóth Imre a 29-es honvéd gyalogezred 3. század katonája, aki 1893-ban született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 698-as füzet 57. oldal alapján, ami 1918. október 11-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban, de csere útján hazatért.

Tóth Mihály a 68-as gyalogezred 9. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 192-es füzet 50. oldal alapján, ami 1915. június 11-én jelent meg, hadifogságba esett. A 68-as gyalogezred 1915 nyarán, az orosz fronton harcolt.

Urbán István a 68-as gyalogezred katonája, aki 1886-ban született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 379-es füzet 50. oldal alapján, ami 1916. február 19-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban.

Utasi István a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1872-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 708-as füzet 64. oldal alapján, ami 1919. január 29-én jelent meg, hadifogságba esett, de csere útján hazatért.

Zsidó István a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1884-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 449-es füzet 60. oldal alapján, ami 1916. augusztus 7-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban. A 29-es honvéd gyalogezred 1916. május 22. és június 4. között Dobronoutz (Dobrynivtsi) térségében volt állásban. Június 4-én súlyos veszteséget szenvedett az ezred, az orosz támadás során. Az ezred négy-ötöd része megsemmisült, a II. zászlóalj parancsnoka elesett, az I. zászlóaljpa-

rancsnok hadifogságba esett. (Forrás: Huszonkilences honvédek hadtörténeti emlékkönyve: De Sgardelli Caesar).

Vachs Oszkár póttartalékos a 29-es honvéd gyalogezred 2. század katonája, aki 1882-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 322-es füzet 52. oldal alapján, ami 1915. november 24-én jelent meg, hadifogságba esett Oroszországban. A 29-es honvéd gyalogezred 1915. augusztus 4-27 között a Luga (Luha) folyó mentén, Zimno (Zymne) térségében harcolt, Lemberg-től (Lviv) észak-keletre, Lucktól nyugatra.

Velensi Adalbert a 68-as gyalogezred 1. század katonája, aki 1892-ben született Jászapátin, a veszteséglista Nr. 337-es füzet 51. oldal alapján, ami 1915. december 18-án jelent meg, hadifogságba esett. A 68-as gyalogezred 1915 őszén, az orosz fronton, Luck városától dél-keletre harcolt.

Willner Béla a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a 29-es honvéd gyalogezred története könyv 365. oldalán szerepel. Foglalkozása kereskedő, házastársa neve Goldmann Erzsébet. Az 1915. május 15-én vonult be és az orosz fronton harcolt, a nyár folyamán hadifogságba került, de 1918 elején sikerült neki megszöknie és hazatért. Szabadsága után az olasz fronton harcolt az özszeomlásig. Leszerelt 1918. november 1-én. Sógora **Goldmann Lajos** az orosz fronton hősi halált halt.

Oroszországon kívül, később Romániában is létrejöttek hadifogolytáborok, sok magyar katona is megfordult ezekben. Egyik ilyen táborban „Lager bei Isalnitz” táborában volt hadifogoly **Farkas Géza** a 13-as pozsonyi honvéd gyalogezred katonája is, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 580/23 alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg, hadifogságba esett. Isalnita település Craiova városától északra, a Zsil folyó közelében található, ma egy erőmű működik itt.

Szintén az Isalnita hadifogolytáborában, Romániában volt **Kátai Gábor** őrzető, a 13-as honvéd gyalogezred 3. század katonája is, aki 1895-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 580/37 alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik).

Kövér József a m. kir. 1-es népfelkelő gyalogezred 1 század katonája, aki 1879-ben született Jákóhalmán, a veszteséglista Nr. 564-es füzet 27. oldal alapján, ami 1917. május 1-én jelent meg, hadifogságba esett Romániában.

Az 1 honvéd gyalogezredet 1886-ban alapították, mind a három zászlóalja Budapesten tartózkodott. A népfelkelő gyalogezredet 1914-ben hozták létre, 1914-ben a szerb frontra irányították. 1915-ben a Szerémségben láttak el határvédelmi feladatokat, majd októbertől az újabb szerbiai támadás résztvevőiként Belgrádtól Ipekig (Pec) és Djakováig (Gjakova ma Koszovó) harcoltak, Szerbia és Montenegró területén. 1916 szeptemberétől Erdély védelmében harcoltak, 1917 januárjában a Szeret és Putna folyók mentén.

Különböző alakulatokból szerbiai hadifogolytáborokba került katonák

Nisbe került, mint hadifogoly, a Jászapáti **Borbás Ferenc** is, aki 1882-ben született és a 29-es honvéd gyalogezred pótzászlóalj katonája volt. Róla a veszteséglista Nr. 184-es füzetének 9. oldalán található adat, ami 1915. május 28-án jelent meg. A halotti anyakönyv alapján is találtam Borbás Ferencet, illetőségi helye Jászapáti, életkora 35 év (1882-es születés) halálának időpontjaként a 1917. december 31-i vélelmezett halálozási időpont van megadva. Foglalkozása cipész, apja neve Borbás István, anyja neve Ádám Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/281). Lehetséges, hogy a 29-es gyalogezred katonájára vonatkozik az adat. Neve szerepel a 29-es honvéd gyalogezred története könyvben, a III. Drina-menti csata, valamint a visszavonulás alatti veszteségek között, mint hadifogságba került katona.

A veszteséglista 1915. június 11-én megjelent Nr. 192-es füzetének 11. oldalán találni, **Csajági Gábor** a 29-es honvéd gyalogezred 12. század katonáját, aki 1885-ben született Jászapáti, aki szintén Nisben került hadifogságba. Neve szerepel a 29. honvéd gyalogezred története könyv hadifogságba esett katonái között.

Tajti A. István póttartalékos, a 68-as gyalogezred pótzászlóalj katonája szintén Nisbe került, ő 1888-ban született Jászapáti, róla a veszteséglista Nr. 225-ös füzetének 47. oldalán lehet olvasni, ami 1915. július 31-én jelent meg. Halotti anyakönyv alapján, halála 1915. április 17. Foglalkozása földműves, házastárs neve Urbán Mária, apja neve Tajti Albert János, anyja neve Járvás Márta. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1921/95).

A veszteséglista Nr. 225-ös füzet 46. oldalán olvasható, ami 1915. július 31-én jelent meg, hogy **Szelényi István** póttartalékos, a 68-as gyalogezred katonája, aki Jászapáti született 1892-ben hadifogságba került Nisbe.

Ugyanebbe a füzetben az Nr. 225-ösben található a 49. oldalon, **Urbán István János** a 68-as gyalogezred 2. század katonája, aki 1890-ben született Jászapáti és szintén Nisbe került hadifogságba.

Szintén az Nr. 225-ös füzet 49. oldalán található **Vágó Béres Antal** póttartalékos, a 68-as gyalogezred pótzászlóalj katonája, aki 1889-ben Jászapáti született és hadifogolyként Nisbe került.

A veszteséglista 1915. április 21-én megjelent Nr. 164-es füzetének 47. oldalán olvasható **Zagyi Gáborról**, aki Jászapáti született 1886-ban, címzetes őrzető a 68-as gyalogezred 15. század katonájaként került Nisbe hadifogságba. Halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én halt meg. Foglalkozása földműves, házastárs neve Szabari Rozália, apja neve Zagyi Gábor, anyja neve Bolla Franciska. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1923/248).

A veszteséglista 1915. október 3-án megjelent Nr. 282-es füzet 23. oldalán olvasható, hogy a Jászapáti születésű **Kitovan Radics** a hadifogságban, az Nr. 7-es katonai kórházban 1915. március 1-én Nisben meghalt.

Szerbiában került fogságba **Birkás Ferenc** póttartalékos a 29-es gyalogezred 3-as gépfegyveres osztag katonája, aki Jászapáti született 1887-ben. Megsebesült és az I. katonai kórházba került Cacakra. Róla az 1915. július 13-án megjelent veszteséglista Nr. 209-es

füzet 9. oldalán lehet olvasni. Neve szerepel a 29. honvéd gyalogezred története könyv hadifogságba esett katonáinak nevei között.

Szintén ebben az Nr. 209-es füzetben, a 37. oldalon olvasható, hogy **Mihály János** a 29-es honvéd gyalogezred 12. század katonája, aki 1884-ben született Jászapátin, Szerbiában hadifogságba esett. Tartózkodási helye Kragujevac. A halotti anyakönyv alapján Mihályi János, 1917. december 31-én meghalt. Foglalkozása földműves, házastárs neve Pongó Anna, apja neve Mihályi József, anyja neve Mihályi Borbála. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1938/85). Neve szerepel a 29. honvéd gyalogezred története könyv hadifogságba esett katonái között.

Kragujevácon volt fogságban **Sárvás János** póttartalékos is, aki 1884-ben született Jászapátin, a 29-es honvédgyalogezred 1-es pótzászlóaljának katonája. Róla a veszteséglista 1915. december 29-én megjelent Nr. 345-ös füzetének 38. oldalán található adat.

Kálmán Lajos Antal, illetőségi hely Jászapáti, aki 1882-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíne Kragujevac, Szerbia. Foglalkozása földműves, házastárs neve Antal Katalin, apja neve Kálmán Joachim, anyja neve Borsák Katalin. (MNL JNSZM XXXIII. 2. Jászapáti 1932/104). A 29-es honvédgyalogezred története könyvben, a III. Drina-menti csata, valamint a visszavonulás alatti veszteségek között az eltűntek között szerepel a neve.

Szerbiában esett fogságba **Szentesi Ferenc** a 68-as gyalogezred 14. század katonája, aki Jászapátin született 1886-ban, pontosabb helyszín nincsen megadva. Róla a veszteséglista Nr. 411-es füzetének 51. oldalán lehet olvasni, ami 1916. április 20-án jelent meg.

Szerbiában Vrujci (Valjevtól dél-keletre) tartalék katonai kórházában volt **Molnár János** őrzetető, címzetes tizedes a 29-es népfelkelő gyalogezred 10. század katonája is, ő 1878-ban született Jászapátin. Róla a veszteséglista Nr. 200-as füzet 31. oldalán lehet olvasni, ami 1915. június 25-én jelent meg.

A szerbiai Prokuplje volt a tartózkodási helye, a hadifogságba került póttartalékos **Radics Istvánnak**, aki a 68-as gyalogezred pótzászlóaljának katonája volt. Jászapátin született 1881-ben, róla a veszteséglista Nr. 215-ös füzetében a 38. oldalon lehet olvasni, megjelent 1915. július 20-án.

Mihalik János a 68-as gyalogezred 16. század katonája, aki Jászapátin született 1892-ben, szintén szerb hadifogságba esett, róla a veszteséglista Nr. 411-es füzet 35. oldala ad felvilágosítást, ami 1916. április 20-án jelent meg.

A veszteséglista 1917. május 4-én megjelent Nr. 566-os füzetének 5. oldalán található „Bagi Gergely ErsRes Infst. K. U. LIR. Nr. 29, Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti 1882 kriegsgef. (In serbischer Kriegsgefängenschaft. Asinara Rep. Elena Italien.) **Bagi Gergely** póttartalékos a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki 1882-ben Jászapátin született, hadifogoly. Szerbiai hadifogságból Olaszországba, Asinara-szigetére került, Elena részlegébe. Neve szerepel a 29. honvéd gyalogezred története könyv hadifogságba esett katonái között. Szintén az előző Nr. 566-os füzet 62. oldalán megjelent adatok alapján tudható, hogy Asinara-szigetére „Reparto 2 Italien” (Olaszország, 2. részleg) került a szerbiai Pirotd hadifogolytáborából, (Nistótd dél-keletre található) **Császár József** őrzetető, a 29-es honvéd gyalogezred 2. gépfegyveres osztag katonája, aki 1887-ben Jászapátin született.

A veszteséglista Nr. 584-es füzet 11. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba szintén Olaszországba Asinara-szigetére, a „Reparto 1” részlegbe került a szerbiai hadifogságából **Csintó Gábor** a cs. és kir. 69-es gyalogezred katonája, aki 1897-ben született Jászapátin. (Az ezred 1914. szeptember 1-ig harcolt Szerbiában, a kikülönített III. zászlóalja 1915. május 25-ig).

A veszteséglista Nr. 538-as füzet 27. oldal alapján, ami 1917. január 6. és március 13. között jelenhetett meg (hiányzik), szintén hadifogságba került **Járvás József**, Olaszországba Asinara-szigetére, a „Reparto 1” részlegébe (szerb hadifogság), aki a 68-as gyalogezred szakaszvezetője volt és 1886-ban született Jászapátin.

A veszteséglista Nr. 584-es füzet 57. oldal alapján, ami 1917. május 10. és július 21. között jelenhetett meg (hiányzik), hadifogságba, Olaszországba Asinara-szigetére, a „Reparto 1” részlegbe került szerb hadifogságból **Völgyi Balázs** a cs. és kir. 69-es gyalogezred 3. század katonája, aki 1890-ben született Jászapátin. (A 69-es gyalogezred 1914 szeptemberéig harcolt a szerb fronton).

A (HL 311/2668) alapján, **Nyitrai Béla** a 29-es honvéd gyalogezred katonája, aki Jászapátin született, születésének időpontja hiányzik, 1916. január 24-én meghalt. A halál helye Asinara-sziget, Stretti, Portotorres hadifogság Olaszország.

A halotti anyakönyv alapján **Bódi István**, aki 1880-ban született, születési helye hiányzik, illetőségi hely Jászapáti, 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszínéként szerb harctér van megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve Nyitrai Mária, apja neve Bódi József, anyja neve Vágó Julianna. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1925/64).

A halotti anyakönyv alapján **Kis P. Gábor** életkora 44 év, (1873) illetőségi hely Jászapáti, hadifogságban Szerbiában meghalt. Halálának időpontjaként 1917. december 31 van megadva. Foglalkozása földműves, házastárs neve Nagy Sz. Anna, apja neve Kis P. Mihály, anyja neve Bárdos Katalin. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1926/75).

Bíber Mihály, aki 1893-ban született, illetőségi hely Jászfákóhalma, a halotti anyakönyv alapján 1917. december 31-én meghalt. Halálának helyszíne Levkovac (Leskovac) Szerbia. Leskovac Nistől délre található. Foglalkozása földműves, házastárs neve Csőke Mária, apja neve Bíber András, anyja neve Kiss Mária. (MNL JNSZML XXXIII. Jászfákóhalma 1948/43).

Kálmán Mihály, illetőségi hely Jászapáti, aki 1879-ben született, a halotti anyakönyv alapján 1919. március 11-én meghalt. Halálának helyszíne Palánka, Szerbia. Foglalkozása földműves, házastárs neve Nagy G. Jozefa, apja neve Kálmán Ferenc, anyja neve Rusvai Klára. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1933/50).

A Szerbia elleni harcok során 1914/1915-ben hadifogságba esett osztrák-magyar katonák száma a következő volt, De Sgardelli Caesár alezredes, a „29-es Honvédek Hadtörténete” című könyvében leírtak alapján. Hadifogságba esett 1494 tiszt, 74903 legénység, ebből a 1915-ös offenzíva során kiszabadult 2000 fő. Szerbia visszavonulásakor, a szerbek olaszoknak, osztrák-magyar tisztet 460-at, és osztrák-magyar legénységi állományú hadifoglyot 21000 adtak át. (Asinara sziget) Ennek alapján 1034 tiszt és 51903 legénységi hadifogoly halt meg szerb hadifogságban.

A RUSVAI CSALÁD TAGJAI AZ I. VILÁGHÁBORÚBAN

A Rusvai család több tagja is részt vett az I. világháború harcaiban, akadt olyan, aki sebesülten, de hazatért, olyan is akadt, aki a harctéren, vagy kórházban vesztette életét. A veszteséglistákat kutatva találtam több közelebbi és távolabbi rokon Rusvait is Jászapátiból.

A Rusvai Balázs, nagypapám I. világháborús helyeit nagyon nehéz kutatni. Kezretmamám elmondása alapján a következő helyeket említette (nem sorrendben), Trieszt, Graz, Bosznia, Szarajevó, Dalmácia, Torino, ez utóbbi lehet, hogy Trento vagy Trident hangzású lehetett, mivel Torino környékén nem voltak harcok. Egy bizonyíték van, egy fénykép, ami a szarajevói kórházban készült, de dátum vagy egyéb támpont nem szerepel rajta.

A monarchia csapatai 1908-ban szállták meg Boszniát és Hercegovinát. Szarajevóban gyilkolták meg Ferenc Ferdinánd trónörökösét és feleségét 1914. június 28-án, akik egy nyári hadgyakorlatot jöttek megszemlélni Szarajevó és Konjica között. Szarajevóban működött a 25. cs. és kir. helyőrségi kórház, valószínűleg itt ápolták nagypapát is, de hogy mikor azt nem lehet tudni. A képről valószínűsíthető, hogy nyáron lehetett, mert külső felvétel és csak egy ing van rajta, nyakában a medál, ami az életét mentette meg, amikor egy golyó az érmét érintve a vállába fúródott. Körülötte leanderek láthatók. A medált a nagypapa édesanyja vitte fiainak, mind a négynek, amikor a mozgósítások után, utánuk ment és felkereste őket csapataiknál. A négy fiú, Rusvai János 1886, Balázs 1888, Kálmán 1890, Ferenc 1892-ben született. A mozgósítás után a csapatokat a határ közelében helyezték el, a Jászságból bevonulók a 13-as Jász-kun huszárezred katonájaként a Szerémségbe, Kuzminba, a 68-as cs. és kir. gyalogezred tagjaként Zimonyba kerültek. A 38-as cs. és kir. gyalogezred Péterváradon állomásozott, Újvidéktől a Duna választja el a települést, ugyanitt volt a Magyar Királyi 1. népfelkelő huszárosztály is. A 29-es m. kir. honvéd gyalogezredet augusztus 7-én Budapestről vasúton Szarajevóba indították. A nagypapa édesanyja valószínűleg augusztus végén vagy szeptember elején kereshette fel fiait. Elmondása szerint vonattal és gyalog ment, egy helyen nem akarták tovább engedni, mivel „arra már a szerbek lönek”, de ő az éjszakát az árokparton töltötte, reggel folytatta útját, végül mind a négy fiát megtalálta.

A szerb csapatok szeptember- 6-án törtek be a Szerémségbe, Jarak és Mitrovica között a Száván hivat verve. A szerb erőket másnap már viaszorították, vagy elfogták. Azt, hogy a fiúk melyik csapatnál szolgáltak nem ismert, egy támpont van, Balázs nagypapa tábori lapja, amit Kálmánnak írt 1916. május 17-én. Ezen a címzett, Rusvai Kálmán 29. H. Gy. ezred zenelovász, Budapest, Kelenföld honv. laktanya. A Magyar Királyi Honvéd gyalogezred laktanyája volt itt Budapesten, a Budaörsi úton 1914 őszén adták át az új laktanyát. Meghökkenítő a címzett, zenelovász, de minden ezrednek volt zenekara, egy 1867-es törvény szerint az ezredzenekar létszáma 43 fő volt. Egy korabeli újságcikk szerint, 1915 karácsonyát a 40. honvéd hadosztály, melynek része volt a 29-es gyalogezred is, a gorlicei áttörés után, Bug-Styr-Ikva térségében

ünnepelték és a zenét a 29. gyalogezred zenekara szolgáltatta. A nagypapa lapjának feladási bélyegzője, K. U. K. Feldpostamt 224 18 V 16. A 224-es tábori posta, amely 1916-ban Dél-Tirolban, Trientben (Trento) működött. A képen öt katona egy hordót vesz körbe, egy katona a hordó tetején ül, ketten két oldalt állnak, míg a nagypapa és egy társa a hordó két oldalán ülnek. Az ülő katonák kezében hosszú nyakú tambura, mely jellegzetes balkáni húros hangszer, a nagypapa a képet nézve a jobb oldalon ül. A mögötte álló kezében kürt, a háttérben egy kocsikerék látszik. A hordó elejére a következő van írva, 1916 V/15 E. T. Z. 38/4. Ez talán rövidítése a lap hátulján látható rózsaszínű bélyegzőnek, amelyen ez olvasható „Etappen-Tranzug No 38./4 Kommandant Leutnant Paul Beet” ez utóbbi a parancsnok, hadnagy neve. A levél így szól, „Kedves Öcsém, leveledet megkaptam s előbb azért nem válaszoltam, erre a lapra vártam, haza is küldök”. Itt az írás nem olvasható rendesen, további folytatása „minden jót kívánva maradok szerető testvéred Balázs”. A kép alapján ekkor nagypapa hadtáp csapatban szolgálhatott, a kocsikerék láttán.

Az úgynevezett csapatvonatok ugyanis ló által húzott kocsikból álltak. Idézet a Tábori Csendőr 1905/4. kiadványából. „A vonat a hadra kelt seregek azon szükségleteit szállítja, melyek annak táplálkozására, továbbá a harcképességének és a hadi működési képességének fenntartására és előmozdítására nélkülözhetetlen.” Zászlóalj, illetve ezred szinten a csapatvonatok feladata volt az utánpótlás szállítása, míg hadosztály, hadtest és hadsereg szintjén, a seregvonatok állományába szervezett szállítóoszlopok feladata volt. A csapatvonat két részre tagozódott, az ütközetvonat, ami a harchoz szükséges anyagot, lőszert, mozgókonyhát szállította, az eleség és málhavonat pedig a naponta elfogyasztott ételmet pótolta, valamint a málhavonat a különböző felszereléseket, ruházati és egészségügyi tartalékokat szállította. A szerb fronton az úgynevezett hegyi felszerelést alkalmazták, mozgókonyha helyett zászlóaljanként tíz főzöládát alkalmaztak. A vonat pedig kistermetű boszniai és hercegovinai hegyi lovakat kapott.

A nagypapa (Rusvai Balázs) talán a szarajevói kórházból kikerülve került a 38/III zászlóalj vonat csapatához. A nagypapa sorkatonaként a 13-as Jász-kun huszárezredben szolgált, de ők csak 1914. augusztus 1-től, augusztus 20-ig tartózkodtak a szerb fronton, a 2. hadsereg kötelékében, járőrszolgálatot láttak el, a Száva folyó mentén, majd az orosz frontra szállították őket. Sarajevó környékéről indult, a Szerbia elleni támadásba, a 29-es gyalogezred és a 38-as gyalogezred III. zászlóalja is. Sarajevótól észak-keleti irányba harcoltak, 1914. december elejéig, amikor is a csapatok visszavonultak a Száva folyó mögé. A nagypapa ezekben az alakulatokban is szolgálhatott.

Egy másik lehetőség, hogy a nagypapát már a háború elején a „traindivision” (vonat zászlóalj) egységhez irányították, mert 1914-ben, mint egy 7000 járműre és 100 000 emberre számítottak szállításkor, de ez a háború kitörésekor kevésnek bizonyult. Ezért a vonatzászlóalj tartalékosaiból és a lovasság tartalékosaiból kellett képezni csapatokat. Háború megkezdése előtt a „traindivision” volt a szolgáltatás tényleges egysége, függetlenül működött, a személyzetből, gyakornokokból és helyettesítő káderekből állt. Kiképző helyek voltak Klosterneuburgban, Budapesten és Sarajevóban. Külön egyenruhával rendelkeztek, barna lovaskabátot, világoskék parolist (parolin) viseltek.

A nadrág és csizma, ugyan az, mint a dragonyosoknak. Rangjelzésük egy csillag őrzető, két csillag tizedes, három csillag szakaszvezető, (zugsführer). Lovas kardot a tisztek, kadétok, őrmesterek és a „trompeter”, trombitás viselhetett. A szállításhoz kezdetben különböző kocsikat alkalmaztak, különböző szállítási célokhoz, de később már csak egységes kocsianyag állt rendelkezésre. Szállításkor nélkülözhetetlenek voltak a katonai térképek, ahol fel voltak tüntetve a különböző utak, műút, országút, karbantartott kocsíút, kocsíút, taligaút (mező és erdei út), öszvérút, gyalogút. A lovak vezetését a „trainsoldat”, lóvezető végezte. A hadtesteknek „trainbataillon”, (zászlóalj) volt kiépítve, 16 helyen, a XV. hadtest részére Szarajevóban. A nagypapa által küldött képen a hordón ülő katonának három csillag van a parolison, a mellette álló trombitásnak (trompeter) is három csillagja van, tehát szakaszvezetők (zugsführer), a nagypapának két csillag van a parolison, tehát tizedes, (korporal) a másik két katonának egy csillag van a parolison, tehát őrzetők (gefreiter) voltak. A nagypapa és a hordó mellett ülő másik katona lábán csizma látható, (a huszárok kaptak csizmát) míg a hordón ülőnek a jobb lábán fűzős cipő látszik és az alsó lábszárán lábszártekeres. A képen látható tamburák lehet, hogy az előző szerb frontról származtak. (A 38/III. zászlóalj harcai 1915. szeptember 15. és 1916. február 10. között).

A szerbiai harcok egyik helyszíne a Drina folyó mente. (Légrády Elek „A volt M. K. pécsi 19. honvéd gyalogezred és alakulatainak története” című könyve alapján). Drina folyó a Tava és Piva patakok összefolyása révén keletkezett, neve csak Humtól fogva Drina. Bosznia és Hercegovina, illetve Ó-Szerbia határa volt. Elvadult partjai, főleg a középső részein, ahol a harcok folytak, meredek sziklásak. Szélessége változó, 100-150 méter, mélysége 2-12 méter. Lim folyó beömlésétől vízbősége megnövekedik, gázlója csak kevés van, csak a felső folyásnál. Olyan sebes a folyása, hogy télen sem fagy be. Szarajevótól a Drináig vezető út mellett a Romanja Planina hegység húzódik, létezik egy fennsík 1000 méter magasságban, 1600 méteres hegyei is vannak. Hegyoldalai meredek, sziklásak, vízhiány uralkodik rajtuk, földművelés csak a völgyekben. Drina folyó keleti partján a Jadar hegység nyúlványai húzódnak 600-900 méter átlagos magassággal. Szállítás igen nehéz, taligákon, vagy málhás állatokkal. Összeépült települések csak a nagyobb utak mentén vannak.

A 29-es gyalogezred 1914. augusztus 18-án Staribrod és Vlahorac körül harcolt, a 38-as gyalogezred III. zászlóalja pedig, mint a 6. hadsereg, XIV. hadtest, 18. gyaloghadosztály, 6. hegyi dandár csapata, augusztus 13.-án Foca-nál a Drina folyó mentén vonult fel. Augusztus 14.-én pedig támadták az Oklanik (1372 m) magaslatot. Lehet, hogy a nagypapa valahol Szarajevó közelében sebesülhetett meg, de mivel a pontos időpontot sem tudjuk, az egész Szerbia elleni támadás során megsebesülhetett.

A 38/III. zászlóalj további harcai, (Forrás: vitéz Doromby József ny. alezredes: „A volt cs. és kir. 38. Gyalogezred Története és Emlékkönyve”) augusztus 17-én Vis (1432 m) magaslat elfoglalása, majd augusztus 21-én részt vettek a Priboj melletti ütközetben. Priboj ma szerb város a Lim folyó mellett, Montenegró és Bosznia-Hercegovina határánál. Rudón pihentek 24 és 25-én, majd 26-án vasúton Pracadlra szállították őket. A következő tíz nap alatt, állandó meneteléssel eljutottak Szabáctól 50 kilomé-

terre. Augusztus 27. Citluci, 29. Micivode, 30. Kusace, Vlasenica augusztus 31., majd szeptember 5-ig pihenő. Szeptember 10-én támadás Jagodja magaslat ellen, II. Drina menti csaták, súlyos harcok, a zászlóalj vesztesége 52 halott, 215 sebesült. Jagodnja egy alacsonyabb hegy, a Drina folyótól észak-keletre, legmagasabb pontja 939 méter. További harcok, november 6. Obodnik (762 méter) és Gradina (784 méter) magaslatok elfoglalása, ezek a csúcsok egy 7 kilométer hosszú hegyhátan helyezkednek el, keleti nyugati irányban meredek lejtőkkel. November 8. Zdrela magaslat, november 9. Ravnob, november 11. Bircan. Bevonulás Valjevoba november 15-én, itt maradtak november 20-ig. Valjevo város a Kolumbara folyó partján fekszik, amely folyó később a Száva folyóba ömlik. A város 1393-tól ismert, 1459-től török uralom alá került, 1815-17-es szerb felkeléskor szabadult fel. November 27. Siljak magaslat, december 3-án Krivareka, szerb támadás, majd visszavonulás, áthajózás a Száván december 12-én Ovasacnál. A zászlóalj 1915. január 19. és február 7. között Sid, majd március 24-ig Andasevci területén állomásozott, állománykiegészítések után május 11-én Sid vasútállomásról az olasz frontra szállították a zászlóaljat.

A 38-as gyalogezred I, II. és IV. zászlóalja, valamint a 68-as gyalogezred észak felől lépte át Szerbia határát. A 68-as gyalogezred 1914-es harcairól a szerb fronton, korábban már írtam.

A 38-as gyalogezred I, II. és IV. zászlóaljai, mint a XIII. hadtest, 7. hadosztály, 14. gyalogdandár részeként 1914. július 27-től Péterváradon tartózkodtak, határőrizetben vettek részt, Klenák és Zimony térségében. Augusztus 11. Batajnica, Szurcsin járőrözés a Száva folyó mentén. Augusztus 16. Majur, dobrici ütközet, majd 22-én Szabács elleni felvonulás. Szeptember 5-én szerbek betörése Kupinovónál, majd 6-tól azok visszaszorítása. Szeptember 12. Vajka, Új Pazua, 21-én harcok Pricinovicnál. November 2. Szabács, november 13-án átkelés az Ub folyón, majd harcok a Kolumbara folyó mentén. December 4-én Molovan magaslat körüli harcok, december 10-től visszavonulás a Száva folyó mögé. Január 7. én a 38-as gyalogezred I, II. és IV. zászlóalját az orosz frontra szállították.

Az 1915. év elején, a szerb fronton jelentős harcok nem történtek. A 38-as gyalogezred III. zászlóalját, az olasz frontra szállították, 1915. május 13. és szeptember 12. között, a 6. hegyidandár kötelékében az Isonzo védelmi vonalában harcoltak. Május 15-én Zágrábon át Prvacinára érkeztek itt tartózkodtak május 20-ig, Goriziától (Görz) dél-keletre, majd Gargavára meneteltek, 21-én pedig a Tolmein melletti Zabcentre és itt maradtak 26-ig. Tolmin város ma szlovén terület, Goriziától északra, az Isonzó és Tolminka folyó összefolyásánál. Május 29-én kerültek állásba az Auzza-Canale védősza- kaszba. Harcoltak az I. Isonzo csatában, június 23. és július 5. között a Doberdo fennsíkon, Palazzo-Redipuglinál. Goriziától 13 kilométerre délre, az Isonzo folyó mellett.

Ma itt található Olaszország legnagyobb katonai temetője, 39857 azonosított és 69330 ismeretlen olasz katona holttestét tartalmazza. Egy közeli temetőben pedig 14000 osztrák-magyar katonát temettek el. A zászlóalj véres veszteségei a harcok során igen nagyok voltak, 476 fő, az ütközetállomány fele. A II. Isonzo csata július 18-tól augusztus 10-ig tartott, itt a zászlóalj Selz térségében harcolt, július 31-én részt vettek

a Palazzo melletti ütközetben, ezekben a harcokban is nagy veszteség érte a zászlóaljat. Augusztus 2-től tartalékba került a zászlóalj Nikoliban.

Szeptember 1-én Malidolra meneteltek pihenés és állománykiegészítés céljából. Szeptember 13-án a 38/III. zászlóalj Reifenberg vasútállomáson berakodott és ismét a szerb frontra indult. Szeptember 15-én érkeztek Rumára, a zászlóalj létszáma ekkor 40 tiszt, 1042 legénység, 184 ló, 4 géppuska, 2 kerékpár, 5 lovas, 1 kétfogatú jármű. A 38/III. zászlóalj a 6. hegyidandár, 57. gyaloghadosztály, VIII. hadtest kötelékében kezdte meg harcait. Az 1915. szeptember 28.-án újjászervezett 3. hadsereg, melynek parancsnoka Köves Hermann (1854-1924) lett, a Szerbia elleni támadást október 5-én indította el, a 38/III. zászlóalj október 9-én érkezett meg a már szerb csapatok által elhagyott Belgrádba. Október 10-én Vuk Vracor térségében harcoltak, majd 11-én tartalékba kerültek. Október 13-án Erino brd, majd Bolec melletti ütközet, további előnyomulás a 6. hegyidandár kötelékében. Október 25-én Zagorica, Zabar, október 29-től Cumic melletti ütközet, november 1. a zászlóalj tartalékba került. Menetelések kezdődtek a Morava völgyben, november 6. Krivaja. A szerbek Trsteniknél felrobantották a Nyugat-Morava folyó hídját, a dandár kénytelen volt várakozni Bogdanje-ban, 12-én keltek át a folyón, az épített hadihídon. A Nagy-Morava folyó a Duna jobb oldali mellék folyója, ennek egyik alkotója a Nyugat-Morava folyó. Trstenik a folyó völgyében, Belgrádtól 200 kilométerre található. A zászlóalj november 14-én Drenova, november 17. és 25. között Dl. Levie területén tartózkodott, november 20. és 25. között egy utászszázaddal együtt Trecakról Sudimjén át egy utat készítettek hegyitarackok számára. A szerb csapatok harc nélkül feladták Kragujevacot, a 38/III. zászlóalj november 26-án Brusra menetelt és ott maradt december 1-ig, december 12-én a 6. hegyidandár egy oszlopban délre menetelt, Stubaljon át Blace-re, 14-én folytatták az előre nyomulást Prokuplje-Nova Bozurnjan át, Grn. Razovaca körzetébe. A 38/III zászlóalj Dl. Razovaca-ra került, itt az állandó esőzések és havazások miatt sokat szenvedtek a csapatok. December 18-tól előnyomulás Pristina felé, a menetvonat Szerbia igen zord vidékén, a Prepolac hágón át vezetett, dermesztő hidegben és hóvihárban. December 18-án a dandár Prokuplje-ra menetelt, ott szállásolt el, december 19-én Dl. Plocnik-ra került a 38/III. zászlóalj. Itt fedél nélkül volt kénytelen éjszakázni, a megromlott, kevés férőhely miatt. December 20-án Samokov, majd nagy hóvihárban 21-én Prepolac hágón át (800 méter) Prevelicára, 22-én Drlupa Svetil körzetébe meneteltek. December 23-án a zászlóalj egy része és az ütközetvonat a szerb Babinmost, még a másik része az eleségvonattal a török Babinmost községben lett elhelyezve. December 24., 25., 26., pihenő volt, majd december 27-től január 8-ig Babinmost környékén gyakorlatozott a zászlóalj. Ez a terület a gyászos emlékű „Rigómezei-csata” helyszíne.

A 3. hadsereg 1916. január 5-től kettévált, a VIII. hadtest Montenegró keleti határához vonult, a másik része, a XIX. hadtest, benne számos magyar egységekkel, Cattaro (Kotor) felé vonult. Kotor ma Montenegró városa, a tengeröbölben magas hegyekkel körülvéve fekszik.

A város mellett emelkedő hegyen, a Lovcenen volt a montenegróiak hadászati objektuma. A Lovcen hegy a Dinári hegység nyugati, tengerparti része, 1748 méter ma-

gas csúcsával. A Dinári hegység Szlovéniától Albániáig nyúlik, legmagasabb pontja, Maja Jezerve 2694 méter magas, kőzete mészkő. A Lovcen hegyet 1916. január 8-án foglalták el az osztrák-magyar csapatok, a haditengerészet tüzérségi támogatásával. Pár nap múlva elfoglalták Cetinjét is, a régi Montenegrói királyi fővárost.

A 38/III. zászlóalj 1916. január 9-én Pristina vasútállomásán át, Ugljaren át Prejace-ra menetelt. Pristinát körülvevő síkság a talajvíz miatt majdnem járhatatlan volt. A 6. hegyidandár január 11-én egy oszlopban Laplje-Selon, Grokovón át Davidovce-Godance körzetébe menetelt. Január 12-én Zapluzane, majd zord természeti viszonyok, hóviharak és erős szél kíséretében menetelt Suharjeka felé. Január 13-án a 6. hegyidandár Prizrendbe érkezett és ott elszállásolt. Január 14-én a zászlóalj elindult Djakova felé, majd 15-én megérkezve elszállásolt, 16. és 30. között itt tartózkodott. Djakova (Gjakova) városa nyugat Koszovó területén található, az Adriai-tengertől 100 kilométerre. Január 31-én a zászlóalj Krusa-mazéban, február 1-én Prizrenden, 2-án Suharjekán, 3-án Stimlján szállásolt el. Február 4. és 5. pihenő, majd 6-án Frezovicra menetelt, a község mellett táborba szált.

A zászlóaljvonat és két géppuskás osztag berakodott és vasúti szállítmányként elindult az olasz front felé, 7-én követte az egész zászlóalj. Üsküb (Skopje) városát nézték meg, várakozva a vasúti tovább indulásra. Február 8-án Vranja és Nis városon haladt át a szállítmány. Február 9. Cuprija, majd Vk, Planán át este Belgrádba érkeztek, az állomáson vesztegeltek másnapig. Február 10-én Újvidékre érkeztek, ahol kirakodtak és elszállásoltak, 11. és 12. pihenő, 14-én indultak tovább Szabadkán és Baján át. Február 15. Újdombóvár, Zágráb, Károlyvároson át haladt a szállítmány. Február 16-án Laibach, (Ljubljana) Krainburg, Assling, Villach, Lienz városokon haladtak át. Február 17-én Franzenfeste, Bozenen át Lavisba érkeztek, itt kirakodtak és Trient városon és Ponte községen át Gabbioloba meneteltek, ott elszállásoltak és maradtak március 15-ig.

A 3. hadsereg egységei 1916. február végére megszállták Montenegrót és Albániát. Köves vezérezredes 3. hadseregét 1916. március 17-én Cattaróból Tirolba szállították. Az itt tartózkodó 38-as gyalogezred III. zászlóalja is a 3. hadseregbe került, a 6. hegyidandár kötelékében. 1916. március 16-án a zászlóalj Volánóba menetelt, 17-én hajnali 3 órakor érkeztek meg, ott elszállásoltak és ott maradtak május 12-ig, május 13-án Roverétóra menetelt, ott elszállásolt. A város közelében található a Castel Dante hegy, melynek tetején áll egy emlékmű építmény, ahol az I. világháború ismert és ismeretlen katonái vannak eltemetve.

Május 15-én indult meg a támadás a Zugna Torta hegy elfoglalásáért. A Zugna hegy választja el a Vallarsa és az Adige völgyet, ezért stratégia fontosságú hely. Az osztrák-magyar erők még a háború előtt tervezték ide egy erődöt építeni. 1912-ben meg is kezdték az előkészítő munkálatokat. Az olaszok 1915 májusában elfoglalták a területet, egészen Roverétóig. Az olaszok is építkeztek a Monte Zugnán. A hegy csúcsa 1864 méter magas, ma egy háborús emlékeket bemutató ösvény és emlékhely, valamint 1620 méter magasságban egy csillagvizsgáló található rajta. A 38/III. zászlóalj először a 682 méter magassági pontot foglalta el, tüzérségi előkészítés után, majd estig a 752 méter magassági pontig jutottak. Május 16. és 17-én jutottak el az 1255

méteres pontig, amit nagy áldozatok árán elfoglaltak, a zászlóalj itt leváltották és a 6. hegyidandár 23 órákkor megkezdte az előre nyomulást Coni Zugna felé. A nagypapa a lapját 17-én írta, a bélyegzőn 18. van. A május 16. és 17-én lezajlott csatákban a zászlóalj legénysége közül 471 fő halt meg, a nehéz terep miatt a sebesültek szállítása akadózott, az élelmezés és a víz szállítása is elakadt. Május 19-én a dandárt megállásra kényszerítette az ellenség jól kiépített állása 1515 méter magasságban. Május 20-án a zászlóalj tartalékba került, az 1515 méter magasban levő állásokat a 6/ I. zászlóalj foglalta el. Május 21. és 22-én is tartalék volt a zászlóalj, 23. és 24-én a további támadások szüneteltek, nagy köd és esőzések miatt. Május 25-én a támadás megkezdődött, de elakadt, 26-án sem változott a helyzet. A dandár 27-én Roverétóba menetelt és ott elszállásolt, 28. pihenő, majd 29-én a Posina völgyébe menetelt, ott a 59-es Hadosztályparancsnokságnak rendelték alá. A Borcola hágón át folytatta menetét a zászlóalj, zuhogó esőben május 30-án hajnalban érkezett meg Masoba. A Borcola hágó 1207 méter magasan található, átjáró Trento és Vicenza tartományok között. Kijelölt állását elfoglalta a zászlóalj 31-én, majd június 1-én támadás indult a Feldere megerősített állásai ellen. A terv a Mte. Alba és a Cole di Posina elfoglalása volt. Június 6-ig változó erősséggel harcoltak a csapatok, a zászlóaljvonat telephelyén ellenséges tüzérségi tűztől 4 fő, 4 hátsó és 6 málhásállat megsebesült, 5 málhásállat elpusztult. Június 1-től 23-ig a harcokban a zászlóaljból 1 tiszt, 5 főnyi legénység halt meg, megsebesült 4 tiszt és 121 főnyi legénység, megbetegedett 122 fő. Június 24-én megérkezett a hegyidandárparancsnokság intézkedése az állások kiürítésére, mivel az orosz fronton megindult a (Bruszilov-offenzíva) és csapatokat kellett az orosz frontra átcsoportosítani.

A 38/III. zászlóalj 1916. június 25-én érkezett meg Piazzába és ott pihenőt tartott. Június 16-án Matarellóba menetelt és a pályaudvar közelében táborba szállt. Itt megtörténtek az intézkedések a zászlóalj eddigi málhaállat-vonat átalakítására, kocsizóvá való tételére. A zászlóalj 16 országos járművet vételezett fel. Június 27-én megkezdődtek az előkészületek a zászlóalj orosz frontra való szállítására. Három lépcsőben történt a szállítás, az indulás 17 óra 45 perckor történt. Bozenbe 21 órákkor érkezett, június 28. Wörgl, Saalfelden, Bischofshofen, Salzburg. Június 29. Wien Marchegg, Pozsony, június 30. Budapest, Miskolc, Sátoraljaújhely, július 1. Lavoczne, Strij, Stanislau (Ivano-Frankivszk). Július 2-án Delatynba érkezett a 6. hegyidandár, mely az 59. hadosztályhoz tartozott.

Július 3-án a dandár elfoglalta helyét, majd a 38/III zászlóalj tovább nyomult és átgázolt a Prut folyón, majd Taboryszecse-től északra levő hídtól keletre meneteltek. Delatyn (Deljatin) város a Prut folyó mellett található, Ivano-Frankivsz-Deljatin Raho vasútvonal mentén. A vonal Visovölgynél csatlakozik a romániai vasúthálózathoz. Július 5-én a zászlóalj fele a 9. dandárparancsnoksághoz került és Dorára irányították. Dora egykori falu, ma Jaremcze (Jaremcse) város része, a Prut folyó mellett, 525 méter tengerszint feletti magasságban. A zászlóalj másik fele a 47. dandárparancsnoksághoz került. Az oroszok július 4-én és 5-én erősen támadtak, az Oszlaw bialy-Potok czarny szakaszon, ez Jaremcsetől észak-keletre van. Július 6-án ütközet zajlott a Dil magaslaton, a 93. ezrednél áttörtek az oroszok, súlyos helyzetbe hozták a 26. vadászzászlóaljat

és a fél 38/III. zászlóaljat, sokan meghaltak, vagy fogságba estek. A megmaradt fél 38/III. zászlóaljból csupán 63 fő tudott védőállást felvenni. Az egész arcvonal a Prut folyó mögé vonult vissza (Hungaricana fejl- orosz hadszíntér 1916. július 12 térkép).

A Prut folyó 953 kilométer hosszú, ma ukrán területen, a Máramarosi-havasokban, a Hoverla csúcs (2061 méter) lábánál ered és 711 kilométeren Románia és Moldova határa, Galatinnál ömlik a Dunába. A Prut folyó mentén található a Tatár-hágó is, a Keleti-Kárpátok gerincén vág át, 921 méter tengerszint feletti magasságban. A másik fél 38/III. zászlóalj előbb tartalék volt, majd július 10-én az Olchowiec-Lojowa útke-reszteszödéstől nyugatra került. Lojeva Jaremcsetől északra található. A zászlóalj állománya ekkor 25 tiszt és 1072 fő legénység. Július 12-én a 38/III. zászlóalj ismét a 6. hegyidandár parancsnokságához került. Július 13-án a zászlóalj Lojowára menetelt, és ott táborba szállt. Ide érkeztek 14. és 15-én a dandár többi csapatai is, a dandárt innen a Lubiznia völgybe irányították. A zászlóalj ellátása itt akadozott, mert a kocsizó vonatrészek a felázott utakon nehezen közlekedtek. A zászlóaljnak 51 magas és 79 alacsony növésű lova volt. Július 18-22 között a dandár Nadwornában tartózkodott. Július 20-tól az arcvonalparancsnok Kövess Hermann gyalogsági tábornok lett, a III. hadsereg parancsnoka, a 6. dandár az 59-es hadosztályhoz és a VIII. hadsereghez tartozott. A feladatuk az oroszok áttörésének megakadályozása a Tatár-hágón át.

A hágó a Keleti-Kárpátok gerincén vág át 921 méter tengerszint feletti magasságban. Az Észak-Keleti Kárpátok a mai lengyel határtól, dél-keleti irányba, mintegy 240 kilométer hosszan és 110 kilométer szélességben húzódik. A hegység gerincén több hágó is található, ilyen az Ung folyó völgyében az Uzsoki-hágó (889 méter), a Latorca völgyében a Vereckei-hágó (841 méter), a Fekete-Tisza völgyében a Tatár-hágó (961 méter) tengerszint feletti magasságban. Ezt a vidéket Ukrán-Kárpátoknak is nevezik, a gerinctől északra futó folyók a Prut kivételével, a Bisztrica Nadvirnyanszka, Bisztrica Szolotvinszka és a Limnica a Dnyeszter folyóba futnak. A déli oldalon találjuk a Tiszát, ami a Máramarosi havasokban ered, az 1680 méter magasságban eredő Fekete, illetve az 1600 méter magasságban eredő Fehér Tisza összefolyásából, Rahótól nem mesze északra születik meg a Tisza. Mellékágai, a Tarac, Talabor, Nagy-ág és a Borzsa folyók. A hegy-csoportokat mély és széles keresztirányú völgyek választják el egymástól.

A zászlóalj július 23-án Lubizniába, majd 24-én Luh-ba menetelt, majd délután a Pirs-Dora (964 méter) hegyre, mint hadosztály tartalék vonult és ott maradtak július 29-ig. Műszaki munkálatokat végeztek, utat javítottak a Klewa (1138 méter) hegyen. Július 30. és augusztus 2. között állásba kerültek, Kamionka-Polinától északra. Augusztus 8-án a Pirs-Doráról útegeket szállítottak a Swiniarkára (1138 méter). Orosz támadások miatt 11-től visszavonulások történtek, a zászlóalj 13-án Maniawára mentelt, Manyava ma turista látványosság, közelében található egy XVII. századi kolostor és egy 20 méter magas vízesés. Augusztus 14-től állások építésén dolgoztak, Bogrowka (Bohrivka) mellett, a Bystrzyca-Solotwinska folyótól észak-nyugatra, a folyó a Dnyeszter folyóba ömlő, Bystrzyca folyó mellékága. A zászlóalj itt a térségben harcolt szeptember közepéig. Augusztus 27-én értesültek Románia hadüzenetéről, szeptember 18-án értesítették a csapatokat, hogy az egész 59. hadosztályt felváltja az 5. hadosztály,

a 38/III. zászlóaljat szeptember 20-án az 54-es gyalogezred váltotta fel. Az egységeket vonaton Kilibaba térségébe szállították.

A 38/III. zászlóalj 21-én indult, a zászlóaljvonat és a lovak Krechowiczére meneteltek, a zászlóalj kisvasúton érkezett ide, Krekhovychi település Sztrij városától dél-keletre található, a Kalus-Dolyna-Strij vasútvonal mentén. A rendes nyomtávu szerelvényre való átrakódás után, két részletben indultak útnak. Krekhovychi-Dolyna-Bolekhiv-Sztrij útvonalon. A zászlóalj útvonala továbbiakban a Sztrij folyót követve Nyzhnia Stynava, majd az Opir folyó mellett Dubyna, Skole, (ma Skolivski Beskydy National Park található itt). Az út továbbra is az Opir folyó mellett halad, Hrebeniv-Tukhlya-Slavske-Lavochne útvonalon. További útvonal Opolets-Kisszolyva, itt található a Kisszolyvai-hágó (az Észak-Keleti Kárpátok egyik hágója), az Opor és Vicsa folyók völgye között helyezkedik el, 1014 méter tengerszint feletti magasságban. További útvonal: Zúgó, közelében egy vasúti viadukt, Volóc járási székhely, Hársfalva, a Felső Latorca folyó völgyében. Szolyva településen az I. világháború katonatemetőjének szomszédságában, egy emlékpark található, az 1944 novemberében itt létesült gyűjtőtábor áldozatainak emlékére, akiket az oroszok hoztak ide „malenkij robotra”. Az útvonal folytatása Újtövisfalva, Kishídvég, Beregvár (itt a Rákóczi család valamikori birtokán, 1890-95 között épült Schönborn kastély és parkja található). Az útvonal tovább Kölcsey és Munkács. Munkács és vára a Latorca folyó mellett fekszik, az Észak-Keleti Kárpátok lábánál.

A 38/III. zászlóalj szeptember 23-án Máramarosszigetet (ma Románia) érintve estére Borsára érkezett, és táborba szállt. A zászlóalj 24-én állásaikba vonult a 6-os hegyidandár többi csapataival együtt, Fruntea (1350 méter) és Dadul (1307 méter) magaslatok körül lévő állásokba, ahol tartós védekezésre rendezkedtek be. Ez Kirlibaba (Calibaba) Radnalajosfalva település mellett található. A település 935 méter tengerszint feletti magasságban található, a XVIII. században alapították a közelben nyitott ezüst és ólombányák munkásai miatt, akik felsősziléziai bányászok voltak. A település közelében van Dadul hegyhát, mely 1527 méter magas, a településtől nyugatra folyik össze az Aranyos-Beszterce és a Cibó patak. Szeptember 28-án már orosz támadás érte őket, de sikeresen visszaverték. A zászlóalj állománya ekkor 22 tiszt, 1088 fő legénység. Október 14-én indult meg a Dadul magaslat elleni támadás, súlyos harcok során véglegesen sikerült elfoglalni az 1462 méter magasági ponton levő állásokat október 17-én. A zászlóalj veszteségei igen nagyok voltak, 12 halottat tudtak csak eltemetni az ellenséges tűz miatt, 268 sebesültet láttak el, 378 fő holléte ismeretlen volt, egyrésze meghalt, vagy megsebesült. Az elkövetkező időkben a zászlóaljat fel kellett tölteni. Október 25-től december 12-ig műszaki erővel az 1462 méter magasságban levő állások kiépítésén dolgozott a zászlóalj. Az élelmezés is akadozott, csak este lehetett az Aranyos-Beszterce völgyéből az ételt felhozni az erős nappali tűz miatt. Teljes vízhiány volt, mert a Fruntea magaslaton nem voltak források, az 1300 méter magas nyeregűtől nyugatra levő mélyedésből kellett felhordani a vizet kulacsokban. Aranyos-folyó 290 kilométer hosszú, a Szeret folyó jobboldali mellékága, a Keleti-Kárpátokban, a Radnai-havasokban ered. December 12-én a 38/III. zászlóaljat 15. vadászzászlóalj

váltotta fel az állásokban, öt nap elteltével újra váltották egymást, így a karácsonyt és az újévet ismét a 38-asok töltötték az állásokban. 1917. január 20. és 21. igen hideg napok voltak, nappal is -14, -18 °C fokos hideg volt az állásokban.

Március 31-én a zászlóalj a Borsa-Óradna útelágazáshoz került, mint hadsereg tartalék és ott is maradt április 20-ig. Május 1-én Kövess Hermann szemlélte meg a csapatokat, Krausz tábornok és Albrecht főherceg kíséretében. Május 25-én a zászlóalj részben gyalogmenetben, részben kisvasúton Jakobeny felé vonult. A 38-asok egy része tartalékba került, másik része a 30/III. honvéd zászlóalj mögött helyezkedett el tartalékként. Fondony közelében kisebb-nagyobb összecsapások zajlottak, július 29-én megkezdődött az előre nyomulás, július 31-én a zászlóalj Fondul moldvai községben volt, ott is maradt augusztus 2-ig. A zászlóalj augusztus 12-től Kimpolung térségében harcolt. Augusztus 24-től szeptember 19-ig a zászlóalj második vonalbeli állásokat épített ki, műszakiak irányítása mellett. Szeptember 20-án a zászlóalj Frumosába menetelt, majd 23-án Putna érintésével Sucavica (Sucevita), 24-én Mardginába. Putnán és Sucevita településen keleti ortodox kolostorok láthatók, melyek a XV. XVI. században épültek. Ez a terület Kimpolungtól észak-keletre található, szeptember 25-én az 59-es hadosztályparancsnokság intézkedése folytán a zászlóalj, a 24-es népfelkelő zászlóaljat váltotta fel Solka mellett. A 38/III. zászlóalj Szolkán november 8-ig maradt, 9-én Mardginába kerültek, mint hadtest tartalék.

A fronton változások álltak be, december 8-án fegyverszünet az oroszokkal, majd 9-én a románokkal. A zászlóalj december 15-én kilépett az 59. hadosztály kötelékéből és a 7. hadosztályhoz került. A hadsereg átszervezések következtében az ezred zászlóaljainak a számát négyről háromra csökkentették, így a 38-as gyalogezredtől a 38/III. zászlóaljat a 68-as gyalogezredhez sorolták, mint 68/III. zászlóalj. A 68/III. és IV. zászlóaljhoz hozzácsatolták a 32/I. zászlóaljat és ebből lett a 132. gyalogezred. Az új 7. hadosztály hadrendje így alakult, 14. gyalogdandár a 68-as és az új 132-es gyalogezred, a 71. gyalogdandár a 38-as és a 37-es gyalogezred.

A 68-asok december 23-án kapták meg az újabb olasz frontra rendelő parancsot. A 68-as gyalogezred gyalogmenetben Kostealekre, majd tovább Palánkára vonult. Kostelek a Csíki-havasokban található 846 méter tengerszint feletti magasságban. A település az 1764-es mádéfalvi vérengzések után 1771-től jött létre, az elmenekült székelyek és a Moldva felől érkező görögkatolikus románok telepedtek itt le. Palánka Kosteletől északra fekszik. Károly király 1918. február 10-én Mádéfalván megszemlélte az ezredet, 13-án menetet hajtottak végre Csíkszépvízre, majd 20-án visszatértek Kostealekre. Mádéfalva a Csíki-medencébe található, a falut már 1333-ban említik, de önálló településsé csak 1567-től válik. Az 1764-ben történt vérengzés tette ismerté, ekkor január 7-én az itt tartózkodó székely vezetőket, akik tiltakoztak a kötelező székely és román határhozrend felállítására ellen, a székelyek ugyanis ragaszkodtak az évszázados hagyományukhoz, különállásukhoz. Az ide vezényelt katonaság ágyútűzzel támadta meg a székelyeket, akik közül 200 fő halt meg, közöttük asszonyok és gyermekek. Ma emlékmű emlékezik meg a „siculicidium”, (székelygyilkosság) áldozatairól. Március 10-én az ezred visszatért Palánkára, ott készültek fel az olasz frontra. Gimesbük-

kön bevagoníroztak március 29-én és április 3-án érkeztek Völerdorfba (Ausztria). Az 1918-as évben már nagy elégedetlenség volt a hátszágban, így osztrák és cseh területen is. A katonaságot, mint rendfenntartó erőket alkalmazták több helyszínen is. Így került például ki a 38-as gyalogezred két zászlóalja Prágába 1918 áprilisában, négy hónapig tartózkodtak ott. A 7. hadosztály más egysége is került ilyen feladatok elé, így csapatok tartózkodtak Wien, Steinfeld, Baden, Neunkirchen, Graz és Leoben területein. A 68-as gyalogezred további olasz fronton történt eseményei, a háború vége és hazatérés, a Lukácsi nagypapánál találhatóak.

A Rusvai Balázs életét megmentő medál ma is meg van legfiatalabb lányánál, az ezüsből készült medál füle törött, közép részén egy kis mélyedés, sérülés látható rajta. Átmérője 22 milliméter, szecessziós ezüst medál Jézus Szíve Szűz Mária, egyik oldalán Szűz Mária ülő helyzetben kis Jézussal, jobb karja kinyújtva melyen a skapuláré látható, fejkön koronával. Kis Jézus kezében is skapuláré, háttérben napsugarak, alul felhőábrázolás látható. A másik oldalán egy Jézus mellkép, középen a szív ábrázolása, itt látható a sérülés nyoma, Jézus bal keze mutat ide, jobb keze felfelé mutat. Ez az úgynevezett „Skapuláré Érme” Kármelhegyi Boldogasszony és Jézus Szíve tiszteletére. Ezt a típusú érme viselését, nem rendtagok számára 1910-ben X. Pius Pápa (1835-1914) pápasága 1903-tól hagyta jóvá. Jézus Szent Szívének tisztelete, Alacogue Szent Katalin (1647-1690) látomásai után terjedt el (1673-75). Az egyház hivatalos liturgiájába 1765-ben XIII. Kelemen Pápa (1693-1769) pápasága 1758-tól engedélyezte a Jézus Szíve miséjét. IX. Pius Pápa (1792-1878) pápasága 1846-tól kiterjesztette az egész egyházra Jézus Szíve ünnepét. Hasonló érme a „Szeplőtelen Fogantatást” ábrázoló kegyérem. Ennek története, hogy Labouré Szent Katalin (1806-1876) akit boldoggá 1933-ba, szenté 1947. július 27-én avattak, 1830-ban Párizsban belépett az Irgalmas Nővérek Rendjébe, majd július 19-én első alkalommal jelent meg neki Szűz Mária a kápolnában. Több alkalommal ismétlődött meg a jelenés, Szűz Mária kérése volt az érme készítése, azt mondta, „akik bizalommal hordják, sok és nagy kegyelemben részesülnek”. Elkészülte után a terjesztése 1832-től kezdődött el. A kegyérem ovális alakú, Boldogságos Szűz Mária egy földgömbön áll, kezéből sugarak indulnak ki, lábával egy kígyó fejét tapossa. Körben felirat „Ő bűn nélkül fogant Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekülünk”. A hátapon tizenkét csillag, keresztel koronázott Mária monogram, alatta Jézusnak töviskoronával körülvett szíve, és Mária törrel átdöfött szíve látható. A keresztmamáánál van még a nagypapa „Legfelségesebb Oltáriszentség Oltáregyletének” dokumentuma, amin a dátum 1920. december- 4, valamint őrzi nagypapa „Örökös Rózsafüzér Imajegyét”, amin a rózsafüzér imádkozásának időpontjaként december- 25, éjjel 2-től 3-ig szerepel. A háború borzalmait három fiú túlélte, a legfiatalabb Ferenc viszont elesett fronton.

Rusvai Ferenc a legfiatalabb testvér 1892-ben született, róla eddig a következőket sikerült megtudni a K. U. K. Kriegsministerium Nr. 215-ös füzet, 40. oldal alapján, ami 1915. július 20-án jelent meg. A veszteséglista tartalma: „Rusvai Franz Inf. IR. Nr. 68, ErsBaon, Ungarn, Jász-Nagykun-Szolnok, Jászapáti, 1892, kriegsgef. (Nis, Serbien.) Ezek alapján Rusvai Ferenc a 68-as cs. és kir. Joseph von Reicher báró nevét viselő gyalogezred, pótzászlóaljának katonája volt. Hadifogságának helyszíne a Szer-

bia területén lévő Nis városa. Egy későbbi halotti anyakönyv (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1939/86) szerint 1917. december 31-i vélelmezett halálozási dátummal holtta nyilvánították. A 68-as gyalogezred harcait a szerb fronton a Lukácsi nagy-papánál már ismertettem, azt, Rusvai Ferenc mikor kerülhetett fogságba nem lehet megállapítani, lehet, hogy az 1914. decemberi visszavonulások alkalmával, a Belgrád közelében zajló harcok során. A 68-as gyalogezred első zászlóaljának kellett biztosítani a hadosztály visszavonulását. A veszteséglisták csak jóval később adtak hírt az eseményekről.

Nis városa Belgrádtól dél-keletre, a Bolgár határ közelében található. A rómaiak fontos bástyája volt a város. I. Constantinus (272-337) uralkodása 302-től (Nagy Konstantin császár) itt született. A város váltakozva bolgár, szerb, bizánci fennhatóság alatt állt. Török kezén volt 1448-tól, az orosz-osztrák-török háború során (1735-37) osztrák kézen is volt, majd ismét török fennhatóság alá került, 1878-ban vált a Szerb Fejedelemség részévé.

A hadifogolytáborról Szöllősy Aladár festő és grafikus, a 32. Népfelkelő gyalogezred tisztje, akit 1914. december 14-én szállítottak Nis-be, „Szerb Hadifogság” Szerbia, Albánia, Itália című naplójában ír. A 2. szerb gyalogezred laktanyájában helyezték el a hadifogoly tiszteket, körülbelül 600-700 főt. A legénység a város más pontján volt táborban. Az összes Szerbiában lévő hadifoglyok száma körülbelül 80000 fő volt, de rohamosan csökkent a járványos betegségek, a harcok során szerzett sebesülések és betegségek következtében. Faragó László „Népének, Hadseregének, Hadifoglyainak Halálmarsa” című könyvében írja, hogy 1915 októberében már csak 34 629 hadifogoly szerepel a nyilvántartásban, ő is hadifogolytisztt volt, később tanár. Részletesen beszámol könyvében a hadifoglyok embertelen útjáról. Az osztrák-magyar monarchia csapatai 1915 október 5-én indították el újabb offenzívájukat Szerbia ellen, október 9-én Belgrádot is elérték, a visszavonuló szerb csapatok dél felé vonultak. Nis városát október 19-én ürítették ki, a hadifoglyokat maguk előtt terelve Prokupljebe indultak, megkezdődött a halálmenet. A legénységet és a tiszteket külön választva kísérték, csak kevés dolgot hozhattak magukkal hátizsákjaikban, írta naplójában Szöllősy Aladár.

Nis-től dél-nyugatra található Prokuplje város, az oszmánoktól 1877-ben szabadult fel, ezt követően az albán lakosságot elűzték, ma már szerbek lakta város. A hadifoglyok szakadó esőben tették meg az utat, majd a tiszteket egy raktárba terelték be, a legénység esőben a szabadban éjszakázott. Október 24-én indultak tovább Kursumlija-ba, továbbra is dél-nyugati irányba. Kursumlija a Kopaonik hegység dél-keleti részén fekszik, 1877-ben itt is etnikai tisztogatás történt, az albán lakosságot elűzték. A hadifoglyok itt sátortáborban voltak elhelyezve, de október 27-én a felhőszakadás elmosta a sátortábor. Október 28-án indultak tovább, a Toplica folyó megáradt és elöntötte az utakat, nehezen voltak járhatók. A folyó 130 kilométer hosszú, a Kopaonik hegységben ered, és a völgye Észak-Kelet-Szerbiát köti össze Koszovóval.

A menet a Rigómező felé menetelt, Szöllősy Aladár naplója szerint késő délután keltek át a Prepolac hágón, ahol a mi katonáink javígtatták az utat, a szerbek számítottak arra is, hogy ez az út lesz a visszavonuló szerb hadsereg útja is. Az éjszakát

szabadban töltötték Podujevo faluban, (ma város) és 29-én indultak tovább Pristinába, ahová szintén csak késő este érkeztek meg. A városba érkezve már több embernél jelentkeztek egészségi problémák, többeknek a lába sérült, a nem megfelelő lábbelik miatt, enni már csak egy kis kenyeret kaptak. A városból november 1-én Símre vonultak, majd 2-án Suvareka és 3-án Prizrendbe érkeztek. (Pristina és Prizren leírása a 38/III. zászlóalj 1916. január 9-től 14-ig tartó útvonalánál.)

A hadifoglyok november 3-tól 12-ig tartózkodtak Prizrendben. A városba igyekezett ekkor már a menekülő lakosság egy része és a szerb katonaság. Az utakat Kursumlijától kezdve halott hadifoglyok szegélyezték, akiket szerb csendőrök, vagy komitáciskis fegyvere, esetleg éhhalál és különböző betegségek váltottak meg a szenvedéstől. Prizrenben maradtak a szerb sebesültekkel és betegekkel a súlyos hadifoglyos betegek és rokkantak is. November 12-én kezdődött az Albániai menetelés a Drin folyó mellett, Ljumkulánál. Következő állomás a vonulásban Bicanje albán falu. November 13-án innen már csak málhás állatokkal lehetett közlekedni a meredek keskeny hegyi úton. November 16-án indult a menet tovább Szlatina faluhoz, ahová 17-én érkeztek, a legénység az éjszakát átázva a szabadba töltötte. Az ezerméter feletti magasságban a havaseső áztatta utakon kellett haladniuk. A lerongyolódott hadifoglyok szédítő szakadékok szélén vánszorogtak, aki elesett ottmaradt, belepte a hó.

November 19-én érkeztek Debárra. Debár ma macedón területen fekszik, Albánia határánál, történelme során volt bolgár, szerb és török irányítás alatt, mai lakói főleg albánok. A városból 22-én indultak tovább dél felé, a Drin folyó mentén Lukovo, majd 23-án az Ohridi tó mellett, Ohrid város mellett szállásolták el a foglyokat. Sokan foglalkoztak a szökés gondolatával is, a legénységből sokan őrizet nélkül mászkáltak, koldultak, elmaradoztak, macedon vagy albán házakba kértek menedéket. A hegyekben, barlangokban, vízmosságokban próbáltak elbújni. A szerb kíséret is egyre tanácsalanabb lett, különböző parancsokat teljesítve vezették a menetet. Volt olyan, hogy vissza kellett menetelni és új irányba menni. A hegyek között volt olyan eset, hogy 150 főnyi szökni készülő hadifoglyos éjszaka a nagy hóviharban megfagyott. A menet útvonala november 24 Monastir felé, Oponci falu, majd visszafelé Sztruga, hóesésben este Perenes. Sztruga ma Macedon város, az Ohridi tó észak-keleti partján, a Fekete Drin folyó szeli ketté. November 29 Miraka, 30 -án indulás Elbassan felé a Skumbi folyó mentén.

A menet Elbassanban pihenőt tartott, majd december 4-én indult tovább Pekinjébe, majd tovább Kavajába. Itt pihentek december 9-ig, majd indultak visszafelé, mert kiderült, hogy Durresből nem tudták a hadifoglyokat hajóval elszállítani. December 10-én átszállították a foglyokat a Skumbi folyón, majd 11-én egy mocsáron keresztül vezetett az útjuk. Ezen az útszakaszon sokan veszítették életüket, a legyengült, kimerült foglyok a mocsárba gázolva, belefúlldak az ingoványba. December 12-én a Semeni folyónál, Fieri községnél táboroztak, itt találtak olasz katonasággal. December 13-án indultak tovább a Vojusa folyóhoz, ahol az olaszok 14-én átvették a hadifoglyokat, majd délután indultak Valona városa felé, éjjel táboroztak, majd 15-én érkeztek meg a városba.

A hadifoglyok menete december 16-án kezdte meg a behajózást a kikötőbe. A „Dante Alighieri” olasz személyszállító gőzös szállította a hadifoglyok első csoportját a Szardínia észak-nyugati csúcsánál lévő Asinara-szigetére (Szamár-sziget). Egy-egy hajóút során naponta 80-100 fogoly halt meg a behurcolt kolera betegségben. December 16-án a hajón már az olaszok éllemeztek a foglyokat, kielégítő módon, a tiszteteket és legénységet egyformán. December 17-én reggel a hajó a messinai szoroson haladt át, és 18-án érkezett meg Asinara szigetéhez és megkezdődött a kihajózás.

Hadifoglyokat még december 27-én is szállítottak a szigetre, 8-10 000 embert, akiket sátorokban helyeztek el. (A hadifogoly szállítások a szigetre 1916. március 8-ig folytatódtek.). A szigeten kitétt 23 339 osztrák-magyar hadifogolyból fél év alatt több mint 6000 halt meg az úton szerzett kolerában, vagy egyéb betegségekben. A halottakat az öböl hullámsírjaiba helyezték, később a térségben a hatóságoknak ezt meg kellett tiltani és a parti térségben halászati tilalmat rendeltek el. A szigeten a halottakat tömegsírokban temették. Az olaszok a szigeten több tábor is létesítettek, később a táborok hadifoglyait összeírták, nemzetiség szerint. Campo Perdu és Cala Reale táborában 6459 fő volt. Stretti táborában 5628, Tumbarino táborában 2481, Fornelli táborában 2175 fő volt. Magyarországról összesen 11 352 fő, ebből 2395 magyar, 295 orosz, 860 román, 7215 horvát, szerb és 587 rutén, tót, lengyel fogoly volt. Ausztriából összesen 5079 fő, ebből osztrák 1366, szlovén 93, olasz 300 és 3320 cseh fogoly volt. Asinara szigetén kívül is dolgoztak hadifoglyok, közöttük magyarok, Szardínia szigetén bányákban, útépitésen, gátépítésen és mezőgazdaságban is. A hadifoglyok a szigetről 1916 nyarán kerültek át Franciaországba, a túlélők csak 1920-ban térhetett haza. A „halálmarsnak” összesen körülbelül 16 000 hadifogoly áldozata volt. Rusvai Ferenc, nagypapám legkisebb testvére hol és mikor halt meg nem tudni, a veszteséglistából csak a hadifogság helyszíne, Nis állapítható meg. A halotti anyakönyv alapján halálának időpontjaként 1917. december 31 van megadva. (Több Nisbe került hadifogoly későbbi halálának időpontjaként ez az időpont van megadva.)

A Szerbia területén hadifogságba esett katonáknak a sorsa nehezen kutatható, a jóval későbbben megjelent veszteséglisták is csak kevés adatot tartalmaznak róluk. A már a 29-es gyalogezred veszteségeinél leírt jákóhalmi Forgács Imrén és a nagypapám testvére, a jászapáti Rusvai Ferencen kívül, akik Szerbiában Nisbe kerültek hadifogságba, több Jászapáti katona is került szerb fogságba, a veszteséglista adatai szerint.

Rusvai Balázs nagypapám felesége Kiss G Mária (1889-1970), volt. Első férje **Nagy Pál Bertalan** (1888-1914.10.15.) hősi halált halt. A háború kitörése előtt egy évig élhettek együtt, fiúgyermekük is született (István), aki pár hónapos korban meghalt. Nagy Pál Bertalanról a következőket találtam, a veszteséglista (hírek sebesültekről és betegekről) című 1914. december 3-án megjelent, Nr. 120 füzetének 152 oldalán. „Nagy P. Bertalan Korp. k.u. LIR. Nr. 29 1 Komp. Jászapáti 1888. (15. 10. 1915 gestorben) In Stadt Franz Joseph-Vereinsspital in Újvidék, beerdigt dortorts am Röm. Kath. Friedhof”. Nagy P. Bertalan tizedes a m. kir. 29-es honvéd gyalogezred 1. század katonája, az Újvidéki Ferenc József kórházban 1914. október 15-én meghalt. Eltemetve helyben a Római Katolikus Temetőben. Megtaláltam a „A 29. Honvéd Gyalogezred

Története.” című könyv 83. oldalán is, ahol az első és második Drina menti csata, (augusztus 18.-október 17.) veszteségeit sorolják fel a szerzők, Wodlutschka Károly és Freissberger Gyula. A hadihelyzet szerint a 29-es gyalogezred október 3-tól védte a Kuliste (700 méter magas) hegycsúcsot, amely a Gucevo hegyhát legmagasabb pontja. A szerb erők tömegtámadások sorozatát indították el, amelyek két hétig tartottak. A csata helyszíne a Drina folyótól keletre, Loznica városától délre található.

Nagypapám Rusvai Balázs unokatestvére, **Rusvai János** (1889-?) édesapja Rusvai Gergely (1848-?), testvére (a dédapám) Rusvai Bertalan (1860-?).

Rusvai János a k. u. k. 68-as gyalogezred 13. század katonája volt. Veszteséglista, (Nachrichten über Verwundete und Kranke) „hírek sebesültekről és betegekről” című 1914. december 30-án megjelent, Nr. 174 füzetének 41 oldalán találtam, hogy az újvidéki kórházában van. „Rusvai János Infr. IR. Nr. 68 13. Komp. 1889 Allg. krankenhaus in Újvidék.” Későbbi 1915. január 14-én megjelent Nr. 212 füzetben, a 149 oldalon már az szerepel, hogy Budapesten a Pannónia utcai háborús kórházban tartózkodott. Az 1915. február 12-én megjelent Nr. 285 füzet 39 oldalán pedig az szerepel, hogy Szolnokon van kórházban. Az 1915. február 24-én megjelent Nr. 314. füzet 38. oldalán az szerepel, hogy a Jászapáti tartalék kórházban folyik gyógykezelése. A veszteséglista Nr. 104-es füzet 33. oldal alapján, ami 1915. január 16-án jelent meg, szintén sebesültnek van jelezve. A családi iratokban szerepel, hogy 1918-ban született meg fiuk Zsigmond. Jászapáti is működött úgynevezett „Vöröskeresztes kórház”, de 1916 szeptemberétől a gimnázium épületében megalakult a 4. számú katonai tartalékkórház is, ami 1917. április 24-ig működött.

Egy másik **Rusvai János** az I. világháború hősi halottja lett. 1884-ben született, apja Rusvai Ferenc (1854-?), anyja Ádám Lenor, (Eleonóra) felesége Bugyi Jusztina, fiuk Ferenc, aki 1911-ben született. A veszteséglista „hírek sebesültekről és betegekről” 1915. március 5-én megjelent Nr 330. füzetének 38. oldalán olvasható, hogy „Rusvai János Inf. K. u. LIR. Nr. 29 2. Komp. Jászapáti 1884. Universitats Klinik in Budapest”. Rusvai János a m. kir. 29-es honvéd gyalogezred katonája, budapesti kórházban tartózkodik. Egy későbbi időpontban, 1915. március 12-én megjelent Nr. 336. füzet 40. oldalán már tartózkodási helyként a budapesti IX. kerületi „Hangya” tartalék kórház szerepel. Az 1915. április 7-én megjelent Nr. 366. füzet 42. oldalán pedig tartózkodási helyként a Jászapáti tartalék kórház került feltüntetésre. Elhalálkozásának időpontja, a halotti anyakönyv alapján 1919. december 31. (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1934/7).

Rusvai Balázs 1893-ban született, szintén a rokonsághoz tartozott, ő is az I. világháború hősi halottjává vált. Apja Rusvai Balázs (1857-?), anyja Vágó Lenor. Róla kevés adatot adott az olasz „Ministero della guerra direzione generale leva sottufficiali e truppa” kiadvány. Az 1915-1918 között Olaszországban, az Osztrák-Magyar Monarchia valamint török katonák, hadifogságban, kórházakban, harctereken meghaltak Olaszországban kiadott listáján, nem tüntették fel sem a születési időpontját, sem a helyét. „1606 Sold. 68 fant. (apja nevéként Bernardó van feltüntetve) Ungheria 8. 6. 17 Osp. campo 204-San Giorgio di Nogaro”. A k. u. k. 68-as gyalogezred katonájaként kerülhetett fogságba, majd kórházba. San Giorgio di Nogaro település Olaszország Friuli-Venezia

Giulia régió, Udine megyéjében található. A település kórházát az I. világháború idején 1916-17. hozták létre, a vészhelyzet miatt. Itt képezték az orvosokat, ápolókat, itt látták el a fronton sérült katonákat és hadifoglyokat is. Ebben az időben a kórház havonta 1800-2400 beteget látott el, a „Castense Egyetem” a padovai egyetem része volt. A tanuló orvoshallgatók részt vettek a betegek kezelésében, több kórházi egységben folyt a gyógyítás. A listán szereplő szám a „N 204 frazione di Torre Zuino”, a „Localita di morte e sepoltura”, a halál és temetés helyeként szerepel. Időpontja 1917. június 8.

Rusvai Balázs (szül.: 1896) a halotti anyakönyv alapján, illetőségi hely Jászapáti, életkora 21 év, halál időpontja 1917. december 31. Foglalkozása földműves, apja neve Rusvai Bernát, anyja neve Tajti Viktória. (MNL JNSZML XXXIII.2. Jászapáti 1928/287) A két Rusvai Balázs adatai kérdésesek, az utóbbi túlélte a háborút, családot alapított. (Adatok a „Rusvai Had családi krónikájából”, összeállította Dr. Rusvai Lajos) Rusvai Balázs (1896), házastársa neve Berente Ilona, fiuk László (1942). Az olasz lista alapján a Bernardo apja neve, egyezik a Bernát névvel.

Rusvai János 1894-ben született, (testvére Balázsnak, aki 1893-ban), ő szintén hősi halált halt a háborúban. Róla a következő adatot találtam a veszteséglistában. A „hírek sebesültekről és betegekről” 1915. május 22-én megjelent Nr. 407. füzetének 44. oldalán. „Rusvai Johann Inf. IR. Nr. 69 3 komp. Juas Apak 1894. Landeskrankenhaus in Graz.” A k. u. k. 69 gyalogezred katonája volt, feltehetőleg a kiküldött III. zászlóaljhoz tartozhatott, mivel az anyaezred ebben az időben az orosz harctereken harcolt. A III. zászlóalj pedig a szerb frontról 1915. május 25-én érkezett meg az olasz doberdói harctérre. Rusvai János kórházba került Grazba. Egy 1915. június 16-án megjelent „hírek sebesültekről és betegekről” Nr. 419-es füzet 48. oldalán pedig ez áll. „Rusvai Johann Inf. IR. Nr. 69. Jas-Aspad 1894. 8. 5. 1915 gestorben im Landeskrankenhaus in Graz beerdigt dortorts am Zentralfriedhof Gruppe 48 Reihe VII. Grab Nr. 12” Rusvai János 1915. május 8-án meghalt. Grazban a központi temetőben van eltemetve, 48-as csoport, 7. sor, 12. sír. A halotti anyakönyv alapján foglalkozása földműves, apja neve Rusvai Balázs, anyja neve Vágó Eleonóra (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1916/163). A 69-es gyalogezred története könyvben is szerepel a neve a 358. oldalon, az ezred hősi halottai névjegyzékében. „Rusvai János gy. Jászapáti 1894 1915. május 8”.

Rusvai Imre 1889-ben született, apja Rusvai Miklós (1865-?), anyja Birkás Rozália, róla a veszteséglista „hírek sebesültekről és betegekről” 1915. január 2-án megjelent Nr. 180-as füzetének 143 oldalán a következőket találtam. „Rusvai Imre Korp. K. u. LIR Nr 29 Jozopati 1889. Res Spit in Nagykikinda d. z. in Slav. Brod.” Rusvai Imre a Magyar Királyi 29-es honvéd gyalogezred tizedese, Slavonski Bród kórházában van. A háború után családjával Jászapátián élt.

Rusvai Gábor örvezető, aki 1881-ben született, apja Rusvai Gábor (1850-?), anyja Bathó Viktória, róla a veszteséglista 1918. február 21-én megjelent Nr. 653-as füzetének 43 oldalán lehet olvasni, valamint a veszteséglista Nr. 642-es füzet 42. oldalán. „Rusvai Gábor Infst. HIR. Nr. 9. Ungarn Jász-Nagykun-Szolnok. Jászapóti, 1881 gestorben (9. 11. 1917)”. Rusvai Gábor a m. kir. kassai 9-es honvéd gyalogezred katonája volt, az ezrede a keleti fronton, majd 1916 szeptemberétől a román fronton

harcolt. Halálának időpontja 1917. november 9. A (HL 469/108) alapján a halála helye cs. és kir. 3. tartalék kórház Budapest, eltemetve a Jászapáti köztemetőben 1917. november 15-én.

Rusvai Ferenc 1880-ban született, személyével a rokoni kapcsolatot nem sikerült megtalálni, valószínűleg a születési év nem pontos. A veszteséglista 1915. október 25-én megjelent Nr 300 füzet 37 oldalán ez olvasható „Rusvai Ferenc Korp. k. u. Lst IR Nr 29. 3 komp. Jász-Nagykun Szolnok Jászapáti 1880 verw. Ungarn. Rusvai Ferenc a m. kir. 29. 3. népfelkelő gyalogezred tizedese megsebesült, további adat róla nem ismert.

A Rusvai család történetét és családfáját, melyből az adatok származnak Dr Rusvay Lajos (1901-1999) nyugalmazott főjegyző, közgazdász, a „Jászságért Díj” kitüntetettje (1992) írta 1985-ben. Néprajzkutatásai a Jászság történetét dolgozzák fel, így Jászapáti, Jásztelek és Jászsalsószentgyörgy történetét. „A Rusvay Had Családi krónikája, egy paraszt család életútja négy évszázadon át”, a család történetét írja le. Az első ismert ős Rusvay György (1605-1705), aki családjával betelepült, vagy visszatelepült Jászapátira, a török visszahúzódása után. A család nevében, kezdetben y a végződés, de az évszázadok során keveredik i végződéssel, a veszteséglistákon szinte mindenütt i végzések szerepelnek. Rusvay Lajos összeállításában főleg y szerepel, ő is külön megemlékezik az első és második világháború során meghalt ősökről, vagy sebesültekről. Feljegyzései között szerepelnek a következők.

Rusvay Bertalan (1897-?) gabonakereskedő, apja Rusvay Joachim (1855-?), anyja Mihályi Petronella, ő a k. u. k. 68-as gyalogezred őrmestereként szerelt le.

Rusvay Miklós (1889-?) apja Rusvay Antal (1858-?), anyja Ádám Petronella, ő 5 év orosz fogságból tért haza. A veszteséglista 1917. május 4-én megjelent Nr. 566-os füzet 45. oldalán az szerepel, hogy Rusvai Miklós őrzetető, a 29-es honvéd gyalogezred 5. század katonája fogságba esett. A születési időpontjaként 1891 szerepel. A hadifogság helye „Wesselaja Gora Gouvernement Jekaterinoslaw, Ruszland”. A tartomány Jekaterinoslaw újabb neve Dnyipropetrovszk, 2016-tól Dnyipro. A város Kijevtől dél-keletre a Dnyeper folyó partján fekszik. Dnyiprotól keletre, a donyecki régióban található egy település, mai nevén Vesela Hora, a Samara folyó mellett, Kamatorsztól dél-nyugatra. Egy másik Vesela Hora is van, a Donyec folyó mellett, Luhanszk városától északra, itt egy másik I. világháborús hadifogolytábor nevével is találkoztam, több veszteséglistán szerepel, Slavjanoserbsk, Slovyanoserbsk a mai neve.

Rusvay László (1897-?) apja Rusvay Péter (1873-?) főbíró, anyja Béres Hermina, (Rusvay Lajos a családfa készítőjének testvére). Isonzónál fejsérüléssel került hadifogságba, mint csere rokkant került haza.

Rusvay István (1895-?) apja Rusvay József (1871-?) anyja Mihályi Piroska, ő megsebesült, majd az ott szerzett betegségben halt meg később.

Rusvay Gábor (1881-?) apja Rusvay Gábor (1850-?) anyja Bathó Viktória, az I. világháború egyik hősi halottja. Fia, szintén Rusvay Gábor 1913-ban született, Horthy Miklós testőre volt 1936 és 1944 között. (az apa neve az I. világháborús veszteségi listán is szerepel).

Dr. Rusvai Kálmán fő állatorvos (1895-?) apja Rusvai József (1870-?), (belrendőr) anyja Vágó B. Borbála. A k. u. k. 68-as gyalogezred katonájaként került hadifogságba, 30 hónap múlva tért vissza.

Rusvai Zsigmond (1881-?) apja Rusvai Károly (1851-?), anyja Utassy Lenór, ő is a háború hősi halottja, a veszteséglistán nem találtam adatot róla. A (MNL JNSZML XXXIII. 2. Jászapáti 1942/47) halotti anyakönyvben az szerepel, hogy foglalkozása kisbirtokos, házastárs neve Csőke Julianna, Jászapáti született 35 éves, a halálának időpontja 1916. június 18.

Az I. világháború veszteséglistái alapján nem mindig sikerült beazonosítani a Rusvaiakat. A név szerepel Kocsér községnél is, mivel a mai Pest megyei község valaha a jászapátiaknak legeltető, állattartó pusztája volt. A legdélibb jász település, mint pusztja 1649-ben szerepel oklevélben, később a pesti invalidusház birtokába került, Jászapáti város 1745-ben 8000 forintért visszaváltotta. Kocsér 1877-ben vált nagyközséggé. A településre Jászapátiról sokan költöztek át, így a Rusvai családból is. A családfa is feltünteti, hogy Rusvai Károly (1845-?) és testvére István (1872) Kocsérra költöztek. Az I. világháborús veszteséglistában is szerepel kocséri Rusvai, az 1916. március 16-án megjelent Nr 393. füzet 40. oldalán. „Rusvai Bertalan Inf. IR. Nr 68 4 Komp. Ungarn. Pest Kocsér 1881 Verw.” **Rusvai Bertalan** a k. u. k. 68-as gyalogezred katonájának sebesüléséről ad hírt a veszteséglista. Az 1915. január 20-án megjelent Nr 108-as füzet 32 oldalán pedig ez található, „Rusvai István Inf. K. u. Lst. IR. Nr 29. 1. Komp. Pest-Pilis- Solt-Kiskun. Kocsér Verw.” **Rusvai István** a 29-es népfelkelő gyalogezred katonájaként sebesült meg.

A Dernyey György által írt „A 13. huszárezred története” című könyvben, a legény-ségi névjegyzékben szerepel „**Rusvai Ádám** huszár, 1896. Kocsér”.

Találtam Rusvaiakat születési hely és időpont nélkül is. A Wodlutschka Károly és Freissberger Gyula által írt „A 29. Honvéd Gyalogezred Története” című könyvben, ami 1928-ban jelent meg, szerepel a veszteségek között két sebesült Rusvai is, ők 1914. november 29. és december 9. közötti harcok során, a szerb fronton sebesültek meg. A veszteséglista is feltünteti őket, de ott sem szerepelnek születési adatok.

Verlustliste (veszteséglista) 1914. december 18-án megjelent Nr. 81-es füzetének 25. oldalán „**Rusvai Pál** Inf. K. u. LIR. Nr 29. 8 Komp. Ungarn. Verw.” A 29-es gyalogezred katonájaként sebesült meg, a később megjelent listákban sem találtam róla hírt.

A veszteséglista 1915. január 10-én megjelent Nr 98-as füzetének 36. oldalán „**Rusvai János** Inf. K. u. LIR. Nr 29. 11. Komp. Ungarn. Verw.” Szintén a 29-es gyalogezred katonájaként sebesült meg. Valószínű, hogy Jászapáti, vagy Kocséri születésűek mind a ketten.

EGY HADTÖRTÉNETI EMLÉKKÖNYVBEN SZEREPLŐ KATONÁK

(De Sgardelli Caesar: A Magyar Királyi budapesti 29-es honvéd gyalogezred és népfelkelő gyalogezred hadtörténeti emlékkönyvében szereplő jákóhalmi és jászapáti katonák, akikről más dokumentumban nem találtam adatot.)

Ádám Miklós tizedes, Jászapátin született 1890-ben. Bevonult 1914 augusztusában a 29-es honvéd gyalogezredhez, a szerb fronton több ütközetben harcolt, majd az olasz frontra került, ahol megsebesült. Rövid kórházi kezelés után ismét az olasz harctéren harcolt, majd az orosz fronton részese volt a „Bruszilov offenzíva” elleni harcoknak. (Itt téves dátumok vannak, és nem a 29-es honvéd gyalogezred, hanem a népfelkelő gyalogezred katonájaként harcolt). A népfelkelő gyalogezred 1915 júliusa és 1916 áprilisa között harcolt az olasz fronton, majd az orosz frontra került, ahol a „Bruszilov offenzíva” 1916 júniusában kezdődött. Részt vett a Kirlibaba körüli harcokban és az 1917 júliusában indult áttörésben, majd Szentendrén kapott beosztást. Foglalkozása kereskedő, házastárs neve Mucska Erzsébet. Kitüntetései: 2. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Bronz Vitézségi Érem és Károly Csapatkereszt. (Emlékkönyv 309. oldal, fénykép 394. oldal).

„balajti és jeszti” Balajthy Andor Jászapátin született 1880-ban. Bevonult 1914 júliusában a 29-es honvéd gyalogezredhez, Kelenföldön nyert irodai beosztást. Csendőr különítménybe osztották be 1915-ben, előbb a román, majd az orosz fronton Wolhyniában harcolt. Közérdekből felmentést nyert 1916 őszén, a forradalom kitörésekor szerelt le. Házastárs neve Tóth Erzsébet. Kitüntetései: Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem. (Emlékkönyv 309. oldal, fénykép 394. oldal).

Berdó Lajos Jászapátin született 1884-ben. Gyakorlatra vonult be 1914. július 24-én, ott érte a háború kitörése, augusztus 20-án a szerb harctérre vezényelték, ahol december 16-ig harcolt. Az orosz fronton 1915. április 11-én súlyosan megsebesült és egy évi szabadságot kapott. Mint rokkant szerelt le, házastársa neve Horváth Aloisa. Kitüntetései: Sebesülési Érem, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem. (Emlékkönyv 312. oldal, fénykép 395. oldal).

Budai 3. István rendőrtörzsőrmester Budapest, Jászapátin született 1897-ben. Bevonult 1915-ben a 29-es honvéd gyalogezredhez Budapestre. Decemberben indult az orosz frontra Wolhyniába, ahol több helyszínen is harcolt. Az olasz fronton több ütközetben is részt vett, (az 1917-es időpont valószínűleg téves, mert a 29-es honvéd gyalogezred csak 1918. augusztus elején érkezik az olasz hadszíntérre.) Leszerelt 1918 novemberében. Kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem, Károly Csapatkereszt, Háborús Emlékérem. A nemzeti hadseregben szolgált 1920-21-ben, majd 1923-tól az állami rendőrség szolgálatába lépett. Bátyja Budai Gábor, aki 1887-ben született, szintén a 29-es honvéd gyalogezred katonája volt, hősi halált

halt 1917. október 23-án Radautznál, az orosz fronton. Sógora Krasznár József szintén a 29-esek hősi halottja. (Emlékkönyv 314. oldal, fénykép 398. oldal).

Csőke Antal Jászapátin született 1898-ban. Bevonult 1916-ban a 29-es honvéd gyalogezredhez Budapestre. Részt vett a Gyimesbükk-Ojtoz-szoros melletti csatákban, 1916 decemberében járőrszolgálaton orosz hadifogságba esett. Sok viszontagságok után az olasz frontra, majd a bolgár határra került, ott érte az összeomlás. A nemzeti hadseregben szolgált 1919-20-ban. (A története alapján Csőke Antal a 29-es népfelkelő gyalogezredben szolgálhatott). Foglalkozása cipőkereskedő, házastársa neve Őze Karolin. (Emlékkönyv 317. oldal, fénykép 398. oldal).

Csőke Lajos Jászapátin született 1883-ban. Bevonult 1914. augusztus 14-én a 29-es honvéd gyalogezredhez. Az olasz fronton harcolt 1916 decemberéig, majd betegen a laibachi (ma Ljubjana) kórházba került. (Története alapján, ő is a 29-es népfelkelő gyalogezredben szolgálhatott, a 29-es népfelkelő gyalogezred 1916 májusáig harcolt az olasz fronton). Felgyógyulása után a pöttestnél, mint szakmunkás teljesített szolgálatot. Leszerelt 1918-ban, foglalkozása szabó, házastársa neve Nagy Julianna. (Emlékkönyv 317. oldal, fénykép 398. oldal).

Fabik János Jákóhalmán született 1896-ban. Bevonult 1916. augusztus 28-án a 29-es honvéd gyalogezredhez. Az orosz fronton harcolt Kirlibaba (Carlibaba) és a Cibo-völgyi harcokban. Itt gránátsérülést szenvedett, Máramaros, Nyíregyháza, Besztercebánya és Budapest a gyógykezelésének állomásai. Az összeomlás után leszerelt. Foglalkozása cipésmester Jászberény, házastársa neve Pócz Julianna. Kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem, Károly Csapatkereszt. (Emlékkönyv 321. oldal, fénykép 400. oldal).

Feurerer Ferenc örvezető, Jászapátin született 1891-ben. Bevonult 1915-ben a 29-es honvéd gyalogezredhez, részt vett az ezred galíciai harcaiban, ahol 1915. szeptember 3-án orosz hadifogságba esett. Háromszor kísérelt meg szökést, míg negyedszerre sikerült és 1918 áprilisában tért haza. Az összeomlás után leszerelt, foglalkozása kereskedő, házastársa neve Schossberger Ilona. Fivére Mihály, aki szintén 29-es honvéd gyalogezred katonája volt, 1915 július 27-én az orosz fronton hősi halált halt. (Emlékkönyv 322. oldal, fénykép 401. oldal).

Fraknoi (Fuchs) Kázmér (270. oldal) Jászapátin született 1876-ban. Mozgósításkor bevonult a népfelkelő hadtápszászlóaljhoz. Részt vett a szerbiai második offenzívában, hosszabb ideig a Szandzsákban teljesített szolgálatot, az összeomlásig Szerbiában volt. Leszerelt 1918. november 21-én. Foglalkozása adóellenőr, házastársa neve Kiss Mária. Kitüntetései: Koronás Vasérdemkereszt a Vitézségi Érem szalagján, Károly Csapatkereszt. (Emlékkönyv 270. oldal, fénykép 375. oldal).

Gulyás László szakaszvezető, Jászapátin született 1887-ben. Az első mozgósításkor bevonult a 29-es honvéd gyalogezredhez, az orosz harctérre vezényelték 1914. november 24-én a 302. kombinált ezredhez. Részt vett az uzsoki és a sianki ütközetekben és a nagy előnyomulásban. Drohobycznál (Drohobics) megbetegedett és kórházba utalták. (Valószínűleg 1915. május). Felgyógyulása után pótzászlóaljnál őrszolgálatot teljesített. Leszerelt az összeomlás után. Foglalkozása

gazdálkodó, házastársa neve Vágó Erzsébet. Kitüntetése: Károly Csapatkereszt. Sógóra **Vágó Imre** Wolhíniában (Volhínia) 1915. október 24-én hősi halált halt. (Emlékkönyv 326. oldal, fénykép 403. oldal).

Horváth István Jászapátin született 1884-ben. Az első mozgósításkor bevonult a 29-es honvéd gyalogezredhez. A szerb frontra indult 1914. augusztus 7-én és részt vett az ezred harcaiban. Súlyos betegen hadikórházba került 1915 márciusában. Felgyógyulása után Budapesten, Cegléden és Szolnokon, mint számvevő teljesített szolgálatot. A nemzeti hadseregben 1919-től Órkény, Debrecen, Hajdúnánás és Nyíregyházán teljesített szolgálatot 1922-ig. Foglalkozása főszámvevő, okleveles gazdász, birtokos. Házastársa Jeney Eleneora. Kitüntetése: Károly Csapatkereszt. (Emlékkönyv 329. oldal, fénykép 404. oldal).

Kiss (7.) Lajos rendőr főtörzsőrmester Budapest, aki Jákóhalmán született 1891-ben. Bevonult 1915. május 15-én a 29-es honvéd gyalogezredhez. Az orosz fronton harcolt augusztustól, Lublin, Toporuc, Rarance körüli harcokban (mai nevek Toporivtsi, Ridkivtsi). Rownónál könnyeben megsérült, Dobronoucnál (Dobrynivtsi) 1916. június 4-én orosz hadifogságba esett. Két és fél év után tért haza és leszerelt. Kitüntetése: Károly Csapatkereszt. Az állami rendőrség kötelékébe 1923-ban lépett. (Emlékkönyv 334. oldal, fénykép 407. oldal).

Kiss Sándor őrmester, kereskedő Jászapáti, Tarnaörsön született 1880-ban. Bevonult 1914. augusztus 2-án a 29-es honvéd gyalogezredhez. Kiképzése után a Vöröskeresztnél nyert beosztást. 32-hónapig teljesített háborús szolgálatot, géppuskás tanfolyamot végzett. Leszerelt az összeomlás után. Kitüntetései: Vöröskereszt Bronzérem, Koronás érdemkereszt, Károly Csapatkereszt. (Emlékkönyv 334. oldal, fénykép 407. oldal).

Lassányi Manó őrzvezető, Jászapátin született 1895-ben. Bevonult 1915. május 15-én a 29-es honvéd gyalogezredhez. A Kelet-galiciai harctéren küzdött majd, mint távirász volt a harctéren 1916 decemberéig. Ekkor megbetegedett, felgyógyulása után 1917-ben az olasz harctérre került, Sant Michele és Assiago harcaiban többször kitüntette magát. Megbetegedve hadikórházba került, felépülése után a 40. honvéd nehéz tüzér ezrednél nyert beosztást. Az összeomlás után leszerelt, foglalkozása gabonakereskedő, házastársa neve Füzi Ilona. (Emlékkönyv 338. oldal).

Menyhárt Zsigmond őrmester, Jászapátin született 1882-ben. Az első mozgósításkor bevonult a 29-es honvéd gyalogezredhez, részt vett az ezred szerb fronton zajló harcaiban, ahol a 77. kombinált zászlóaljhoz nyert beosztást. Súlyosan megbetegedett, felépülése után segédszolgálatosnak minősítették, az ezredtörzshöz nyert beosztást. Közérdekből szabadságoltatott, gazdasága részére 1917-ben. Foglalkozása birtokos, házastársa neve Tóth K. Rozália. (Emlékkönyv 340. oldal, fénykép 411. oldal).

Molnár János dr. tartalékos hadapródjelölt, őrmester. Jászapátin született 1899-ben. A tartalékos tiszti iskolát 1918-ban végezte, és a 29-es népfelkelő gyalogezrednél nyert beosztást. Romániában harcolt 1918 szeptemberéig, Korábia (Aranyos-melléki hegység 1351-méter), majd az Ojtozi-szoroson át vonult ezred-

ével, itt érte a háború vége. Leszerelt 1918. december 20-án. A szegedi tudományegyetemen nyert jogi doktorátust, házastársa neve Jancsó Aloisa. Kítüntetése Háborús Emlékérem. (Emlékkönyv 288. oldal).

Molnár K. János szakaszvezető, MÁV főmozdonyvezető, Jászapátin született 1889-ben. Tényleges katonai szolgálatra bevonult 1910 októberében, a m. kir. 2. honvéd gyalogezredhez, mint szakaszvezető szerelt le. Az első világháború alatt, mint mozdonyvezető 43-hónapig teljesített felelősségteljes hadszíntéri szolgálatot. Házastársa, Buday Rozália. (Emlékkönyv 342. oldal, fénykép 412. oldal).

Papp Kálmán tizedes, Jászapátin született 1896-ban. Bevonult 1916. január 10-én, a 29-es honvéd gyalogezredhez. A román fronton harcolt 1916. október 5-től, részt vett a Gyimesbükk körüli harcokban, 1918-ban a megszálló csapatokkal Románia területén tartózkodott, majd a Békás szoroshoz vezényelték. Az összeomlás után leszerelt, a nemzeti hadseregben szolgált 1920. februártól szeptemberig. Foglalkozása bőrkereskedő, házastársa neve Glonek Margit. Kítüntetései: Bronz Vitézségi Érem kétszer, és Károly Csapatkereszt. (Emlékkönyv 347. oldal, fénykép 414. oldal).

Pilinyi István Jászapátin született 1884-ben. Bevonult 1914-ben a 29-es honvéd gyalogezredhez, a szerb fronton több ütközetben is részt vett 1914. november 12-ig. Az orosz harctéren harcolt 1915-ben, február 20-án orosz hadifogságba esett. 1920. november 20-án tért haza és leszerelt. Házastársa Nyitrai Viktória. (Emlékkönyv 348. oldal, fénykép 415. oldal.)

Práger István Jászapátin született 1898-ban. Bevonult 1918 tavaszán a 29-es honvéd gyalogezredhez, kiképzése után gazdasági munkásosztagnál teljesített szolgálatot az összeomlásig. Kilenc hónapig szolgált a nemzeti hadseregben. Édesapja, Práger Mihály is harcolt az első világháborúban, ahol meghalt. Foglalkozása kereskedő, házastársa neve Grosz Rózsi. (Emlékkönyv 348/349. oldal).

Susztár István tizedes, Jászapátin született 1885-ben. Bevonult 1914 júliusában a 29-es honvéd gyalogezredhez, augusztus 6-tól a szerb fronton több ütközetben harcolt, 1914. november 26-án a valjevói ütközetben súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után 1915 januárjától ezredével az orosz harctéren küzdött, március 26-án Stríjnél súlyosan megsebesült, hosszú ápolás után 1917-ben felülvizsgálaton hadirokkantnak nyilvánították és leszerelt. Unokatestvérei, mint a 68-as gyalogezred katonái, **Susztár Pál** (1887) 1914. szeptember 30-án Tabanovicnál (Szerbia) hősi halált halt, **Susztár Mátyás** (1885) 1915. június 3-án Gaje Wyznénél (Galícia) hősi halált halt. (Emlékkönyv 354. oldal).

Szikszi Gábor tizedes, Jászapátin született 1899-ben. Bevonult 1914 augusztusában a 13-as huszárezredhez, majd ismételtén bevonult december 12-én a 29-es honvéd gyalogezredhez. Az orosz fronton harcolt Kárpátok, Homonna, Uzsok, Sianki, Turka körüli ütközetekben. Turkánál 1915 májusában súlyosan megsebesült. Felgyógyulása után az ezredével tovább harcolt, Zuranovnál újból megsebesült, 1915 nyarán. Felgyógyulása után 1917 júliusában, felülvizsgálaton hadirokkantnak nyilvánították és leszerelt. Házastársa Németh Margit. (Emlékkönyv 357. oldal).

vitéz Török Ferenc Jászapátin született 1894-ben. Bevonult 1915 augusztusában a 29-es honvéd gyalogezredhez. Az altiszti iskola elvégzése után 1915 októberétől az orosz fronton harcolt. Részt vett a Toporuc, Rarance, Kirli-Baba és a Cibo-völgyi (mai nevek Toporivtsi, Ridkivtsi, Carlibaba) harcokban, ahol megsebesült. Felgyógyulása után, felülvizsgálaton egy évi szabadságot kapott, az összeomlás után leszerelt. A veszteséglista Nr. 554-es füzet 51. oldalán szerepel a neve, mint sebesült. Megjelent 1917. április 14-én, de ott úgy szerepel, hogy a 29-es honvéd gyalogezredtől kijelölve a 30. honvéd gyalogezredhez, a két ezred együtt harcolt. Foglalkozása római katolikus főgimnázium altisztje, házastársa neve Andási (Andrási) Eleonóra. Kitüntetései: I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly Csapatkereszt, Sebesülési Érem, Háborús Emlékérem. Vitézzé avatták 1926. július 20-án. (Emlékkönyv 361. oldal, fénykép 422. oldal).

Vincze József tizedes, Jászapátin született 1898-ban. Bevonult 1916. május 9-én a 29-es honvéd gyalogezredhez, augusztus 23-tól az orosz fronton harolt, Kirli-Baba, Delatin, Solka, Dorna-Watra, és a Cibo völgyben (mai nevek Carlibaba, Deljatin, Szolka, Dornavátra). Az olasz fronton harcolt 1918 augusztusától, ahol megsebesült, Budapesten érte a forradalom és leszerelt. Foglalkozása cipőkereskedő, házastársa neve Horgos Ilona. Kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem háromszor. Édesapja **Vincze József** 29-es őrvezető, a harctéren szerzett betegségében halt meg 1932-ben. (Emlékkönyv 364. oldal).

KATONAI TEMETŐK

Emlékhelyek és katonai temetők a mai Lengyelország területén

Brzeskóban az egyik katonatemető a zsidótemető déli részéhez csatlakozik, ez a 276-os számú, melybe 441 osztrák-magyar, 63 orosz és 3 német katonát temettek. A 275-ös katonatemető a zsidótemető észak-nyugati részén található, itt az I. világháború 21 osztrák-magyar zsidó katonáját temették el. A 277-es katonatemető a park peremén van, ahol egy obeliszk alakú emlékmű van, tetején urnával, oldalfalain kilenc katonának állítanak emléket. Brzesko Lengyelországban található, Tarnow városához 25-kilométer nyugatra. A környéken több I. világháborús temető is van. A 273-as Szczepanowban Brzeskótól 9-kilométerre észak-keletre. Innen dél-keletre a 279-es temető Sterkowiec külterületén, egy erdő mellett található. A környékbeli harcok során 270 osztrák-magyar, 400 orosz katona halt itt meg. Közülük néhányat itt temettek el. Osztrák-magyar katona 108, orosz katona 40 van itt eltemetve 1914. november 20 és 21-én. Egy 1915-ben felállított obeliszk is emlékeztet az itt eltemetett katonákra, van 6 egyéni és 3 tömegsír. Jadownikiben a 278-as számú katonatemető található, Brzeskótól 3-kilométerre keletre.

Brzeskótól dél-keletre, Gorlice irányában található Staszówka, az itteni és a közelben lévő Biesna és Zborowice katonatemetőiben összesen 1357 katonát temettek el, akik az 1915-ös évelejei téli hadjárat során estek el. A katonák közül 871 neve ismert, ebből 710 magyar. Az itt nyugvó magyarok többsége a 9-es és 16-os honvédegyezred katonái voltak. Az ezredek 1914 decemberétől 1915. május 3-ig (gorlicei áttörés) Staszówka térségében voltak állásban, Sedziszowa-Zborowice között. Az oroszok 1914. december 31-én betörték állásaikba és súlyos harcok árán tudták megtartani azt, nagy veszteségeket szenvedtek. (Deseő Lajos: 16. honvéd gyalogezred története).

A gorlicei támadás (1915. május 3.) északi pontján található Tarnow, tőle délre Tuchow melynek környékén több katonatemető is található. A harcok Tarnowtól délre zajlottak Tuchow, Staszówka, Luzna, Gorlice térségében. A Tuchow melletti 164-es számú katonatemetőben nyugvó hősihalottak közül a magyarok részaránya a legnagyobb. A temetőben 199 osztrák-magyar, 100 orosz katona van eltemetve. Az itt harcolt a 38-as honvéd gyaloghadosztály, melyben a 75. és 76. gyalogdandár kötelékében, a 21-es, 22-es, 23-as, 24-es gyalogezredek, nagyrészt Erdélyből származó katonái harcoltak. Tuchow területén található a 160-as katonatemető, ahová 103 osztrák-magyar, 1 német és 60 orosz katonát temettek el. Az osztrák-magyar katonák közül a legtöbb, a császári és királyi 62-es gyalogezred katonája volt. Szintén Tuchowban található a 163-as számú katonatemető, a 313-méter magas Furmaniec-hegy tetején, a temetőben 1914 és 1915 években 137 osztrák-magyar és 97 orosz katonát temettek el, akik 22 tömegsírban és 106 önálló sírban vannak eltemetve. Az osztrák-magyarok közül 68 neve ismert, többségük a magyar királyi

24-es gyalogezred (Brassó) katonái voltak. Az ezred 1914. december 20-tól harcolt itt, öt napon át súlyos harcok zajlottak, az ezred beásta magát a kolostor előtti részen, december 30-ig maradtak itt, nagy veszteségeket szenvedett az ezred. (Forrás: Bíró Lajos-Antal Áron: A volt magyar királyi brassói 24-es gyalogezred története).

Lazna-Pustki 123-as katonatemető a Pustki hegyen található. A gorlicei csata áldozatait temették itt el. A temető kápolnáját 1917-ben építették, a temetőben 46 tömegsír és 829 önálló sír található. Osztrák-magyar katona 912 van eltemetve, a kápolna körül körívben levő sírokban vannak eltemetve a magyar katonák, többségük névvel megjelölve, a parcellák két szélén Szent Koronával díszített oszlopok állnak. 131 honvéd nyughelye található itt.

Tuchowtól dél-keletre található Bistuszow, (mai neve Bistuszowa) ahol a 165-ös számú katonatemető található, ahová 1914 decemberében és 1915. május 4 és 7 között temettek el katonákat. A temetőben 13 tömegsír és 14 önálló sír található, melyekben 87 osztrák-magyar katona van eltemetve. Név szerint ismert 53, akik a császári és királyi 62. gyalogezred katonái voltak. Az ezred 1915. május 4-én Tuchownál harcolt, ahol veszteségük 60 halott és 300 sebesült volt. Május 7-én Tuchowtól keletre, a Wisloka folyó mellett lévő Brzostek településnél csatáztak, itt a veszteségük 87 halott és 300 sebesült volt. (Forrás: Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban). Brzostek 225-ös számú katonatemetőben, 4 tömegsírban és 19 önálló sírban van eltemetve 164 katona. Ebből osztrák-magyar 67 és orosz 97. Az osztrák-magyar katonák között a császári és királyi 62-es gyalogezred katonái közül is van itt eltemetve.

Tuchowtól dél-nyugatra található Siemiechow, ahol a 183-as katonatemető található. A temetőben az 1915. május 2-án és 3-án, a Gorlicei-csata során elesett 178 katonát temették. A 21 tömegsírban és 91 önálló sírban 159 osztrák-magyar és 19 orosz katona van eltemetve. Szintén Siemiechowban található a 183-as katonatemető, ahová 1914. december és 1915. május között temettek el 132 osztrák-magyar és 6 orosz katonát, 15 tömegsírban és 92 önálló sírban, 126 katona neve ismert. Siemiechow település szélén található a 182-es számú katonatemető, ahová 45 osztrák-magyar katonát temettek, közöttük találhatóak a cs. és kir. 5. gyalogezred Eperjes, Szatmárnémeti, Kisszeben környéki katonái. Siemiechownál voltak az állásaik a császári és királyi 24-es tábori vadászrezrednek is, 1914. december és 1915. január között, az itt elesett katonákat is Siemiechow temetőiben temették el.

Siemiechowtól dél-nyugatra található Brzozowa település, ahol a templomtól 800 méterre található a 184-es katonatemető, ahol egy 1903-ban épült kápolna áll, benne az „Isten Anya” szoborral. A temetőben 1914 októberében temettek katonákat, 78 osztrák-magyar és 25 orosz katona van itt eltemetve 7 tömegsírban és 24 önálló sírban. Az osztrák-magyar hadseregből 20 katonát azonosítottak, ők a magyar királyi 16-os honvédgyalogezred katonái voltak, Besztercebánya környékéről. Az ezred veszteségei október 26-ig 11 halott és 36 sebesült, egy jelentés szerint Brzozowán 35 kolerás beteg meghalt. (Forrás: Deseő Lajos: A magyar királyi besztercebányai 16. honvéd gyalogezred története).

Lichvin település Tuchowtól nyugatra található, a 185-ös számú katonatemető a Grodek hegy tetején fekszik 436 méter magasságban, a temető 1916-ban épült. Az osztrák-magyar hadsereg 273, az orosz hadsereg 341 katonája van itt eltemetve, 51 tömegsírban és 215 önálló sírban. A magyar elesett katonák a miskolci 10-es, 16-os, a nyitrai 15-ös, a veszprémi 31-es, és a szatmárnémeti 32-es honvéd gyalogezerdek-ből kerültek ki.

A 186-os Lichwin-Zagorze katonatemetőben 105 katona van eltemetve, 8 tömegsírban és 47 önálló sírban, 104 osztrák-magyar és 1 orosz katona. Az osztrák-magyar katonák közül 81 azonosított. A temető egy erdő mellett található, és fel van újítva.

159-es katonatemető Lichwin-Lazy, szintén felújított temető, ide 100 katonát temettek el, 11 tömegsírban és 32 önálló sírban. Osztrák-magyar katona 69, ebből 9 lengyel légiós, az orosz hadsereg katonáiból 69 van itt eltemetve.

A 187-es katonatemető Lichwinben található, ahová 1915-ben temettek katonákat. A gorlicei áttörés osztrák-magyar elesett katonái közül 199, az orosz hadsereg elesett katonái közül 138 van itt eltemetve, 33 tömegsírban és 30 önálló sírban. Az osztrák-magyar elesettek közül a többség a császári és királyi 14-es és az 59-es gyalogezred katonáiból került ki.

Tuchowtól délre található Gorlice, itt az I. világháborús temetőben 3930 osztrák-magyar katona van eltemetve. Innen dél-keletre fekszik Sekowa, a 80-as számú katonatemetőben 468 osztrák-magyar, 378 német, 360 orosz katona van eltemetve, akik 1914 év során és 1915 májusában estek el.

Ropica Ruska, ma Ropica Górna település Sekowától dél-keletre található, ahol a 67-es katonatemető külterületen, egy réten található, ahol 7 tömegsírban és 2 önálló sírban vannak eltemetve a katonák. Az itt eltemetettek 1914 telén, az állásokban és a gorlicei áttörés folyamán estek el. A település területén, egy domboldalon található a 67-es katonatemető, itt 110 katonát temettek el, 13 tömegsírban és 4 önálló sírban. Ebből 58 osztrák-magyar, 52 orosz katona, többen a császári és királyi 26-os (győri) gyalogezredben harcoltak. A 77-es katonatemető a faluban található, ahová 408 katonát temettek el, 1915. március és május között. A 39 tömegsírban és 10 önálló sírban 215 osztrák-magyar, 31 német és 162 orosz katona van eltemetve. A 78-as katonatemető is a faluban található, ebbe a temetőbe 1915 év elején temettek 287 katonát, ebből 122 osztrák-magyar, 165 orosz katona volt.

Ropica Górna településtől délre található Malasztow, annak külterületén egy domboldalon, erdőtől körülvéve található a 66-os számú katonatemető. Ide a temetőben 1915-ben temettek 41 osztrák-magyar és 77 orosz katonát. Az osztrák-magyar katonák a cs. és kir. 18-as és 28-as cseh gyalogezredből, valamint a cs. és kir. 33-as gyalogezredből (Arad) kerültek ki.

Szintén itt található a 65-ös Malasztow-Kornuta katonatemető, a Kornuta-hegy nyugati lejtőjén, ahol 111 osztrák-magyar és orosz katona van eltemetve.

Malasztowtól délre található a 60-as számú Petna-Malasztowka katonatemető, a Malasztowka-hágón, Petna falu nyugati részén. A temetőben egy fából épült ká-

polna is van, melyen a Czesztochowai Szűzanya kép másolata látható. A temetőben 174 osztrák-magyar katona 4 tömegsírban és 63 egyéni sírban van eltemetve, 36-nak neve ismeretlen.

Malasztowkai temetőtől délre található Gladyszow település, melynek külterületén van az 55-ös számú katonatemető. A temetőben 1915. február és május között temettek 104 katonát, 12 osztrák-magyar és 92 orosz katonát. Az osztrák-magyar hadseregből az osztrák 24-es és 25-ös Landwehr-gyalogezred, valamint a 28-as tüzérezred katonáiból került ki. Szintén Gladyszow keleti részén található a 61-es számú Gladyszow-Wirchne katonatemető, ahová 1915-ben 194 osztrák-magyar és 5 orosz katonát temettek el.

Gladyszowtól nyugatra található Uscie Gorlickie település, ahol a 57-es számú katonatemető található. A temetőben, két tömegsírban és 45 egyéni sírban 48 osztrák-magyar, közöttük a Császári és Királyi 96-os gyalogezred katonái, (horvát-magyar) és 11 orosz katona van eltemetve.

A mai lengyel-szlovák határ közelében található Regietow település, ami 1945 után jött létre, Regietow Nizny területén, Regietow Wyzny mára elnéptelenedett, itt található a 48-as számú katonatemető. A Jaworzynka-hegy (869 méter) észak-keleti lejtőjén fekvő temetőben, 4 tömegsírban és 7 önálló sírban 210 katona van eltemetve, 74 osztrák-magyar, 136 orosz. A temetőben 1914. november és 1915 májusa között temettek katonákat. Szintén Regietow területén, a Rotunda-hegy (771-méter) tetején található az 51-es számú katonatemető. Ide 1915. február és március hónapokban temettek 42 osztrák-magyar és 12 orosz katonát.

Regietowtól dél-keletre, közvetlenül a mai lengyel-szlovák határ mellett található Konieczna település. A falu dél-nyugati részén a 46-os számú katonatemetőben, 6 tömegsírban és 48 önálló sírban 168 osztrák-magyar és 135 orosz katonát temettek el 1915. januárban és februárban. A 168 osztrák-magyar katonából 163-nak ismert a neve, közöttük megtalálhatóak a császári és királyi 5. gyalogezred katonái is, akik Eperjes, Szatmárnémeti, Kisszeben vidékéről kerültek ide. Szintén Konieczna településen, az ortodox templom melletti magaslaton található a 47-es számú katonatemető, itt 18 osztrák-magyar és 108 orosz katona van eltemetve.

Koniecznától észak-keletre fekszik Czarne település, attól északra az 53-as katonatemető található, ahová 1915 januárjában temettek el 61 osztrák-magyar és 316 orosz katonát, 4 tömegsírban és 10 egyéni sírban.

Emlékhelyek és katonai temetők a mai Olszország és Szlovénia területén

Olaszországban ma több helyen is található katonatemető, illetve különböző emlékhelyek, az I. világháborúban elesett magyar katonák emlékére. Egy ilyen hely a Doberdo-fensíktől észak-keletre, a mai olasz-szlovén határ közelében lévő, Devetachi településtől dél-nyugatra található Visintini faluban a „Magyar Kápolna”. A valamikori 17-es hadosztály temetője közelében kezdték építeni még 1916-ban. A front vonalak mögött, a temetők közelében, ahol sokszor tömegsírok sorakoztak,

több helyen is építettek kápolnákat, ilyen volt a Visintiniben épült is. Az 1918 januárjában hadszínterre látogató I. Károly király is szorgalmazta a kápolna építését. A Visintiniben épült kápolna 1918 októberében készült el, de a háború vége nem tette lehetővé teljes befejezését, 2009-ben újították fel és adták át. A kápolna közelében lévő temetőt és sírokat időközben felszámolták, a hamvakat a Fogliano Redipuglia területén kialakított osztrák-magyar temetőben helyezték el. A település az Isonzo folyó mellett található, a Doberdó-fennsíktól észak-nyugatra. A temetőben 12000 ismeretlen és 2550 ismert katona van eltemetve, közöttük számos magyar névvel is találkozhatunk.

Az Isonzo fronton találhatóak a 4-es honvéd gyalogezred által karszti kőből épített, 2,5 méter magas, gúla alakú, felirattal ellátott emlékművek. Ezeket a harcok színhelyein állították fel a háború után, az itt elesett magyar katonák emlékére. A 4. honvéd gyalogezred a 20. honvéd hadosztály keretei között harcolt, az 1-es, 3-as, valamint a 17-es honvéd gyalogezredekkel együtt. Ilyen emlékmű áll a Monte San Michele északi lejtőjén, San Martino Carso településen, a „Templom dombon”, valamint Monte San Gabriele déli lejtőjén. A mai Szlovénia területén, Nova Vas településen áll a negyedik emlékmű.

A Triesztől északra található település Prosecco osztrák-magyar temetőjében van eltemetve 5050 katona, akik a Karszt-vidéken harcoltak. Közülük 1369-et 1970-ben a Doberdó környéki temetőkből hoztak ide. A piedmontai temetőből 1103 katona földi maradványai kerültek ide. Az ötvenes években Prosecco környékéről, mint egy 800 osztrák-magyar katonát temettek itt el.

Aurisina (régai neve Nabrezina) település Triesztől északra, a tenger mellett található, 1915 és 1917 között Monfalcone és a Hermada-hegy között elesett osztrák-magyar katonák vannak itt eltemetve. Ezen a területen a 11. Isonzo csata során súlyos harcok folytak. Ebben az osztrák-magyar katonai temetőben 1934 katona nyugszik.

Szlovéniában található Sveto település, régebbi neve Süta, vagy Sutta. A valamikori Magyar Vöröskereszt tábori kórházában elhunyt katonákat temették a templom közelében létrehozott temetőbe. Az itt eltemetett 1170 hősihalottból 678-an magyarok voltak.

Ma Szlovénia területén található Solkan település, az egykori Görz, ma Gorizia (Olaszország) és a (Szlovénia területén épült) Nova Gorica mellett, amihez ma tartozik. Az egykori város szélén, a Sabotin és Monte Santó hegyek között kanyargó Isonzo folyó partján található temetőben 1500 osztrák-magyar katona van eltemetve, ebből 700 magyar katona. A település nevezetessége az 1905-ben épített köhíd, mely az Isonzo folyón ível át. Teljes hossza 220 méter, középső ívének hossza 85-méter, a vasútvonal Jesenicét köti össze Nova Goricával.

Oslavia ma Gorizia (Olaszország) része, a város északi részén. Az 1938-ban épült nagyszabású emlékmű 57741 katona földi maradványait őrzi, ebből 36000 kiléte ismeretlen, osztrák-magyar katonák 540-en vannak.

Goriziától északra, Tolmintól délre (ma Tolmin része) található Modrejce, ahol az osztrák-magyar katonatemetőben főleg a tolmini hídfőállásban harcolt és elesett

katonák vannak eltemetve. A sírokat egyforma sírkövek jelölik, van egy központi emlékmű is.

Tolmintól észak-keletre található Ukanc, ahol az osztrák-magyar katonatemetőben az 1915 és 1917 közötti harcok során, főleg a Krnsko-hegység területén elesett katonákat temették. A temetőben 282 sír van, 221 sír névvel, a több nemzetiségű katonák nevei között sok magyar is található.

Ukancról észak-nyugatra található Soca település, (az Isonzo folyó neve szlovén nyelven is Soca) a temetőjében vannak eltemetve azok az osztrák-magyar katonák, akik 1915 és 1917 között a Javorscek és Krn környékén harcoltak. A temetőben 1400 katona van eltemetve.

Socától észak-nyugatra található a hegyek között Log pod Mangartom település. Katonai temetőjében 800 különböző nemzetiségű osztrák-magyar katona van eltemetve, a temető mellett 1916-ban egy mecset is épült az ebben a térségben harcoló bosnyák katonák számára. A mecsetet 1918 után lebontották.

Socától észak-keletre található Trenta település, a Trenta hegységben ered, 900-méter magasságban a Soca, olasz nyelven Isonzo folyó. Trenta közelében van eltemetve 200 osztrák-magyar katona, akik az itteni katonai kórházban haltak meg, és itt vannak eltemetve azok az orosz hadifoglyok is, akik a Vrsic hegyen útépítés közben haltak meg.

Goriziától észak-nyugatra található Cormons település, ahol az osztrák-magyar temetőben 250 kereszt és egy kőobeliszk található, ahol 282 katona földmaradványai vannak eltemetve.

Az Isonzo-folyótól nyugatra, Udine és a tenger között található Palmanova, ahol az I. világháború során hadifogolytábor is volt. A város közelében az osztrák-magyar temetőben, kápolna és katonasírok emlékeztetnek az itt eltemetettekre.

Stanjel település is ma szlovén területen található, közel a mai olasz határhoz. A településen létrehozott katonatemetőben azok az osztrák-magyar katonák vannak eltemetve, akik a közeli fonton, vagy a XVII. században épült, régi nevén, a Sankt Daniel kastélyában működő kórházban hunytak el. Az osztrák-magyar temetői kataszter alapján itt 993 azonosított katona van eltemetve.

Stanjeltől észak-nyugatra található Branik (rég neve Rifenberg) település, a település és annak közelében található két osztrák-magyar temető. Az itt eltemettek a közeli harctéren, vagy a braniki katonai kórházban hunytak el. Olasz adatok alapján 275 katona van itt eltemetve.

Szintén Szlovéniában található Rance-Vogrsko település Goriziától dél-keletre található, az itteni osztrák-magyar katonatemetőben a közeli katonai kórházban elhunyt katonákat temették.

Volcja Draga település szintén Goriziától dél-keletre található, az osztrák-magyar temetőben főleg a soproni 76-os gyalogezred katonáit temették, a 10. és 11. Isonzo csatában elesett katonákat, akik a Vrtojba-Bile hegységekben harcoltak, Goriziától délre. Egy kőgúla emlékmű emlékeztet rájuk. A temetőben később a környékbeli kisebb sírkertekből is ide temették a katonákat. A temetőben 1599 osztrák-magyar katona nyugszik.

Bovec település Szlovéniában, a Júliai-Alpokban, a mai olasz határ közelében található, az osztrák határtól 30 kilométerre. A település keleti határában, ahol a Korotnica folyó az Isonzo folyóba ömlik, található a temető. Itt 1922 egyforma sírkő látható, ahová az osztrák-magyar katonák vannak eltemetve. Bovectől 4 kilométerre áll, a Korotnica patak 60 méter mély szurdokja felett a Kluze erőd. A ma is látható erődöt 1882-ben építették, fontos stratégiai pont volt mind két világháború során.

Tolmin az Isonzo és a Tolminka összefolyásánál fekszik, közel a mai olasz határhoz, Goriziától északra. Az 1916-ban létesített osztrák-magyar temető a Vogel és a Krn hegyek közötti területért folyó harcokban elesett 3300 katona végső nyughelye. Tolmintól északra található Javorca Szentlélek Emléktemplom, a Tolminka patak felett emelkedő magaslaton épült a templom, az elesett osztrák-magyar katonák emlékére 1916-ban. A templom alul kőből, felül fából épült, ma felújítva látható. A templom falán, lőszeres ládák deszkáiba égetett 2564 elesett katona neve olvasható. Tolmintól észak-nyugatra található Kobarid, a régi Caporetto. A település felett a Szent Antal-dombon épült fel az osszarium (csontház) és az olasz katonák emlékhelye, 2748 ismeretlen és 7014 ismert katona emlékére.

Monte Grappa hegység, melynek legmagasabb pontja 1775 méter, Roveretotól dél-keletre, a Piave folyótól nyugatra található. A két világháború között az olaszok a Monte Grappa tetején egy monumentális emlékművet és osszariumot építettek, az itt elesett katonáknak, de ide gyűjtötték a környékből az eltemetett katonák földi maradványait is. Ez a hely lett 12615 olasz (ebből ismeretlen 10332) és 10295 osztrák-magyar (ebből ismeretlen 10000) elesett katona végső nyughelye.

Dél-Tirol hegyei között, a Nasswand-hegy (2254 méter) meredek lejtőjén, Toblach településtől délre található egy osztrák-magyar temető. A háború alatt hadikórház is működött itt, és az itt elhunytakat ide temették. A temetőben 1259 túlnyomórészt nem német anyanyelvű katonák, szlovének, horvátok, magyarok és olaszok vannak temetve 463 sírban. Az osztrák katonákat később Brixen (Bressanone) temetőjébe temették át. A temetőkápolna és egy obeliszka névtelenül itt nyugvó katonákra emlékeztet. Ebbe a temetőbe temették el azt a 13 magyar katonát is, akit a Spondigna/Spondinig temetőjéből temettek át, több nem német ajkú katonával együtt. Az Adige-völgyében a Stilsfer Joch felé vezető út mellett fekvő temetőben egykor 150 sír volt, de a temető rendezése során több sírt felszámoltak. A temetőben ma is láthatók a magyar katonák sírkövei. A térségben Stilsfer Joch 2757 méter magasságában harcoltak 1915 és 1918 között a Császári és Királyi 29-es gyalogezred IV. zászlóalj katonái is, akik közül többeket itt temettek el. Az Otler-csúcson (3905 méter) emléktábla őrzi emléküket.

A Császári és Királyi 29-es (Loudron) gyalogezred I. zászlóalja Nagybecskerekén, a II., III., és IV. zászlóalja Temesváron állomásozott.

A Fiemme-völgy a Dolomitok déli peremén, Bolzánótól dél-keletre található, itt található a Paneveggio-tó partján épített Buso erőd, mely fontos stratégiai pont volt az I. világháború során. Ettől észak-keletre található a Valles-hágó 2032-méter magasságban, itt egy 1914-ben épített, majd 1948-ban átépített kápolna áll, ez a „paneveggioi katonai temető” kápolnája, az I. világháború során elesett katonák emlékére.

Bolzanótól észak-keletre található Bruneck, mai neve Brunico itt az első világháború alatt több katonai kórház is működött. Az itt meghalt katonákat és a Dolomit fronton elesett katonák eltemetésére hoztak létre egy temetőt 1915 júliusában. Az itt eltemetett olasz katonákat 1932-ben, a német katonákat 1938-ban más helyre szállították, és temették el. A temetőben az osztrák-magyar hadsereg 669 katonája, 103 orosz hadifogoly és 13 szerb, valamint 7 román van eltemetve. A második világháború 19 német és osztrák katonája is itt nyugszik.

Rovereto egy dombján az olaszok építettek egy osszáriumot, itt nem csak olasz katonák földi maradványai vannak eltemetve, de környékbeli temetők felszámolásakor ide temették az osztrák-magyar katonákat is.

Verona város külterületén található egy temető, amit 1851-ben nyitottak meg. Az első világháború alatt és után ide temették a meghalt osztrák-magyar foglyokat (5684 fő). A temetőt 1994-ben újítták fel.

FÜGGELÉK

Táblázatok

Jelmagyarázat

- + = az anyakönyvben is szerepel a neve
 - = az anyakönyvben nem szerepel a neve

Jászapáti

Emlékművön szereplő nevek	anyakönyv másolatokban a szolnoki levéltárban	Lukácsi Imre István által gyűjtött, a könyvben szereplő hősök neve	Születési év
Ádám Ferenc	+	+	1878.
Ádám Imre	-	+	1883.
Ádám István	+	+	1884.
-	-	Ádám István (halott)	1874.
-	Ádám József	+	1894.
Ádám Pál	+	+	1877.
-	-	Alexander Pál (hal.)	1895.
Andrási Béla	-	-	-
Andrási István	+	+	1887.
Andrási István	+	+ (Andrássi I.)	1878.
Andrási János	-	+	1882.
Andrási József	-	+ (sebesült)	1889.
Andrási József	-	+	1890.
Andrási Miklós	+	+	1883.
Andrási Miklós	-	-	-
Andrási Pál	Andrási Győző Pál	+	1895.
-	-	Andrássi Ferenc (h.)	1876.
-	Antal Miklós	+	1893.
-	B. Kiss Kálmán	B. Kis Kálmán	1888.
-	B. Nagy Bertalan	Nagy G. Bertalan	1889.
Bagi Alajos	-	Bagi Lajos (sebesült)	1884.

Bagi András	-	-	-
-	Bagi B. Gábor	+	1893.
Bagi B János	Bagi János	+	1883.
-	Bagi Bertalan	+	1880.
-	Bagi Gábor	+	1870.
Bagi István	-	+	1887.
-	Bagi István	+	1888.
Bagi József	-	+	1893.
Bagi Kálmán	-	+	1897.
Bagi Zsigmond	+	+	1881.
-	-	Bajzát István (halott)	1896.
-	-	Baki János (Bagi) h.	1895.
Balajti Bertalan	-	-	-
-	Balajti Imre	+	1894.
Balajti István	+	+	1888.
Balajti István	-	-	-
-	-	Balajti Miklós (hal.)	1876.
-	Balajti Péter Pál	+	1883.
-	-	Balázs Mihály (hal.)	1895.
Balázs Szilveszter	-	+	1887.
-	-	Balla Benő Sándor h	1886.
-	Balla Ferenc	+	1897.
-	-	Balla István (hal.)	1888.
-	(Palla) Balla István	Balla István (hal.)	1889.
Balla János	-	+	1884.
Balla Lajos	-	Balla Lajos orosz hf.	1881.
Balla Vince	-	-	-
-	Balog István	+	1895.
-	Balogh József	+	1892.
-	Bálint Jakab	+	1873.
Bárdos Ignác	-	-	-
Bárdos István	-	Bárdos István (seb.)	?77-es mz.
-	Bárdos János	-	-
Bárdos Joachim	+	+	1875.

Bárdos József	-	Bárdos József (seb.)	1884.
Bárdos Kálmán	+	+	1878.
-	Bárdos Mihály	+	1884.
Belner Ferenc	-	-	-
-	Bencsik János	+	1894.
-	-	Bencsik József (hal.)	1884.
-	Berdó Bertalan	+	1891.
-	Berdó István	+	1879.
-	Berdó István	+	1889.
-	-	Berdó János (hal.)	1883.
-	-	Berdó János (hal.)	1897.
-	-	Berdó József (hal.)	1880.
Berdó László	-	-	-
Berdó Mihály	-	+	1889.
-	Berdó P. József	+	1883.
Berente Béla	+	+	1898.
Berente József	+	+	1894.
-	-	Bertalan Antal (hal.)	?, temetése Eger 1918.
-	-	Bertalan István (hal.)	1896.
-	-	Borzák Miklós (hal.)	1877.
-	Béres Deák János	+	1887.
-	-	Béres Dezső (hal.)	1893.
Béres Imre	-	-	-
Béres István	+	+	1882.
Besze Károly	-	-	-
Birkás Balázs	+	+(Birjás) ?	1884.
-	Birkás Barnabás	+	1883.
Birkás Bertalan	+	+	1878.
-	Birkás Ignác	+	1881.
-	-	Birkás Imre (hal.)	1885.
Birkás István	Birkás István Mátyás	+	1892.
Birkás János	+	+	1888.

Birkás János	+	+	1894.
-	-	Birkás Kálmán (hal.)	1889.
-	Birkás Lajos	+(Birkus) ?	1900.
-	-	Birkás Lajos (hal.)	1899.
Birkás Mihály	-	-	-
Birkás Miklós	+	+	1880.
-	Bódi Cs. Szilveszter	+	1895.
-	Bódi István	+	1880.
-	Bodnár József	+	1893.
-	-	Bolyos István (hal.)	1874,
Bolyós István	+	+	1887.
Bolyós József	-	-	-
-	Borbás Balázs	+	1895.
-	Borbás Balázs	+	1883.
-	Borbás Ferenc	+	1882.
Borbás József	+	+	1891.
-	Borbás János	+	1894.
-	Bordás János	+	1884.
-	Borbás Kálmán	+	1879.
-	-	BorbélyJános (hal)	1890.
-	-	Borocs József (hal.)	1900.
Boros József	-	+(Boross, hal.)	1898.
-	Borzák Áron	+	1891.
Borzák Miklós	+	+(Borzák) ?	1877.
Bősze József	-	-	-
Bőszén Zsigmond	+	+(Bőszény) ?	1882.
Budai Andor	-	-	-
Budai Gábor	+	+	1887.
-	-	Budai János (hal.)	1879.
-	Budai Sándor	+	1892, 1
-	Bugyi B. András	+	1891.
-	Bugyi Balázs	+	1875.
Bugyi Béla	+	+	1886.
Bugyi Gábor	-	+	1886.

Bugyi Imre	+	+	1882.
Bugyi István	+	+	1881.
-	-	Bugyi József (hal.)	1891.
Bugyi Lajos	+(Alajos)	+	1888.
Bugyi Miklós	-	-	-
Busai István	+	+(Bucsai) ?	1891.
Busai Mihály	+	+	1896.
Csaplár Gábor	+	+	1879.
Csikós Bertalan	-	-	-
-	-	Csékmány (Czékmány) Sándor	1889.
-	-	Czekus Andor	1885.
-	-	Cseh Ferenc (hal.)	1884.
-	Cs. Nagy János	+	1884.
Csikós Bodiszil ?	Csikós Bódi István	+	1889.
Csintó István	+	+	1882.
-	Csordás István	+(Gordás) ?	1884.
Csóke Ferenc	+	+	1881.
-	-	Csóke Gábor (hal.)	?
Csóke Lajos	-	+	1892.
Csuka István	-	-	-
Deli Ferenc	-	-	-
-	-	Deli István (hal.)	1896.
Deli Sándor	+	+	1886.
Demény János	+	+	1891.
-	Deutsch Miklós	+	1898.
-	Dobóczy Bertalan	+(Dobozi)	1885.
-	Dósa Elek	+	1890.
Dósa János	+	+	1884.
Dósa József	+	+	1892.
Dósa Vince	+	+	1884.
-	-	Dózsa Balázs (hal.)	1892.
-	-	Fajti Gábor (hal.)	1899.
Faragó Gábor	-	-	-

Faragó István	-	-	-
-	Faragó Sándor	+	1892.
-	Farkas Alajos	+	1894.
-	Farkas A. Sándor	+	1886.
Farkas Antal	+	+	1890.
Farkas Gábor	+	+	1894.
Farkas István	-	+	1895.
Farkas István	-	+	1899.
Farkas István	-	+ (sebesült)	1887.
Farkas János	+	+	1878.
-	-	Farkas János B. (ha.)	1887.
Farkas József	-	Farkas L. József (h.)	1899.
Farkas L. Balázs	+	Farkas Balázs	1883.
-	-	Farkas László (hal.)	1894.
Farkas Szilárd	-	-	-
-	Fehér Dezső Károly	+	1895.
-	Fehér István	+	1891.
-	-	Fekete Szilárd (hal.)	1873.
Füzér István	+	+	1884,
-	G. Nagy László	+	1890.
Gál Gábor	+	+	1890.
-	-	Gecse András (hal.)	1897.
-	Gecse István	+	1884.
-	-	Gecse János (hal.)	1875.
Gojsza József	+	+(Golysza)	1879.
Grosszmann Jenő	-	-	-
Gulyás Andor	-	-	-
-	Gulyás András	+	1883.
Gulyás Ferenc	-	-	-
-	Gulyás János	+	1882.
-	-	Gulyás József (hal.)	1875.
Gulyás Kálmán	+	+	1880.
Gulyás Lajos	+	+	1870.
Gulyás Pál	+	+	1878.

Gulyás Vince	+	+	1890.
-	Gyenes Elek	+	1895.
Gyenes Gábor	-	+	1889.
-	Gyenes István	-	-
Gyenes János	-	-	-
György István	+	+	1894.
-	Győri István	+	1882.
-	Hajnal István	+	1889.
Halász Gábor	-	-	-
-	Háfra Károly	+	1881.
-	Hirsberger András (Ferenc)	+	1878.
-	Holló Márk	+	1896.
Horváth Balázs	-	+	1881.
-	-	Horváth Béla (hal.)	1868.
-	Horváth Ferenc	+	1892.
-	-	Horváth Flórián (h.)	?
-	Horváth Gábor	+	1874.
-	Horváth Gáspár	+	1894.
-	Horváth János	+	1893.
-	-	Horváth Kálmán (h)	1889.
-	Horváth Sándor	+	1890.
-	Hubai Imre	+	1884.
-	Illés Gábor	+	1889.
-	-	Illés János (hal.)	1889.
-	Ivanics István	+	1886.
-	Ivanics József	+	1885.
-	Ivanics Mihály	+	1898.
-	Járvás Ferenc	+	1894.
Járvás Imre	+	+	1886.
Járvás István	-	+ (két sebesült Járvás István)	1890, d. és 1880.
-	Járvás János	+	1875.
-	-	Járvás Miklós (hal.)	1896.

Jász János	+	+	1886.
Jónás István	+	+	1883.
Juhász Gábor	+	+	1880.
Juhász Mátyás	-	Juhász K. Mátyás	1893.
-	K. Kovács József	+ Kovács K. J.	1891.
-	Kajmár István	+	1886.
-	Kalló Mátyás	+	1888.
-	Káli Ferenc	+ (Ráli F.)	1886.
Kálmán D. Mihály	Kálmán Mihály	+	1879.
-	Kálmán József	+	1883.
Kálmán Lajos Antal	+	+	1882.
-	Kálmán Mihály	+	1879.
-	Kalmár Árpád	+	1882.
Kalmár Balázs	+	+	1884.
-	Kalmár Balázs	+	1895.
Kalmár József	-	+	1899.
-	Kalmár Lajos	+	1889.
Kalmár Miklós	-	-	-
-	Karkus Balázs	+ (Kurkus B.)	1897.
-	Kaufmann Kálmán	+	1885.
-	Kecskés Tóth János	+	1874.
-	Kis András	+	1887.
-	Kis Barnabás	+	1892.
-	Kis Berdó Bertalan	+	1879.
-	Kis István Sándor	+	1892.
-	Kis János	+	1889.
Kiss J. Balázs	-	Kis Balázs (sebesült)	1892.
Kiss P. Gábor	Kis P. Gábor	+	1873.
Kiss P. János	-	Kis P. János	1889.
Kiss P. Kálmán	-	+(sebesült)	1892.
Kiss P. Lajos	-	-	-
Kiss T. Pál	Kis Tamás Pál	+	1884.
-	-	Kiss Béla (halott)	1895.
-	Kiss Gábor	+	1896.

-	Kiss István	+	1895.
-	Kiss József Jakab	+	1883.
-	-	Kitovan Radics (ha.)	?
Koczka József	Koczka József Aladár	+	1885.
Kocsis Gábor	-	+	1892.
-	-	Kocsis Béla (halott)	1894.
-	Kocsis Kálmán	+	1887.
Kommlóssi István	Komlósi István	+	1880.
-	Kontrek Mihály	+	1895.
Kovács Barna	-	+	1897.
-	Kovács Ferenc	+	1884.
-	Kovács János	+	1894.
Kovács K. József	-	+	1891.
-	Kovács Miklós	+	1887.
Kozma Ferenc	-	-	-
-	Kökény István	+	1894.
-	Krizsó Béla	+	1894.
Kubenyi Imre	-	Kubinyi I. (sebesült)	1891,
Lados Alajos	-	-	-
Lados Balázs	+	+	1890.
-	Lados István	+	1889.
Lados József	+	+	1888.
-	-	Lados Mihály József (halott)	1892.
Lados Miklós	+	+	1896.
Lakatos András	-	+	1889.
Lakatos István	+	+	1890.
-	Lakatos István	+	1882.
Lakatos Mihály	-	-	-
-	Lázár Zoltán	+	1888, (89).
Léhi József	+	+	1896.
-	Lendvai Balázs	+	1895.
Lóczi Balázs	-	+(sebesült)	1889.
Lóczi Barnabás	Lóczi Barna	+	1894.

Lóczy Ferenc	+	+	1895.
-	Lóczy Ferenc László	+	1884.
Lóczy Imre	-	-	-
-	Lóczy Lőrinc	+	1895.
Lóczy Mihály	+	+	1891.
Locskai Mihály	+	+	1890.
Lórik Ernő	-	+(Lórik)	1879.
-	Ludas Balázs	Lados Balázs	1890.
-	-	Lados István (hal.)	1889.
-	-	Lados József (hal.)	1888.
-	Ludas Mihály József	Lados Mihály József	1892.
-	-	Lados Miklós (hal.)	1896.
Magócs Antal	-	+(Magocs)	1870.
Makkos József	-	-	-
-	-	Malnár Antal (hal.)	1893.
-	Menyhárt Ferenc	+	1886.
-	Menyhárt József	+	1894.
Menyhárt Miklós	-	-	-
-	Mezei Szabó Gyula	+	1894.
-	Mihályi B. Lajos	+	1890.
-	Mihályi Gábor	+	1890.
Mihályi Imre	-	-	-
Mihályi István	+	+	1878.
Mihályi István	-	+	1892.
-	Mihályi János	+	1884.
-	Mihályi János	+	1874.
Mihályi József	-	+	1885.
-	Mihályi József Gergely	+	1884.
Mihályi Kálmán	+	+	1879.
Mihályi Mátyás	+	+	1886.
Mihályi Miklós	-	-	-
-	Mihályi V. István	+	1883.
Mihályi Vince	+	+	1899.

Miklós Balázs	-	-	-
-	-	Miklós László (hal.)	1890.
-	Móga Tivadar	+	1881.
Molnár Ignác	-	-	-
Molnár István	+	+	1872.
-	Molnár Kálmán Antal	-	1877.
-	Nagy András István	+	1869.
-	Nagy Béla	+	1880.
-	Nagy Bertalan	+	1873.
-	Nagy (József) Dávid	Nagy Dávid	1878.
Nagy Ferenc	-	Nagy G. Ferenc	1870.
-	Nagy Ficsor Gábor	+	1892.
-	Nagy Ficsor István	+	1877.
Nagy G Bertalan	-	+	1889.
-	Nagy Cs. János	Nagy G. János	1878.
-	-	Nagy G. II. József h.	1891.
-	Nagy G. István	Nagy István	1877.
Nagy G. József	-	+(sebesült)	1891.
-	Nagy I. Antal	Nagy J. Antal	1888.
Nagy I. Ferenc	-	Nagy István Ferenc (sebesült)	1889.
Nagy I. János	-	Nagy János	1892.
-	-	Nagy II. János (hal.)	1887.
Nagy I. Pál	-	Nagy J. Pál (seb)	1882.
-	Nagy I. István	Nagy J. István	1891.
-	-	Nagy István (hal.)	?
-	Nagy J. István	+	1894.
-	Nagy István Dávid	+	1892.
-	Nagy Jóska Pál	+	1889.
-	-	Nagy László (hal.)	1899.
-	Nagy L. István	Nagy Sz. István	1878.
Nagy L. Mihály	-	Nagy Mihály Z. L. Nagy Mihály	?
-	-	Nagy Mihály (hal.)	1875.

-	Nagy M. József	+	1881.
-	Nagy P. László	+	1885.
-	-	Nagy P. Pál (hal.)	1892.
-	-	Nagy Pál Bertalan h.	1888.
-	Nagy Pál József	+	1896.
-	Nagy Samu István	+	1891.
-	Nagy Sz. Gábor	+	1882.
-	-	Nagy Sz. István (ha.)	1878.
Nagy Vince	-	+	1895.
Nagypál Ferenc	-	-	-
-	Nagypál János	+	1888.
Nagypál László	Nagy Pál László	Nagypál László	1889.
Nyitrai Béla	-	(Asinara hft. hal.)	?
Nyitrai Ferenc	-	+	1881.
-	Nyitrai Gábor	+	1889.
Nyitrai László	-	-	-
-	-	Orosz József (hal.)	1874.
-	Pádár Antal	+	1877.
Pádár Joachim	-	+	1898.
Pádár Mihály	-	-	-
-	Pásztor László	+	1895.
-	Pásztor Sándor	+	1894.
-	Pataki János	+	1882.
-	Pataki Lajos	+	1885.
-	-	Pataki Péter (hal.)	1876.
-	-	Plocsokoi Mihály (h.)	1890.
-	Pócsik István	+	1891.
Pongo Gábor	-	+ (oroszf.)	1893.
Pongo István	+	(Pongó I.)	1887.
-	Pongó István	(Pongó I.)	1877.
Pongo János	-	-	-
Rácz Dezső	(Dezső és Illés néven is szerepel)	Dezső	1893.
Rácz István	-	+	1888.

Függelék

-	Rácز Sándor József	+	1885.
Radics Ferenc	-	-	-
-	Radics Miklós	+	1890.
Radics Sándor	-	-	-
Rago István	+	+ (Ragó, Rágó)	1892.
Rajki Ferenc	-	-	-
-	Rajki József	+	1881,
Rákosi Menyhért	-	-	-
Rákosi Mihály	-	+	1892.,
-	-	Reiner Ferenc (hal.)	1898.
-	Rédei János	+	1895.
Réz Antal	+	+	1889.
Réz István	+	+	1881.
Réz János	-	-	-
-	Réz Móricz	+	1890.
-	Rusvai Balázs	+	1896.
Rusvai Ferenc	+	+	1892.
Rusvai Gábor	-	+ (Rusvay)	1881.
Rusvai János	+	+	1894.
Rusvai János	+	+	1884.
Rusvai Zsigmond	+	+ (Rusvay)	1881.
-	-	Sági Gábor (hal.)	1878.
Sági H. László	-	-	-
-	-	Sági János (hal.)	1885.
Sári Béla	Sápi Béla	+	1897.
Scirlades Iván	Scipiades Iván	+	1885.
Sinkó K. Ferenc	+	+	1891.
Solymosi Mihály	-	Solymosi (Frikk) Mihály	1896.
-	-	Somoskővi János (halott.)	1896.
-	Sóti Bertalan	+	1883.
Sóti István	+	+	1891.
Sóti József	-	-	-

Sóti Kálmán	-	-	-
-	-	Sóti Péter (hal.)	1894.
Stadler József	-	-	-
Sterák József	+	Szterák J.	1885.
-	Stupek József	+	1886.
Susztár Mátyás	+	+	1885.
Susztár Pál	+	+	1887.
-	Szabari Balázs	+	1878.
Szabari Bertalan	-	+	1892.
-	-	Szabari Elek (hal.)	1891.
Szabari Ferenc	+	+	1884.
-	-	Szabari Ferenc (hal.)	1881,
-	Szabari Ferenc	+	1895.
Szabari Pál	+	+(Szabari)	1891.
-	-	Szabary Pál (hal.)	1878.
Szabó András	+	+	1884.
Szabó Gyula	-	Mezei Szabó Gyula	1894.
Szabó Imre	-	-	-
Szabó János	+	+	1885.
-	-	Szabó János (hal.)	1872.
-	-	Szabó József (hal.)	1887.
-	Szanyi Ferenc	+	1890.
-	-	Szekeres István (ha.)	?
Szentesi Ferenc	-	+(Szerb hf.)	1886.
Szepesi Mihály	+	+	1888.
-	-	Sziksza István (hal.)	1875.
Sziksza Kálmán	+	+	1888.
-	-	Szilak Ljubomir (h.)	1881.
Szilák Joachim	-	-	-
-	-	Szőke István (hal.)	1891.
-	Szőke Mihály	+	1873.
-	-	Szterák József (hal.)	1885.
Tajti A Ferenc	-	Tajti Ferenc (hadif.)	1886.
Tajti A István	+	+	1888.

Tajti András	-	-	-
Tajti Bálint	-	-	-
Tajti Elek	+	+	1893.
Tajti Gábor	+	Tajti G. Gábor	1897.
-	-	Tajti Imre (hal.)	1889.
-	Tajti István	+	1889.
-	-	Tajti István (hal.)	1890.
Tajti J. Gábor	+	+	1890.
Tajti János	-	+	1896.
Tajti K. János	+	+	1880.
-	-	Tajti János (hal.)	1895.
-	Tajti Károly	+	1880.
Tajti László	+	+	1893.
-	Tajti Mihály	+	1884.
Tajti Miklós	+	+	1886.
-	-	Tajti Péter Pál (h.)	1893.
-	Tajti Sándor	+	1894.
-	-	Tajthy István (hal.)	1852.
Tasnádi István	+	(Tamádi) ?	1889.
Tasnádi József	-	-	-
-	Tóth Ferenc	+	1887.
Tóth K. Gábor	Tóth Gábor	+	1878.
Tóth István	+	+	1896.
-	-	Tóth István (hal.)	1876.
-	Tóth István	Tóth R. József néven házastárs, anyja neve	1877.
-	Tóth János	mh. 1917. jún. 15	1879.
-	-	Tóth János mh. 1917. máj. 20 (30.gy.e.)	1879.
-	Tóth K. Miklós	+	1893.
Tóth K. Sándor	-	+	1887.
Tóth Kecskés János	+	Kecskés Tóth János	1874.
Tóth P. Balázs	+	+	1882.
-	Tóth P. Kálmán	(Tóth S. ?) Balázs testvére	1888.

Tóth Rigó József	-	+	1877.
-	-	Tóth Samu (hal.)	1898.
-	Török András	-	-
Török M. Barnabás	Török Miklós Barnabás	+ Török Miklós	1879.
-	-	Török Miklós (hal.)	1881.
Urbán Balázs	-	+ (orosz hadifogság)	1893.
Urbán Barnabás	+	+	1884.
Urbán Béla	+	+	1886.
Urbán Ferenc	+	+	1877.
Urbán István	+	(hal. 1917. dec. 31)	1882.
-	-	Urbán István mh. 1915. nov.1 (29. gy.)	1882.
-	-	Urbán István (hal.)	1891.
Urbán János	+	+	1886.
-	Urbán János	+	1876.
-	Urbán János Gábor	+	1891.
-	-	Urbán László (hal.)	1890.
Utassy István	Utasi István	+	1882.
Utassy István	-	+ (orosz hadifogság)	1886.
V. Patócs József	-	Veres Patocs József	1878.
-	Vágó A. János	+	1895.
Vágó Ferenc	-	Vágó Ferenc (seb.) Vágó Ferenc (seb.)	1892.
Vágó Imre	+	+	1890.
Vágó József	+	+	1898.
-	-	Varga István (hal.)	1880.
Varga Miklós	-	-	-
-	Velemi Nándor	+	1894.
Verbőczy Gábor	+	+(Verbőczy)	1874.
-	-	(Veli Sándor) Deli Sándornál	1886.
Vígh János	+	+	1899.
Vígh János	-	-	-
-	-	Virágh Pál (hal.)	1865.

Vízi Miklós	-	-	-
-	-	Vizi Sándor (hal.)	1897.
-	Vógó József	-	-
Zagyi Gábor	+	+	1886.
-	-	Zoboják (Füredi) István (hal.)	1885.

Jászfákóhalma

Emlékmű névsor 2009-es felvétel (Borbély Miklós)	Anyakönyv Szolnok	Nagypapák	Megjegyzés
Dohy Gábor fh.	-	Dohy Gábor (hal)	1877, .
Rónai Miklós hn.	-	-	-
Farkas László	-	-	-
Közler Oszkár	-	-	-
Andrási János	Andrási János	+	1895,
-	-	Balog II. József (h.)	1892,
-	-	Barát Imre (hal.)	1889,
Bakai Imre	-	-	-
Bárdos Sándor	Bárdos Sándor	+	1892,
Bella József	Bella József	Bella Béla József	1888,
-	-	Bendő Mihály (hal.)	1893
Bíber Mihály	Bíber Mihály	+	1893,
Bóna L Sándor	-	+	1877,
Bóna S Sándor	Bóna Sándor	Bona Sándor (hal.)	1885,
Borics L. József	-	Borics József (hal.)	1893,
Csipe Ferenc	-	Csipe Ferenc (hal.)	1874,
Csipe János	Csipe János	+	1887,
Csőke Péter	Csőke Péter	+ (Csőke)	1893,
-	Csontos Ágoston	+	1892,
Csombor Antal	Csombor Antal	+	1891,
Csombor Ágoston	-	-	-

Csombor János	-	-	-
Csordás Imre	Csordás Imre	+	1894, .
Demény F. Ir...? (Imre)	Demény Imre	+	1882, .
Demény Mihály	-	+ Dömény Mihály (sebesült)	1872,
Deszpot István	Deszpot István	+	1881,
Deszpoth László	-	+ (Deszpot László sebesült)	1898,
Deszpot Pál	Deszpot Pál	+	1893,
Dovicsényi Zsigmond	Dovicsényi Zsigmond	+	1891,
Elek József	Elek József	+	1890, .
Erdélyi Lehel	-	Erdélyi Lehel (hal.)	1894,
Erdélyi Mihály	-	-	-
Fabu Sándor	Fabik Sándor	+	1887,
Farkas Benedek	Farkas Benedek	+	1877,
Farkas I. Béla	Farkas Béla	+	1878
Farkas A. István	-	-	-
Farkas János	-	Farkas János (hf.)	1886,
Farkas M. János	Farkas János	(F. Benedek testvére)	1883,
Farkas Mátyás	-	-	-
Farkas Pál	-	Farkas Pál Imre (hal.)	1891,
Fazekas Jakab	Fazekas Jakab (57/1918, 05. 14	+	1890,
Fejes I. Antal	Fejes Antal	+	1883,
Fejes N. Antal	Fejes Antal	+	1894,
Fejes E. István	Fejes István	+	1876,
Fejes J. István	Fejes István	+	1894,
Fejes Sándor	Fejes Sándor	+	1883,
Fekete János	-	-	-
Fodor László	Fodor László	+	1886,
Fodor Sándor	Fodor Sándor	+	1889,
-	Fodor Pál	+	1883,

Forgács M. Imre	Forgács Imre	+ (hf. Szerbia) (12/1957 o5. 25)	1884,
Forgács S. József	Forgács József	+	1894,
Forgács I. László	-	-	-
Forgács S. Sándor	Forgács Sándor	(54/1930 10. 09) F. József testvére	1869, mh.1921.
-	-	Forgács Sándor mh. 1915. 04. 24	1894,
Füll János	Füle János	+ (Fülle)	1888, .
-	-	Fülöp Gáspár (hal.)	1874,
-	Gál József	+	1887,
Sika..Gálffy Béla alezredes	-	Sikabonyi Gálffy Béla (hal.)	1868,
Gyurkó János	-	Gyurkó János (hal.)	1882,
Herkules Ferenc	-	Herkules Ferenc (h.)	1890,
Horváth István	-	+ (sebesült)	1892,
Horvát G. János	Horváth János	+	1889,
Horvát Péter	-	-	-
-	-	Józsa József (hal.)	1900,
Juhász Pál	-	+	1882,
Ignác Ferenc	-	-	-
Kalmár Gábor	-	Kalmár Gábor (hal.)	1896,
-	-	Kangha Péter (hal.)	1894,
Kapcella István	Kapczella István	+	1890,
Kaszab László	Kaszab László	+	1892,
Katkó Lajos	Katkó Lajos	+	1876,
Kálai Gábor	-	+ (Kátai Gábor hf.)	1895,
Kis Sándor	Kiss Sándor	+	1892,
-	-	Keckés Ernő (hal.)	1896,
Kerékgyártó Imre	Kerékgyártó Imre	+	1889,
Kispál József	-	-	-
Kovács L. András	Kovács András	+	1893, .
Kovács Imre	Kovács Imre	+	1882,
-	-	Kovács Gábor (hal.)	1900,
Kovács Lajos	Kovács Lajos	+	1877,

Korik József	Kozik József	+	1875,
Kozmócki László	Kozmóczki László	+ (Kozsmónki)	1897,
Kucora Elek	-	Kuczora Aleszim h.	1878,
Labáth Antal	Labát Antal	+	1894,
Labáth László	-	Labát László (hal.)	1874,
Labáth József	-	Labáth József (hal.)	1893,
Labáth N. Pál	-	-	-
Lajkó Sándor	Lajkó Sándor	+	1890,
Lágner Mátyás	-	-	-
László L. Imre	-	+ (sebesült)	1895,
László I. István	László István	+	1894,
László N. István	-	+ (sebesült)	1889,
László Gy. József	-	-	-
Lehocki István	Lehóczki István	+	1884,
Lengyel József	Lengyel József	+	1894,
-	-	Léha (Léka) József (hal.)	1891,
Lékó István	Lékó István	+	1893
Lékó K. József	Lékó József	+	1892,
Lékó L. László	Lékó László	+	1890,
Lékó P. László	-	-	-
Lékó A. Sándor	Lékó Sándor	+	1892,
-	-	Lénárd Ferenc (hal.)	1890,
Lénárt József	-	-	-
Loór Imre	Loór Imre	+ (Lohr)	1874,
Lócska Gábor	-	-	-
Ludányi Gábor	Ludányi Gábor	+	1885,
Lukácsi András	Lukácsi András	(68/1918. 05. 15) +	1888,
Lukácsi I. István	Lukácsi István	+	1877,
Lukácsi István	-	Lukácsi István (hal.)	1884,
Lukácsi Jakab	Lukácsi Jakab	(102/1917. 12. 31) +	1892, 5
Lukácsi József	Lukácsi József	+	1888,
Lukácsi Károly	Lukácsi Károly	+	1891,
-	-	Lukácsi Károly (h.)	1888,

Lukácsi Pál	Lukácsi Pál	+	1885,
Lukácsi P. Péter	Lukácsi Péter	+	1892,
Lukácsi S. Péter	Lukácsi Péter	+	1890,
Lukácsi S. Sándor	Lukácsi Sándor	+	1899,
Menyhárt István	-	Menyhárt István (h.)	1887,
Menyhárt Pál	Menyhárt Pál	+	1884,
Menyhárt Péter	Menyhárt Péter	+	1895,
Menyhárt Vendel	Menyhárt Vendel any. Baráth Terézia ap. M. József	(17/1929. 03. 01.) – mh. 1917. 12. 31. 27 éves	1890,
Molnár András	Molnár András	+	1883,
Molnár I. István	Molnár István	+	1893
Molnár Károly	Molnár Károly	+ (seb.) meghalt 1923. 05. 04.	1893,
Móri Alajos	Móri Alajos	+	1877,
Murzsa Sándor	Murzsa Sándor	+	1886,
Nagy János	Nagy János	+	1870,
Pap Cs. János	-	Pap János (hal.)	1883
Pap Dávid	-	+ (Papp Dávid seb.)	1895,
Papp József	Papp József	+	1887,
Pávai István	Pávai István	+	1885,
Péter Jakab	-	-	-
Prodman Ferenc	Prodman Ferenc	+	1884,
Rostás Rafael József	Rostás Rafael	+	1882,
Rusvai István	-	Ruszvai István (hf.)	1892,
Sas Géza	Sas Géza	+	1892,
Sas Imre	-	+ (hal.)	1881,
Sas István	-	Sas István (hal.)	1876,
Sas József	-	Sass József (seb.)	1887
Sárközi Pál	Sárközi Pál	+	1887,
-	Simon István	+	1885,
Simon László	Simon László any. Lukácsi Terézia ap. Simon Mihály	(101/1922. 11. 27) mh. 1918. 07. 06 24 éves	1894,
Simon Péter	Simon Péter	(107/1917. 12. 31) +	1896,

Sipos András	-	-	-
Sipos István	-	-	-
Sipos J. János	Sipos János	+	1882,
Sipos J. József	-	+Sipos József (seb.)	1894,
-	-	Sipos László (hal.)	1880,
Sipos Zsigmond	-	Sipos Zsigmond (h.)	1895.
Siska Mihály	-	-	-
Sóspataki István	-	-	-
Szabó K. Béla	Szabó Béla	+	1895,
Szabó J. István	Szabó István	+ (Szabó R. István)	1892,
Szabó K. Imre	-	-	-
Szabó K. János	Szabó János	+	1872,
Szabó K. Péter	Szabó Péter	+	1884,
Szabó Sándor	-	-	-
Szakali József	Szakali József	+ (Szakáli)	1889,
Szilágyi András	Szilágyi András	+	1896,
Szilágyi Béla	Szilágyi Béla	+	1887,
-	-	Szilágyi Péter (hal.)	1886,
Szóllósi András	Szóllósi András	+	1892,
Szóllósi G. István	Szóllósi István	+ (Sz. András testv.)	1884,
Szóllósi I. István	Szóllósi István	+	1890
Szóllósi József	Szóllósi József	+	1895,
Szóllósi Sándor	Szóllósi Sándor	+	1887
Terjéki András	Terjéki András	+	1896,
Terjéki S. Imre	Terjéki Imre	+	1886,
Terjéki L. István	-	(Ferjéki ?) Terjéki István (hal.)	1895,
Tóth György	-	-	-
Tóth István	Tóth István	+	1891,
-	-	Tóth István (hal.)	1879,
Tóth B. József	B. Tóth József	+	1885,
-	-	Tóth József (hal.)	1896,
Varga András	-	Varga András (hal.)	1882,
Varga Mihály	Varga Mihály	+	1890,

Függelék

Varga Péter Pál	Varga Péter Pál	+	1893,
Vámos Béla	-	Vámos Albert Béla (halott)	1893,
Zelenka Ferenc	-	Zelenka Ferenc (hal.)	1873,
Zsidó Béla	Zsidó Béla	+	1896,
Zsidó István	Zsidó István	+	1881,
Zsidó László	Zsidó László	+	1880,
Zsidó Sándor	-	Zsidó Sándor (hal.)	1893,
Zsótér József	-	Zsótér József (hal.)	?
Emlékmű hátsó részén, 1938-as feliratozás.			
Fekete Ferenc			
Tuza Sándor			
Nagy Imre			
Forgács István			
Lékó Sándor			
Tajti József			
Lukácsi István			
Bollók Ernő			
Soos István			
Bella András			
Bella László			
Tüske János			

A táblázat szerint összegezve:

Település neve	emlékművön avatáskor/jelenleg	anyakönyv	könyvben szereplő hősök
Jászapáti	?/251 fő	447 fő	455 fő
Jászfákóhalma	127/181 fő	113 fő	157 fő

A fenti táblázatban szereplő hősök száma között fennálló eltérések okai:

Az 1924-ben felállított emlékművön szereplő nevek egy része – az esetleges felújítások következtében is – nem pontos, ezért előfordul, hogy a halotti anyakönyvben és a veszteséglistán (ami szintén nem mindig pontos) eltérések lehetnek. A régi értelmezésben az számított hősi halottnak, aki a harctéren esett el, de később az is hősi halottnak számított, aki valamelyik kórházban halt meg, sebesülése vagy betegsége következtében. Több helyen talákoztam olyan esettel, ahol a veszteséglista feltüntette a halál tényét, időpontját, a kórház helyét, de sem az anyakönyvben, sem az emlékművön nem szerepel a név. Az emlékművön szereplő nevek között is akadtak olyanok, melyeket nem találtam semmilyen dokumentumban. A veszteséglistán található neveknél a születési hely, vagy illetőségi hely szerepel (esetleg mindkettő). Találtam olyan esetet is, melynél az elhunyt katona (Józsa József) születési helye Kunszentmárton, de illetőségi helyként Jákóhalma volt megadva, vagy Jákóhalmán született, de Jásztelek volt illetőségi helyként feltüntetve. A veszteséglisták sem teljeseek, az idők során sok dokumentum megsemmisült, vagy sérülhetett, ezért maga az összesítés sem lehet teljesen pontos.

Jászapáti hadifoglyok

	születési évszám		
Ádám Ferenc	1889		
Ádám István	1895		
Ádám István	1892		
Agócs-Palócs Sándor	1885		
Andrássi József	1894		
Bádi István	1896		
Bagi Gergely	1882		
Bagi I. József	1893		
Bagi József	1879		
Bagi László	1885		
Bagi Mátyás	1882		
Bagi Mihály	1885		
Balla Lajos	1881		
Barbás (Borbás) István	1890		
Berdő (Berdó) Lajos	1884		
Beres (Béres) László	1885		
Birkás Balázs	1894		
Birkás Ferenc	1887		
Bolyos Balázs	1885		
Borbás Ferenc	1882	(halott 1917. 12. 31)	
Borbély Imre	1896		
Böszén Kálmán	1888		
Budai Gábor	1872		
Budai István	1891		
Csajági Gábor	1885		
Császár József	1895		
Császár József	1887		
Csík János	1894		
Csintó Gábor	1897		

Csortos Balázs	1884		
Deli István	1891		
Deli István	1888		
Demeter Béla	1885		
Donáth Zoltán	1896		
Dósa János	1884	(halott 1920. 12. 31)	
Farkas Antal	1890	(halott 1917. 12. 31.)	
Farkas L. Lajos	1893		
Farkas Lajos	1885		
Fekete Frigyes	1889		
Fergenes Imre	1895		
Fuck István	1889		
Gál Barna	1889		
Gellért Jenő	1887		
Gulyás János	1882	(halott 1917. 12. 31)	
Győr István	1888		
Horváth Sándor	1892		
Hubai Ferenc	1880		
Járvás József	1886		
Járvás Miklós	1894		
Járvás Tamás	1896		
Jász János	1886	(halott 1917. 5. 5)	
Juhász János	1884		
Kakuk István	1886		
Kalló Lajos	1881		
Kálmán Vince	1891		
Kindl Gyula	1894		
Kis András	1887	(halott 1916. 09. 20)	
Kis Berdó István	1887		
Kis T. Mihály	1886		
Kitovan Radics	?	(halott 1915. 03. 01)	
Koczka István	1888		
Kontzek István	1890		
Kovács János	1887		

Függelék

Kovács Miklós	1890		
Krizsó Barnabás	1886		
Lassányi Rudolf	1890		
Mag József	1895		
Magyar István	1879		
Márton Gábor	1886		
Mihalik János	1892		
Mihály János	1884	(halott 1917. 12. 31)	
Mihály János	1895		
Mihályi István	1884		
Mihályi József	1896		
Mihályi László	1884		
Mike István	1892		
Molnár János	1895		
Molnár László	1890		
Nagy János Gáspár	1880		
Nagy Kálmán	1893		
Nagy P. János	1888		
Nagy Samu István	1891	(halott 1914. 11. 5)	
Nyitrai Béla	?		
Nyitrai Péter	1878		
Orosz Gábor	1890		
Orosz Lajos	?		
Ozsváth Sándor	1884		
Pásztor István	1881		
Pásztor Vince	1895		
Podmaniczki András	1884		
Pongó Gábor	1893		
Pongó Ferenc	1867		
Radics István	1881		
Rusvai Ferenc	1892		
Rusvay (Rusvai) Miklós	1891		
Sárvás János	1884		

Scipiades Adalbert	1884		
Sinkó-Káli Gábor	1889		
Szabari Miklós	1882		
Szabó Lajos	1895		
Szaniszló Pál	1892		
Szelényi István	1892		
Szentesi Ferenc	1886		
Szikszai Ferenc	1881		
Szikszai Kálmán	1888		
Szilák János	1883		
Szóke Bertalan	1888		
Szűcs Samu	1885		
Tajthi Sándor	1895		
Tajti A. István	1888		
Tajti Béla	1896		
Tajti Ferenc	1886		
Tajti I. Ferenc	1892		
Tajti Ignác	1893		
Tajti István	1887		
Tajti János	1895		
Tasnádi Mátyás	1894		
Tatai László	1894		
Tóth Balázs	1882		
Tóth Ferenc	1887		
Tóth G. József	1892		
Tóth János	1877		
Tóth Mihály	1890		
Török Ferenc	1894		
Urbán Balázs	1893		
Urbán Gábor	1881		
Urbán István	1886		
Urbán István János	1890		
Urbán László	1888		
Urbán Miklós	1884		

Urbán Pál	1897		
Utassy István	1886		
Vachs Oszkár	1882		
Vágó II. Ferenc	1894		
Vágó János	1895		
Vágó Béres Antal	1889		
Varga András	1880		
Valensi Adalbert	1892		
Völgyi Balázs	1890		
Warga Károly	1888		
Zagyai Gábor	1886		

Jászapáti hadifoglyok csere útján haza tértek

Dzurik József	1873		
Erdős Andor	1881		
Molnár Manó	1881		
Nagy I. Mihály	1879		
Utasi István	1872		

Jákóhalmai hadifoglyok

	születési évszám		
Balkányi Imre	1881		
Budai Imre	1889		
Budai Sándor	1883		
Csohány István	1887		
Deszpot István	1881	(halott 1917. 07. 15)	
Farkas András	1886		
Farkas Géza	1895		
Farkas János	1886		
Farkas József	1881		

Forgács Imre	1884	(halott 1915. 01. 15)	
Forgács József	1894	(halott 1920. 12. 31)	
Gonzalesz József	1890		
Kátai Gábor	1895		
Kovács András	1893	(halott 1918. 04. 18)	
Kövér József	1879		
Lajkó Sándor	1890	(halott 1917. 12. 31)	
László Pál	1884		
László Péter	1886		
László Péter Pál	1894		
Lékó András	1893		
Lékó Géza	1887		
Lékó István	1893	(halott 1917. 12. 31)	
Lékó József	1892		
Lékó Péter	1887		
Lukácsi Béla	1893		
Lukácsi Imre	1884		
Menkü László	1892		
Molnár Imre	1894		
Molnár János	1895		
Nagy Sándor	1883		
Pál Péter	1889		
Ruszvai (Rusvai) István	1892		
Sándor István	1881	(halott 1917. 08. 02)	
Simon István	1885	(halott 1917. 05. 31)	
Sipos János	1885		
Szóllósi Sándor	1881		
Szóllósi Sándor	1887	(halott 1917. 08. 04)	
Tóth Gáspár	1895		
Tóth János	1889		
Üweges Sándor	1885		
Zsidó Béla	1896	(halott 1920. 12. 31)	
Zsidó István	1884		

Függelék

Jákóhalmai hadifoglyok csere útján haza tértek			
Farkas Béla	1895		
Szaszkó József	1885		
Tóth Imre	1893		

Forrásjegyzék

Magyar ezredek az I. világháborúban (magyarezredek.hu.) – Alakulat történetek

A m. kir. budapesti 1. honvéd huszárezred és a m. kir. 1. népfelkelő huszárosztály története 1869-1918

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25245#page/1/mode/1up>

A volt m. kir. kassai 5. honvéd-huszárezred története 1868-1918

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/62524#page/1/mode/1up>

Ajtay Endre: A volt cs. és kir. 46. gyalogezred világháborús története 1914-1918 <http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/12728#page/1/mode/1up>

Bíró Lajos-Antal Áron-Nemesdy Ernő: A volt m. kir. brassói 24. honvéd gyalogezred, népfelkelő gyalogezred és pótzászlóalj története

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/62542#page/1/mode/1up>

Crettier Ferenc (szerk.): A volt csász. és kir. 69. „Hindenburg” vezértábornagy nevét viselő gyalogezred története

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25247#page/1/mode/1up>

De Sgardelli Caesar: Huszonkilences honvédek hadtörténete

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/12722#page/1/mode/1up>

Dereánó Ödön: A 1. honvéd gyalogezred története

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25249#page/1/mode/1up>

Dernyey György: A cs. és kir. Jász-kun 13. huszárezred története <http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25258#page/1/mode/1up>

Deseő Lajos: A m. kir. besztercebányai 16. honvéd gyalogezred története

Deseő Lajos: Erdélyi ezredek a világháborúban – <http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/62526#page/1/mode/1up>

Doromby József: A volt cs. és kir. 38. gyalogezred története és emlékkönyve

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25246#page/1/mode/1up>

Gaksch József-Dimics Szilárd: A volt szabadkai cs. és kir. 86. gyalogezred története 1882-1918

<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25250#page/1/mode/1up>

Herczegh Géza: A m. kir. veszprémi 31. honvéd gyalogezred története
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25274#page/1/mode/1up>

Kun József Jenő (szerk.): A cs. és kir. 23. gyalogezred hadi albuma <http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25243#page/1/mode/1up>

Kurtz Géza: A cs. és kir. 44. gyalogezred története 1914-1918
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25261#page/1/mode/1up>

Légrády Elek:(összeáll.): A m. kir. pécsi 19. honvéd gyalogezred és alakulatainak története <http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25251#page/1/mode/1up>

Makkai Pál: A cs. és kir. 101. gyalogezred története
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/12731#page/1/mode/1up>

Molnár József összeállítása: Debreceni honvédek a harcban
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/12735#page/1/mode/1up>

Németh Lajos: Aranylapok az egykori magyar tábori vadászzászlóaljok történetéből
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/12734#page/1/mode/1up>

Paulovits Sándor (összeáll.): Harmincas honvédek élete a halálmezőkön
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25262#page/1/mode/1up>

Reschner Róbert-Sebestyén József (szerk.): A 68-as Jász-kun gyalogezred háborús albuma
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25259#page/1/mode/1up>

Sassy Csaba (összeállítása): A volt m. kir. miskolci 10. honvéd gyalogezred világháborús emlékalbuma
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/62539#page/1/mode/1up>

Sipos Gyula (szerk.): A m. kir. székesfehérvári 17. honvéd gyalog- és népfelkelő ezredek története – <http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25248#page/1/mode/1up>

Wodlutschka Károly-Freissberger Gyula: A 29. honvéd gyalogezred története
<http://magyarezredek.hu/online-viewer-webapp/onlineviewer/25256#page/1/mode/1up>

Udovecz György: Königrattól Litomelig a Császári és Királyi 68-as gyalogezred története (könyv)

Szóllósy Aladár naplója: Szerb hadifogság Szerbia, Albánia, Itália. http://mtda.hu/books/szollosy_aladar_szerb_hadifogsag.pdf

Faragó László: „Népének, Hadseregének, Hadifoglyainak Halálmarsa”. https://mtda.hu/books/farago_laszlo_szerbia_osszeomlasi.pdf

Forgács Márton: Közép-Ázsia egzotikus világa egy I. világháborús magyar hadifogoly képeslapjain. https://militaria.hu/uploads/files/81884400_1460288039.pdf

Katonatemetők Lengyelországban.
https://pl.wikipedia.org/wiki/Cmentarz_wojenny

Halkabban járjon, aki él. (Osztrák-magyar első világháborús emlékhelyek Galiciában). /Przemysl, Limanowa, Gorlice/
[http://krajczarosalapitvany.hu/letoltes/Archivum/Przemysl\[1\].pdf](http://krajczarosalapitvany.hu/letoltes/Archivum/Przemysl[1].pdf)

Dr. Rusvay Lajos: „Rusvay had” családi krónikájából (Családi kézirat másolat).

HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum (veszteséglista) – <https://katonahoseink.militaria.hu/aktakaland.wordpress.com>. Az Osztrák-Magyar Monarchia I. világháborús veszteséglistája – <https://aktakaland.wordpress.com/2016/02/22/az-osztrak-magyar-monarchia-i-vilaghaborus-veszteseglistaja>

Anyakönyvi másolatok MNL JNSZM Levéltár (Besenyi Vendel másolatában) felhasználva az egyeztetéshez

A jászapáti hősök emlékművére felírt nevek jegyzéke (Dr. Suba Györgyné)

https://library.hungaricana.hu/hu/view/JNSM_Ek_14/?pg=393&layout=s 2021. 11. 03. – Jász Hírlap 1923. 11. 18. 02.; 1924.06.01.02.

Képek forrásjegyzéke

- Utassy Miklós, Rusvai Miklós – adományozó: Tóth Istvánné Utassy Anna
Lukácsi Imre, Rusvai Balázs – adományozó: Lukácsi Imre István
A jászapáti és a jászjákóhalmi településről készült képek – adományozó:
Lukácsi Imre István
Berki Miklós 1893–1961. és Császár Pál – adományozó: Berki Béla
Kocsis Gábor – adományozó: Lados Imréné Holló Katalin
A jászapáti Városi Könyvtár gyűjteményéből:
Csörgő András (1914) – adományozó: Szundi Erzsébet
Csörgő Pál (1914) – adományozó: Szundi Erzsébet – megj.: „Pilis-Csaba”
Gulyás János (1914.nov.29) – adományozó: Gulyás Piroska- megj.: Szolnok
(+ jelölve a felső sorban)
Kiss Ferenc (1914) adományozó: Versegly József
Mihályi József (1914)- adományozó: Bátor Józsefné – Budapest- i kaszárnyában
Mihályi József (1914) – megj.: A képen középen látható
Perlaky József (1914) – adományozó: Perlaky Józsefné – megj.: Vonul a szakasz,
szakaszvezető Perlaky József
Tajti Ferenc (1914) – adományozó: Rozmaring János – megj.: Géppuskás tizedes
Tajti János (1914) – adományozó: Polónyi Zoltánné
Vincze Pál (1914) – adományozó: Perlaky Józsefné – megj.: „Táborban” (szakács)
Ismeretlen katona (1914) – megj.: Menetkészen!
Ismeretlen katona (1914) – adományozó: Szundi Erzsébet
Ismeretlen katona (1914) – megj.: Fényképész: Lázár A. Bp.
Csoportkép (1914 aug.)- megj.: Ezt a képet Utassy Juliska kapta Andortól.
Torba László, Ádám István sírja Szerbiában (1914. okt.)- megj.: Torba László szakaszvezető
Jászszentandrás , Ádám István honvéd Jászapáti 68.gyalogsági ezrednél teljesítettek
szolgálatot.
Harangok (1914-1918)- adományozó: Koczka József-megj.:
A harangok a háborúba mentek...
Béres János és hidász –társai (1915)- adományozó: Perlaky Józsefné- megj.: Béres János
(x)baloldalon látható a képen.
Bugyi András (1915)- megj.: A kassai kórházban, Bugyi András (x), hátsó sor jobbról
a harmadik.
Bösze Ferenc (1915)- adományozó: Nagypál Istvánné
Seres János, Erdődi János, Vágó Béres Antal (1915)- adományozó: Bagi Józsefné
id. Gál János (1915)- adományozó: Rozmaring János-megj.:” A legidősebb Gál János az I.
világháborúban sebesült meg és a jászapáti kórház iskolában ápolták.”
Gecse János (1915)- adományozó: Perlaky Józsefné – 68.gyalogezred 4. század
Lázár Mihály és bajtársai (1915) – adományozó: Perlaky Józsefné
Mihályi József (1915) – adományozta: Báthor Józsefné

- Mike Miklós –(1915) – adományozó: Mike Erzsébet-megj.:
Veliki Jugoszlávia. Mike Miklós (x)
- Rusvai Gábor (1915) – adományozó: Perlaky Józsefné – Prágába való indulás előtt.
Készült: Szolnokon.
- Vincze Pál (1915) – adományozó: Perlaky Józsefné – megj.: A fogarasi várkaszárnnyában.
István (1915. nov.24)- megj.: István tisztii lovász volt Prágában.
- Szakácsok, vagy szanitécek? (1915)
- Lóápolók (1915)- adományozó: Báthor Józsefné
29. honvéd gyalogezred 1. számú telefon osztag. - adományozó: Antal Lajosné
- Magyar királyi 1 honvéd gyalog zászlóalj Gazdasági Hivatala (1915.jún.23)- adományozó:
Kátai Margit. Táborig posta.
- Újonc század (1915)- adományozó: Rozmaring János- megj.: „1915-ben az újonc század.
Szeptembertől decemberig kiképezték, karácsonykor már Galiciába vitték őket a frontra.
fogságba esett 1916 szeptemberében, 1000 emberből 35-en maradtak.”
- Csoportkép (1915)- adományozó: Demeter Eleonóra
- Csoportkép (1915.nov.27) - megj.: Rusvai Eleonóra kapta az udvarlójától ezt a képet.
- Béres István (1916) – adományozó: Simonváros Pálné
- Kiss István János (1916) – adományozó: Török Józsefné
- Lóczi Zsigmond (1916) – adományozó: Vágó Ferencné
- Mihályi Istvánné (1916) – adományozó: Csöke Ferencné –megj.: Mihályi Istvánné
született, Szalai Terézia a férje sírjánál az ungvári temetőben.
- Nagy Szép Sándor (1916.jún.25) – megj.: Nagy Szép Sándor K.u.K. honvéd levelezőlapja
a FELDPOST 217. címről az édesapjának.
- Novák Bianka – Jászjákóhalma képeslap
- Tajti Gábor (1916.nov. 22) –megj.: Tajti Gábor ezt a képet küldte a szüleinek.
- Árvey Nagy Ferenc, Mitrofan Alekszej Aniszmaf. (1917)- adományozta: Árvey Kálmán-
megj.: Orosz hadifoglyok az I. világháborúból.
- Birkás Kálmán (1917)- adományozó: Csécsy Kálmánné
- Farkas Gábor (1918) – adományozó: Kátai Ilona
- Tolvaj Ferenc (1918) – adományozó: Simonváros Pálné
- Szöllősiné Kiss Katalin – Jászapáti képeslap
- Vágó István (1919) – adományozó: Perlaky Józsefné – megj.:Kórházban készült,
középen kalapban Vágó István.
- Bukovina (1918) – adományozó: Gulyás Piroska
- Bajtársak (1918.márc.10) – adományozó: Nagypál Istvánné
- Komának (1918.jún.1) – megj.: Ezt a képet Berndorfból küldték a jászapáti komának.
- Bösze Ferenc –adományozó: Nagypál Istvánné – megj.: Katonakórház az I. világháborúban.
- Pataki István – megj.: Ebéd előtt az I. világháborúban. A nyíllal jelölt Pataki István.
Magyar katonák, lengyel fényképen.
- Katonák az I. világháborúban- adományozó: Nagypál Istvánné
- Hősök ligete képei dr. Suba Györgyné, Borbás Ferencné és Szentés Bíró Ferenc felvételei
- Jászjákóhalmi képeslapok, Lukácsi Imre magángyűjteménye
- Címlapfotók Bugyi László felvételei

Összeállította: Csintalan Dóra

Elsővilágháborús emlékművek

Az első világháborús emlékművek az első világháború eseményeiről és áldozatairól való megemlékezésre szolgálnak. Ezen háborús emlékművek közé tartoznak a polgári emlékművek, a nagyobb nemzeti emlékhelyek, a háborús temetők, a magánjellegű emlékművek, valamint számos olyan, egyébként hétköznapi hely, amelyet a háború érintettjeiről való megemlékezés céljából hoztak létre, ilyenek például a csarnokok és a parkok.

Az 1920-as és az 1930-as évek során nagyszámú emlékművet létesítettek az országban, így a Jászság településein is: Jászdózsa 1923.; Jászapáti 1923.; Jászárokszállás 1924.; Jászfényszaru 1924.; Jászkóhalma 1924.; Jászszentandrás 1925.; Jánoshida 1925.; Jászberény 1926.; Jászsalsószentgyörgy 1926.; Jászladány 1926.; Pusztamonostor 1927.; Kunszentmárton 1929.; Jászkisér 1930.; Jászfelsőszentgyörgy 1930.; Jásztelek 1932.¹

Jászapáti első világháborús emlékműve

Jászapáti hősi emlékművét 1923. november 11-én leplezték le.

Az emlékmű alkotója Görömbey Imre szobrászművész.²

A felhasznált anyag műkő. A szobor magassága 2, 25 m, az alapzata 2,5 m.³

A Jász Hírlap is megemlékezett az emlékmű avatásáról:

Szoborleleplezés (Jászapátin)

„Jászapáti hálás közönsége a világháborúban elesett és eltűnt hős fiának dicsőséges emlékezetét örököltette meg a főtemplommal szemben elterülő piactéren felállított rohamra induló magyar honvéd szoborral.

F. hó 11-én volt az emlékmű kegyeletes hazafiúi érzéssel teljes ünnepi leleplezése. Délelőtt 11 órakor Dr. Markovics esperes plébános a templomi nagymiséről kijövő buzgó néptömeg jelenlétében megszentelte az impozáns emlékművet, a világi hatóságok képviselői pedig a d.u. 3 órakor tartandó ünnepély keretében áldoztak az elesett hősök emlékének

Vágó Pál festőművész, mint a szoborbizottság elnöke miután átadta a városnak a hősök szobrát, Szemán Béla főjegyző ígérte annak sértetlen épségben való megőrzését, gondozását. Az ünnepi beszédet K. Peithes László nemzetgyűl. képviselő tartotta, mely után következett a szobor megkoszorúzása az egyes társadalmi egyesületek és erkölcsi testületek részéről. Egy szavalat, valamint az iparos Dalárda és a főgimnáziumi énekar precíz énekei tették magasztossá az ünnepély programsorozatát. Az emlékbeszédek legkiemelkedőbb pontjára Dr. Horváth József járási főszolgabíró emelkedett, aki maga

1 https://library.hungaricana.hu/hu/view/JNSM_Ek_14/?pg=379&layout=s 2021. 11. 05.

2 Jász Hírlap 1922. 11. 18.

3 https://library.hungaricana.hu/hu/view/JNSM_Ek_14/?pg=393&layout=s 2021. 11. 03.

is meghatottan tudta érzésben a mélységes vallásos és hazafias szép gondolataival közel hozni az emlékműhöz a kis hadiárvák és bánatos özvegyek szívét.

A honvédelmi minisztérium képviseletében Vitéz Keserű (dr. Keserű József szerk.) vezérigazgatóhelyettes jelent meg. A katonai díszcsapatot a jászberényi Zászlóalj 1-ső százada szolgáltatta.

Este 92 terítékes bankettel ünnepelt az úri kaszinó, melyen Markovics esperes plébános az ország Kormányzóját, Pethes képviselő a közel és távolból megjelent vendégeket, Hild Viktor a magyar nemzeti hadsereget, Magyar János jákóhalmi plébános pedig a szép visszaemlékezéssel világitott reá arra a nagy mozgósításra, amikor Ő mint jászapáti vezetőképlán (helyesen Egerben 1914–1918 között káplán. Az első világháborúban tábori lelkész volt. 1918–1921 között Jászberényben káplán. szerk.) ezen megdicsőült hős férfikkal vonult be katonai szolgálattételre ezzel kapcsolatban a magyar anyákat és magyar nőket éltette. Szamosi György jászszentendrési főjegyző a jász testvériségre és Sokorópátkai Szabó István v. miniszter a magyar jövőendő boldogságára ürítettek poharat.

Az ünnep fényét homályosította az hogy sem a Kormányzó úr Őfőméltósága környezetét, sem a Vitézi Széket, sem Jásznagykunszolnokvármegyét, sem a jászközségeket, Jákóhalma, Jászszentandrás és Jászladány községeket kivéve hivatalosan sem képviselte.” (Egy jelenlévő hazafiú)⁴

Jászkákóhalma első világháborús emlékműve

Jászkákóhalmi hősök emlékművét 1924. május 29-én leplezték le.

Az emlékmű alkotója Siklód Lőrinc szobrász.⁵

A szobor magas talapzaton álló katona, egyik kezében zászlót, másik kezében babérkoszorút tart. Az emlékmű anyaga műkő, a szobor 2,2 m magas, az alapzat magassága 2,5 m. A talapzaton tüntették fel a 127 hősi halott nevét.⁶

A Jász Hírlap beszámolt a szoboravatásról:

Hősök szobrának leleplezése Jákóhalmán

„Gyönyörű szép ünnepszeg keretében leplezte le Jákóhalma közönsége a háborúban elesett hőseinek emlékére emelt művészies kivitelű emlékművét. A külső fény és a belső átérés remek harmóniában párosulva emelték ki Jákóhalma, község ünnepét a sablonok merev formái fölé.

Már kora reggel megindult a zarándoklás a jász községek irányából a szép Jákóhalma fala közé, hogy az ott ujonnan felállított honvédtüzéert ábrázoló szobor köré csoportosulva várja a szoborleleplezés kezdetét. Az érdeklődést csak fokozta a csendőrzászlóalj 24 tagú zenekara, mely nagyszerűen hangulatossá tette Jákóhalma ünnepet.

4 Jász Hírlap 1923.11. 18. 02.

5 Jász Hírlap 1922. 11. 18.

6 https://library.hungaricana.hu/hu/view/JNSM_Ek_14/?pg=379&layout=s 2021. 11. 05.

Pontban 9 órakor kezdte meg Magyar János plébános a tábori szent misét, melyen a katonazenekar ősrégi egyházi énekeket játszott. A szent mise után Vozárik Antal, a szoborbizottság elnöke mondott megnyitó beszédet, mely alkalommal a lepel lehullott a szoborról. Az ünnepi beszédet a kerület népszerű, kedvelt képviselője dr. Czettler Jenő mondta, ki nek gyűjtő szavai alatt hangosan zokogott az árvák és özvegyek nagyszámú tömege.

Váradi Zoltán kitűnően szavalta saját költeményeit, mely minden tekintetben megállja a legszigorúbb kritikát is. Közben a Róm. Kath. Dalkör szép készültséggel adta elő két énekét „Drága Pozsony-”t és a „Riadó-”t.

A község nevében a szobrot Tolonics József jegyző vette át, a vármegye nevében a beteg alispán helyett dr. Mallár Sándor főszolgabíró szólott néhány lelkes szót.

Ezután jött a szobor megkoszorúzása. A szobor talpazatára a következők helyeztek koszorúkat: Három kis hadiárva, kik közül Fejes Imre szavalt bátran és szépen. Lukácsi István h. főbíró a község elöljárósága és a képviselőtestület nevében, Gály Sándor tanuló a tantestület nevében, Dudás László az iskolaszék világi elnöke, Gubicz János a Kath. Olvasókör nevében, László János az iparoskör nevében, Lukácsi P. István a Gazdakör nevében, Lékó János a hadirokkantak nevében, Wellmann Emil a jáászberényi tisztikar nevében, Friedvalszky Ferenc dr. Jáászberény városa, Szémán Béla Jáászapáti, Szamosy György Szentandrás nevében stb.

Délben 150 terítékes bankett volt a község háza udvarán, honnan üdvözlő sürgönyöket küldtek Horthy Miklós kormányzó úr öfőméltóságának, dr. Szmrecsányi Lajos érsek úrnak és dr. Almásy Sándor főispán úrnak.

A társasbéd első szónoka Magyar János plébános volt, ki szépen formált poetikus beszéddel köszöntötte Magyarország legelső emberét, Horthy Miklós kormányzó ur öfőméltóságát. Hunyadi Jánoshoz hasonlította őt, kire ma époly sulyos feladatok várnak, mint hajdan nagy elődjére Hunyadira. Tolonics József főjegyző a vendégeket üdvözölte. mire dr. Czettler Jenő mondott lelkes beszédet, melyben a szegény hadiárvákat, és özvegyeket és rokkantakat üdvözölte. Kiss Ferenc ezredes, a dandárparancsnokság nevében köszöntötte Jákóhalmán közönségét, Koller Andor a közíg. nevében szólalt fel, míg Markovics Pál esperes az alsó jáászág és Jákóhalma között fennálló meleg kapcsolatot emelte ki. Dr. Friedvalszky Ferenc polgármester Jáászberény város részéről mondott beszédet, Fazekas Ágoston a jelenlévő Frúchwirth Mátyás képviselőt s a felszolgáló hölgyeket üdvözölte, mire Frúchwirth képviselő nagyszabású beszédben válaszolt.

Az ünnepélyen megjelentek között ott láttuk a következőket: Markovits Pál esperest, Horváth József és Mallár Sándor főbírókat, Bozóki János és Aczél József plébánosokat, Kiss Ferenc és Wellmann Emil ezredeseket a tisztikarral, a jáász községek jegyzőit, Jáászberény város hatóságát a polgármesterrel élükön s igen sok számottevő egyént úgy városunkból, mint a községekből.

Az egész ünnepet egy rendkívül szerény, de annál megindítottabb aktus zárta be. Délután 5 órakor osztották ki a hadiárváknak és özvegyeknek 31 pár cipőt, Magyar János és dr. Czettler Jenő szívből jövő szavai mellett.”⁷

⁷ Jáász Hírlap 1924. 06. 01. 02. o.

Jászapáti emlékmű az 1930-as években

Jákóhalmi emlékmű az 1930-as években

Hősök ligete

A Hősök ligetének létrehozása már a világháború harmadik évében megfogalmazódott. A Magyarország c. folyóirat 1916-ban írt az országos Közművelődési Tanács mozgalmáról, amely felhívással fordult a községekhez, hogy az elesett hősök emléket szederfa –ligetek ültetésével örökítsék meg, aminek neve Hősök ligete legyen.¹ A megvalósítása azért még váratott magra.

Debrecenben, 1927-ben létrehozták a Hősök erdejét, melyről a jászberényi Jász Hírlap tudósított: *„Debrecenben a leventék minden elesett debreceni hős emlékére fákat ültetnek s azokat pár éven át gondozzák. Így alakult erdőt Hősök erdejének nevezik el. Ennek mintájára vármegyénkben (JNSZ. szerk) is mozgalom indult meg hősi fák ültetése céljából, még pedig olyféleképpen, hogy vagy utak szélére, vagy pedig, ahol ez lehetséges, erdők formájában fognak leventéink fákat ültetni.”*²

Ez a mozgalom egy évvel később, 1928-ban került az érdeklődés középpontjában, amikor Horthy Miklós kormányzó az ország fásítási programjával kötötte össze a „hősök ligete” gondolatát.³ Ezt követően a főispánok feladata volt, hogy felhívják a polgármestereket és főszolgabírákat figyelmét ennek az eszmének a megvalósítására. Ennek hatására az ország községeiben az elesett hősök emlékére éveken át folyamatosan ültették az emlékfákat a legkülönbözőbb formában kijelölt területeken:

Eger városában az Érsekkertől a Sas útig terjedő útvonal hossza 659 méter. Négyes fasorba 8 méter tőtávolságra **hársfákat** ültettek, a fákra folyamatosan helyezték el zománctáblákat, melyeken a hősök neve szerepelt. Az egriek a Kisasszony temetőben – a hősök temetőjében is kialakított területen – folytatták a hősök fainak ültetését.⁴

Gyulán egy 9 holdas vízállásos területet, a Bödös-érgát környékén az ínségmunka keretében alakították ki. *„A terület nyugati részét feltöltötték, az ehhez szükséges földet a másik részen tervezett tó kialakítása során nyerték. ... Az így kialakított tavat Hősök tavának nevezték el. A tó körüli területet művelés alá vonták, s mintegy 500 gyümölcsfával ültették be.”*⁵

Dunaharaszti község közepén egy kb. 3,5 holdas ingoványos mocsár éktelenkedett. A területet iszap, nád, süppedő zsombék borított. Az ingoványos területet egy homokbányából töltötték fel. Ezt követte a parkosítás, aminek keretében az első világháború dunaharaszti hősi halottjai mindegyikének emlékére egy-egy fát ültettek a tér útjai mentén, és a fa elé ovális alakú domborúan zománcozott táblát helyeztek el. A táblán a hősi halott neve, születési és halálozási évszáma szerepelt. A liget elkészülte után a hősi emlékművet korábbi helyéről áthelyezték a Hősök terére.⁶

1 Magyarország 1916. 04. 08. 99. szám.

2 Jász Hírlap (Jászberény) 1927.06.12.05.

3 https://mnl.gov.hu/mnl/hml/hirek/hosok_ligete_kezdemenyezesek_egerben_a_nagy_haboruban_elesettek_emlekere#_ftn6

4 https://mnl.gov.hu/mnl/hml/hirek/hosok_ligete_kezdemenyezesek_egerben_a_nagy_haboruban_elesettek_emlekere#_ftn6

5 <https://www.gyulaihirlap.hu/4591-insegmunka-es-hosi-kultusz-a-hosok-ligete> 2021. 10. 30.

6 <http://dhibiblio.hu/a-hosok-tererol/>

Martonvásáron a település központjában a Szent Anna templom közelében ültettek fákat a hősök emlékére.

Szentmártonkátán a római katolikus templom mellett alakították ki a hősök ligetét.

Szentmártonkátai templom mellett az íves kapu, a HŐSÖK LIGETE felirat emlékeztet az elsett hősökre

*Szentmártonkátai templom mellett az íves kapu,
a „Hősök ligete” felirat emlékeztet az elsett hősökre*

Kiskundorozsmán az első világháborúban elesett katonák emlékére, a Fogadalmi kápolna és a stációk körül faültetéssel alakították ki a Hősök ligetét. A ma már elkorhadt fákat balesetveszélyessége miatt, kivágták és pótlásul gömbjuhar fákat ültettek az út mellé, 2012-ben. Kiskundorozsma alapításának 300 éves évfordulója alkalmából, 2019-ben a Hősök ligetének bejáratához a stációk útjának elején az Összetartozás Kapuját állították fel.⁷ Az ünnepségen a betelepülők származási helyéről népes delegáció vett részt.

*Hősök ligete Kiskundorozsmán,
Fogadalmi templom, a stációk
az „Összetartozás” kapujával*

⁷ Szentesi Bíró Ferenc: 300 küzdelmes év krónikája 34. o. Dorozsmai füzetek 23. Kiskundorozsma 2019.

Hősök ligete Jászapátin

„Halott katonák emlékére teremtették meg ezt a ligetet és ez mégsem temető. A temető a gyász és az elmúlás helye. Ez itt a lelkes emlékezés, a vigasztalást nyújtó lelki találkozás helye. Nem a halottak helye ez, hanem az élő hősök temploma, kiknek lelke itt suttog a fák leveleiben, itt él a nap játszi sugaraiban. És ha ti fajtákat veszített anyák, apát nélkülöző gyermekek, férjeiteket sirató hitvesek már nagyon elfáradtatok az élet küzdelmeiben, jertek ki ide, itt vigaszt fogtok találni. Megvigasztal benneteket hőseitek élő, halhatatlan szelleme.”⁸

Sokan már nem is emlékeznek arra, hogy Jászapátin is volt hősök ligete. Gyermekkoromban iskolába menet naponta mentem keresztül e szép, árnyas, hangulatos kis ligeten.

Az első világháborúban sok család gyászolta a háborúban odaveszett hozzátartozóját, többségüknek nem adatott meg a lehetőség, hogy szeretteik sírjánál róhassák le kegyeletüket.

A hősök ligetének létrehozása már 1916-ban megfogalmazódott, de valójában csak 1928-ban teljesedett ki, miután csatlakozott Horthy Miklós fásítási programjához.⁹ Ezt követően a főispánok feladata volt, hogy felhívják a polgármesterek és főszolgabírák figyelmét ennek az eszmének a megvalósítására. Ennek hatására az ország községeiben az elesett hősök emlékére éveken át folyamatosan ültették az emlékfákat a legkülönbözőbb formában kijelölt területeken. Jászapáti főszolgabírája, dr. Horváth József komolyan vette a felhívást, és szorgalmazta a városkertnek nevezett területből a vasútállomás, a városi kertészet és a csárda által határolt rész kijelölését erre a célra.

A Hősök ligetének megvalósítását Kalapos Béla tanító, főhadnagy, kapta meg, aki a fák ültetését, sőt azok későbbi gondozását a mindenkori leventékre bízta. A tölgyfa csemetéket a város biztosította, és ezeket a családok ültették el. A kis csemetékre fatáblákat helyeztek, amelyre ráírták a hősi halottjuk nevét. A liget közepére, egy mesterséges dombra terméskőből obeliszket emeltek, tetejére keresztet illesztettek.

A fákat gondozták és a '40-es., az '50-es évekre már szép, magas, sudár fákkal teli kis liget alakult ki. A hősök ligete a halottak napjára megszépült, ünneplőbe öltözött. Ekkorra a fák környékét a leventék rendbe tették. A hozzátartozók virágot kötöttek a fák derekára, gyertyát gyújtottak, imádkoztak, itt emlékeztek a háborúban odaveszett hozzátartozójukra.

A kis liget önálló életet élt a városban. A vasútállomásról a vonatok reggel hét óra, és délután két óra körül érkeztek és indultak Vámosgyörk és Újszász irányába. Akik a járási hivatalokban intézték ügyeiket, vagy a piacon, vásáron adták-vették portékáikat, már 10–11 órától benépesítették a ligetet.

⁸ <http://dhibiblio.hu/a-hosok-tererol/>

⁹ https://mnl.gov.hu/mnl/hml/hirek/hosok_ligete_kezdemenyezesek_egerben_a_nagy_haboruban_elesettek_emlekere#_ftn6

A hősök ligetében épített obeliszk

A hősi halottak hozzátartozói is eltávoztak, velük a hősök emléke is elhalványult, ma már, egy bő évszázad után – szinte feledésbe merült.

A fák árnyékában, a fűben telepedtek le, portékáikat maguk mellé pakolták, beszélgettek. Gyakran oldaltóra dőlve, összegömbölyödve szunyókáltak. De itt „pihenték ki fáradalmaikat” a csárdában „elgyengült” polgárok is.

Nyáron a gyermekek szívesen futkároztak az árnyas fák alatt, télen havas időben az obeliszk dobjáról szánkóval csúszkáltak lefelé.

A madarak hangja télen-nyáron betöltötte a kis ligetet. Volt időszak, amikor az ifjúság a madarak és fák napját itt ünnepelte.

Az idő eljárt, a közvetlen hozzátartozók fogytak, a kis fatáblák a fákkal együtt egyre magasabbra kerültek, a nevek elmosódtak, és már csak a még élő hozzátartozók tudták, melyik hősről is emlékeztet egy-egy fa.

A MÁV Gépjavitó dolgozóinak 1970–72 között megépítették az első, majd később a többi, többszintes kockaházat. Az emlékmű jó állapotban megmaradt, de úgy körbeépítették, hogy az utcáról sem lehet megközelíteni, se látni nem lehet. Az ott élők dicséretére legyen mondva gondozzák a környékét és virágokkal veszik körül.

összeállította: Dr. Suba Györgyné Kocsis Julianna

Jászfákóhalma község a 20. század elején

Jászfákóhalma 1905 előtti felvételen

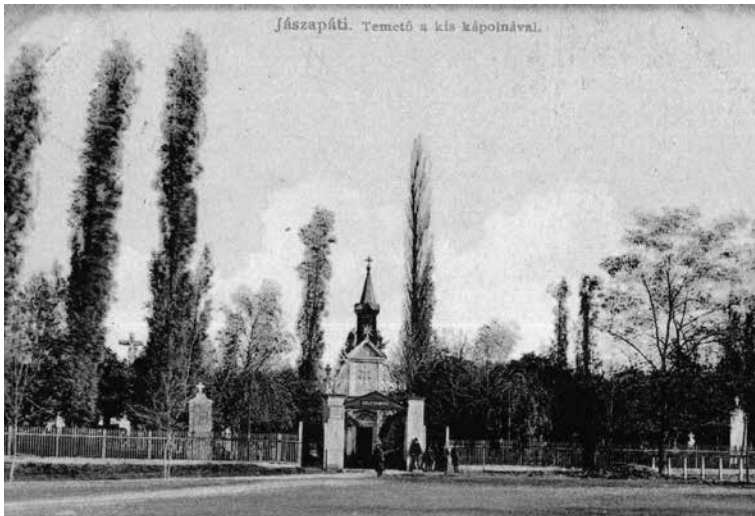

Jászfákóhalma Fő utca részlet az első világháború éveiben

**Jászapáti község, járási székhely
a 20. század elején**

Jászapáti Főtér a kávéházzal

Jászapáti temető 1913-ban feladott képeslapon

Katonaképek

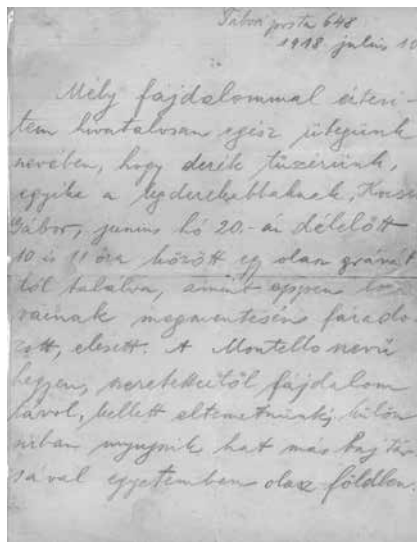
Lukácsi Imre és Tóth Ágnes

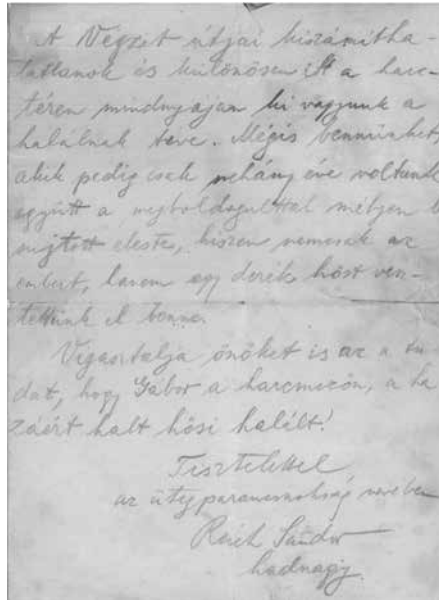
*Rusvai Balázs 1916.05.15-én
írt lapja Kálmán testvérének*

Kocsis Gábor 1896–1918.

*Hivatalos gyászjelentés
Kocsis Gábor haláláról*

Reich Sándor hadnagy részvét levele Kocsis Gábor hozzátartozóihoz

Bodnár János küldte a csoportképet, mely a géppuskaosztagról készült 1915-ben

A kép hátoldalán olvasható:

Hegyesi Béla Pál hadnagy a géppuska osztag parancsnoka, a hadjárat alatt lett fényképezve 1915. január 2-án (itt vagyok rajta keresd meg...)

Csoportkép

Csoportkép

Balla János katonaképe

Balla János siratása, a szülők, a bajtársak és az ápolónők

Özv. Balla Jánosné és három közös gyermekük

A családi sírbolt a jászapáti temetőben

Rusvai Miklós amikor a fogságból hazatért, akkor készült a fotó két testvérével, Margittal és Petronellával

Utassy Miklós

Szolgálati időm emlékére címmel készült sablon Utassy Miklós arcképével kiegészítve

Utassy Miklós, Álló sorban, jobbról a harmadik

Utassy Miklós a fogságban, ezzel a fakanállal evett

Berki Miklós

Császár Pál

A képek a jászapáti Városi Könyvtár helytörténeti gyűjteményéből valók

1. Csörgő András (1914)

2. Csörgő Pál (1914) Piliscsabán

3. Gulyás János (1914. nov. 29.) Szolnok

4. Kiss Ferenc (1914)

5. Mihályi József (1914) Budapesten kaszárnyában

6. Mihályi József (1914). A képen középen látható

7. Perlaky József (1914) Vonul a szakasz, szakaszvezető Perlaky József

8. Tajti Ferenc (1914) Géppuskás tizedes

9. Tajti János (1914)

10. Vincze Pál (1914) Táborban (szakács)

11. Ismeretlen katona (1914) Menetkészen

12. Ismeretlen katona (1914)

13. Ismeretlen katona (1914)

14. Csoportkép (1914 aug.) Ezt a képet Utassy Juliska kapta Andortól

15. Torba László, Ádám István sírja Szerbiában (1914. október)

16. Harangok (1914–1918) A harangok a háborúba mentek...

17. Béres János és hidász-társai (1915)

18. Bugyi András (1915) A kassai kórházban, Bugyi András

19. Bósze Ferenc (1915)

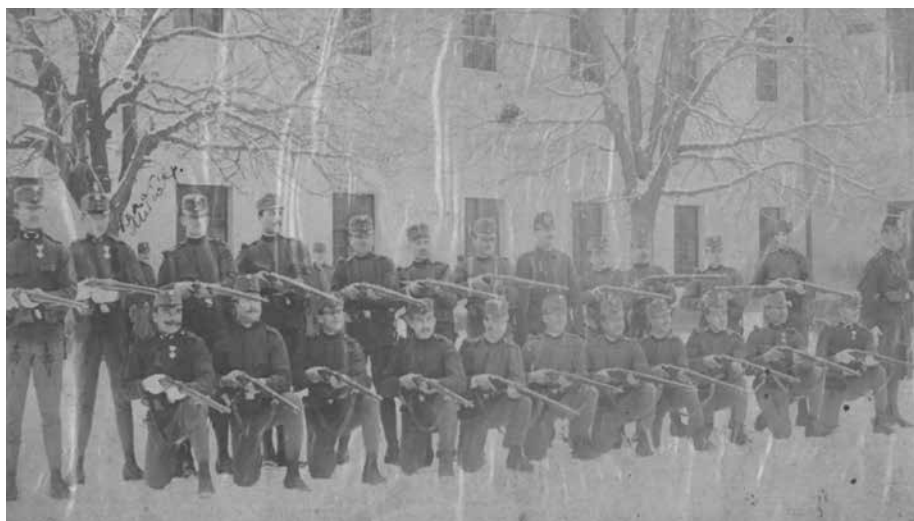
20. Seres János, Erdődi János, Vágó Béres Antal (1915)

21. id. Gál János (1915)

22. Gecse János (1915) 68. gyalogezred 4. század

23. Lázár Mihály és bajtársai (1915)

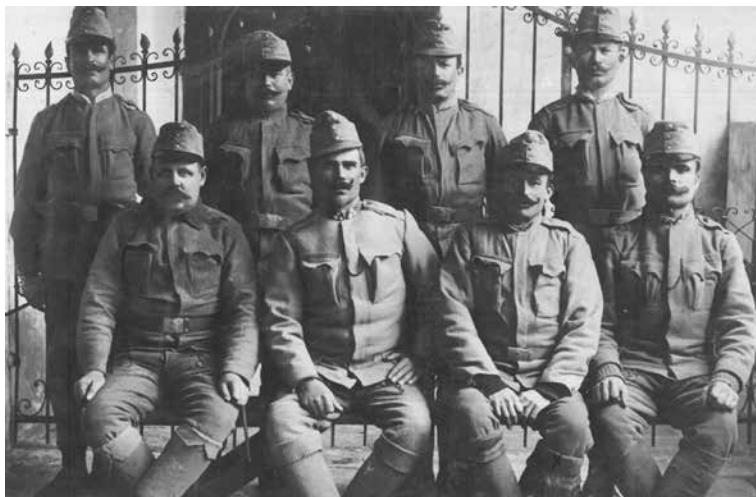
24. Mihályi József (1915)

25. Mike Miklós – (1915) Veliki Jugoszlávia

26. Rusvai Gábor (1915) Prágába való indulás előtt

27. Vincze Pál (1915) A fogarasi várkastélyban

28. István (1915. nov. 24) Tiszti lovász Prágában

29. Szakácsok, vagy szanitécek (egészségügyi katonák) (1915)

30. Lóápolók (1915)

31. 29. honvéd gyalogezred 1. számú telefon osztag

32. Magyar királyi 1 honvéd gyalog zászlóalj Gazdasági Hivatala (1915. jún. 23.)

33. Újjonc század (1915) Újjonc század.

34. Csoportkép (1915)

35. Csoportkép (1915. nov. 27)

36. Béres István (1916)

37. Kiss István János (1916)

38. Lóczi Zsigmond (1916)

39. Mihályi Istvánné (1916) Mihályi Istvánné született, Szalai Terézia a férje sírjánál az ungvári temetőben.

40. Nagy Szép Sándor (1916. jún. 25.) Nagy Szép Sándor K.u.K. honvéd levelezőlapja

41. Tajti Gábor (1916.nov. 22)

*42. Árvay Nagy Ferenc, Mitrofán Alekszej, Aniszmaf (1917)
Orosz hadifoglyok az I. világháborúból*

43. Birkás Kálmán (1917)

44. Farkas Gábor (1918)

45. Tolvaj Ferenc (1918)

46. Vágó István (1919) Kórházban készült, középen kalapban Vágó István

47. Bukovina (1918)

48. Bajtársak (1918. márc. 10)

49. Komának (1918. jún. 1) Berndorfból küldték a jászapáti komának

50. Bősze Ferenc Katonakórház az I. világháborúban

51. Pataki István Ebéd előtt az I. világháborúban

52. Magyar katonák, lengyel fényképen

53. Katonák az I. világháborúban

54. Nagyistván Lajos és Kalmár Rozália katonai esküvője

Emlékhelyek, temetők

Jándi István képei

*Monte San Michele, Schönburg alagút bejárata.
(A hegygerinc alatt fűrt alagút bejárata)*

Monte San Michele, emléktábla

Monte San Michele, emléktábla

*San Martino del Corso.
A nagyváradi 4. honvéd gyalogezred emlékműve*

A foglianói temető. A doberdói fennsíkon elesett katonákat temettek ide

A foglianói temető. A doberdói fennsíkon elesett katonákat temettek ide

*Kilátás a Kolovatról.
A Júlia-Alpok hegygerince, Szlovénia és Olaszország határánál,
az Isonzo folyó mellett*

*Visintini I. világháborús magyar kápolna, (Nemzeti Emlékhely).
A doberdói harcok során elesett katonák tömegsírhajai
közeliében kezdték építeni 1918-ban*

*Visintini I. világháborús magyar kápolna, (Nemzeti Emlékhely).
A doberdói harcok során elesett katonák tömegsírhajai
közelében kezdték építeni 1918-ban*

Monfalcone lövészárkok, I. világháborús szabadtéri múzeum

Monfalcone lövészárkok, I. világháborús szabadtéri múzeum

Monfalcone lövészárkok, I. világháborús szabadtéri múzeum

Névmutató

(A katonák nevét tartalmazza ¹⁾)

Ádám Ferenc 128, 183	Bagi István 13, 125	Bárdos Kálmán 53
Ádám Imre 156	Bagi János 25, 120	Bárdos Mihály 61
Ádám István 20, 32, 76, 126, 152	Bagi József 118, 181	Bárdos Sándor 73
Ádám József 52	Bagi Kálmán 108	Barics Menyhért 71
Ádám Lajos 78	Bagi Lajos 99	Barkóczy-Klopsch Béla 36
Ádám Miklós 214	Bagi László 180	Bartos János 145
Ádám Pál 101	Bagi Mihály 174	Bata Alajos 56
Ádám Péter 152	Bagi Sándor 59	Bathó István Dr. 37
Ágocs-Palócs Sándor	Bagi Zsigmond 86	Bátor Lajos 99
Alexander Pál 163	Bajzát István 142	Bella István 99
Almási István 135	Bajzáth Ferenc 112	Bella János 33, 55
Andrási Győző Pál 12	Baki János 65, 70	Bencsik János 118
Andrási István 19	Balajthy Andor 214	Bencsik József 130
Andrási János 39, 52	Balajti Imre 50	Bendő Mihály 139
Andrási József 87, 176	Balajti István 62	Berdó Adalbert 33
Andrási Mátyás 33	Balajti Kálmán 102	Berdó Bertalan 10
Andrási Miklós 115	Balajti Miklós 14	Berdó István 54, 66
Andrássi Ferenc 16	Balajti Péter Pál 130	Berdó János 103, 165
Andrássi István 77	Balázs József 152	Berdó József 142
Andrássi József 188	Balázs Mihály 92	Berdó Lajos 214
Andrássy József 88	Balázs Szilveszter 62	Berdó Mihály 29
Antal Miklós 28	Bálint Jakab 75	Berdó P. József 49
Apró Pál 68	Balkanyi (Balkányi) Imre 159	Berdó Piroska János 37
Asztalos Ferenc 97	Balla Benő Sándor 21	Berdő (Berdó?) Lajos
B. Kis Kálmán 43	Balla Ferenc 96, 123	Berente Béla 157
B. Tóth József 97	Balla István 20, 46, 130	Berente István 88
Bádi István	Balla Lajos 183	Berente József 44
Baghi (Bagi) Kálmán 110	Balog II. József 22	Berente Kálmán 24
Bagi Adalbert 40	Balog István 115	Béres Deák János 94
Bagi B. Gábor 139	Balogh Ignác 79	Béres Deák Kálmán 89
Bagi Bertalan 65	Balogh József 128	Béres Dezső 104
Bagi Gábor 96	Barát Imre 30	Béres István 55
Bagi Gergely 194	Bárdos István 36, 37, 89	Béres László 176
Bagi I. József 30	Bárdos Joakim 93	Berki Imre 87
	Bárdos József 89	Berki István 110

¹ Összesen 1039 nevet tartalmaz. Összeállította: Dr. Suba Györgyné.

Berki Miklós 89	Borbás József 115	Bugyi István 157
Berki Pál 123	Borbély Imre 179	Bugyi János 186
Bertalan Antal 144	Borbély János 46	Bugyi József 46
Bertalan István 106	Borbély Mihály 135	Bugyi Lajos 53
Bíber Mihály 195	Borbély Sándor 57	Bugyi Mihály 90
Bieber Sándor 79	Bordás István 14	Burai Zsigmond 60
Birjás (Birkás) Balázs 19	Bordás János 83	Busai (Bucsei) István 107
Birkás Balázs 31, 75	Bordás Kálmán 53	Busai Mihály 54
Birkás Barnabás 19	Borics József 159	Czekus Andor 127
Birkás Bertalan 102	Borics Pál 88	Czibata Károly 34
Birkás Elek 55	Borocs József 139	Cs. Nagy János 10
Birkás Ferenc 193	Boros Gyula 33	Csajági Gábor 193
Birkás Gábor 89	Boross József 101	Csajági Miklós 97
Birkás Ignác 16	Borzák (Berzák) Miklós 124	Csaplár Gábor 94
Birkás Imre 127	Borzák Áron 75	Császár József 34, 177, 194
Birkás István 89	Borzák Ferenc 89	Cseh Ferenc 103
Birkás István Mátyás 51	Borzák Gábor 79	Cseho Béla Adalbert 90
Birkás János 44, 97	Borzák Vince 79	Csékmany Sándor 19
Birkás Kálmán 144	Böszén Kálmán 133	Csík János 188
Birkás Lajos 118	Böszény Zsigmond 131	Csikós Bódi István
Birkás Miklós 136, 139	Bucsei István 71	Csikós István 34
Birkás Péter 31	Budai 3. István 214	Csintó Gábor 195
Birkus (Birkás) Lajos 119	Budai Gábor 115, 179	Csintó István 26
Bódi Balázs 144	Budai Ignác 37	Csipe Ferenc 94
Bódi Cs. Szilveszter 65	Budai Imre 179	Csipe János 44
Bódi István 195	Budai István 89, 179	Csohány István 174
Bódi János 37	Budai János 126	Csombor Antal 128
Bodnár Józsefnek 102	Budai Kálmán 31	Csontos Ágoston 102
Bogár István 68, 177	Budai Kálmán 99	Csordás Imre 73
Bojos Lajos 31	Budai Lajos 123	Csontos Balázs 177
Bojus István 112	Budai P. Pál 137	Csöke (Csöke) Gábort
Bolyó (Bolyós) István 58	Budai Péter Pál 37	Csöke (Csöke) István 97
Bolyos Balázs 179	Budai Sándor 19, 188	Csöke (Csöke) János 59
Bolyos István 127, 130	Bugyi (Bugyi, vagy Bagi) József	Csöke (Csöke) Lajos 149
Bolyós János 33, 112	33	Csöke (Csöke) Péter 47
Bolyos Mihály 98	Bugyi András 58	Csöke Antal 225
Bóna Sándor 10, 95	Bugyi B. András 74	Csöke Ferenc 131
Borbás B. Lajos 14	Bugyi Balázs 106	Csöke Gábor 150
Borbás Balázs 131	Bugyi Béla 131	Csöke Lajos 215
Borbás Ferenc 111, 193	Bugyi Ferenc 14, 90	Csöke Sándor 100
Borbás István 56, 110, 176	Bugyi Gábor 46, 58	Csuha Gábor 31
Borbás János 43	Bugyi Imre 131	Csuha István 98

Daróczi Imre 58	Fabik János 215	Fodor Károly 17
Daróczi László 136	Fabik Sándor 129	Fodor László 169
Deák Béla 70	Fajti (Tajti) László 55	Fodor Pál 68
Deák István 175	Fajti (Tajti) Mihály 60	Fodor Sándor 53
Deli Balázs 152	Fajti Gábor 169	Forgács Imre 15
Deli István 55, 157, 179, 184	Farkas A. Sándor 11	Forgács József 142
Deli János 59	Farkas Alajos 51	Forgács Sándor 48, 158
Deli Sándor 29	Farkas András 185	Fraknoi (Fuchs) Kázmér 215
Delimagocs Sándor 134	Farkas Antal 120	Friewalszki János 91
Demény Gábor 57	Farkas Balázs (Farkas L. Balázs) 75	Frik István 90
Demény Imre 109	Farkas Béla 100, 189	Fuck István 189
Demény János 92	Farkas Benedek 99	Füle János 50
Demény Lajos 55	Farkas Ferenc 55, 87	Fülöp Gáspár 139
Demeter Béla 175	Farkas Gábor 84	Fülöp Imre 70
Deszpot István 114	Farkas Géza 192	Füredi Fábán 91
Deszpot László 122	Farkas Ignác 17, 136	Fürész Gábor 110
Deszpot Pál 44	Farkas István 92, 135, 169	Füzér (Füszer) István 53
Deutsch Miklós 125	Farkas János 95, 129, 180	Gaal János 97
Dezső Károly 93	Farkas János B 48	Gál Barna 175
Doboczi Mihály 165	Farkas József 174	Gál Gábor 105
Dobozi Bertalan 165	Farkas L. Ferenc 34	Gál János 90
Dohy Gábor 145	Farkas L. József 128	Gál József 45
Doka János 88	Farkas L. Lajos 174	Gál Pál 34
Donáth Zoltán 178	Farkas Lajos 189	Gecse András 86
Dósa Elek 27	Farkas László 90, 108	Gecse István 14
Dósa János 157	Farkas Miklós 110	Gecse János 126
Dósa József 43, 109	Farkas Pál 149	Gecse József 17
Dósa Vince 86	Farkas Sándor 31	Gellért Jenő 184
Dovicsényi Zsigmond 81	Fazekas Barnabás 122	Gergely József 144
Dózsa Adalbert (Béla) 39	Fazekas Jakab 50	Giszert György 12
Dózsa Balázs 94	Fazekas László 31	Gojsza (Gojsza) József 93
Dózsa Gyula 99	Fehér István 43	Gojsza (Gojsza) Péter 58
Dózsa József 43	Fejes Antal 22, 141	Gojsza János 25
Dozsa Lajos 69	Fejes István 103, 116	Gonda Mihály 17
Dömény Mihály 136	Fejes Sándor 68, 170	Gonzálesz) József 189
Dragos Ernő 37	Fekete Frigyes 179	Gordás István 157
Dzurik József dr. 188	Fekete Szilárd 124	Gömöri Gergely 90
Elek József 82	Fergencs Imre 177	Gömöri Péter 32
Ér Antal 79	Ferjéki (Terjéki) István 168	Gulyás András 11, 99
Erdélyi Lehel 30	Feurerer Ferenc 215	Gulyás János 177
Erdős Andor 189	Fodor István 56, 91	Gulyás József 100
Fábán Menyhért 68		Gulyás Kálmán 90, 157

Gulyás Lajos 100	Illés Gábor 150	Kálmán Pál 70
Gulyás László 215	Illés János 62	Kálmán Vince 182
Gulyás Mihály 113	Illés József 57	Kalmár Árpád 26
Gulyás Pál 16, 111	Imrik Gyula 87	Kalmár Balázs 26, 109
Gulyás Vince 13, 101	Ivanics István 11, 79	Kalmár Ferenc 122, 155
Gyenes Elek 105	Ivanics János 49	Kalmár Gábor 107
Gyenes Gábor 47	Ivanics Mihály 118	Kalmár József 120
Gyenes Mihály 166	Ivanits József 49	Kalmár Lajos 141
Gyetvai Antal 112	Jakab J. Vince 15	Kalmár Vince 35
Gyetvai József 5 8	Jakus Antal 37	Kangha Péter 74
Győr István 189	Járvás Ferenc 14, 75	Kapcela (Kapczella) István 32, 115
György István 104	Járvás Imre 25	Kaszab László 141
György József 113	Járvás István 35, 56	Kátai Gábor 192
Győri István 13	Járvás János 113, 116	Kátai Péter 152
Gyurkó János 160	Járvás József 14, 195	Katkó József 134
Háfra Károly 16	Járvás Miklós 88, 124, 174	Katkó Lajos 60
Háfra Sándor 89	Járvás Pál 99	Kaufmann Kálmán 140
Hajnal István 125	Járvás Péter 97	Kazinczi Mihály 110
Helle András 110	Járvás Tamás 176	Kecskés Ernő 139
Heller Vilmos 31	Jász János 119	Kecskés Tóth János 82
Herkules Ferenc 47	Jónás István 107	Kemény András 33
Herkules István 15	Jónás Zsigmond 71	Kerékgyártó Imre 85
Hisberger Ferenc 163	Józsa József 139	Kerékgyártó István 72
Holló Ferenc 17	Juhász Gábor 131	Kerékgyártó Péter 90
Holló Márk 105	Juhász István 87	Kertész József 122
Holló Zsigmond 40	Juhász János 178	Khindl Pál 72
Horkai József 137	Juhász K Mátyás 45, 57	Kindl Gyula 185
Horváth Adalbert Béla 56	Juhász K. József 34	Király János 32
Horváth Balázs 47	Juhász Pál 52	Király Vince 76
Horváth Béla 104	Juhász Zsigmond 97	Kis András 178
Horváth Ferenc 154	Kajmár (Kalmár) István 142	Kis Balázs 123
Horváth Flórián 152	Kakuk István 175	Kis Barnabás 150
Horváth Gábor 131	Kakuk József 56	Kis Berdó Bertalan 157
Horváth Gáspár 163	Kakuk László 60	Kis Berdó István 175
Horváth István 14, 216	Káli Ferenc 74	Kis Imre 90
Horváth János 29, 40, 53	Káli István 67	Kis István Sándor 28
Horváth Kálmán82	Kalló Lajos 177	Kis János 45, 55
Horváth Miklós 136	Kalló Mátyás 120	Kis József 56
Horváth Sándor 129, 189	Kálmán József 24	Kis P. Gábor 195
Hubai Ferenc 161	Kálmán Lajos Antal 194	Kis P. János 54
Hubai Imre 173	Kálmán Mihály 195	Kis Sándor 58
Illés Ferenc 90	Kálmán Miklós 87	

Kis T. Mihály 174	Kövér József 192	Lékó István 120
Kis Tamás Pál 131	Krizsó Barnabás	Lékó József 10, 174
Kiss (7.) Lajos 216	Krizsó Béla 118	Lékó László 22
Kiss Béla 140	Krizsó István 112	Lékó P. József 34
Kiss Gábor 82	Kubinyi Imre 68	Lékó Péter 178
Kiss István 136, 166, 167,	Kuczora Aleszim 108	Lékó Sándor 28
Kiss J. Ferenc 122	Kuli János 37	Lekő János 134
Kiss János 57, 90	Kulinai József 69	Lénárd Ferenc 21
Kiss József Jakab 13	Kurkus (Karkus) Balázs 186	Lendvai Balázs 66
Kiss P. Kálmán 111	Labát Antal 95	Lendvai Imre 91
Kiss Sándor 216	Labát József 98	Lengyel József 164
Kitovan Radics 193	Labát László 94	Lengyel Péter 87
Koczián József 35	Labáth József 143	Lipták Imre 67
Koczka (Kocka) István 22, 175	Lados Balázs 132	Lipták Sándor 69
Koczka Andor 22	Lados Bertalan 90	Lóczy Balázs 25
Koczka József Aladár 22	Lados István 105	Lóczy Barna 44
Koczka Pál Péter 71	Lados József 85, 132	Lóczy Elek 24
Kocsis Adalbert (Béla) 64	Lados László 98	Lóczy Ferenc 66
Kocsis Gábor 171	Lados Mihály 84	Lóczy Ferenc László 12
Kocsis Kálmán 74	Lados Miklós 84	Lóczy József 59
Komlósi István 101	Lajkó Ferenc 58	Lóczy Lőrinc 45
Kontrek Mihály 53	Lajkó Imre 31	Lóczy Mátyás József 25
Kontzek István 189	Lajkó Sándor 37, 116	Lóczy Mihály 60, 83
Kovács András 140	Lakatos András 63	Locskai Mihály 130
Kovács Antal Ignác 37	Lakatos István 75, 132	Lohr Imre 95
Kovács Barna 100	Lankos Márton 88	Lórik Ernő 78
Kovács Ferenc 27	Lassányi Manó 216	Lőczy (Lőczy) Mihály 60
Kovács Gábor 139	Lassányi Rudolf 189	Ludányi Gábor 116
Kovács Imre 11	Laszlavik Adalbert 69	Ludányi Mátyás 56
Kovács István 59	László András 101	Lukács Alajos 76
Kovács János 132, 189	László Imre 122	Lukács István 77
Kovács K József 50	László István 34, 50	Lukács József 127
Kovács Kálmán 37	László Pál 183	Lukács Lajos 113
Kovács Lajos 164	László Péter Pál 186, 189	Lukács Péter 69
Kovács László 14	László Sándor 76, 104, 144	Lukács András 153
Kovács Miklós 86, 174	Lázár Zoltán 37	Lukács Antal 111
Kovács Pál 99	Léha vagy Léka (Lékó) József	Lukács Béla 189
Kovács Sándor 33	12	Lukács Imre 160
Kozik József 105	Léhi István 98	Lukács István 38
Kozma József 39	Léhi József 124	Lukács Jakab 12
Kozsmónki László 103	Lehóczki István 96	Lukács József 120, 127
Kökény István 85, 113	Lékó Géza 186	Lukács Károly 73, 96

Lukácsi Pál 29	Mihályi V. István 108	143, 180
Lukácsi Péter 120	Mihályi Vince 142	Nagy István András 69
Lukácsi Péter 30, 120	Mike István 183	Nagy István Dávid 27
Mag József 172	Miklós Bálint 35	Nagy István Ferenc 98
Mag László 32	Miklós Gábor 15, 76	Nagy István Miklós 60
Magocs Antal 119	Miklós László 21	Nagy István Sámuel 26
Magyar Albert 69	Móga Tivadar 125	Nagy J. Antal 132
Magyar István 181	Molnár András 121	Nagy J. Gábor 90
Malnár (Molnár) Antal 30	Molnár Imre 179	Nagy J. István 92, 132
Márton Gábor 180	Molnár István 73, 132	Nagy J. Pál 71
Mártón János 69	Molnár János 176, 194,	Nagy János 28, 116
Matántovics ... 56	Molnár János dr. 216	Nagy János Gáspár 181
Mecsik Ferenc 57	Molnár József 67	Nagy Jóska Pál 132
Menkü László 30	Molnár K. János 217	Nagy Kálmán 153
Menyhard László 72	Molnár Károly 137	Nagy László 172
Menyhárt Ferenc 157	Molnár László 152	Nagy M. József 140
Menyhárt István 21	Molnár Manó (Emánuel) 189	Nagy Mihály 75
Menyhárt József 141	Móri Alajos 106	Nagy Mihály Z. 13
Menyhárt Pál 121	Móri Lajos 106	Nagy Miklós József 51
Menyhárt Péter 44	Muhari Pál 37	Nagy P. Bertalan 37
Menyhárt Vendel 132	Murzsa Sándor 19	Nagy P. János 178
Menyhárt Zsigmond 216	Nagy András István 140	Nagy P. László 134
Mészáros György 113	Nagy Balázs 137	Nagy P. Pál 156
Mezei Szabó Gyula 44	Nagy Béla 142	Nagy Pál 123
Mezei Szilveszter 123	Nagy Bertalan 132	Nagy Pál Bertalan 209
Mihalik János 194	Nagy Dávid 158	Nagy Pál József 114
Mihaly (Mihály) István 70	Nagy F. Gábor 82	Nagy Pál László 34
Mihály István 57, 58, 60	Nagy Ficsor Gábor 82	Nagy S. József 33
Mihály János 181, 194	Nagy Ficsor István 143	Nagy Samu István 26
Mihály Miklós 112	Nagy G. Bertalan 21	Nagy Sándor 34, 78, 175
Mihályi B. János 63, 98	Nagy G. Ferenc 96	Nagy Sz. Gábor 133
Mihályi B. Lajos 63	Nagy G. II. József 45	Nagy Sz. István 101
Mihályi Gábor 54	Nagy G. János 62	Nagy Sz. János 113
Mihályi István 17, 45, 132, 188	Nagy G. József 32	Nagy T. Imre 87
Mihályi János 144	Nagy G. Kálmán 99	Nagy T. János 12
Mihályi József 74, 162	Nagy G. László 21	Nagy Vince 144
Mihályi József Gergely 83	Nagy Gábor 17, 34	Nagypál Gábor 59
Mihályi Kálmán 61	Nagy I. István 137	Nagypál János 133
Mihályi László 90, 99, 188	Nagy I. József 98	Nagypál László 63
Mihályi Mátyás 20	Nagy I. Mihály 190	Núber István 34
Mihályi Menyhért 57	Nagy II. János 70	Nyári Sándor 59
Mihályi Mihály 79	Nagy István 57, 90, 99, 139,	Nyitrai Béla 195

Nyitrai Elek 78	Rácز János 76	Sági János 119
Nyitrai Gábor 14, 139	Rácз József 155	Sánder István 119
Nyitrai István 71	Rácз Pál 34	Sánder Miklós 87
Nyitrai Péter 175	Rácз Sándor József 74	Sápi Béla 93
Orosz Gábor 183	Radics István 113, 194	Sápi János 56
Orosz József 127	Radics László 57	Sárközi Pál 11
Orosz Lajos 186	Radics Miklós 52	Sárvás János 194
Ozsváth Sándor 186	Ragó István 148	Sás Geyfa 22
Pádár Antal 105	Ragó József 98	Sas Géza 21
Pádár Joachim 144	Rajki József 67	Sas István 78
Pál Péter 177	Rákosi Mihály 49	Sass Imre 13
Pap István 87	Ráli Ferenc 73	Sass József 101
Pap János 15, 166	Rapi József 88	Scipiades Adalbert 184
Papp Dávid 123	Rédei János 82, 89	Selyem Ambrus 122
Papp József 168	Redei János 89	Sikabonyi Gálffy Béla 109
Papp Kálmán 217	Reiner Ferenc 139	Sike József 109
Pásztor Barna 17	Réz Antal 84	Simkó Balázs 78
Pásztor István 190	Réz István 88, 133	Simon István 187
Pásztor László 130	Réz Móric 25	Simon László 144
Pásztor Sándor 172	Rigó József 37	Simon Mihály 37
Pásztor Vince 162	Rigó Mihály 60	Simon Pál 15
Patai Ferenc 37.	Rostás Rafael 84	Simon Péter 75
Pataki István 111, 122	Rusvai (Resvai) János 88	Simon Város Ferenc 136
Pataki János 96	Rusvai (Rosvai) István 136	Sinkó K. Ferenc 107
Pataki Lajos 158	Rusvai Ádám 213	Sinkó Káli Ferenc 107
Pataki Péter 155	Rusvai Balázs 147, 196, 210,	Sinkó-Káli Gábor 174
Patócs István 33	211	Sipos Dávid 32
Pávai István 158	Rusvai Bertalan 213	Sipos János 32, 143, 190
Pilinyi István 217	Rusvai Ferenc 206, 212	Sipos József 76
Plocskoi Mihály 46	Rusvai Imre 211	Sipos László 143
Poczik József 98	Rusvai István 185, 213	Sipos Sándor 35
Pócsik István 52	Rusvai János 67, 88, 150, 211,	Sipos Zsigmond 66
Podmaniczki András 178	213	Solymosi (Frikk) Mihály 126
Polgár Illés 37	Rusvai Pál 213	Somoskövi János 102
Pongó Ferenc 175	Rusvai Bertalan 212	Soti (Sóti) Lajos 32
Pongó Gábor 184	Rusvai Gábor 211, 212	Sóti Bertalan 86
Pongó István 20, 133	Rusvai István 212	Sóti István 19
Práger István 217	Rusvai Kálmán dr. 213	Soti Mihály 91
Prodman Ferenc 54	Rusvai László 212	Sóti Péter 73
Rácз Dezsó (Illés) 83	Rusvai Miklós 212	Stupek József 50
Rácз Gábor 91	Rusvai Zsigmond 213	Susztár István 217
Rácз István 62	Sági Gábor 103	Susztár Mátvás 217

Susztár Pál 20	Szípiades Adalbert 184	Terjéki Imre 21
Susztár Pál 20	Szobori Pál (Szabari Pál) 60	Terjéki István 168
Susztári Mátyás 50	Szöke Bálint 77	Tihaly István 56
Szabari (Szobori) Pál 61	Szöke Bertalan 176	Tornai Béla (Adalbert) 91
Szabari Balázs 133	Szöke István 153	Tóth András 59, 98
Szabari Bertalan 170	Szöke László 35, 123	Tóth B. Antal 59
Szabari Elek 51	Szöke Mihály 116	Tóth B. János 91
Szabari Ferenc 26	Szöllösi András 56, 121	Tóth B. Pál 32
Szabári Illés 58	Szöllösi István 98, 121, 134	Tóth Balázs 176
Szabari Miklós 185	Szöllösi János 76	Tóth Béla 111
Szabary Pál 38	Szöllösi Sándor 98, 190	Tóth D. István 32
Szabó András 39	Szölösi József 112, 172	Tóth Ferenc 121
Szabó Béla 107	Szterák József 74	Tóth G. József 191
Szabó Dadics László	Szűcs Imre 72	Tóth Gábor 153
Szabó János 26, 94	Szűcs Samu 190	Tóth Gáspár 191
Szabó József 168	Tajthi Sándor 156	Tóth György István 37
Szabó K. László 89	Tajthy István 62	Tóth Imre 191
Szabó Lajos 162	Tajti (Fajti) Mihály 60	Tóth István 33, 33, 60, 85, 96, 116
Szabó László 35, 110	Tajti A. István 193	Tóth János 33, 126, 127, 162, 174,
Szabó Mihály János 137	Tajti Béla 37, 175	Tóth József 37, 96, 98
Szabó Péter 121	Tajti Bertalan 102	Tóth K. Sándor 85
Szabó R. István 64	Tajti Elek 118	Tóth Káli Miklós 85
Szakáli József 63	Tajti Ferenc 24, 190	Tóth Mihály 14, 191
Szalai Pál 32	Tajti Gábor 93	Tóth P. Balázs 133
Szalkári János 60	Tajti I. Ferenc 190	Tóth Pál 59, 60
Szamgrazky János 91	Tajti Ignác 184	Tóth R. József 158
Szanniszló Pál 186	Tajti Imre 54, 58	Tóth Rigó Sándor 88
Szanyi Ferenc 115	Tajti István 20, 128, 180	Tóth S. Kálmán 135
Szaszkó József 190	Tajti J. Gábor 83, 87	Tóth Samu 167
Szekeres István 48	Tajti János 58, 77, 119, 191	Tóth Sándor 57
Szelényi István 193	Tajti Károly 84	Töröcsik Sándor 134
Szentesi Ferenc 194	Tajti László 133, 156	Török Ferenc 136, 178, 218
Szikszai Ferenc 174	Tajti Mihály 24, 154	Török Miklós 66, 134, 152
Szikszai Gábor 217	Tajti Péter Pál 38	Urbán Balázs 175
Szikszai István 144	Takács József Péter 37	Urbán Barnabás 48
Szikszai Kálmán 190	Tamádi István 133	Urbán Béla 94
Szilágyi András 84	Tarjanyi László 89	Urbán Ferenc 78
Szilágyi Béla 27	Tasnádi Mátyás 191	Urbán István 77, 134, 152, 191
Szilágyi Péter 22	Tatai László 191	Urbán István János 193
Szilák János 178	Terenyi István 122	Urbán János 74, 76, 107
Szilak Ljubomir 73	Terjéki András. 161	
Szillágyi Vendelin 35	Terjéki Antal 32	

Urbán János Gábor 27	Vágó József 95	Vizi János 88
Urbán Lajos 59	Vágó Miklós 55	Vizi Sándor 126
Urbán Lajos 91	Valkán János 137	Völgyi Balázs 195
Urbán László 52, 58, 175	Vámos Pál 55	Warga Károly 177
Urbán Miklós 176	Vámos Adalbert (Béla) 29	Weiner István 89
Urbán Pál 162	Varga András 147, 174	Weiszpeck Sándor 78
Utasi Gábor 135	Varga István 17, 115	Willner Béla 192
Utasi István 191	Varga János 37, 88	Zagyi Gábor 193
Utasi István 83	Varga Mihály 151	Zagyi Gyula 122
Utasi Sándor 31, 35	Varga Péter 28	Zelenka Ferenc 96
Utassy István 186	Velemi Nándor 73	Zoboják (Füredi) István 29
Üveges Sándor 177	Velensi Adalbert 192	Zordo (Zsidó) István 84
Vachs Oszkár 192	Veli Sándor 134	Zsidó Béla 180
Vágó A. János 158	Verbóczi (Verbőczi) Gábor 85	Zsidó István 191
Vágó Béres Antal 193	Verbóczi Ferenc 59	Zsidó László 167
Vágó Bertalan 91	Verebes Alajos 37	Zsidó Sándor 81
Vágó Ferenc 68, 112	Veres Patócs József 103	Zsidro (Zsidró) Adalbert 57
Vágó Gáspár 87	Vígh János 170	Zsótér József 103
Vágó II. Ferenc 183	Vincze József 218	
Vágó Imre 35, 122, 152, 216	Virág János 123	
Vágó János 187	Virágh Pál 96	

Elsővilágháborús képeslap

Támogatók (előfizetők) névsora

Budakeszi

Urbán Lajos ny. művezető

Budapest

Balla Gábor dr. jogász

Czifra György dr. állatorvos

Dobos László dr. közgazdász,
szociológus

Fehér Melitta gyógytornász

Gerőczyné Horváth Erzsébet ny. főtaná-
csos

Gulyás Gáborné nyugdíjas

Jámbor Zoltánné gyógypedagógus

Korényiné Horváth Mária közgazdász

Laczkó Gyuláné nyugdíjas

Palócz Dorina orvosi diagnosztikai ké-
palkotó

Szőllősi Anett dr. orvos gyakornok

Utassy Istvánné nyugdíjas

Cibakháza

Dr. Maczkó Sándorné ny. óvónő

Eger

Elekesné Utsi Margit altatós nővér

Horváth Gábor Miklós dr. orvos

Horváth Gábor nyugdíjas

Göd

Patócs József nyugdíjas

Gödöllő

Bolyós Márta élelmiszeripari mérnök

Utassy István agrármérnök

Inárcs

Rusvai Miklós dr. egyetemi tanár, vírus-
kutató

Jászapáti

Ádám Miklós gépészmérnök

Ádám Miklósné nyugdíjas

Agócs Gáborné óvónő

Agócs József karbantartó

Bagi Józsefné könyvelő

Ballagó Gyuláné nyugdíjas

Balláné Szabó Ilona ny. könyvtáros

Barta István honism. szakkörvezető

Barta Istvánné nyugdíjas

Berdó Pálné nyugdíjas

Birkás Balázné nyugdíjas

Bodor Józsefné gyógypedagógus

Borbás Ferenc E.J.N.K. kapitány

Borbás Ferencné nyugdíjas

Borbás László

Borbás Zoltán

Farkas Ferenc polgármester

Friczné Urbán Magdolna ny. könyvtáros

Fülöp Ferenc

Gojszáné Ádám Szilvia kabinet vezető

Gulyás Piroska nyugdíjas

Gulyásné Balla Ágnes gyógypedagógus

Ivanics Gyuláné ny. óvónő

Katona Zoltánné ápolónő

Kis Józsefné szociál pedagógus

Kiss Béla id. nyugdíjas

Kiss Béla üzemmérnök

Kiss László gépkezelő

Mihályi János nyugdíjas

Mihályi Jánosné ny. könyvelő

Mihályi József ny. törzskönyvező

Nagy Józsefné Mihályi Irén

Nagy Pál Sándor hivatásos tűzoltó

Rusvai Lászlóné Lóczi Ilona nyugdíjas

Rusvai Lászlóné Rusvai Marianna rendé-
szeti alkalmazott

Solymosi József

Szabari Lászlóné nyugdíjas

Szlávik Ferencné Rusvai Erzsébet ny. tanár

Tajti Gergő Zsolt
Tóth Anna közgazdász
Tóth D. Csaba
Tóth Istvánné üzletvezető
Töröcsik Ildikó művelődésszervező
Turgyán Györgyné nyugdíjas
Utasi János törzskönyvező
Városi Könyvtár
Zagyiné Fülöp Ágnes

Jászberény

Aszódi Ferencné nyugdíjas
Besenyi Vendel ny. agrármérnök
Bolla János ny. agrármérnök, jászkapitány
Boros Zoltán
Dr. Gledura Lajosné Bóna Éva ny. tanítónő
Hortiné dr. Bathó Edit etnográfus
Jász Múzeum
Ónodi Lászlóné
Suba György dr. nyugdíjas orvos
Szöllősi Zoltán TÉBA-Tüzép
Városi Könyvtár

Jászivány

Ádám Mihályné nyugdíjas
Berente Miklós nyugdíjas
Kálmán Miklós önkorm. alkalmazott
Kelemen Béláné nyugdíjas
Kiss Ernőné nyugdíjas
Kökény Gizella falugondnok
Kökény Istvánné nyugdíjas
Községi könyvtár
Lóczy Béláné nyugdíjas

Mihályiné Balla Zseraldina önkorm.
alkalmazott
Tari András polgármester

Jászfákóhalma

Berki Lászlóné Szöllősi Erzsébet
Forgács István dr. alpolgármester
Könyvtár, Információs és Közösségi Hely
Nagy Dezsőné nyugdíjas
Papp István közgazdász
Sípos-Tuza Anita dr. jogász
Szabó Boldizsárné nyugdíjas
Szalkári József nyugdíjas
Szöllősi István vállalkozó
Szöllősi Károly nyugdíjas
Szöllősiné Kiss Katalin

Jászszentandrás

Solymosi Gabriella

Mezőtúr

Sinkó Káli Róbert dr. orvosigazgató

Pázmándfalva

Novák Bianka

Szeged

Benyovszky István dr. pszichiáter-neurológus

Szolnok

Horváth Gáborné nyugdíjas

**A szerző, Lukácsi Imre István hálás köszönetét fejezi ki a kiadónak,
a támogatóknak és mindazoknak, akik a könyv megjelentetésében
közreműködtek.**

Tartalomjegyzék

BEVEZETŐ.....	6
Általános tényezők a háború kitörése előtt.....	7
A HÁBORÚ ELSŐ ÉVE, 1914.....	10
1914-ben meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	10
1914-ben megsebesült 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	14
1914-ben meghalt 29-es népfelkelő gyalogezred katonái.....	16
1914-ben megsebesült 29-es népfelkelő gyalogezred katonái.....	17
1914-ben meghalt 68-as gyalogezred katonái.....	19
1914-ben megsebesült 68-as gyalogezred katonái.....	31
1914-ben különböző alakulatokban meghalt katonák.....	38
1914-ben különböző alakulatokban megsebesült katonák.....	39
A HÁBORÚ MÁSODIK ÉVE, 1915.....	43
1915-ben meghalt 68-as gyalogezred katonái.....	43
1915-ben megsebesült 68-as gyalogezred katonái.....	55
1915-ben különböző alakulatokban meghalt katonák.....	60
1915-ben különböző alakulatokban megsebesült katonák.....	67
1915-ben meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	73
1915-ben megsebesült 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	76
1915-ben meghalt 29-es népfelkelő gyalogezred katonái.....	77
1915-ben megsebesült 29-es népfelkelő gyalogezred katonái.....	78
A HÁBORÚ HARMADIK ÉVE, 1916.....	81
1916. január és 1917. február között meghalt 68-as gyalogezred katonái.....	81
1916. január és 1917. április között megsebesült 68-as gyalogezred katonái.....	87
1916-ban meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	91
1916-ban és 1917. évelején megsebesült 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	97
1916-ban meghalt 29-es népfelkelő gyalogezred katonái.....	99
1916-ban megsebesült 29-es népfelkelő gyalogezred katonái.....	101
1916-ban különböző alakulatokban meghalt katonák.....	102
1916-ban különböző alakulatokban megsebesült katonák.....	109
A HÁBORÚ NEGYEDIK ÉVE, 1917.....	114
1917-ben meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	114
1917. február és június között meghalt 68-as gyalogezred katonái.....	117
1917-ben megsebesült 68-as gyalogezred katonái.....	122
1917-ben különböző alakulatokban meghalt katonák.....	124
1917-ben különböző alakulatokban megsebesült katonák.....	134

A HÁBORÚ ÖTÖDIK ÉVE, 1918.....	138
1918-ban meghalt 29-es honvéd gyalogezred katonái.....	138
1918-tól meghalt 68-as gyalogezred katonái.....	140
1918-ban különböző alakulatokban meghalt katonák.....	142
1918-ban különböző alakulatokban megsebesült katonák.....	144
A 13-as HUSZÁRZRED A HÁBORÚBAN.....	146
1914-től meghalt, megsebesült és hadifogságba került 13-as huszárezred katonái.....	147
1914-től különböző huszár alakulatokban meghalt, megsebesült és hadifogságba került huszárok.....	153
A HÁBORÚ UTÁN ELHUNYTAK,	
VAGY HOLTTÁ NYILVÁNÍTOTTAK.....	157
1920-ban hadifogságban elhunyt, illetve az 1920. 12. 31. vélelmezett időponttal holtta nyilvánított katonák.....	157
1921. 12. 31. vélelmezett időponttal holtta nyilvánítva.....	158
HADIFOGOLYTÁBOROK.....	159
Különböző alakulatok katonái, akik hadifogságba kerültek, vagy meghaltak Olaszországban.....	161
Különböző alakulatokból oroszországi hadifogolytáborokba került katonák.....	173
Különböző alakulatokból szerbiai hadifogolytáborokba került katonák.....	193
A RUSVAI CSALÁD TAGJAI AZ I. VILÁGHÁBORÚBAN.....	196
EGY HADTÖRTÉNETI EMLÉKKÖNYVBEN	
SZEREPLŐ KATONÁK.....	214
KATONAITEMETŐK.....	219
Emlékhelyek és katonai temetők a mai Lengyelország területén.....	219
Emlékhelyek és katonai temetők a mai Olaszország és Szlovénia területén.....	222
FÜGGELÉK.....	227
Táblázatok.....	228
Forrásjegyzék.....	259
Képek forrásjegyzéke.....	262
Első világháborús emlékművek.....	264
Hősök ligete.....	268
Képmelléklet.....	272
TÁMOGATÓK (ELŐFIZETŐK) NÉVSORA.....	325